Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

της 18ης Σεπτεμβρίου 2024*

«Ανταγωνισμός – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης – Αγορά των τσιπ βασικής ζώνης UMTS – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ – Επιθετικές τιμές – Αρμοδιότητα του οργάνου που εξέδωσε την πράξη – Δικαιώματα άμυνας – Ορισμός της σχετικής αγοράς – Δεσπόζουσα θέση – Κατάχρηση – Επανυπολογισμός των τιμών – Προσδιορισμός του κόστους αναφοράς – Ανάλυση τιμής-κόστους – Μη υποχρέωση αποδείξεως της υπάρξεως συγκεκριμένων αποτελεσμάτων – Πρόθεση αποκλεισμού ανταγωνιστή – Αντικειμενική δικαιολόγηση – Υπολογισμός του προστίμου – Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων – Αξία των πωλήσεων – Πρόσθετο ποσό – Πλήρης δικαιοδοσία»

Στην υπόθεση T-671/19,

Qualcomm, Inc., με έδρα το San Diego, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους M. Davilla, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, M. English και A. Κοντοσάκου, δικηγόρους,

προσφεύγουσα

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους H. van Vliet, G. Conte, M. Farley και C. Urraca Caviedes,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Nvidia Corp., εκπροσωπούμενης από τους M. Dolmans, δικηγόρο, P. Stuart, barrister-at-Law, και την W. Lin, solicitor,

παρεμβαίνουσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους D. Spielmann, πρόεδρο, V. Valančius, R. Mastroianni (εισηγητή), I. Gâlea και T. Tóth, δικαστές,

γραμματέας: M. Zwozdziak-Carbonne, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως η οποία διεξήχθη από τις 13 έως τις 15 Μαρτίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2019) 5361 final της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2019, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ [υπόθεση AT.39711 – Qualcomm (επιθετική πολιτική τιμών)] (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), άλλως, τη διαγραφή ή τη μείωση του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε με την εν λόγω απόφαση.

Ιστορικό της διαφοράς

Πλαίσιο της υποθέσεως

2 Η Qualcomm είναι αμερικανική εταιρία που ιδρύθηκε το 1985 και δραστηριοποιείται στον τομέα των κυψελοειδών και ασύρματων τεχνολογιών. Ασκεί τις δραστηριότητές της κυρίως μέσω της Qualcomm CDMA Technologies (στο εξής: QCT) και της Qualcomm Technology Licensing. Η QCT αναπτύσσει και προμηθεύει, μεταξύ άλλων, τσιπ βασικής ζώνης, ένα είδος ημιαγωγού και λογισμικό συστήματος βασιζόμενο σε πολλαπλή πρόσβαση με διαίρεση κώδικα (Code Division Multiple Access – CDMA), πολλαπλή πρόσβαση με ορθογώνια διαίρεση συχνότητας (Orthogonal Frequency Division Multiple Access – OFDMA) και άλλες τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται κυρίως στις επικοινωνίες φωνής και δεδομένων. Τα τσιπ της Qualcomm πωλούνται (το δε λογισμικό συστήματος αυτής παραχωρείται με άδεια χρήσης) σε επιχειρήσεις που τα χρησιμοποιούν για να εξοπλίσουν κινητά τηλέφωνα, ταμπλέτες, φορητούς υπολογιστές, μονάδες δεδομένων και άλλα ηλεκτρονικά καταναλωτικά αγαθά. Η Qualcomm Technology Licensing διαχειρίζεται το πρόγραμμα παραχώρησης αδειών χρήσης για τη διανοητική ιδιοκτησία της Qualcomm, παρέχοντας κυρίως άδειες χρήσης στους προμηθευτές κινητών συσκευών.

3 Οι κινητές συσκευές, όπως τα κινητά τηλέφωνα, οι ταμπλέτες και άλλες συνδεόμενες συσκευές, απαιτούν κινητή ευρυζωνική συνδεσιμότητα στο Διαδίκτυο μέσω κυψελοειδών δικτύων κινητών τηλεπικοινωνιών.

4 Το βασικό συστατικό στοιχείο που παρέχει κινητή συνδεσιμότητα σε μια συσκευή είναι ο επεξεργαστής βασικής ζώνης, ο οποίος εξασφαλίζει τη λειτουργία επεξεργασίας σημάτων σύμφωνα με τα πρωτόκολλα επικοινωνίας που προβλέπονται από τα κυψελοειδή πρότυπα. Οι επεξεργαστές βασικής ζώνης μπορούν να ενσωματώνονται απευθείας στις κινητές συσκευές, όπως τα έξυπνα κινητά τηλέφωνα, ή σε εξωτερικές μονάδες οι οποίες με τη σειρά τους ενσωματώνονται σε μια συσκευή. Ένας τέτοιος επεξεργαστής αποτελείται από υλικά ημιαγωγών (όπως η σιλικόνη) και συσκευάζεται σε τσιπ το οποίο ονομάζεται «τσιπ βασικής ζώνης».

5 Επιπλέον του επεξεργαστή βασικής ζώνης, ορισμένοι τύποι κινητών συσκευών απαιτούν έναν επεξεργαστή εφαρμογής, ο οποίος χρησιμοποιείται για τη διαχείριση του λειτουργικού συστήματος και των εφαρμογών όπως η υπηρεσία μηνυμάτων, η περιήγηση στο Διαδίκτυο, η υπηρεσία εικόνων και τα παιχνίδια. Ο εν λόγω επεξεργαστής εφαρμογής μπορεί να παρέχεται ως αυτοτελές προϊόν, τοποθετημένος σε χωριστό τσιπ, ή να είναι ενσωματωμένος στον επεξεργαστή βασικής ζώνης εντός του ίδιου τσιπ. Ως εκ τούτου, τα τσιπ βασικής ζώνης μπορούν να διακριθούν σε:

– αυτοτελή τσιπ βασικής ζώνης (τα οποία αποκαλούνται και «λεπτά τσιπ βασικής ζώνης» ή «λεπτά μόντεμ»), όταν δεν περιλαμβάνουν κανέναν επεξεργαστή εφαρμογής¨

– σε ολοκληρωμένα τσιπ βασικής ζώνης, όταν τα τσιπ βασικής ζώνης είναι ενσωματωμένα με τον επεξεργαστή εφαρμογής.

6 Ανεξάρτητα από την ύπαρξη επεξεργαστή εφαρμογής, ένας επεξεργαστής βασικής ζώνης συνδυάζεται συνήθως με δύο πρόσθετα στοιχεία για τη συμπλήρωση της λειτουργικότητάς του, ήτοι με το ολοκληρωμένο κύκλωμα ραδιοεπικοινωνιών, το οποίο αποκαλείται και «πομποδέκτης RF», και το ολοκληρωμένο κύκλωμα διαχείρισης τροφοδοσίας. Τα τρία αυτά στοιχεία (επεξεργαστής βασικής ζώνης, πομποδέκτης RF και ολοκληρωμένο κύκλωμα διαχείρισης τροφοδοσίας) είναι αναγκαία για την κινητή συνδεσιμότητα και συνήθως αγοράζονται από τον ίδιο προμηθευτή είτε μαζί είτε χωριστά.

7 Τα τσιπ βασικής ζώνης πωλούνται συνήθως σε κατασκευαστές εξοπλισμού, οι οποίοι τα ενσωματώνουν σε συσκευές που χρησιμοποιούν κινητή συνδεσιμότητα, όπως οι Apple, HTC Corporation, Huawei Technologies Co. Ltd (στο εξής: Huawei), LG Corp., Nokia Corporation, Samsung Group (στο εξής: Samsung) και ZTE Corporation.

8 Από το 2009 έως το 2011, οι κινητές συσκευές με ενσωματωμένα τσιπ βασικής ζώνης μπορούσαν να ομαδοποιηθούν σε δύο μεγάλες κατηγορίες. Αφενός, τα κινητά τηλέφωνα (διαφόρων ειδών, από εκείνα που παρέχουν μόνο βασικές λειτουργίες, όπως φωνητικές υπηρεσίες, έως τα έξυπνα τηλέφωνα) και, αφετέρου, τις συσκευές MBB, δηλαδή τις συσκευές που παρέχουν άλλη συνδεσιμότητα από εκείνη των κινητών τηλεφώνων, οι οποίες συνήθως στερούνται φωνητικών υπηρεσιών (για παράδειγμα ταμπλέτες, κάρτες δεδομένων, όπως συσκευές USB με πρόσβαση σε κυψελοειδές δίκτυο, ασύρματοι δρομολογητές που λειτουργούν σε Mifi ή φορητοί υπολογιστές).

9 Πολλές συσκευές MBB, όπως οι κάρτες δεδομένων, έτειναν να χρησιμοποιούν κυρίως λεπτά μόντεμ, διότι δεν απαιτούσαν καμία λειτουργία επεξεργασίας αλλά μόνο συνδεσιμότητα, ενώ η αγορά των εν λόγω συσκευών, ειδικότερα δε η αγορά των συμβατών με τα πρότυπα επικοινωνίας τρίτης γενιάς (3G) συσκευών, τα οποία βασίζονται στην τεχνολογία «Universal Mobile Telecommunications System» (UMTS), ήταν σημαντικά μικρότερη από την αγορά των κινητών τηλεφώνων.

10 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 4 ανωτέρω, προκειμένου να παρέχει συνδεσιμότητα, το τσιπ βασικής ζώνης πρέπει να χρησιμοποιεί ένα από τα πρότυπα επικοινωνίας. Αρχικά, τα πρότυπα επικοινωνίας πρώτης γενιάς (1G), δηλαδή τα αναλογικά πρότυπα επικοινωνίας, και τα πρότυπα επικοινωνίας δεύτερης γενιάς (2G) που τα αντικατέστησαν, δηλαδή τα ψηφιακά πρότυπα επικοινωνίας, παρείχαν μόνο φωνητικές επικοινωνίες. Στη συνέχεια, το σύστημα που αναπτύχθηκε για τα πρότυπα επικοινωνίας 2G, δηλαδή το «Global System for Mobile

Communication» (GSM), διευρύνθηκε προκειμένου να υποστηρίξει υψηλότερες ταχύτητες και τη μεταφορά δεδομένων υπό μορφή «πακέτων», με τις επεκτάσεις «General Packet Radio Services» (GPRS) και «Enhanced Data rates for GSM Evolution» (EDGE).

11 Τα πρότυπα επικοινωνίας 3G, που βασίζονται στην τεχνολογία UMTS, ήτοι σε τεχνολογία ασύρματης και κινητής επικοινωνίας, παρείχαν, στα αρχικά τους στάδια (περί το έτος 2000), δυνατότητα επεξεργασίας δεδομένων με ταχύτητες έως 0,348 megabits ανά δευτερόλεπτο (Mbps), η οποία δεν ήταν επαρκής για τη λειτουργία των εφαρμογών που κατά κανόνα απαιτούν υψηλές ταχύτητες, όπως η πλήρης περιήγηση στο Διαδίκτυο και η μετάδοση βίντεο συνεχούς ροής. Οι μεταγενέστερες εξελίξεις ενίσχυσαν την ικανότητα μετάδοσης δεδομένων των εν λόγω προτύπων επικοινωνίας. Η τεχνολογία «High Speed Packet Access» (HSPA) κατέστησε δυνατή την επεξεργασία δεδομένων με ταχύτητες έως 14 Mbps και, στη συνέχεια, η τεχνολογία «Evolved High Speed Packet Access» (HSPA+) κατέστησε δυνατή την επεξεργασία δεδομένων με ταχύτητες έως 28 Mbps ή ακόμη και 42 Mbps.

12 Κατ’ αρχήν, τα τσιπ που ήταν συμβατά με την τεχνολογία UMTS (στο εξής: τσιπ UMTS) υποστήριζαν και το διευρυμένο πρότυπο GSM/EDGE, το οποίο αρχικά ήταν βελτιστοποιημένο για τη φωνητική τηλεφωνία. Ο λόγος προς τούτο ήταν ότι το εν λόγω διευρυμένο πρότυπο εξακολουθούσε να είναι απαραίτητο για τα κινητά τηλέφωνα, δεδομένου ότι για τους περισσότερους φορείς εκμετάλλευσης κινητού δικτύου το GSM συνέχιζε να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο από άποψη κάλυψης και χωρητικότητας. Πράγματι, το διευρυμένο αυτό πρότυπο μπορούσε να είναι χρήσιμο για τις συσκευές MBB, μολονότι δεν μπορούσε να παράσχει ευρυζωνική συνδεσιμότητα. Συγκεκριμένα, χάρη στην υποστήριξη βασικής συνδεσιμότητας που παρείχε, το GSM μπορούσε να διασφαλίσει τη συνέχεια των υπηρεσιών σε περίπτωση υπάρξεως κενών στην κάλυψη του δικτύου τεχνολογίας UMTS.

13 Από τα τέλη του έτους 2008, εμφανίστηκε η τεχνολογία «Long Term Evolution» (LTE). Τα πρώτα τσιπ αυτής της τεχνολογίας ήταν συμβατά αποκλειστικώς και μόνον με την τεχνολογία αυτή, γεγονός που εμπόδιζε τη χρήση τους στην πράξη, λόγω της περιορισμένης ανάπτυξης των δικτύων που χρησιμοποιούσαν την τεχνολογία αυτή. Σταδιακά, οι μεγάλοι προμηθευτές τσιπ βασικής ζώνης ανέπτυξαν τσιπ συμβατά τόσο με την τεχνολογία UMTS όσο και με την τεχνολογία LTE, τα πρώτα εκ των οποίων ήταν εμπορικά διαθέσιμα το 2011 ή το 2012. Οι τεχνολογίες UMTS και LTE αναπτύχθηκαν εκ παραλλήλου με σκοπό τη βελτίωση των επιδόσεων και της διαλειτουργικότητας.

Διοικητική διαδικασία

14 Στις 30 Ιουνίου 2009 η Icera Inc. υπέβαλε ενώπιον της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καταγγελία κατά της Qualcomm, η οποία εν συνεχεία αντικαταστάθηκε από αναθεωρημένο και επικαιροποιημένο κείμενο της 8ης Απριλίου 2010 (στο εξής: καταγγελία), βάσει του οποίου η Επιτροπή άρχισε την έρευνά της.

15 Το 2012 η παρεμβαίνουσα, Nvidia Corp., η οποία είχε εξαγοράσει την Icera τον Μάιο του 2011, προσκόμισε επιπλέον στοιχεία, συμπληρώνοντας την καταγγελία κατά της Qualcomm και διατυπώνοντας ισχυρισμούς περί εφαρμογής επιθετικών τιμών.

16 Μεταξύ Ιουνίου 2010 και Ιουλίου 2015, η Επιτροπή απηύθυνε πλείονες αιτήσεις παροχής πληροφοριών προς την Qualcomm, την Icera και την Nvidia, καθώς και προς άλλους παράγοντες του τομέα των τσιπ βασικής ζώνης. Ειδικότερα, απέστειλε στην Qualcomm, πρώτον, την αίτηση παροχής πληροφοριών της 7ης Ιουνίου 2010, που εκδόθηκε κατ’ εφαρμογήν του

άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 και 102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), δεύτερον, την αίτηση παροχής πληροφοριών της 3ης Νοεμβρίου 2011, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, τρίτον, την κοινή αίτηση παροχής πληροφοριών της 10ης Ιουλίου 2013, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, τέταρτον, την αίτηση παροχής πληροφοριών της 13ης Φεβρουαρίου 2014, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 2, του ίδιου ως άνω κανονισμού, πέμπτον, την αίτηση παροχής πληροφοριών της 13ης Οκτωβρίου 2014, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού και, τέλος, την κοινή αίτηση παροχής πληροφοριών της 14ης Ιανουαρίου 2015, καθόσον εκδόθηκε και στο πλαίσιο της υποθέσεως AT.40220 – Qualcomm (πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας). Κατά της τελικής αποφάσεως στην υπόθεση εκείνη, ασκήθηκε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου [απόφαση της 15ης Ιουνίου 2022, Qualcomm κατά Επιτροπής (Qualcomm – Πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας), T-235/18, EU:T:2022:358].

17 Στις 16 Ιουλίου 2015 η Επιτροπή κίνησε, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων [101 και 102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2004, L 123, σ. 18), διαδικασία κατά της Qualcomm στην υπόθεση AT.39711 – Qualcomm (επιθετική πολιτική τιμών). Η εν λόγω διαδικασία αφορούσε την προβαλλόμενη καταχρηστική εκμετάλλευση εκ μέρους της Qualcomm της δεσπόζουσας θέσης της υπό τη μορφή επιθετικών τιμών στην αγορά των τσιπ UMTS.

18 Στις 8 Δεκεμβρίου 2015 η Επιτροπή εξέδωσε, κατά το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 και το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 773/2004, ανακοίνωση αιτιάσεων απευθυνόμενη προς την Qualcomm (στο εξής: ΑΑ).

19 Μεταξύ Δεκεμβρίου 2015 και Ιουλίου 2016, η Qualcomm είχε πρόσβαση στον φάκελο.

20 Ειδικότερα, με το από 18 Απριλίου 2016 έγγραφο, η Qualcomm ζήτησε από τον σύμβουλο ακροάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 7, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ 2011, L 275, σ. 29), συμπληρωματική πρόσβαση σε ορισμένα στοιχεία του φακέλου. Κατόπιν της επανεξέτασης που διενήργησε ο σύμβουλος ακροάσεων, παρασχέθηκαν στην Qualcomm πληρέστερα κείμενα των στοιχείων του φακέλου.

21 Στις 15 Αυγούστου 2016 η Qualcomm απέστειλε την απάντησή της επί της ΑΑ (στο εξής: απάντηση επί της ΑΑ), διά της οποίας αντέκρουε τα προκαταρκτικά συμπεράσματα της Επιτροπής.

22 Στις 10 Νοεμβρίου 2016 πραγματοποιήθηκε ακρόαση κατόπιν αιτήματος της Qualcomm.

23 Κατόπιν της ακροάσεως αυτής, η Επιτροπή διεξήγαγε επιπλέον ενέργειες έρευνας και απηύθυνε, μεταξύ 2017 και 2019, νέες αιτήσεις παροχής πληροφοριών προς την Qualcomm, καθώς και προς άλλους παράγοντες του τομέα των τσιπ βασικής ζώνης.

24 Ειδικότερα, στις 30 Ιανουαρίου 2017 η Επιτροπή απηύθυνε προς την Qualcomm αίτηση παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003, στην οποία η Qualcomm δεν απάντησε. Στις 31 Μαρτίου 2017 η Επιτροπή απηύθυνε προς την Qualcomm αίτηση παροχής πληροφοριών με απόφαση που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.

25 Στις 13 Ιουνίου 2017 η Qualcomm άσκησε προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2017. Επίσης, υπέβαλε αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, ζητώντας, κυρίως, την αναστολή εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως ή, επικουρικώς, τη λήψη σχετικών προσωρινών μέτρων. Με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2017, Qualcomm και Qualcomm Europe (T-371/17 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:485), ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση αναστολής, ενώ με απόφαση της 9ης Απριλίου 2019, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής (T-371/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:232), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση ακυρώσεως της εν λόγω αποφάσεως. Η αίτηση της Qualcomm περί αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου απορρίφθηκε στο σύνολό της από το Δικαστήριο με την απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2021, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής (C-466/19 P, EU:C:2021:76).

26 Στις 10 Νοεμβρίου 2017 η Επιτροπή απηύθυνε, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003, νέα αίτηση παροχής πληροφοριών προς την Qualcomm.

27 Στις 19 Ιουλίου 2018 η Επιτροπή εξέδωσε συμπληρωματική ανακοίνωση αιτιάσεων (στο εξής: ΣΑΑ) απευθυνόμενη προς την Qualcomm, στην οποία ανέφερε ότι η επιθετική πολιτική τιμών είχε πιο περιορισμένη διάρκεια και στην οποία χρησιμοποίησε αναθεωρημένη μέθοδο για τη σύγκριση των τιμών και του κόστους της Qualcomm όσον αφορά τις επίμαχες φερόμενες ως επιθετικές πωλήσεις.

28 Μεταξύ 31 Ιουλίου και 28 Σεπτεμβρίου 2018, η Qualcomm είχε πρόσβαση στα έγγραφα που κατατέθηκαν στον φάκελο της Επιτροπής μετά την έκδοση της ΑΑ της 8ης Δεκεμβρίου 2015.

29 Στις 22 Οκτωβρίου 2018 η Qualcomm απέστειλε απάντηση επί της ΣΑΑ (στο εξής: απάντηση επί της ΣΑΑ), διά της οποίας αμφισβητούσε τα προκαταρκτικά συμπεράσματα της Επιτροπής που διατυπώνονταν στην ΑΑ και συμπληρώθηκαν με τη ΣΑΑ.

30 Στις 10 Ιανουαρίου 2019 πραγματοποιήθηκε δεύτερη ακρόαση κατόπιν αιτήματος της Qualcomm.

31 Στις 5 Φεβρουαρίου 2019 η Επιτροπή απηύθυνε προς την Qualcomm αίτηση παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003.

32 Στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Επιτροπή απέστειλε στην Qualcomm έκθεση πραγματικών περιστατικών (στο εξής: ΕΠΠ), η οποία, κατά την Επιτροπή, αποσκοπούσε, πρώτον, στο να παράσχει στην Qualcomm διευκρινίσεις επί ορισμένων στοιχείων που εκτίθεντο στη ΣΑΑ, τα οποία η Qualcomm είχε αμφισβητήσει με την απάντηση επί της ΣΑΑ, δεύτερον, στο να την ενημερώσει για ορισμένα προϋφιστάμενα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν είχε επικαλεστεί ρητώς η Επιτροπή στην ΑΑ και στη ΣΑΑ, αλλά τα οποία, μετά από συμπληρωματική ανάλυση του φακέλου, θα μπορούσαν να είναι χρήσιμα για την τεκμηρίωση των προκαταρκτικών συμπερασμάτων της ΑΑ, όπως συμπληρώθηκαν με τη ΣΑΑ, και, τρίτον, στο να της

γνωστοποιήσει ορισμένες περιορισμένες επικαιροποιήσεις της ανάλυσης τιμής-κόστους που είχε διενεργηθεί στο πλαίσιο της ΣΑΑ. Στην ΕΠΠ επισυνάπτονταν άλλα έγγραφα τα οποία δεν είχαν παρασχεθεί προηγουμένως στην Qualcomm.

33 Στις 24 Μαρτίου και στις 25 Απριλίου 2019 η Qualcomm υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της ΕΠΠ.

34 Στις 18 Ιουλίου 2019 η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως

Επίμαχα προϊόντα

35 Αφού απέρριψε τις αντιρρήσεις της Qualcomm σχετικά με προβαλλόμενες διαδικαστικές πλημμέλειες της διοικητικής διαδικασίας, η Επιτροπή περιέγραψε λεπτομερώς το πλαίσιο εντός του οποίου λειτουργούσαν η Qualcomm και οι ανταγωνιστές της, συμπεριλαμβανομένης της Icera, στον τομέα της τεχνολογίας και της διανοητικής ιδιοκτησίας. Ειδικότερα, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα προϊόντα τα οποία αφορούσε η έρευνά της ήταν τα τσιπ UMTS, ήτοι τα τσιπ MDM8200, MDM6200 και MDM8200A της Qualcomm, τα οποία, κατά τον χρόνο της εικαζομένης παραβάσεως, ανταγωνίζονταν τα τσιπ UMTS της Icera, και ειδικότερα τα τσιπ ICE8040, ICE8042 και ICE8060.

36 Κατά την Επιτροπή, όλα τα εν λόγω προϊόντα αποτελούσαν αυτόνομα τσιπ βασικής ζώνης που υποστήριζαν συνδεσιμότητα δεδομένων με ταχύτητα καθοδικής ζεύξης από 7,2/14,4 Mbps έως 28 Mbps, μεταξύ 1ης Ιουλίου 2009 και 30ής Ιουνίου 2011 (στο εξής: κρίσιμη περίοδος). Ειδικότερα, το τσιπ MDM8200 ήταν το πρώτο αυτόνομο τσιπ βασικής ζώνης της Qualcomm που προοριζόταν για συσκευές MBB και υποστήριζε την τεχνολογία HSPA+, με ταχύτητες καθοδικής ζεύξης έως 28 Mbps. Διατέθηκε εμπορικά για πρώτη φορά τον Μάιο του 2009 και έφθασε στο τέλος του εμπορικού κύκλου ζωής του στις 30 Μαρτίου 2011. Εν τω μεταξύ, από το 2010, αντικαταστάθηκε σταδιακά από το τσιπ MDM8200A, τη βελτιωμένη εκδοχή του, η οποία μπορούσε να υποστηρίξει, μετά την εκτέλεση τροποποιήσεων ήσσονος σημασίας, και φωνητική λειτουργία. Όπως και τα τσιπ MDM8200 και MDM8200A, το τσιπ MDM6200 προοριζόταν κυρίως για εφαρμογές κίνησης δεδομένων. Υποστήριζε, χωρίς ανάγκη τροποποιήσεων, την τεχνολογία HSPA+, με ταχύτητα καθοδικής ζεύξης έως 14,4 Mbps, καθώς και φωνητική λειτουργία. Αφού διατέθηκε σε περιορισμένες ποσότητες από το δεύτερο τρίμηνο του 2010, πωλήθηκε σε μεγαλύτερες ποσότητες από το 2011, εξακολούθησε δε να διατίθεται εμπορικά τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 2017.

37 Το τσιπ ICE8040 της Icera, ή Espresso-300, ήταν επίσης ένα αυτόνομο τσιπ βασικής ζώνης, το οποίο κυκλοφόρησε τον Οκτώβριο του 2008. Σε αρχικό στάδιο, μπορούσε να υποστηρίξει μέγιστη ταχύτητα καθοδικής ζεύξης 10 Mbps, λόγω δε των χαρακτηριστικών του, μπορούσε ευχερώς να λάβει βελτιώσεις και αναβαθμίσεις μέσω λογισμικού, ιδίως με σκοπό τη σταδιακή αύξηση της ταχύτητας καθοδικής ζεύξης του σε 21 Mbps. Το τσιπ ICE8042, ή Espresso-302, ήταν μια βελτιωμένη εκδοχή του τσιπ ICE8040 που άρχισε να διατίθεται εμπορικά τον Δεκέμβριο του 2009, με ταχύτητα καθοδικής ζεύξης έως 14,4 Mbps, η οποία αυξήθηκε τον Μάρτιο του 2010 σε 21 Mbps μέσω ενημερώσεων λογισμικού. Μια υποβαθμισμένη εκδοχή του εν λόγω τσιπ, ήτοι το τσιπ Espresso-302-1, η οποία ήταν ικανή να παρέχει μέγιστη ταχύτητα καθοδικής ζεύξης μόνο 7,2 Mbps, πωλείτο από την Icera στην ZTE. Τέλος, το τσιπ ICE8060 ή Espresso-400, το οποίο ανακοινώθηκε τον Οκτώβριο του 2010, χρησιμοποιούσε την καθοριζόμενη μέσω του λογισμικού

της Icera αρχιτεκτονική μόντεμ και είχε ταχύτητα καθοδικής ζεύξης έως 28 Mbps. Μια υποβαθμισμένη εκδοχή του συγκεκριμένου τσιπ, ήτοι το τσιπ E-400-1, με μέγιστη ταχύτητα ζεύξης 7,2 Mbps, ήταν επίσης διαθέσιμη.

Σχετική αγορά

38 Η Επιτροπή όρισε τη σχετική αγορά για τα επίμαχα προϊόντα ως την «ελεύθερη» αγορά των αυτόνομων και ολοκληρωμένων τσιπ βασικής ζώνης, συμβατών με την τεχνολογία UMTS (στο εξής: αγορά των τσιπ UMTS). Κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, τη δυνατότητα υποκατάστασης μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστήριζαν άλλες τεχνολογίες, καθώς και τη μη ύπαρξη ανταγωνιστικών περιορισμών ασκούμενων από τους καθετοποιημένους κατασκευαστές τσιπ βασικής ζώνης. Από γεωγραφική άποψη, η εν λόγω αγορά ορίστηκε ως παγκόσμιας κλίμακας.

Δεσπόζουσα θέση

39 Η Επιτροπή διαπίστωσε, βάσει των ακόλουθων στοιχείων, ότι η Qualcomm κατείχε δεσπόζουσα θέση στην αγορά των τσιπ UMTS σε παγκόσμιο επίπεδο, τούτο δε τουλάχιστον μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2009 και 31ης Δεκεμβρίου 2011.

40 Πρώτον, η Qualcomm κατείχε, κατά τη χρονική περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2009 έως 31ης Δεκεμβρίου 2011, μερίδιο αγοράς περίπου 60 % στη σχετική αγορά.

41 Δεύτερον, υφίσταντο διάφοροι φραγμοί εισόδου και επέκτασης στη σχετική αγορά, όπως η αναγκαιότητα υλοποίησης σημαντικών αρχικών επενδύσεων στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης (R&D) για τον σχεδιασμό τσιπ UMTS, καθώς και διάφορα εμπόδια σχετιζόμενα με τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας της Qualcomm, μεταξύ των οποίων το δίκτυο επανεκχώρησης δικαιωμάτων αυτής.

42 Τρίτον, η εμπορική ισχύς των πελατών, αγοραστών των τσιπ της Qualcomm, δεν ήταν ικανή να επηρεάσει τη δεσπόζουσα θέση της Qualcomm κατά την κρίσιμη περίοδο.

Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης

43 Η Επιτροπή έκρινε ότι η Qualcomm είχε καταχραστεί τη δεσπόζουσα θέση της παρέχοντας, κατά την κρίσιμη περίοδο, ορισμένες ποσότητες τριών εκ των τσιπ UMTS που διέθετε, ήτοι των τσιπ MDM8200, MDM6200 και MDM8200A, σε δύο από τους κύριους πελάτες της, ήτοι στις Huawei και ZTE, σε τιμές κάτω του κόστους, με σκοπό να αποκλείσει από την αγορά την Icera, την τότε κύρια ανταγωνίστριά της στο τμήμα αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS.

44 Κατά την Επιτροπή, η Qualcomm, περιορίζοντας την ανάπτυξη της Icera στο τμήμα αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, το οποίο αποτελείτο σχεδόν αποκλειστικά από τσιπ χρησιμοποιούμενα στις συσκευές MBB υψηλής ταχύτητας, σκόπευε να εμποδίσει την εν λόγω, μικρή και περιορισμένων οικονομικών δυνατοτήτων, επιχείρηση να αποκτήσει την αναγκαία φήμη και το αναγκαίο εύρος ώστε να θέσει υπό αμφισβήτηση τη δεσπόζουσα θέση της Qualcomm στη συγκεκριμένη αγορά, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της αναμενόμενης αναπτυξιακής δυναμικής του εν λόγω τμήματος της αγοράς, λόγω της αυξανόμενης καθολικής διάδοσης των αποκαλούμενων «έξυπνων» κινητών συσκευών. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι, ως εκ τούτου, η

Qualcomm αποσκοπούσε στο να αποστερήσει τους κατασκευαστές πρωτότυπου εξοπλισμού στο εν λόγω τμήμα της αγοράς από μια εναλλακτική πηγή τσιπ για τα κινητά τους τηλέφωνα, περιορίζοντας με τον τρόπο αυτό τις επιλογές των καταναλωτών.

45 Η Επιτροπή προσδιόρισε ως κρίσιμα για τη συναγωγή των συμπερασμάτων της τα εξής στοιχεία.

46 Οι τιμολογιακές πρακτικές της Qualcomm εφαρμόστηκαν υπό συνθήκες κατά τις οποίες η Icera ενίσχυε την παρουσία της στην αγορά των τσιπ UMTS ως βιώσιμη προμηθεύτρια τσιπ UMTS, γεγονός που αποτελούσε αυξανόμενη απειλή για τη δραστηριότητα της Qualcomm. Προκειμένου να διασφαλίσει ότι η δραστηριότητα της Icera δεν θα έφθανε σε κρίσιμο μέγεθος ώστε να απειλήσει τη θέση της στην εν λόγω αγορά, η Qualcomm έλαβε προληπτικά μέτρα υπό τη μορφή στοχευμένων τιμολογιακών παραχωρήσεων σε δύο από τους στρατηγικής σημασίας πελάτες της, ήτοι στην Huawei και την ZTE. Συγκεκριμένα, θεωρούσε ότι οι προοπτικές ανάπτυξης της Icera εξαρτώντο από την ικανότητα της Icera να συνάψει εμπορικές σχέσεις με τις δύο αυτές επιχειρήσεις. Οι προληπτικές ενέργειες της Qualcomm βασίζονταν σε στρατηγική «πολλών τσιπ», η οποία περιλάμβανε τα τρία τσιπ της που ανταγωνίζονταν τα πλέον εξελιγμένα τσιπ της Icera και αποσκοπούσε, ειδικότερα, στην προστασία της θέσης της στην αγορά στο τμήμα των τσιπ υψηλής ταχύτητας που προορίζονταν για κινητά τηλέφωνα, αγορά στην οποία η Icera σχεδίαζε να εισέλθει αφού είχε εξασφαλίσει την παρουσία της στο τμήμα των τσιπ που προορίζονταν για συσκευές MBB υψηλής ταχύτητας.

47 Κατά την Επιτροπή, η ανάλυση των τιμών που εφάρμοσε η Qualcomm έναντι της Huawei και της ZTE και του κόστους της Qualcomm για την κατασκευή των τσιπ της αποδείκνυε ότι η Qualcomm είχε πωλήσει ορισμένες ποσότητες τσιπ σε τιμές κάτω του μακροπρόθεσμου μέσου αυξητικού κόστους της (στο εξής: LRAIC) και, εν πάση περιπτώσει, κάτω του μέσου συνολικού κόστους της (στο εξής: ATC), καθώς και περιορισμένη ποσότητα τσιπ MDM6200 σε τιμές κάτω του μέσου μεταβλητού κόστους της (στο εξής: AVC). Τα αποτελέσματα της διενεργηθείσας ανάλυσης τιμής-κόστους επιβεβαιώνονταν από αποδεικτικά στοιχεία με τη μορφή εσωτερικών και σύγχρονων εγγράφων της Qualcomm, που αποδείκνυαν την πρόθεση της Qualcomm να αποκλείσει την Icera από την αγορά.

– *Έλλειψη δικαιολόγησης*

48 Η Επιτροπή εκτίμησε ότι η Qualcomm δεν είχε παράσχει βάσιμους αντικειμενικούς λόγους για τη δικαιολόγηση ή την αποτελεσματική υπεράσπιση της συμπεριφοράς της.

– *Ενιαία και διαρκής παράβαση*

49 Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι επιθετικές πωλήσεις της Qualcomm προς την Huawei και την ZTE συνιστούσαν, συνολικά εξεταζόμενες, ενιαία και διαρκή παράβαση εκτεινόμενη σε όλη τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου.

– *Αρμοδιότητα της Επιτροπής*

50 Κατά την εκτίμηση της Επιτροπής, είναι αρμόδια να εφαρμόσει το άρθρο 102 ΣΛΕΕ και το άρθρο 54 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3, στο εξής: Συμφωνία ΕΟΧ) στη διαπραχθείσα από την Qualcomm παράβαση, δεδομένου ότι η παράβαση

τελέσθηκε και μπορεί να έχει ουσιώδεις, άμεσες και προβλέψιμες επιπτώσεις εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) και δεδομένου ότι επηρέασε αισθητά το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των συμβαλλομένων μερών του ΕΟΧ.

– *Κύρωση*

51 Μολονότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η διαπραχθείσα από την Qualcomm είχε παύσει, η Επιτροπή επέβαλε στην Qualcomm την υποχρέωση να μην επαναλάβει τις περιγραφόμενες στην εν λόγω απόφαση συμπεριφορές, καθώς και κάθε πράξη ή συμπεριφορά που θα είχε το ίδιο ή αντίστοιχο αντικείμενο ή αποτέλεσμα με τις συμπεριφορές αυτές.

52 Το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην Qualcomm για την παράβαση, το οποίο υπολογίστηκε από την Επιτροπή βάσει των αρχών που διατυπώνονται στις κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του κανονισμού 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 2006), ανέρχεται σε 242 042 000 ευρώ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Διαδικασία

53 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Οκτωβρίου 2019, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

54 Η Επιτροπή ζήτησε δύο φορές την παράταση της προθεσμίας για την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, αντιστοίχως, στις 4 Φεβρουαρίου και στις 24 Μαρτίου 2020, λόγω της εκτάσεως του δικογράφου της προσφυγής και του πλήθους των συνημμένων εγγράφων. Η ζητηθείσα παράταση της χορηγήθηκε.

55 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Μαρτίου 2020, η Nvidia ζήτησε να παρέμβει στην προκείμενη διαδικασία προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Η αίτηση παρεμβάσεως επιδόθηκε στους κύριους διαδίκους, σύμφωνα με το άρθρο 144, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Οι κύριοι διάδικοι δεν προέβαλαν αντιρρήσεις σχετικά με την εν λόγω αίτηση.

56 Στις 11 Ιουνίου 2020 η Επιτροπή κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου το υπόμνημα αντικρούσεως.

57 Στις 6 Ιουλίου 2020 η προσφεύγουσα ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την κατάθεση του υπομνήματος απαντήσεως, λόγω της εκτάσεως του υπομνήματος αντικρούσεως και του πλήθους των συνημμένων εγγράφων. Η ζητηθείσα παράταση της χορηγήθηκε.

58 Στις 5 Οκτωβρίου 2020 η προσφεύγουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου το υπόμνημα απαντήσεως.

59 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Οκτωβρίου 2020, αφού έλαβαν πολλές παρατάσεις της προθεσμίας, η προσφεύγουσα και η Επιτροπή ζήτησαν, δυνάμει του άρθρου 144, παράγραφοι 2 και 7, του Κανονισμού Διαδικασίας, την εμπιστευτική

μεταχείριση έναντι της Nvidia ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής και σε ορισμένα από τα παραρτήματά του. Οι εν λόγω διάδικοι κατέθεσαν κοινό μη εμπιστευτικό κείμενο των εγγράφων αυτών.

60 Στις 23 Οκτωβρίου 2020 η Επιτροπή ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την κατάθεση του υπομνήματος ανταπαντήσεως, λόγω της εκτάσεως του υπομνήματος απαντήσεως και του πλήθους των συνημμένων εγγράφων. Η ζητηθείσα παράταση της χορηγήθηκε.

61 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Νοεμβρίου 2020, η Επιτροπή ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση έναντι της Nvidia ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα αντικρούσεως. Κατά την ίδια ημερομηνία, σε συμφωνία με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κατέθεσε κοινό μη εμπιστευτικό κείμενο του υπομνήματος αντικρούσεως και των παραρτημάτων του.

62 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Νοεμβρίου 2020, η προσφεύγουσα ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση έναντι της Nvidia ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα αντικρούσεως και στα παραρτήματά του καθώς και στα διαδικαστικά έγγραφα που κοινοποιήθηκαν στη Γραμματεία κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 30 Ιουνίου και 5 Οκτωβρίου 2020.

63 Με διάταξη της 25ης Νοεμβρίου 2020, Qualcomm κατά Επιτροπής (T-671/19, μη δημοσιευθείσα), ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου διέταξε να επιτραπεί στη Nvidia να παρέμβει και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

64 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Δεκεμβρίου 2020 και στις 18 Ιανουαρίου 2021, η Nvidia διατύπωσε αντιρρήσεις σχετικά με τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που αφορούσαν το δικόγραφο της προσφυγής, το υπόμνημα αντικρούσεως και ορισμένα παραρτήματα.

65 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Δεκεμβρίου 2020, η Επιτροπή ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση έναντι της Nvidia ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα απαντήσεως και στο παράρτημα C.8 αυτού.

66 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Δεκεμβρίου 2020, η προσφεύγουσα ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση έναντι της Nvidia ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα απαντήσεως και στα παραρτήματά του καθώς και στα διαδικαστικά έγγραφα που κοινοποιήθηκαν στη Γραμματεία κατά την περίοδο μεταξύ 5 Οκτωβρίου και 9 Δεκεμβρίου 2020. Κατά την ίδια ημερομηνία, οι κύριοι διάδικοι κατέθεσαν κοινό μη εμπιστευτικό κείμενο του υπομνήματος απαντήσεως και των παραρτημάτων του.

67 Στις 21 Ιανουαρίου 2021 η Επιτροπή κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου το υπόμνημα ανταπαντήσεως.

68 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Φεβρουαρίου 2021, αφού έλαβε παράταση της προθεσμίας, η Επιτροπή ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση, έναντι της Nvidia, ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα ανταπαντήσεως. Κατά την ίδια ημερομηνία, σε συμφωνία με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κατέθεσε κοινό μη εμπιστευτικό κείμενο του υπομνήματος ανταπαντήσεως και του παραρτήματός του.

69 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Φεβρουαρίου 2021, αφού έλαβε παράταση της προθεσμίας, η προσφεύγουσα ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση έναντι της Nvidia και άλλων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο υπόμνημα ανταπαντήσεως και στο παράρτημά του, καθώς και στα διαδικαστικά έγγραφα που κοινοποιήθηκαν στη Γραμματεία κατά την περίοδο μεταξύ 18 Δεκεμβρίου 2020 και 10 Φεβρουαρίου 2021.

70 Με διάταξη της 22ας Ιουλίου 2021, Qualcomm κατά Επιτροπής (T-671/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:502), ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος έκανε δεκτές τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής και στα παραρτήματά Α.1 και Α.29 αυτού, καθώς και στο υπόμνημα αντικρούσεως, ενώ απέρριψε τις όμοιες αιτήσεις που αφορούσαν τα λοιπά διαδικαστικά έγγραφα. Κατόπιν τούτου, τάχθηκε προθεσμία στην προσφεύγουσα και στην Επιτροπή για να κοινοποιήσουν νέα μη εμπιστευτικά κείμενα ορισμένων εγγράφων του φακέλου. Στις 16 και 17 Σεπτεμβρίου 2021 οι κύριοι διάδικοι, αφού έλαβαν παράταση της προθεσμίας, κατέθεσαν κοινό μη εμπιστευτικό κείμενο των εγγράφων αυτών.

71 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Οκτωβρίου 2021, η Nvidia υπέβαλε υπόμνημα παρεμβάσεως.

72 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Νοεμβρίου 2021, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν είχε παρατηρήσεις επί του υπομνήματος παρεμβάσεως.

73 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Νοεμβρίου 2021, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις επί του υπομνήματος παρεμβάσεως.

74 Η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2021.

75 Στις 8 Φεβρουαρίου 2022 η προσφεύγουσα ζήτησε τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως για να διατυπώσει προφορικά τις παρατηρήσεις της.

76 Κατόπιν προτάσεως του πέμπτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση στο πέμπτο πενταμελές τμήμα.

77 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο πενταμελές τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, ως εκ τούτου, η υπό κρίση υπόθεση.

78 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στη διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας.

79 Στις 2 Δεκεμβρίου 2022, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τους κύριους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις. Η προσφεύγουσα απάντησε στις εν λόγω ερωτήσεις στις 16 Δεκεμβρίου 2022. Η Επιτροπή, αφού έλαβε παράταση της ταχθείσας προθεσμίας για την υποβολή των απαντήσεών της, απάντησε στις 16 Ιανουαρίου 2023.

80 Κατόπιν αιτήματος των κυρίων διαδίκων, παρατάθηκε η ορισθείσα προθεσμία για την κατάθεση αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχειρίσεως των απαντήσεών τους επί των ερωτήσεων του Γενικού Δικαστηρίου. Εν τέλει, ως προθεσμία ορίστηκε η 31η Ιανουαρίου 2023, ημερομηνία κατά την οποία κατατέθηκαν κοινά μη εμπιστευτικά κείμενα των απαντήσεων αυτών.

81 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Φεβρουαρίου 2023, αφού έλαβε παράταση της προθεσμίας, η Nvidia διατύπωσε αντιρρήσεις σχετικά με τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που αφορούσαν τις απαντήσεις των κύριων διαδίκων στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου.

82 Κατόπιν κοινοποιήσεως της εκθέσεως ακροατηρίου στους διαδίκους, η προσφεύγουσα και η Επιτροπή υπέβαλαν παρατηρήσεις επ' αυτής, αντιστοίχως, στις 27 Ιανουαρίου 2023 και στις 16 Φεβρουαρίου 2023. Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε γνώση των παρατηρήσεων αυτών.

83 Με τη διάταξη της 8ης Μαρτίου 2023, Qualcomm κατά Επιτροπής (T-671/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2023:125), ο πρόεδρος του πρώτου πενταμελούς τμήματος έκανε δεκτές ορισμένες αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχείρισης που αφορούσαν πληροφορίες διαλαμβανόμενες στις απαντήσεις των κυρίων διαδίκων επί των ερωτήσεων του Γενικού Δικαστηρίου και απέρριψε ορισμένες άλλες. Κατόπιν τούτου, τάχθηκε προθεσμία στην προσφεύγουσα και στην Επιτροπή για να κοινοποιήσουν νέα μη εμπιστευτικά κείμενα των εν λόγω απαντήσεων. Στις 10 Μαρτίου 2023 οι κύριοι διάδικοι κατέθεσαν κοινό μη εμπιστευτικό κείμενο των εγγράφων αυτών.

84 Λόγω κωλύματος ενός μέλους του πρώτου πενταμελούς τμήματος, ο πρόεδρος του εν λόγω τμήματος όρισε άλλον δικαστή προς συμπλήρωση της συνθέσεως του τμήματος.

85 Η προφορική διαδικασία περατώθηκε με τη συνεδρίαση της 15ης Μαρτίου 2023. Λόγω του κωλύματος ενός μέλους του τμήματος να μετάσχει στη διάσκεψη, κατόπιν της λήξεως της θητείας του στις 27 Σεπτεμβρίου 2023, οι διασκέψεις του Γενικού Δικαστηρίου συνεχίστηκαν με τους τρεις δικαστές που υπογράφουν την παρούσα απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 22 και το άρθρο 24, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Αιτήματα των διαδίκων

86 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση¨

– «να ακυρώσει ή, επικουρικώς, να μειώσει ουσιωδώς το ποσό του επιβληθέντος προστίμου»¨

– να διατάξει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας ή διεξαγωγής αποδείξεων με σκοπό να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επιβεβαιώσει ότι οι διαγραφές στοιχείων σε ορισμένα έγγραφα του φακέλου στηρίζονται πράγματι σε βάσιμες αξιώσεις επαγγελματικού απορρήτου και να ενημερώσει σχετικώς την Qualcomm ή να λάβει τα εν λόγω έγγραφα προκειμένου να εξετάσει τη βασιμότητα των αξιώσεων της παρεμβαίνουσας¨

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

87 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή¨

– να καταδικάσει την Qualcomm στα δικαστικά έξοδα.

88 Η Nvidia ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή¨

– να καταδικάσει την Qualcomm στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

89 Προκαταρκτικώς, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 59, 61 και 62 ανωτέρω, οι κύριοι διάδικοι ζήτησαν την απαλοιφή έναντι της Nvidia και, κατά συνέπεια, έναντι του κοινού, ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονται στα υπομνήματά τους και σε άλλα διαδικαστικά έγγραφα. Η Nvidia διατύπωσε αντιρρήσεις ως προς τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχείρισης ορισμένων πληροφοριών. Με τις διατάξεις της 22ας Ιουλίου 2021, Qualcomm κατά Επιτροπής (T-671/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:502), και της 8ης Μαρτίου 2023, Qualcomm κατά Επιτροπής (T-671/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2023:125), οι πρόεδροι του πέμπτου και του πρώτου πενταμελούς τμήματος, αντιστοίχως, έκαναν δεκτές ορισμένες αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχείρισης και απέρριψαν ορισμένες άλλες.

90 Όταν ένας διάδικος υποβάλλει αίτηση βάσει του άρθρου 144, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, εναπόκειται, κατ' αρχήν, στον πρόεδρο να αποφανθεί αποκλειστικώς και μόνον επί των εγγράφων και των στοιχείων των οποίων αμφισβητείται η εμπιστευτικότητα (πρβλ., κατ' αναλογίαν, διάταξη της 26ης Ιανουαρίου 2018, FV κατά Συμβουλίου, T-750/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:59, σκέψη 14 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

91 Εντούτοις, παρά την έλλειψη αμφισβήτησης, το Γενικό Δικαστήριο δεν εμποδίζεται να απορρίψει αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως εφόσον αφορούν δεδομένα των οποίων ο δημόσιος χαρακτήρας προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας ή των οποίων ο εμπιστευτικός χαρακτήρας αποτελεί, λόγω της δημοσιοποιήσεως άλλων στοιχείων της δικογραφίας, ζήτημα προδήλως άνευ αντικειμένου (διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, T-827/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:545, σκέψη 46). Επομένως, υπό ορισμένες περιστάσεις, δύναται να αποφανθεί επί των μη αμφισβητουμένων στοιχείων μιας αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως (πρβλ. διάταξη της 11ης Απριλίου 2019, Google και Alphabet κατά Επιτροπής, T-612/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:250, σκέψη 16).

92 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, πληροφορίες οι οποίες ναι μεν υπήρξαν εμπιστευτικές, πλην όμως χρονολογούνται από πέντε και πλέον ετών, πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρούνται παρωχημένες και να γνωστοποιούνται στους λοιπούς διαδίκους, εκτός εάν, κατ' εξαίρεση, ο διάδικος που ζητεί τη διατήρηση της εμπιστευτικότητάς τους αποδείξει ότι, παρά την παλαιότητά τους, οι πληροφορίες αυτές εξακολουθούν να συνιστούν ουσιώδη απόρρητα στοιχεία, ιδίως βιομηχανικά ή εμπορικά, των οποίων η γνωστοποίηση βλάπτει τον ίδιο ή τον ενδιαφερόμενο τρίτο (βλ. διάταξη της 11ης Απριλίου 2019, Google και Alphabet κατά Επιτροπής, T-612/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:250, σκέψη 19 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

93 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 66 του Κανονισμού Διαδικασίας, οφείλει να συμβιβάσει την αρχή της δημοσιότητας των δικαστικών αποφάσεων προς το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και το δικαίωμα στην

προστασία του επαγγελματικού απορρήτου, λαμβάνοντας επίσης υπόψη το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στις δικαστικές αποφάσεις σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στο άρθρο 15 ΣΛΕΕ (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2020, Broughton κατά Eurojust, T-87/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:464, σκέψη 49).

94 Στην προκειμένη περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να μην αποκρύψει, στο μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως, ορισμένα στοιχεία τα οποία αφορούσαν οι αιτήσεις των κυρίων διαδίκων και των οποίων την εμπιστευτικότητα δεν αμφισβήτησε η Nvidia. Συγκεκριμένα, ορισμένα από τα στοιχεία αυτά μπορούν να συναχθούν από το περιεχόμενο άλλων τμημάτων της παρούσας αποφάσεως και, επομένως, είναι δημόσια. Ορισμένα στοιχεία αποτελούν ιστορικά δεδομένα των οποίων η διατήρηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα περισσότερο από μια δεκαετία δεν δικαιολογείται επαρκώς. Τέλος, ορισμένα άλλα στοιχεία παρέχουν διευκρινίσεις, όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, για τις συμπεριφορές που αποτέλεσαν αντικείμενο της έρευνας της Επιτροπής. Η απόκρυψη των εν λόγω στοιχείων θα έθιγε την κατανόηση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου από το κοινό (πρβλ. απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2022, Scania κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-799/17, EU:T:2022:48, σκέψη 82).

95 Προς στήριξη του αιτήματος περί ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει δεκαπέντε λόγους ακυρώσεως:

– τον πρώτο λόγο, ο οποίος αφορά διαδικαστικές πλημμέλειες¨

– τον δεύτερο λόγο, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς και τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας κατά την κρίσιμη περίοδο¨

– τον τρίτο λόγο, ο οποίος αφορά «νομικό σφάλμα λόγω της μη εφαρμογής του ορθού νομικού κανόνα»¨

– τον τέταρτο λόγο, ο οποίος αφορά «τον παράλογο και μη τεκμηριωμένο με αποδεικτικά στοιχεία χαρακτήρα της "θεωρίας περί επιθετικής πολιτικής"»¨

– τον πέμπτο λόγο, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον επανυπολογισμό των λεγόμενων «πράγματι καταβληθεισών» τιμών¨

– τον έκτο λόγο, ο οποίος αφορά την «εσφαλμένη κατανομή των μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών»¨

– τον έβδομο λόγο, ο οποίος αφορά την «έλλειψη κατάλληλης μνείας όσον αφορά το κόστος αναφοράς»¨

– τον όγδοο λόγο, ο οποίος αφορά τον «προδήλως εσφαλμένο χαρακτήρα της διενεργηθείσας ανάλυσης τιμής-κόστους»¨

– τον ένατο λόγο, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» και νομικά σφάλματα όσον αφορά το συμπέρασμα ότι οι τιμές που εφάρμοσε η προσφεύγουσα είχαν ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της Icera από την αγορά και προκάλεσαν ζημία στους καταναλωτές¨

– τον δέκατο λόγο, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι τιμολογιακές πρακτικές της εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera¨

– τον ενδέκατο λόγο, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την απόρριψη από την Επιτροπή των αντικειμενικών δικαιολογητικών λόγων που προέβαλε η προσφεύγουσα¨

– τον δωδέκατο λόγο, ο οποίος αφορά πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως¨

– τον δέκατο τρίτο λόγο, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», έλλειψη βάσης και ελλιπή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως¨

– τον δέκατο τέταρτο λόγο, ο οποίος αφορά τον «προδήλως εσφαλμένο» χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την επιβολή και τον υπολογισμό του προστίμου¨

– τον δέκατο πέμπτο λόγο, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον δέχεται την αρμοδιότητα της Επιτροπής και τον επηρεασμό του εμπορίου.

96 Οι λόγοι ακυρώσεως αυτοί θα εξεταστούν στη συνέχεια, με τη σειρά που προβάλλονται από την προσφεύγουσα, εκτός από τον τρίτο, τον τέταρτο και τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, οι οποίοι στηρίζονται σε, ή επαναλαμβάνουν πιο συνοπτικά, ορισμένα επιχειρήματα που προβάλλονται, ειδικότερα, στο πλαίσιο του έκτου, του εβδόμου και του ενάτου έως ενδεκάτου λόγου ακυρώσεως, και οι οποίοι, κατά συνέπεια, θα εξεταστούν μετά τον ενδέκατο λόγο ακυρώσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά διαδικαστικές πλημμέλειες

97 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αποτελείται από δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η Επιτροπή δεν διεξήγαγε εμπεριστατωμένη, αντικειμενική και επιμελή έρευνα. Το δεύτερο σκέλος αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και την παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων, καθόσον η Επιτροπή δεν γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία κρίσιμα για την άμυνά της.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης

98 Το πρώτο σκέλος αποτελείται από τρεις αιτιάσεις. Η πρώτη αιτίαση αφορά την υπερβολική διάρκεια της έρευνας. Η δεύτερη αιτίαση αφορά τη μη επαρκή πληρότητα και ακρίβεια του φακέλου. Η τρίτη αιτίαση αφορά τη διενέργεια μεροληπτικής έρευνας.

– *Προκαταρκτικές παρατηρήσεις*

99 Το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) κατοχυρώνει το δικαίωμα χρηστής διοίκησης και ορίζει ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι

επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, της 14ης Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ 2007, C 303, σ. 17), διευκρινίζουν ότι το άρθρο 41 του Χάρτη βασίζεται στην ύπαρξη της Ένωσης ως κοινότητας δικαίου, της οποίας τα χαρακτηριστικά αναπτύχθηκαν από τη νομολογία στην οποία η χρηστή διοίκηση κατοχυρώνεται ως γενική αρχή του δικαίου [απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Transavia Airlines κατά Επιτροπής, T-591/15, EU:T:2018:946, σκέψη 37 (μη δημοσιευθείσα)].

100 Κατά τη νομολογία που αφορά την αρχή της χρηστής διοικήσεως, στις περιπτώσεις που, όπως εν προκειμένω, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν εξουσία εκτιμήσεως, ο σεβασμός των εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών έχει κατά μείζονα λόγο θεμελιώδη σημασία. Μεταξύ των εγγυήσεων αυτών περιλαμβάνεται, ιδίως, η υποχρέωση του αρμόδιου θεσμικού οργάνου να ερευνά, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως (αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14¨ της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Transavia Airlines κατά Επιτροπής, T-591/15, EU:T:2018:946, σκέψη 38 (μη δημοσιευθείσα), και διάταξη της 17ης Ιανουαρίου 2022, Car-Master 2 κατά Επιτροπής, T-743/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:33, σκέψη 66].

– *Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά την υπερβολική διάρκεια της έρευνας*

101 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δεκαετής διάρκεια της έρευνας είναι υπερβολική και αποκαλυπτική, ειδικότερα, της έλλειψης επιμέλειας εκ μέρους της Επιτροπής.

102 Κατά την προσφεύγουσα, λόγω της διάρκειας της έρευνας, αυτή δεν είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί κατ’ ορθό τρόπο. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα επικαλείται μεταβολές στη σύνθεση της επιφορτισμένης με την έρευνα ομάδας της Επιτροπής, την αποστολή αιτήσεως παροχής πληροφοριών οκτώ έτη μετά την υποβολή της καταγγελίας, την αποστολή αιτήσεων παροχής διευκρινίσεων σχετικά με έγγραφα τα οποία η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της επί πολλά έτη και την τροποποίηση του περιεχομένου της έρευνας σε πολύ προχωρημένο στάδιο αυτής. Τονίζει επίσης ότι η πάροδος του χρόνου περιόρισε την ικανότητα ανάκλησης στη μνήμη των πραγματικών περιστατικών, τόσο από τη δική της πλευρά όσο και από την πλευρά των Huawei και ZTE, οι οποίες, ως εκ τούτου, δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν σε ορισμένες, ενίοτε κρίσιμες, αιτήσεις της Επιτροπής. Τέλος, αμφισβητεί ότι η πολυπλοκότητα της υποθέσεως μπορούσε να δικαιολογήσει τη διάρκεια αυτή, ενώ προσθέτει ότι πάντοτε συνεργάστηκε πλήρως με την Επιτροπή.

103 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

104 Κατά πάγια νομολογία, η τήρηση εύλογης προθεσμίας κατά τη διεξαγωγή των διοικητικών διαδικασιών στον τομέα της πολιτικής ανταγωνισμού αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, της οποίας τον σεβασμό διασφαλίζουν τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης (βλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2012, Heineken Nederland και Heineken κατά Επιτροπής, C-452/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:829, σκέψη 97 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

105 Το εύλογο της διάρκειας κάθε σταδίου της διαδικασίας πρέπει να εκτιμάται βάσει των συγκεκριμένων περιστάσεων κάθε υποθέσεως και, ιδίως, βάσει του πλαισίου της υποθέσεως, της συμπεριφοράς των εμπλεκομένων μερών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, της σημασίας της υποθέσεως για τις διάφορες ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και του βαθμού πολυπλοκότητάς της

(απόφαση της 20ής Απριλίου 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, EU:T:1999:80, σκέψη 126).

106 Επιπλέον, στον τομέα της πολιτικής ανταγωνισμού, η διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής μπορεί να διεξάγεται σε δύο διαδοχικές περιόδους, καθεμία από τις οποίες υπακούει στη δική της εσωτερική λογική. Η πρώτη περίοδος, η οποία εκτείνεται μέχρι την ανακοίνωση των αιτιάσεων, έχει ως σημείο αφετηρίας την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή, ασκώντας τις εξουσίες που της έχει παράσχει ο νομοθέτης της Ένωσης, λαμβάνει μέτρα με τα οποία αποδίδεται η αιτίαση περί τελέσεως παραβάσεως, παρέχει δε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να λάβει θέση σχετικά με τον προσανατολισμό της διαδικασίας. Η δεύτερη περίοδος εκτείνεται από την ανακοίνωση των αιτιάσεων μέχρι την έκδοση της τελικής αποφάσεως. Παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αποφανθεί οριστικώς επί της προσαπτομένης παραβάσεως (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied κατά Επιτροπής, C-105/04 P, EU:C:2006:592, σκέψη 38).

107 Εξάλλου, όταν η παραβίαση της αρχής της εύλογης προθεσμίας είχε πιθανή επίδραση στην έκβαση της διαδικασίας, η παραβίαση αυτή μπορεί να επιφέρει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως (πρβλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, Technische Unie κατά Επιτροπής, C-113/04 P, EU:C:2006:593, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

108 Πρέπει, ωστόσο, να διευκρινιστεί ότι, όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού, η υπέρβαση της εύλογης προθεσμίας μπορεί να συνιστά λόγο ακυρώσεως μόνον προκειμένου περί αποφάσεων με τις οποίες διαπιστώνονται παραβάσεις, εφόσον αποδειχθεί ότι η παραβίαση της αρχής της εύλογης προθεσμίας έθιξε τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων. Πλην της συγκεκριμένης αυτής περιπτώσεως, η μη τήρηση της υποχρεώσεως εκδόσεως αποφάσεως εντός εύλογης προθεσμίας δεν επηρεάζει το κύρος της διοικητικής διαδικασίας δυνάμει του κανονισμού 1/2003 (πρβλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied κατά Επιτροπής, C-105/04 P, EU:C:2006:592, σκέψεις 42 και 43).

109 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, μεταξύ της υποβολής της καταγγελίας και της αποστολής της ΑΑ, μεσολάβησε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των έξι ετών. Ωστόσο, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 15 ανωτέρω, μόλις στα μέσα του 2012, ήτοι τρία έτη μετά την εν λόγω υποβολή της καταγγελίας, διατυπώθηκαν οι πρώτοι ισχυρισμοί περί επιθετικών τιμών από την καταγγέλλουσα και η Επιτροπή μπόρεσε να αρχίσει την έρευνά της επί της επικρινόμενης συμπεριφοράς. Επομένως, το πρώτο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας διήρκεσε μεν περισσότερο από έξι έτη από την υποβολή της καταγγελίας, αλλά μόλις λίγο περισσότερο από τρία έτη από τη διατύπωση των πρώτων ισχυρισμών περί επιθετικής πολιτικής εκ μέρους της καταγγέλλουσας.

110 Όσον αφορά το δεύτερο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, το οποίο εκτείνεται από την παραλαβή της ΑΑ μέχρι την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως στις 18 Ιουλίου 2019, αυτό διήρκεσε περίπου τριάμισι έτη.

111 Συνολικά εξεταζόμενη, η διάρκεια της έρευνας μετά τους πρώτους ισχυρισμούς περί επιθετικής πολιτικής, ήτοι περίπου επτά έτη, δεν είναι πάντως υπερβολική, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως και, ειδικότερα, της πολυπλοκότητάς της.

112 Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο αποφαινόμενο επί της προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2017, η φερόμενη εν προκειμένω πρακτική απαιτούσε σύνθετες αναλύσεις πολυάριθμων στοιχείων, στα περισσότερα εκ των οποίων είχε πρόσβαση μόνον η προσφεύγουσα, για τον επανυπολογισμό της σχέσης τιμής-κόστους με σκοπό να εξακριβωθεί η ύπαρξη ή μη επιθετικών τιμών. Επιπλέον, η διεργασία αυτή αποδείχθηκε ακόμη πιο πολύπλοκη καθόσον αφορούσε σύνθετα προϊόντα (απόφαση της 9ης Απριλίου 2019, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής, T-371/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:232, σκέψη 125).

113 Αφενός, όπως προκύπτει από το δικόγραφο της προσφυγής, περισσότερα από 31 000 έγγραφα υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από την προσφεύγουσα, σε απάντηση οκτώ αιτήσεων παροχής πληροφοριών, οι οποίες ενίοτε ακολουθούνταν από μεταγενέστερες αιτήσεις παροχής διευκρινίσεων. Η Επιτροπή οργάνωσε, επίσης, πολυάριθμες συναντήσεις και τηλεφωνικές συνομιλίες τόσο με την προσφεύγουσα όσο και με την καταγγέλλουσα και με τρίτους. Επιπλέον, από το σημείο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο οποίο επισημαίνονται τα διάφορα στάδια της διοικητικής διαδικασίας, προκύπτει ότι η Επιτροπή ουδέποτε παρέμεινε αδρανής κατά τη διάρκεια της έρευνας. Τέλος, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η εν λόγω απόφαση περιλαμβάνει σύνθετη και συγχρόνως λεπτομερή ανάλυση της προσαπτόμενης συμπεριφοράς καθώς και ότι η Επιτροπή κατέβαλε προσπάθεια να απαντήσει στα πολυάριθμα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, σεβόμενη τα δικαιώματα άμυνας της τελευταίας.

114 Αφετέρου, η συμπεριφορά των μερών κατά τη διοικητική διαδικασία επηρέασε τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας. Συναφώς, επισημαίνεται ότι η καταγγέλλουσα προέβαλε, για πρώτη φορά, ισχυρισμούς περί επιθετικής πολιτικής μόλις τρία έτη μετά την υποβολή της καταγγελίας. Η δε προσφεύγουσα, κατ' αρχάς, απευθύνθηκε εννέα φορές στον σύμβουλο ακροάσεων για την επίλυση ζητημάτων που αφορούσαν την πρόσβαση στον φάκελο, εν συνεχεία δε, ζήτησε πλείονες παρατάσεις προθεσμίας, την αναβολή μιας ακροάσεως και τη διεξαγωγή συμπληρωματικής ακροάσεως. Τέλος, ασκώντας προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2017 και, εν συνεχεία, αναίρεση κατά της αποφάσεως της 9ης Απριλίου 2019, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής (T-371/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:232), με την οποία απορρίφθηκε η εν λόγω προσφυγή, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αγνοούσε ότι τούτο αναγκαίως θα επιβράδυνε την έρευνα.

115 Συνεπώς, δεδομένου ότι η διάρκεια της έρευνας δεν είναι υπερβολική, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

116 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι η διάρκεια της έρευνας μπορεί να θεωρηθεί υπερβολική, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει πώς θα μπορούσε τούτο να επηρεάσει αρνητικά τις δυνατότητες άμυνάς της.

117 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα ουδόλως εξηγεί με ποιον τρόπο απλές μεταβολές, εντός της Επιτροπής, του επιφορτισμένου με την έρευνα προσωπικού σε όλα τα ιεραρχικά επίπεδα θα μπορούσαν να επηρεάσουν την επιμέλεια, την ακρίβεια, τη σταθερότητα και το περιεχόμενο της έρευνας ή τα δικαιώματα άμυνάς της.

118 Κατά δεύτερον, όσον αφορά το έγγραφο που υποβλήθηκε τον Δεκέμβριο του 2013, για το οποίο η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις μόλις τον Ιανουάριο του 2017, αρκεί η επισήμανση ότι, όπως έχει κρίνει το Γενικό Δικαστήριο, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γενικό καθήκον σύνεσης που υπέχει κάθε επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων, βάσει του οποίου οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να

μεριμνούν για την καλή τήρηση, στα βιβλία ή αρχεία τους, των στοιχείων που καθιστούν δυνατή την παρακολούθηση της δραστηριότητάς τους, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να έχουν στη διάθεσή τους τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία σε περίπτωση δικαστικών ή διοικητικών διαδικασιών. Επομένως, αφ' ης στιγμής η Επιτροπή είχε απευθύνει στην προσφεύγουσα αιτήσεις παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1/2003, από τις 7 Ιουνίου 2010, η προσφεύγουσα όφειλε, τουλάχιστον από την ημερομηνία εκείνη, να ενεργήσει με αυξημένη επιμέλεια και να λάβει όλα τα χρήσιμα μέτρα για τη διατήρηση των αποδεικτικών στοιχείων που ευλόγως μπορούσε να έχει στη διάθεσή της (πρβλ. απόφαση της 9ης Απριλίου 2019, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής, T-371/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:232, σκέψη 136 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

119 Κατά τρίτον, η Επιτροπή εξήγησε ότι η έρευνα εξελίχθηκε ανάλογα με την πορεία της διοικητικής διαδικασίας, ακριβώς προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις και τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα, ιδίως με τις απαντήσεις της επί της ΑΑ και της ΣΑΑ, πράγμα το οποίο, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, απλώς αποδεικνύει τον πλήρη σεβασμό εκ μέρους της Επιτροπής των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

120 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει με ποιον τρόπο το γεγονός ότι η Huawei και η ZTE δεν μπόρεσαν να παράσχουν ορισμένες εξηγήσεις τις οποίες ζήτησε η Επιτροπή σχετικά με τις πληρωμές των μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών (στο εξής: πληρωμές NRE) σχετιζόταν με την πάροδο του χρόνου. Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή εξέτασε εάν η προσφεύγουσα, παρέχοντας τέτοιες πληρωμές στην Huawei και την ZTE, είχε την πρόθεση να χορηγήσει στις δύο αυτές πελάτισσες μειώσεις τιμών, οπότε πρόκειται για υποκειμενικό στοιχείο, που δεν αφορά τις δύο αυτές εταιρίες, οι οποίες, επομένως, δεν θα μπορούσαν να παράσχουν κανένα σημαντικό απαλλακτικό στοιχείο υπέρ της προσφεύγουσας. Τούτο επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση του έκτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή απέδειξε το στοιχείο αυτό στηριζόμενη σε σύνολο συγκλινόντων αποδεικτικών στοιχείων, άλλων από τις μαρτυρίες των δύο αυτών επιχειρήσεων.

121 Κατόπιν των ανωτέρω, ακόμη και αν ήταν βάσιμη, η υπό κρίση αιτίαση δεν θα μπορούσε να οδηγήσει, εν προκειμένω, σε διαπίστωση προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας η οποία να συνεπάγεται την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

– *Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη μη επαρκή πληρότητα και ακρίβεια του φακέλου*

122 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, μη συλλέγοντας ορισμένα δυνητικώς απαλλακτικά στοιχεία, δεν κατόρθωσε να συγκροτήσει πλήρη και ακριβή φάκελο. Θεωρεί ότι πρόκειται για έλλειψη, η οποία καταδεικνύεται από τα ακόλουθα τρία παραδείγματα. Πρώτον, η Επιτροπή δεν έθεσε κανένα ερώτημα στις Huawei και ZTE σχετικά με έναν υπάλληλο της Qualcomm, παρά το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος υπάλληλος είναι ο συντάκτης σημαντικού αριθμού εγγράφων στα οποία στηρίζεται η Επιτροπή. Δεύτερον, η Huawei και η ZTE δεν μπόρεσαν να απαντήσουν με ουσιαστικό τρόπο σε αίτηση παροχής πληροφοριών που αφορούσε τις πληρωμές NRE, οι οποίες είχαν ωστόσο ουσιώδη σημασία. Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή της χορήγησε πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα από τα οποία είχαν απαλειφθεί πολλές πληροφορίες, χωρίς να ελέγξει αν οι λόγοι εμπιστευτικότητας που επικαλέστηκε η καταγγέλλουσα, η οποία είχε υποβάλει τα έγγραφα αυτά, ήταν βάσιμοι ή όχι, ενώ τέτοια έγγραφα μπορούσαν να περιέχουν δυνητικώς απαλλακτικά στοιχεία.

123 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

124 Κατά πάγια νομολογία, στην Επιτροπή εναπόκειται, κατ' αρχήν, να εκτιμήσει αν μια πληροφορία είναι απαραίτητη στο πλαίσιο έρευνας για παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2015, GEA Group κατά Επιτροπής, T-45/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:507, σκέψη 311 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Περαιτέρω, στον βαθμό που η προσφεύγουσα, προσάπτοντας στην Επιτροπή στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους ότι δεν αναζήτησε πιθανώς απαλλακτικά στοιχεία, επικαλείται και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους, η διασφάλιση αυτή δεν επιβάλλει στην Επιτροπή να διενεργήσει συμπληρωματικές έρευνες, όταν κρίνει ότι η εξέταση της υποθέσεως ήταν επαρκής (αποφάσεις της 16ης Μαΐου 1984, Eisen und Metall κατά Επιτροπής, 9/83, EU:C:1984:177, σκέψη 32, και της 11ης Μαρτίου 1999, Thyssen Stahl κατά Επιτροπής, T-141/94, EU:T:1999:48, σκέψη 110).

125 Επιπλέον, όσον αφορά την ύπαρξη δυνητικώς απαλλακτικών εγγράφων τα οποία δεν αναζήτησε η Επιτροπή, από τη νομολογία προκύπτει ότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση οφείλει να αποδείξει ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα εν λόγω έγγραφα για την άμυνά της, υπό την έννοια ότι, αν είχε τη δυνατότητα να στηριχθεί σε αυτά κατά τη διοικητική διαδικασία, θα μπορούσε να επικαλεστεί στοιχεία που δεν συμφωνούσαν με τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει στο στάδιο αυτό η Επιτροπή και, ως εκ τούτου, θα μπορούσε να επηρεάσει, με κάποιον τρόπο, τις εκτιμήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή στην απόφασή της (πρβλ. αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2010, Knauf Gips κατά Επιτροπής, C-407/08 P, EU:C:2010:389, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, C-413/14 P, EU:C:2017:632, σκέψη 97).

126 Επομένως, η ενδιαφερόμενη επιχείρηση πρέπει να αποδείξει, αφενός, ότι δεν είχε πρόσβαση σε ορισμένα απαλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία και, αφετέρου, ότι θα μπορούσε να τα χρησιμοποιήσει για την άμυνά της (αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2010, Knauf Gips κατά Επιτροπής, C-407/08 P, EU:C:2010:389, σκέψη 24, και της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, C-413/14 P, EU:C:2017:632, σκέψη 98).

127 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η Επιτροπή εσφαλμένα εκτίμησε ότι η εξέταση της υποθέσεως ήταν επαρκής, ούτε με ποιον τρόπο τα δυνητικώς απαλλακτικά στοιχεία τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς της, η Επιτροπή παρέλειψε να συλλέξει, συμπεριλαμβανομένων των τριών παραδειγμάτων που μνημονεύει, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την άμυνά της υπό την έννοια ότι, αν είχε τη δυνατότητα να τα επικαλεστεί κατά τη διοικητική διαδικασία, θα μπορούσε με κάποιον τρόπο να επηρεάσει τις εκτιμήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση. Εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 124 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να συνεχίσει την έρευνα προκειμένου να συλλέξει οποιοδήποτε δυνητικώς απαλλακτικό στοιχείο, εφόσον εκτιμά ότι η εξέταση της υποθέσεως ήταν επαρκής.

128 Ειδικότερα, όσον αφορά τον υπάλληλό της που είναι ο συντάκτης πολλών εγγράφων επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση, η προσφεύγουσα ουδόλως εξηγεί πώς οι απαντήσεις σε ενδεχόμενα σχετικά ερωτήματα της Επιτροπής προς τρίτους θα μπορούσαν να έχουν κάποια σημασία για την εξέταση του φακέλου ή θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν με κάποιον τρόπο για την άμυνά της ή θα μπορούσαν να ασκήσουν οποιαδήποτε επιρροή στις εκτιμήσεις της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή στηρίχθηκε μεν σε ορισμένα από τα εν λόγω έγγραφα, κυρίως για να αποδείξει την ύπαρξη σχεδίου αποκλεισμού της Icera, πλην όμως στηρίχθηκε και σε άλλα καθοριστικά αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία έκρινε επαρκή. Τέλος, η

προσφεύγουσα δεν εξηγεί πώς ένας τρίτος θα μπορούσε να είναι σε καλύτερη θέση από την ίδια προκειμένου να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που να διαψεύδουν τον ρόλο του συγκεκριμένου υπαλλήλου ή την ερμηνεία των επίμαχων εγγράφων εκ μέρους της Επιτροπής.

129 Ομοίως, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η Huawei και η ZTE δεν μπόρεσαν να απαντήσουν με ουσιαστικό τρόπο σε αίτηση παροχής πληροφοριών που αφορούσε τις πληρωμές NRE, ενώ αυτές είχαν ουσιώδη σημασία, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή δεν χρειαζόταν τις απαντήσεις αυτές, δεδομένου ότι στηρίχθηκε συναφώς σε σύνολο συγκλινόντων αποδεικτικών στοιχείων, όπως προκύπτει από την εξέταση του έκτου λόγου ακυρώσεως. Επομένως, η Επιτροπή βασίμως έκρινε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα, ότι η εξέταση της υποθέσεως ήταν επαρκής.

130 Τέλος, όσον αφορά την πρόσβαση της προσφεύγουσας σε έγγραφα από τα οποία είχαν απαλειφθεί πολλές πληροφορίες και τα οποία θα μπορούσαν ενδεχομένως να περιέχουν απαλλακτικά στοιχεία, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η καταγγέλλουσα θεωρούσε ότι οι εν λόγω πληροφορίες, τις οποίες αυτή είχε παράσχει, καλύπτονταν από το επαγγελματικό απόρρητο και ότι η ίδια η Επιτροπή δεν είχε στην κατοχή της εκδοχές των εγγράφων αυτών χωρίς διαγραφές. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή ευλόγως θεώρησε ότι διέθετε άλλα επαρκή στοιχεία για να διεξαγάγει την έρευνα, χωρίς να χρειαστεί να ζητήσει από την καταγγέλλουσα να της προσκομίσει λιγότερο επεξεργασμένες εκδοχές των εγγράφων που αυτή είχε υποβάλει.

131 Για τους λόγους αυτούς, το αίτημα της προσφεύγουσας να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επιβεβαιώσει κατά πόσον οι πολλαπλές διαγραφές στα έγγραφα ID 1112-00146, 1112-00148, 1112-00150, 1112-00154, 1112-00185, 1112-00151, 1112-00218, 1112-00196, 1112-00229 και 1294 στηρίζονται σε βάσιμες αξιώσεις περί επαγγελματικού απορρήτου και να την ενημερώσει σχετικώς ή να λάβει τις εν λόγω παρουσιάσεις προκειμένου να εξετάσει τη βασιμότητα των αξιώσεων της Nvidia πρέπει επίσης να απορριφθεί.

132 Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

– *Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη διενέργεια μεροληπτικής έρευνας*

133 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αποτέλεσμα μεροληπτικής έρευνας, η οποία είχε ως συνέπεια την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και, επικουρικώς, της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας, της αρχής in dubio pro reo, καθώς και των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της ισότητας των όπλων, και λόγω της οποίας προσβάλλονται τα δικαιώματα άμυνάς της.

134 Προς στήριξη της υπό κρίση αιτιάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τρία επιχειρήματα.

135 Πρώτον, η Επιτροπή δεν εξέτασε με πλήρη αμεροληψία τα επιχειρήματα που προέβαλε και τις αποδείξεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα με την απάντηση επί της ΑΑ και κατά την ακρόαση. Αντιθέτως, διεξήγαγε μια ατέρμονη επιχείρηση «αλίευσης πληροφοριών», εκδίδοντας πολλαπλές αιτήσεις παροχής πληροφοριών οι οποίες οδήγησαν στη συλλογή υπερπληθώρας δεδομένων. Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει σημαντικές διαφορές και περιλαμβάνει νέα στοιχεία σε σχέση με τη ΣΑΑ και την ΕΠΠ, οι οποίες με τη σειρά τους διαφέρουν από την ΑΑ. Συναφώς, η ενάγουσα παραθέτει, στο παράρτημα Α.11 του δικογράφου της προσφυγής, κατάλογο με παραδείγματα των διαφορών αυτών.

136 Δεύτερον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη στην προσβαλλομένη απόφαση ορισμένα απαλλακτικά στοιχεία που απέστειλε η Huawei, ιδίως όσον αφορά τις πληρωμές NRE.

137 Τρίτον, η Επιτροπή συνάντησε την καταγγέλλουσα για να συζητήσει ζητήματα σχετιζόμενα με την ακρόαση που αφορούσε τη ΣΑΑ, απουσία του συμβούλου ακροάσεων και μάλιστα ενώ τούτο εμπίπτει στην αρμοδιότητα του συμβούλου ακροάσεων, γεγονός που εγείρει σοβαρές αμφιβολίες ως προς την ακεραιότητα και την ουδετερότητά της.

138 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

139 Συναφώς, επισημαίνεται ότι κάθε διοικούμενος έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη εξέταση των υποθέσεών του από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης (βλ. απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2022, Scania κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-799/17, EU:T:2022:48, σκέψη 145 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ωστόσο, εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή δεν παρείχε όλες τις εγγυήσεις ώστε να αποκλειστεί οποιαδήποτε εύλογη αμφιβολία όσον αφορά την αμεροληψία της κατά τη διενέργεια της έρευνας.

140 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αφορά την έκδοση από την Επιτροπή πολυάριθμων αιτήσεων παροχής πληροφοριών που οδήγησαν στη συλλογή υπερπληθώρας στοιχείων, υπενθυμίζεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 23 του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή πρέπει να έχει σε ολόκληρη την Ένωση την εξουσία να απαιτεί τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες, μεταξύ άλλων, για τον εντοπισμό περιπτώσεων καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης, η οποία απαγορεύεται βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ. Επιπλέον, από το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 προκύπτει ότι, προς εκπλήρωση των καθηκόντων που της ανατίθενται βάσει του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή δύναται, κατόπιν απλής αιτήσεως ή βάσει αποφάσεως, να ζητήσει από επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων να παράσχουν «όλες τις απαραίτητες πληροφορίες».

141 Λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας της Επιτροπής προς διεξαγωγή ερευνών και ελέγχων, σε αυτήν απόκειται να εκτιμήσει αν οι πληροφορίες που ζητεί από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις είναι απαραίτητες. Όσον αφορά τον έλεγχο που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο επί της σχετικής εκτιμήσεως της Επιτροπής, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η έννοια των «απαραίτητων πληροφοριών» πρέπει να ερμηνεύεται σε συνάρτηση με τους σκοπούς για τους οποίους έχει παρασχεθεί στην Επιτροπή η συγκεκριμένη εξουσία έρευνας. Επομένως, η απαίτηση να υπάρχει σχέση μεταξύ της αιτήσεως παροχής πληροφοριών και της εικαζομένης παραβάσεως πληρούται εφόσον, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, η εν λόγω αίτηση μπορεί θεμιτώς να θεωρηθεί ως σχετιζόμενη με την εικαζόμενη παράβαση, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή μπορεί ευλόγως να θεωρήσει ότι η πληροφορία θα τη βοηθήσει στο να διαπιστώσει την ύπαρξη της φερόμενης παραβάσεως [βλ. απόφαση της 14ης Μαρτίου 2014, Holcim (Deutschland) και Holcim κατά Επιτροπής, T-293/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:127, σκέψη 110 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

142 Όσον αφορά, ειδικότερα, την υπό κρίση υπόθεση, από τη σκέψη 128 της αποφάσεως της 9ης Απριλίου 2019, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής (T-371/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:232), η οποία εκδόθηκε κατόπιν της ασκήσεως από την προσφεύγουσα προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2017, προκύπτει ότι το πεδίο της έρευνας που διεξήγαγε η Επιτροπή μπορούσε να δικαιολογήσει την παροχή σημαντικού αριθμού πληροφοριών.

143 Επιπλέον, όπως επίσης τόνισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 201 της αποφάσεως της 9ης Απριλίου 2019, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής (T-371/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:232), η Επιτροπή νομίμως εξέδωσε την εν λόγω απόφαση, ακριβώς

προκειμένου να προετοιμάσει την τελική της απόφαση σχετικά με την ενδεχόμενη ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 102 ΣΛΕΕ με την πλήρη επιμέλεια που απαιτείται και για να εκδώσει την απόφασή της με βάση όλα τα στοιχεία που μπορούσαν να ασκούν επιρροή επ' αυτής. Η ίδια συλλογιστική ισχύει κατ' αναλογίαν και για τις λοιπές αιτήσεις παροχής πληροφοριών που απέστειλε η Επιτροπή στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, χωρίς να μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστούσαν «αλίευση πληροφοριών». Ειδικότερα, αφενός μεν, η εκδήλωση της μεροληψίας της Επιτροπής έναντι της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια της έρευνας δεν μπορεί να συναχθεί κατά τρόπο αφηρημένο από την ύπαρξη του περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή σχετικά με τον τρόπο διεξαγωγής της εν λόγω έρευνας, αφετέρου δε, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται συγκεκριμένα ότι οι εν λόγω λοιπές αιτήσεις παροχής πληροφοριών μπορούσαν να εξηγηθούν μόνον από τέτοια μεροληπτική στάση.

144 Όσον αφορά, εν συνεχεία, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αφορά τις διαφορές που υφίστανται μεταξύ της ΑΑ, της ΣΑΑ, της ΕΠΠ και της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας επιτάσσει την παροχή στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, της δυνατότητας να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της σχετικά με το υποστατό και τον κρίσιμο χαρακτήρα των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων των οποίων γίνεται επίκληση καθώς και σχετικά με τα έγγραφα που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για να στηρίξει την εκτίμησή της ότι συντρέχει παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού (βλ. απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2013, SNIA κατά Επιτροπής, C-448/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:801, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία¨ απόφαση της 25ης Μαρτίου 2021, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, C-152/19 P, EU:C:2021:238, σκέψη 106).

145 Η επιταγή αυτή πληρούται όταν η οριστική απόφαση δεν προσάπτει στους ενδιαφερομένους παραβάσεις διαφορετικές από εκείνες που παρατίθενται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και λαμβάνει υπόψη μόνον τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων οι ενδιαφερόμενοι είχαν την ευκαιρία να παράσχουν εξηγήσεις (αποφάσεις της 24ης Μαΐου 2012, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-111/08, EU:T:2012:260, σκέψη 266¨ της 18ης Ιουνίου 2013, ICF κατά Επιτροπής, T-406/08, EU:T:2013:322, σκέψη 117, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Slovak Telekom κατά Επιτροπής, T-851/14, EU:T:2018:929, σκέψη 180).

146 Πάντως, η αναφορά των ουσιωδών στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή στην ανακοίνωση των αιτιάσεων μπορεί να γίνεται συνοπτικά, η δε απόφαση δεν χρειάζεται κατ' ανάγκη να είναι αντίγραφο της εν λόγω ανακοινώσεως, καθόσον η ανακοίνωση αυτή συνιστά προπαρασκευαστικό έγγραφο του οποίου οι πραγματικές και νομικές εκτιμήσεις έχουν καθαρά προσωρινό χαρακτήρα (απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 1987, British American Tobacco και Reynolds Industries κατά Επιτροπής, 142/84 και 156/84, EU:C:1987:490, σκέψη 70¨ βλ., επίσης, απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2013, SNIA κατά Επιτροπής, C-448/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:801, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία¨ απόφαση της 24ης Μαΐου 2012, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-111/08, EU:T:2012:260, σκέψη 267). Ως εκ τούτου, είναι παραδεκτές προσθήκες στην ανακοίνωση αιτιάσεων οι οποίες πραγματοποιούνται υπό το πρίσμα του υπομνήματος απαντήσεως των μερών, των οποίων τα επιχειρήματα αποδεικνύουν ότι πράγματι μπόρεσαν να ασκήσουν τα δικαιώματα άμυνάς τους. Η Επιτροπή μπορεί επίσης, λαμβανομένης υπόψη της διοικητικής διαδικασίας, να αναθεωρήσει ή να προσθέσει πραγματικά ή νομικά επιχειρήματα προς στήριξη των αιτιάσεων που διατύπωσε (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Alliance One International κατά Επιτροπής, T-25/06, EU:T:2011:442, σκέψη 181). Κατά συνέπεια, μέχρι την έκδοση τελικής αποφάσεως, η Επιτροπή μπορεί, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των γραπτών ή προφορικών παρατηρήσεων των μερών, είτε να εγκαταλείψει ορισμένες ή ακόμη και όλες τις αιτιάσεις που αρχικά διατύπωσε εναντίον τους και

να μεταβάλει έτσι τη θέση της υπέρ αυτών είτε, αντιθέτως, να αποφασίσει να προσθέσει νέες αιτιάσεις, υπό την προϋπόθεση ότι θα παράσχει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να διατυπώσουν συναφώς την άποψή τους (βλ. απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-191/98 και T-212/98 έως T-214/98, EU:T:2003:245, σκέψη 115 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

147 Εν προκειμένω, η εκδήλωση της μεροληψίας της Επιτροπής έναντι της προσφεύγουσας κατά τη διενέργεια της έρευνας δεν μπορεί να συναχθεί κατά τρόπο αφηρημένο από την ύπαρξη διαφορών μεταξύ της ΑΑ, της ΣΑΑ, της ΕΠΠ και της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται συγκεκριμένα ότι οι διαφορές αυτές μπορούσαν να εξηγηθούν μόνον από τέτοια μεροληπτική στάση.

148 Αντιθέτως, πρέπει να εξεταστεί αν, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε νέες αιτιάσεις ή σε επιβαρυντικά αποδεικτικά στοιχεία εις βάρος της προσφεύγουσας, σχετικά με τα οποία η προσφεύγουσα δεν είχε την ευκαιρία να διατυπώσει την άποψή της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

149 Συναφώς, η προσφεύγουσα περιορίζεται στον γενικό ισχυρισμό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει σημαντικές διαφορές και νέα στοιχεία που δεν περιλαμβάνονταν στη διαλαμβανόμενη στη ΣΑΑ και στην ΕΠΠ επιχειρηματολογία, ενώ απλώς παραθέτει σε υποσημείωση ορισμένες αιτιολογικές σκέψεις της εν λόγω αποφάσεως και παραπέμπει στο παράρτημα Α.11 του δικογράφου της προσφυγής.

150 Ακόμη και στην περίπτωση που τα στοιχεία αυτά αποτελούν όντως νέα στοιχεία, τα οποία δεν περιλαμβάνονταν στα προγενέστερα διαδικαστικά έγγραφα, η προσφεύγουσα ουδόλως εξηγεί για ποιον λόγο τα στοιχεία αυτά συνιστούν νέες αιτιάσεις ή νέα εις βάρος της αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων δεν είχε την ευκαιρία να διατυπώσει την άποψή της και δεν αποτελούν απλώς στοιχεία που προέκυψαν από τη λήψη υπόψη, στην προσβαλλόμενη απόφαση, των παρατηρήσεων που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων και των δικών της παρατηρήσεων.

151 Όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 146 ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να αποτελεί αντίγραφο της ΑΑ, της ΣΑΑ ή της ΕΠΠ, ακριβώς διότι η Επιτροπή υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη τις παρατηρήσεις που υποβάλλουν τα μέρη κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Περιοριζόμενη στην αναφορά καταλόγου διαφορών μεταξύ της εν λόγω αποφάσεως και των προγενέστερων διαδικαστικών εγγράφων, χωρίς να διευκρινίζει τον συγκεκριμένο, εις βάρος της, αντίκτυπο των μεταβολών αυτών στη νομική συλλογιστική της Επιτροπής και στον χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, ούτε ως προς τι μεταβλήθηκε για τον λόγο αυτό το περιεχόμενο της προσαπτόμενης συμπεριφοράς, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή διεξήγαγε μεροληπτική έρευνα.

152 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή συνάντησε την καταγγέλλουσα για να συζητήσει ζητήματα σχετιζόμενα με την ακρόαση που αφορούσε τη ΣΑΑ, απόντος του συμβούλου ακροάσεων και ενώ τούτο εμπίπτει στην αρμοδιότητά του, το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την ακεραιότητα της Επιτροπής ούτε την ικανότητά της να χειριστεί την υπό κρίση υπόθεση κατά τρόπο ουδέτερο και αντικειμενικό. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει με ποιον τρόπο μια τέτοια συνάντηση θα μπορούσε να θίξει τα δικαιώματα της άμυνας, κατά μείζονα λόγο διότι τίποτε δεν την εμπόδιζε, εάν το θεωρούσε αναγκαίο, να ζητήσει αντίστοιχη συνάντηση από τον σύμβουλο ακροάσεων.

153 Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

154 Κατόπιν των ανωτέρω, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και την παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων

155 Το υπό κρίση σκέλος στηρίζεται σε δύο αιτιάσεις. Η πρώτη αιτίαση αφορά την ανεπαρκή πρόσβαση στον φάκελο. Η δεύτερη αιτίαση αφορά, κατ' ουσίαν, το ανεπαρκές περιεχόμενο του διαβιβασθέντος φακέλου.

– *Προκαταρκτικές παρατηρήσεις*

156 Τα δικαιώματα άμυνας είναι θεμελιώδη δικαιώματα τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των γενικών αρχών του δικαίου, την τήρηση των οποίων διασφαλίζουν το Γενικό Δικαστήριο και το Δικαστήριο (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Solvay κατά Επιτροπής, C-109/10 P, EU:C:2011:686, σκέψη 52).

157 Ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία έχει εφαρμογή όταν η Διοίκηση προτίθεται να εκδώσει βλαπτική πράξη εις βάρος ενός προσώπου (απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2019, Επιτροπή κατά United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, σκέψη 28).

158 Η εν λόγω γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχεία α΄ και β΄, του Χάρτη (απόφαση της 25ης Μαρτίου 2021, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, C-152/19 P, EU:C:2021:238, σκέψη 105).

159 Στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας επιτάσσει την παροχή στον λήπτη αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται ότι αυτός παρέβη τους κανόνες του ανταγωνισμού, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, της δυνατότητας να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή του σχετικά με το υποστατό και τον κρίσιμο χαρακτήρα των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων που του προσάπτονται, καθώς και σχετικά με τα έγγραφα που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για να στηρίξει την εκτίμησή της ότι συντρέχει τέτοια παράβαση, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 144 ανωτέρω.

160 Κατά πάγια νομολογία, η προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, και ειδικότερα του δικαιώματος ακροάσεως, συνεπάγεται την ακύρωση της αποφάσεως που ελήφθη κατά το πέρας της σχετικής διοικητικής διαδικασίας μόνον εφόσον, εάν δεν υπήρχε η πλημμέλεια αυτή, η εν λόγω διαδικασία θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα. Στον προσφεύγοντα που προβάλλει την προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας δεν μπορεί να επιβληθεί η υποχρέωση να αποδείξει ότι η απόφαση του οικείου θεσμικού οργάνου της Ένωσης θα ήταν διαφορετική, αλλά μόνον ότι το ενδεχόμενο αυτό δεν αποκλείεται απολύτως (βλ. απόφαση της 18ης Ιουνίου 2020, Επιτροπή κατά RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, σκέψεις 105 και 106 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), εφόσον ο προσφεύγων θα μπορούσε να υποστηρίξει καλύτερα την άμυνά του ελλείψει της διαδικαστικής πλημμέλειας (αποφάσεις της 2ας Οκτωβρίου 2003, Thyssen Stahl κατά Επιτροπής, C-194/99 P, EU:C:2003:527, σκέψη 31¨ της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, C-141/08 P, EU:C:2009:598, σκέψη 94, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, T-827/14, EU:T:2018:930, σκέψη 129).

161 Το ζήτημα αυτό πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις πραγματικές και νομικές περιστάσεις εκάστης συγκεκριμένης υποθέσεως (απόφαση της 18ης Ιουνίου 2020, Επιτροπή κατά RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, σκέψη 107).

– *Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη μη επαρκή πρόσβαση στον φάκελο*

162 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είχε πρόσβαση στον φάκελο μόνο μετά την έκδοση της ΑΑ και της ΣΑΑ και αφού χρειάστηκε να υποβάλει επανειλημμένα αιτήματα προς τούτο. Διατείνεται επίσης ότι υποχρεώθηκε να αφιερώσει «αδιανόητα πολύ χρόνο και δυσανάλογους πόρους» για τη μελέτη ορισμένων εγγράφων, γεγονός που αποτέλεσε «άσκοπο και επιζήμιο περισπασμό» και επηρέασε αρνητικά την ικανότητά της να αμυνθεί.

163 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

164 Το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο, απόρροια της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, συνεπάγεται ότι η Επιτροπή υποχρεούται να παρέχει στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση τη δυνατότητα εξετάσεως του συνόλου των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο έρευνας και τα οποία ενδέχεται να είναι κρίσιμα για την άμυνά της. Στα έγγραφα αυτά συγκαταλέγονται τόσο τα ενοχοποιητικά όσο και τα απαλλακτικά στοιχεία, με εξαίρεση τα επιχειρηματικά απόρρητα άλλων επιχειρήσεων, τα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής και άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες (αποφάσεις της 7ης Ιανουαρίου 2004, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, EU:C:2004:6, σκέψη 68, και της 12ης Ιουλίου 2011, Toshiba κατά Επιτροπής, T-113/07, EU:T:2011:343, σκέψη 41).

165 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα παραπονείται, κατά πρώτον, ότι χρειάστηκε να επιμείνει ενώπιον της Επιτροπής προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου, γεγονός εξαιτίας του οποίου απώλεσε χρόνο καθώς και την ικανότητα ανάκλησης στη μνήμη των πραγματικών περιστατικών και το οποίο, ως εκ τούτου, επηρέασε αρνητικά την άμυνά της.

166 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αφορούν τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και τις συνέπειές της για τις δυνατότητες άμυνας της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 116 έως 121 ανωτέρω. Επιπλέον, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι της παρασχέθηκε καθυστερημένα πρόσβαση στον φάκελο, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα είχε πράγματι πρόσβαση στον φάκελο κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και ότι μπόρεσε να λάβει υπόψη τα έγγραφα που περιλαμβάνονταν σε αυτόν για την οργάνωση της άμυνάς της. Συνεπώς, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αμέσως πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεώς της, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η πρόσβαση αυτή ήταν καθυστερημένη και ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνάς της, και επομένως, το εν λόγω επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

167 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, την προβαλλόμενη ανεπαρκή πρόσβαση στον φάκελο, πρέπει να επισημανθεί, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 45 και 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τις οποίες δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, ότι, όσον αφορά την ΑΑ, η ίδια η προσφεύγουσα συνομολόγησε ότι όλα τα ζητήματα σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο είχαν επιλυθεί προτού αυτή υποβάλει την απάντηση επί της ΑΑ και ότι, όσον αφορά τη ΣΑΑ, η προσφεύγουσα δεν έκανε χρήση της δυνατότητας που της είχε παράσχει η Επιτροπή

προκειμένου να συμπληρώσει την απάντηση επί της ΣΑΑ μόλις απέκτησε πρόσβαση σε αναθεωρημένες μη εμπιστευτικές εκδοχές ορισμένων εγγράφων του φακέλου, οπότε δεν μπορεί βασίμως να ισχυριστεί ότι εθίγησαν τα δικαιώματα άμυνάς της.

168 Συνεπώς, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά το ανεπαρκές περιεχόμενο του διαβιβασθέντος φακέλου

169 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να τηρήσει λεπτομερείς σημειώσεις όλων των συναντήσεων, των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και των συνομιλιών, επίσημων ή ανεπίσημων, που διεξήχθησαν με σκοπό τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με το αντικείμενο έρευνας και να της παράσχει λυσιτελώς τις σημειώσεις αυτές.

170 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να τηρήσει σημειώσεις σχετικά με επτά τηλεφωνικές διασκέψεις και πέντε συναντήσεις που πραγματοποίησε με την ίδια. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να χρησιμοποιήσει στη συνέχεια τις σημειώσεις αυτές, οι οποίες θα μπορούσαν να περιέχουν απαλλακτικά στοιχεία.

171 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή της διαβίβασε με μεγάλη καθυστέρηση ορισμένες σημειώσεις σχετικές με συναντήσεις ή τηλεφωνικές διασκέψεις με τρίτους, ενίοτε πολλά έτη μετά την πραγματοποίησή τους.

172 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή της διαβίβασε πολύ συνοπτικές σημειώσεις σχετικά με ορισμένες τηλεφωνικές διασκέψεις με τρίτους, συγκεκριμένα μια τηλεφωνική διάσκεψη με την Huawei και επτά τηλεφωνικές διασκέψεις με την καταγγέλλουσα, οι οποίες δεν της παρείχαν τη δυνατότητα να κατανοήσει τις πληροφορίες που είχαν ανταλλαγεί κατά τις διασκέψεις αυτές.

173 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

174 Κατ’ αρχάς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να καλεί σε ακρόαση κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο συναινεί προς τούτο με σκοπό τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με το αντικείμενο της έρευνας, τούτο δε προς εκπλήρωση των καθηκόντων που της ανατίθενται βάσει του εν λόγω κανονισμού.

175 Σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 773/2004, η Επιτροπή μπορεί να καταγράφει σε οποιαδήποτε μορφή τις καταθέσεις που λαμβάνει από τα ερωτώμενα πρόσωπα στο πλαίσιο ακροάσεως πραγματοποιούμενης βάσει του άρθρου 19 του κανονισμού 1/2003. Στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 773/2004 διευκρινίζεται επίσης ότι η ακρόαση αυτή μπορεί να διεξάγεται με οποιοδήποτε μέσο επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένου του τηλεφώνου ή των ηλεκτρονικών μέσων.

176 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, εφόσον η Επιτροπή αποφασίσει να διενεργήσει ακρόαση βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, υποχρεούται να καταγράψει την ακρόαση στο σύνολό της, διατηρώντας την ευχέρεια να επιλέξει τον τρόπο καταγραφής. Συνεπώς, η Επιτροπή υπέχει την υποχρέωση να καταγράφει, με όποιον τρόπο επιλέξει, κάθε ακρόαση που διενεργεί βάσει του εν λόγω άρθρου, με σκοπό τη συλλογή στοιχείων

σχετικών με το αντικείμενο της έρευνάς της (αποφάσεις της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, C-413/14 P, EU:C:2017:632, σκέψεις 90 και 91, και της 9ης Μαρτίου 2023, Les Mousquetaires και ITM Entreprises κατά Επιτροπής, C-682/20 P, EU:C:2023:170, σκέψη 89).

177 Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή δεν αρκεί να προβαίνει σε συνοπτική παράθεση των θεμάτων που εξετάστηκαν κατά την ακρόαση. Πρέπει να είναι σε θέση να παράσχει στοιχεία για το περιεχόμενο των συζητήσεων που διεξήχθησαν κατά την ακρόαση, ιδίως δε όσον αφορά τη φύση των πληροφοριών που προσκομίστηκαν κατά την ακρόαση σχετικά με τα θέματα που εξετάστηκαν [απόφαση της 15ης Ιουνίου 2022, Qualcomm κατά Επιτροπής (Qualcomm – πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας), T-235/18, EU:T:2022:358, σκέψη 190¨ πρβλ., επίσης, απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, C-413/14 P, EU:C:2017:632, σκέψεις 91 και 92].

178 Κατά πρώτον, όσον αφορά τις επαφές που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και της ίδιας της προσφεύγουσας κατά τη διοικητική διαδικασία, η προσφεύγουσα παραπονείται για το ότι ο φάκελος δεν περιείχε σημειώσεις σχετικά με επτά τηλεφωνικές διασκέψεις και πέντε συσκέψεις.

179 Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα ουδόλως εξηγεί με ποιον τρόπο, έστω και αν υπήρξε διαδικαστική πλημμέλεια, εθίγησαν τα δικαιώματα άμυνάς της, αποδεικνύοντας ότι θα μπορούσε να οργανώσει καλύτερα την άμυνά της στην περίπτωση που η Επιτροπή είχε τηρήσει σημειώσεις για τις επαφές της με αυτήν. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι οι συσκέψεις αυτές πραγματοποιήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και της ίδιας της προσφεύγουσας, η τελευταία είχε, επομένως, πλήρη γνώση του περιεχομένου τους και των θεμάτων που συζητήθηκαν κατά τη διάρκειά τους με την Επιτροπή. Ως εκ τούτου, μπορούσε κάλλιστα να χρησιμοποιήσει, προκειμένου να υποστηρίξει καλύτερα την άμυνά της, κάθε απαλλακτικό στοιχείο το οποίο θα μπορούσε να έχει ενδεχομένως συζητηθεί κατά τις επαφές αυτές. Επιπλέον, σε μια τέτοια περίπτωση, θα μπορούσε ευλόγως να αναμένεται από την προσφεύγουσα ότι θα είχε την πρόνοια να αποστείλει η ίδια στην Επιτροπή ανακεφαλαιωτικό σημείωμα για την επίμαχη επαφή, προκειμένου να περιληφθεί στον φάκελο γραπτή καταγραφή οποιουδήποτε πιθανού απαλλακτικού στοιχείου.

180 Κατά δεύτερον, όσον αφορά ορισμένες σημειώσεις σχετικά με συναντήσεις ή τηλεφωνικές διασκέψεις με τρίτους, η προσφεύγουσα παραπονείται ότι είχε πρόσβαση σε αυτές καθυστερημένα, γεγονός που, κατά την άποψή της, έθιξε τα δικαιώματα άμυνάς της.

181 Ως προς το ζήτημα αυτό, ανεξαρτήτως του αν οι επίμαχες συναντήσεις και τηλεφωνικές συνομιλίες συνιστούν ή όχι «ακροάσεις» κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, τις οποίες η Επιτροπή όφειλε να καταγράψει, πράγμα που, άλλωστε, δεν προσπάθησε καν να αποδείξει η προσφεύγουσα, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα είχε πρόσβαση στις σχετικές σημειώσεις στις 31 Ιουλίου και στις 27 Αυγούστου 2018, ήτοι αμέσως μετά την αποστολή της ΣΑΑ εκ μέρους της Επιτροπής.

182 Μολονότι είναι λυπηρό ότι η πρόσβαση στις σημειώσεις που αφορούσαν τις επίμαχες συσκέψεις και τηλεφωνικές διασκέψεις παρασχέθηκε πράγματι πολύ μετά την πραγματοποίηση των εν λόγω συσκέψεων και τηλεφωνικών διασκέψεων, εντούτοις είναι γεγονός ότι η προσφεύγουσα απάντησε επί της ΣΑΑ στις 22 Οκτωβρίου 2018, ήτοι πολλές εβδομάδες μετά την παραλαβή των εν λόγω σημειώσεων, όπερ σημαίνει ότι είχε στη διάθεσή της επαρκή χρόνο για να εξετάσει τις σημειώσεις, να αντλήσει κάθε δυνητικώς απαλλακτικό στοιχείο από αυτές και να το επικαλεστεί στην εν λόγω απάντηση.

183 Συναφώς, επισημαίνεται ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως και των περιστάσεων της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 15ης Ιουνίου 2022, Qualcomm κατά Επιτροπής (Qualcomm – πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας) (T-235/18, EU:T:2022:358), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση C(2018) 240 final της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2018, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ [υπόθεση AT.40220 – Qualcomm (πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας)], μεταξύ άλλων, λόγω της καθυστερημένης αποστολής από την Επιτροπή ορισμένων σημειώσεων που αφορούσαν ακροάσεις με τρίτους.

184 Συγκεκριμένα, από τις σκέψεις 168 και 169 της αποφάσεως της 15ης Ιουνίου 2022, Qualcomm κατά Επιτροπής (Qualcomm – πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας) (T-235/18, EU:T:2022:358), προκύπτει ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη, η Επιτροπή δεν είχε παράσχει, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, στην Qualcomm καμία πληροφορία ούτε ως προς την ύπαρξη ούτε ως προς το περιεχόμενο ορισμένων ακροάσεων με τρίτους, και ότι διαβίβασε τις σημειώσεις αυτές μόνο μετά την έκδοση της αποφάσεως C(2018) 240 final, μάλιστα δε ορισμένες εξ αυτών προσκομίστηκαν κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ως απάντηση στα μέτρα διεξαγωγής αποδείξεων που διέταξε το Γενικό Δικαστήριο.

185 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 15ης Ιουνίου 2022, Qualcomm κατά Επιτροπής (Qualcomm – πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας) (T-235/18, EU:T:2022:358), σε αντίθεση με την υπό κρίση υπόθεση, η Qualcomm δεν είχε πρόσβαση στις εν λόγω σημειώσεις κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και, επομένως, δεν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της επ' αυτών ή να χρησιμοποιήσει τυχόν απαλλακτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν σε αυτές για την άμυνά της πριν από την έκδοση της αποφάσεως με την οποία διαπιστώθηκε η ευθύνη της για πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας. Οι κρίσιμες αυτές περιστάσεις, οι οποίες οδήγησαν το Δικαστήριο στο να ακυρώσει την απόφαση C(2018) 240 final, συνιστούν ουσιώδη διαφορά σε σχέση με την υπό κρίση υπόθεση.

186 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνάς της λόγω του ότι η Επιτροπή της διαβίβασε με σχετική καθυστέρηση τις σημειώσεις σχετικά με τις επίμαχες συναντήσεις και τηλεφωνικές διασκέψεις. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί καθυστερημένης διαβίβασης των εν λόγω σημειώσεων εκ μέρους της Επιτροπής πρέπει να απορριφθεί.

187 Κατά τρίτον, όσον αφορά ορισμένες σημειώσεις σχετικά με τηλεφωνικές διασκέψεις που πραγματοποιήθηκαν με τρίτους, ήτοι μια τηλεφωνική διάσκεψη με την Huawei και επτά τηλεφωνικές διασκέψεις με την καταγγέλλουσα, η προσφεύγουσα παραπονείται για τον υπερβολικά συνοπτικό χαρακτήρα τους.

188 Συναφώς, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή συνομολόγησε, αφενός, ότι τουλάχιστον ορισμένες από τις τηλεφωνικές διασκέψεις στις οποίες αναφερόταν η προσφεύγουσα μπορούσαν πράγματι να χαρακτηριστούν ως «ακροάσεις» κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 και, αφετέρου, ότι δεν είχε προβεί στην καταγραφή τους. Πρέπει, εξάλλου, να επισημανθεί ότι οι σημειώσεις που αφορούν τις συγκεκριμένες ακροάσεις, όπως παρατίθενται στο παράρτημα Α.9 του δικογράφου της προσφυγής, είναι υπερβολικά συνοπτικές για να μπορούν να αναπληρώσουν την εν λόγω έλλειψη καταγραφής.

189 Όσον αφορά τις συνέπειες που συνεπάγεται μια τέτοια διαδικαστική πλημμέλεια, πρέπει να κριθεί αν, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών και νομικών περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, η προσφεύγουσα απέδειξε επαρκώς ότι θα μπορούσε να οργανώσει καλύτερα την άμυνά της ελλείψει της πλημμέλειας αυτής. Ειδικότερα, χωρίς την απόδειξη αυτή, η εν λόγω πλημμέλεια δεν μπορεί να επιφέρει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

190 Όταν η ενδιαφερόμενη επιχείρηση διαθέτει ισχυρές ενδείξεις για τους συντάκτες καθώς και για τη φύση και το περιεχόμενο των εγγράφων που δεν της γνωστοποιήθηκαν, σε αυτήν εναπόκειται να αποδείξει ότι τα στοιχεία του φακέλου, είτε ενοχοποιητικά είτε απαλλακτικά, στα οποία παρανόμως δεν της χορηγήθηκε πρόσβαση, θα μπορούσαν να έχουν χρησιμεύσει για την άμυνά της (πρβλ. προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση Solvay κατά Επιτροπής, C-110/10 P, EU:C:2011:257, σημείο 37).

191 Εάν δεν της γνωστοποιήθηκε ενοχοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο, η ενδιαφερόμενη επιχείρηση αρκεί να αποδείξει ότι η διοικητική διαδικασία θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα εάν το εν λόγω αποδεικτικό στοιχείο δεν είχε ληφθεί υπόψη, εφόσον η Επιτροπή στηρίχθηκε στο στοιχείο αυτό (πρβλ. αποφάσεις της 7ης Ιανουαρίου 2004, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, EU:C:2004:6, σκέψεις 71 και 73, και της 12ης Ιουλίου 2011, Toshiba κατά Επιτροπής, T-113/07, EU:T:2011:343, σκέψη 46).

192 Εάν δεν της γνωστοποιήθηκε απαλλακτικό αποδεικτικό στοιχείο, η ενδιαφερόμενη επιχείρηση οφείλει να αποδείξει ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το αποδεικτικό αυτό στοιχείο για την άμυνά της, υπό την έννοια ότι, αν είχε τη δυνατότητα να στηριχθεί σε αυτό κατά τη διοικητική διαδικασία, θα μπορούσε να επικαλεστεί στοιχεία που δεν συμφωνούσαν με τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει στο στάδιο αυτό η Επιτροπή και, ως εκ τούτου, θα μπορούσε να επηρεάσει, με κάποιον τρόπο, τις εκτιμήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή στην απόφασή της (βλ. απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, C-413/14 P, EU:C:2017:632, σκέψη 97 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

193 Στην προκειμένη περίπτωση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι, ελλείψει της διαδικαστικής πλημμέλειας που επισημάνθηκε, θα μπορούσε να οργανώσει καλύτερα την άμυνά της.

194 Ειδικότερα, παρά το γεγονός ότι μπορούσε, σε γενικές γραμμές, να συναγάγει από τις σημειώσεις που διαβίβασε η Επιτροπή το περιεχόμενο των επίμαχων ακροάσεων και, συνεπώς, να διαπιστώσει την ενδεχόμενη ύπαρξη στοιχείων που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει για την άμυνά της, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα εμπεριστατωμένο επιχείρημα από το οποίο να μπορεί να γίνει αντιληπτό με ποιον τρόπο θα μπορούσε να έχει οργανώσει καλύτερα την άμυνά της, τούτο δε ακόμη και όταν το Γενικό Δικαστήριο της έθεσε σχετική ρητή ερώτηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

195 Τέλος, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στην απόφαση της 15ης Ιουνίου 2022, Qualcomm κατά Επιτροπής (Qualcomm – πληρωμές βάσει αποκλειστικότητας) (T-235/18, EU:T:2022:358), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση C(2018) 240 final, μεταξύ άλλων, λόγω του ελλιπούς χαρακτήρα των σημειώσεων που διαβίβασε η Επιτροπή σχετικά με ορισμένες ακροάσεις τρίτων, η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει, για τη θεμελίωση των σχετικών ισχυρισμών που είχε προβάλει με το δικόγραφο της προσφυγής, παράρτημα με σκοπό να

διευκρινίσει ποια ζητήματα μπορούσαν να έχουν συζητηθεί κατά τις εν λόγω ακροάσεις και με ποιον τρόπο θα μπορούσαν τα στοιχεία αυτά να βοηθήσουν την άμυνά της. Ωστόσο, στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα ουδόλως παρέσχε τέτοιες διευκρινίσεις.

196 Επομένως, η διαδικαστική πλημμέλεια που σχετίζεται με τον υπερβολικά συνοπτικό χαρακτήρα σημειώσεων που αφορούν τηλεφωνικές διασκέψεις με τρίτους, η οποία διαπιστώθηκε εν προκειμένω, δεν μπορεί να επιφέρει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

197 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αιτίαση, όπως και το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Συνακόλουθα, και δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού επίσης απορρίφθηκε (βλ. σκέψη 154 ανωτέρω), ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς και τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας κατά την κρίσιμη περίοδο

198 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε πέντε σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά ελλείψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς τον ορισμό της σχετικής αγοράς. Το δεύτερο σκέλος αφορά τις άμεσα ασκούμενες ανταγωνιστικές πιέσεις από τη δέσμια προσφορά στην ελεύθερη αγορά. Το τρίτο σκέλος αφορά τις έμμεσα ασκούμενες ανταγωνιστικές πιέσεις από τη δέσμια προσφορά στην ελεύθερη αγορά. Το τέταρτο σκέλος αφορά τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας κατά την κρίσιμη περίοδο. Το πέμπτο σκέλος αφορά τον ορισμό του τμήματος αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, επί του οποίου η Επιτροπή φέρεται ότι στήριξε την ανάλυσή της.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά ελλείψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς τον ορισμό της σχετικής αγοράς

199 Το υπό κρίση σκέλος στηρίζεται σε τρεις αιτιάσεις. Η πρώτη αιτίαση αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα, καθόσον η Επιτροπή στηρίχθηκε, για τον ορισμό της σχετικής αγοράς, σε επιλογή αόριστων απαντήσεων επί ασαφών αιτήσεων παροχής πληροφοριών. Η δεύτερη αιτίαση αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα, καθόσον η Επιτροπή δεν εξέτασε το ενδεχόμενο υπάρξεως αλυσίδας υποκαταστάσεως. Η τρίτη αιτίαση αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι δεν όφειλε να εφαρμόσει το κριτήριο «small but significant and non-transitory increase in price» (μικρή, αλλά σημαντική και όχι προσωρινή αύξηση των τιμών) (στο εξής: κριτήριο SSNIP).

– Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

200 Υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, ο προσδιορισμός της σχετικής αγοράς έχει ως αντικείμενο την οριοθέτηση του πεδίου εντός του οποίου πρέπει να εξετάζεται το ζήτημα εάν η οικεία επιχείρηση είναι σε θέση να συμπεριφέρεται, σε σημαντικό βαθμό, ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές της, τους πελάτες της και τους καταναλωτές [βλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020, Generics (UK) κ.λπ., C-307/18, EU:C:2020:52, σκέψη 127 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

201 Επομένως, ο προσδιορισμός της σχετικής αγοράς συνιστά, κατ' αρχήν, προαπαιτούμενο για την εκτίμηση της ενδεχόμενης υπάρξεως δεσπόζουσας θέσεως της οικείας επιχειρήσεως, το οποίο προϋποθέτει τον ορισμό, πρώτον, των προϊόντων ή των υπηρεσιών της εν λόγω αγοράς και εν συνεχεία, δεύτερον, της γεωγραφικής διαστάσεως της συγκεκριμένης αγοράς [βλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020, Generics (UK) κ.λπ., C-307/18, EU:C:2020:52, σκέψεις 127 και 128 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

202 Όσον αφορά την αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών, η έννοια της «σχετικής αγοράς» σημαίνει ότι είναι δυνατόν να υπάρξει πραγματικός ανταγωνισμός μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην αγορά αυτή, όπερ προϋποθέτει επαρκή βαθμό εναλλαξιμότητας ή επαρκή δυνατότητα υποκαταστάσεως μεταξύ των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών. Η εναλλαξιμότητα ή η δυνατότητα υποκαταστάσεως δεν εκτιμάται μόνο σε σχέση με τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών. Πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη οι συνθήκες του ανταγωνισμού και η διάρθρωση της ζητήσεως και της προσφοράς στη συγκεκριμένη αγορά [βλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020, Generics (UK) κ.λπ., C-307/18, EU:C:2020:52, σκέψη 129 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

203 Μια τέτοια εκτίμηση προϋποθέτει ότι υφίσταται επαρκής βαθμός εναλλαξιμότητας μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που διατίθενται στη σχετική αγορά και εκείνων που σχεδιάζονται με σκοπό να καλύψουν τη ζήτηση στην εν λόγω αγορά. Τέτοια περίπτωση συντρέχει, ιδίως, εάν ο παρέχων την εναλλακτική προσφορά είναι σε θέση να ανταποκριθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα στη ζήτηση με ικανή ισχύ ώστε να αποτελέσει σοβαρό αντίβαρο στην ισχύ που διαθέτει η οικεία επιχείρηση στην αγορά [πρβλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020, Generics (UK) κ.λπ., C-307/18, EU:C:2020:52, σκέψεις 132 και 133].

204 Τέλος, κατά πάγια νομολογία, ο ορισμός της σχετικής αγοράς, στο μέτρο που συνεπάγεται πολύπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις εκ μέρους της Επιτροπής, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο περιορισμένου μόνον ελέγχου εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης (αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Microsoft κατά Επιτροπής, T-201/04, EU:T:2007:289, σκέψη 482¨ της 7ης Μαΐου 2009, NVV κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-151/05, EU:T:2009:144, σκέψη 53, και της 15ης Δεκεμβρίου 2010, CEAHR κατά Επιτροπής, T-427/08, EU:T:2010:517, σκέψη 66).

205 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω πρέπει να εξεταστεί η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας που αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς εκ μέρους της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση.

– Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθόσον η Επιτροπή στηρίχθηκε σε επιλογή αόριστων απαντήσεων επί ασαφών ερωτημάτων

206 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή απέκλεισε το ενδεχόμενο υπάρξεως δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστήριζαν άλλες τεχνολογίες, βασιζόμενη στη μεροληπτική ανάλυση επιλεγμένων απαντήσεων σε κακώς διατυπωμένα ερωτήματα.

207 Ειδικότερα, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ασαφείς ή διφορούμενες απαντήσεις επί συγκεχυμένων ή επιδεχόμενων ερμηνεία ερωτημάτων, τα οποία τέθηκαν με αιτήσεις παροχής πληροφοριών που απεστάλησαν πολλά έτη μετά την εικαζόμενη παράβαση, με συνέπεια πολλοί εξ όσων απάντησαν στα ερωτηματολόγια της 4ης Νοεμβρίου 2014 και της 30ής Απριλίου 2015 να θεωρήσουν ότι τα τεθέντα ερωτήματα αφορούσαν την αγορά όπως ήταν διαμορφωμένη κατά τον χρόνο αποστολής των εν λόγω αιτήσεων παροχής πληροφοριών και όχι κατά τον χρόνο της εικαζόμενης παραβάσεως.

Επιπλέον, η διατύπωση ορισμένων ερωτημάτων που αφορούσαν τη δυνατότητα υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστήριζαν άλλες τεχνολογίες οδήγησε τις ερωτηθείσες επιχειρήσεις στο να απαντήσουν στο ερώτημα αν σκόπευαν να αλλάξουν προμηθευτή για τσιπ που προορίζονταν να τοποθετηθούν σε υφιστάμενες συσκευές, και όχι σε μελλοντικές συσκευές. Τέλος, από τη διατύπωση των ερωτημάτων προδικαζόταν η ύπαρξη δύο χωριστών αγορών, εκ των οποίων η μία περιλάμβανε τα τσιπ UMTS και η άλλη τα τσιπ που υποστήριζαν την τεχνολογία LTE, δεδομένου ότι οι ερωτηθέντες καλούνταν να απαντήσουν εάν θα μετέβαιναν από το ένα είδος τσιπ στο άλλο.

208 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

209 Κατ' αρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα περί μη υπάρξεως δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστήριζαν άλλες τεχνολογίες, στηριζόμενη σε μεγάλο πλήθος δεδομένων. Τούτο προκύπτει από τις υποσημειώσεις 245, 246 και 248 έως 251 της εν λόγω αποφάσεως, όσον αφορά τη μη ύπαρξη δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και άλλων τσιπ που υποστήριζαν το πρότυπο GSM, από τις υποσημειώσεις 254 έως 258 της ίδιας αποφάσεως, όσον αφορά τη μη ύπαρξη δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των άλλων τσιπ που υποστήριζαν το πρότυπο CDMA, από τις υποσημειώσεις 260 και 264 της εν λόγω αποφάσεως, όσον αφορά τη μη ύπαρξη δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS στην εκδοχή τους «Frequency-division-duplexing» (FDD) και των ίδιων τσιπ στην εκδοχή τους «Time-division-duplex» (TDD) που δεν υποστηρίζουν τη λειτουργία FDD, καθώς και από τις υποσημειώσεις 271 έως 273 της ίδιας αποφάσεως, όσον αφορά τη μη ύπαρξη δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των άλλων τσιπ που υποστήριζαν το πρότυπο WiFi/WiMAX. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις υποσημειώσεις 277 και 279 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε πληθώρα εγγράφων προκειμένου να διαπιστώσει τη δυνατότητα υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS που υποστήριζαν διάφορες εκδόσεις της συγκεκριμένης τεχνολογίας.

210 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε όχι μόνο στις απαντήσεις στα ερωτηματολόγια που απεστάλησαν το 2014 και το 2015, αλλά επίσης στηρίχθηκε τόσο στις απαντήσεις σε δύο ερωτηματολόγια τα οποία απεστάλησαν το 2010 και τα οποία επίσης αφορούσαν τον ορισμό της σχετικής αγοράς, γεγονός που επιβεβαίωσε ρητώς η Επιτροπή, με την απάντησή της σε μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας υπό μορφή γραπτής ερωτήσεως που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, όσο και σε βιομηχανικές εκθέσεις, όπως προκύπτει από τις υποσημειώσεις 244, 261 και 270 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

211 Συνεπώς, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι στηρίχθηκε μόνο σε επιλογή απαντήσεων για τον ορισμό της σχετικής αγοράς.

212 Επιπλέον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι ορισμένες από τις ερωτηθείσες επιχειρήσεις απάντησαν στα ερωτηματολόγια του 2014 και του 2015 αναφερόμενες σε εσφαλμένο χρονικό πλαίσιο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν υπέπεσαν σε τέτοιο σφάλμα όλοι οι απαντήσαντες στους οποίους αναφέρεται η Επιτροπή στις υποσημειώσεις 244, 261 και 270 της προσβαλλομένης αποφάσεως, πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, καθόσον απλώς και μόνο παραθέτει ορισμένα παραδείγματα επιχειρήσεων των οποίων η απάντηση δεν αφορούσε, κατά την άποψή της, την κρίσιμη περίοδο.

213 Όσον αφορά, ειδικότερα, το ερωτηματολόγιο της 30ής Απριλίου 2015, επισημαίνεται ότι στην εισαγωγή του ερωτηματολογίου αυτού διευκρινίζεται ότι οι απαντήσεις πρέπει να δοθούν όσον αφορά την περίοδο 2010 έως 2014. Όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους το συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο δεν αφορούσε το έτος 2009, ενώ το δεύτερο τρίμηνο του έτους αυτού περιλαμβάνεται στην κρίσιμη περίοδο, η Επιτροπή, ερωτηθείσα σχετικώς με γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, επισήμανε ότι πολλοί από όσους απάντησαν στο εν λόγω ερωτηματολόγιο είχαν αναφερθεί ρητώς σε χρονικό πλαίσιο προγενέστερο του 2010 ή είχαν προβεί σε δηλώσεις με γενική ισχύ, ανεξαρτήτως της περιόδου αναφοράς, οι οποίες, ως εκ τούτου, ίσχυαν και για το έτος 2009.

214 Επομένως, ακόμη και αν ορισμένοι από τους απαντήσαντες στα ερωτηματολόγια της 4ης Νοεμβρίου 2014 και της 30ής Απριλίου 2015, για τους οποίους κάνει λόγο η προσφεύγουσα, απάντησαν με αόριστο τρόπο, όπως η ίδια υποστηρίζει, αναφερόμενοι σε χρονικό πλαίσιο διαφορετικό από εκείνο της παραβάσεως, το σφάλμα αυτό δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να θέσει υπό αμφισβήτηση την ανάλυση στην οποία προέβη η Επιτροπή βάσει του συνόλου των απαντήσεων σχετικά με τη μη ύπαρξη δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστήριζαν άλλες τεχνολογίες, λαμβανομένου υπόψη του πολύ μεγάλου πλήθους συγκλινόντων στοιχείων στα οποία στηρίχθηκε για το ζήτημα αυτό η Επιτροπή.

215 Εξάλλου, υποστηρίζοντας ότι η διατύπωση ορισμένων ερωτημάτων που αφορούσαν τη δυνατότητα υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστήριζαν άλλες τεχνολογίες οδήγησε τις ερωτηθείσες επιχειρήσεις στο να απαντήσουν στο ερώτημα αν σκόπευαν να αλλάξουν προμηθευτή για τσιπ που προορίζονταν να τοποθετηθούν σε υφιστάμενες συσκευές, και όχι σε μελλοντικές συσκευές, η προσφεύγουσα θεωρεί, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει την υποθετική ύπαρξη ανταγωνιστικής πίεσης από τους προμηθευτές τσιπ που επρόκειτο να τοποθετηθούν σε μελλοντικές συσκευές, ήτοι σε προϊόντα τα οποία δεν υπήρχαν ακόμη.

216 Ωστόσο, η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

217 Συγκεκριμένα, από το σημείο 7 της ανακοινώσεως της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού (ΕΕ 1997, C 372, σ. 5, στο εξής: ανακοίνωση σχετικά με τον ορισμό της αγοράς), προκύπτει ότι η επίμαχη αγορά προϊόντων περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που ο καταναλωτής θεωρεί ότι είναι δυνατό να εναλλάσσονται ή να υποκαθίστανται αμοιβαία λόγω των χαρακτηριστικών τους, της τιμής τους και της χρήσης για την οποία προορίζονται, όπερ συνεπάγεται ότι η σχετική εκτίμηση διενεργείται με βάση το είδος των προϊόντων που πωλούν οι οικείες επιχειρήσεις κατά τον χρόνο εκείνο, και όχι σε σχέση με υποθετικά μελλοντικά προϊόντα, των οποίων τα χαρακτηριστικά, την τιμή και τη χρήση δεν γνωρίζουν ακόμη οι καταναλωτές.

218 Συναφώς, πρέπει επίσης να παρατηρηθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο η υποθετική ανταγωνιστική πίεση από τσιπ που προορίζονταν για συσκευές που δεν υπήρχαν ακόμη θα μπορούσε να ασκήσει την παραμικρή επιρροή στο αποτέλεσμα της αναλύσεως της Επιτροπής, η οποία στηρίχθηκε, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 209 και 210 ανωτέρω, σε πολυάριθμα συγκλίνοντα στοιχεία.

219 Τέλος, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή, ζητώντας από τους ερωτηθέντες να απαντήσουν εάν θα μετέβαιναν από το ένα είδος τσιπ στο άλλο, προδίκαζε την ύπαρξη δύο χωριστών αγορών, ήτοι της αγοράς των τσιπ UMTS και της αγοράς των τσιπ τεχνολογίας LTE, πρέπει να απορριφθεί ως παντελώς αβάσιμη.

220 Συγκεκριμένα, τα σχετικά ερωτήματα που έθεσε η Επιτροπή αναφέρονται απλώς σε συγκεκριμένες τεχνολογίες, και ειδικότερα στα πρότυπα GSM, UMTS και LTE, καθεμία εκ των οποίων έχει τα δικά της χαρακτηριστικά, αφορούν δε ακριβώς το κατά πόσον τα τσιπ που υποστηρίζουν τις τεχνολογίες αυτές θεωρούνται από τους αγοραστές τους ως δυνάμενα να υποκατασταθούν μεταξύ τους και, συνεπώς, ως δυνητικώς εντασσόμενα στην ίδια αγορά προϊόντων.

221 Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθόσον η Επιτροπή δεν εξέτασε την ύπαρξη αλυσίδας υποκαταστάσεως

222 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και σε νομικά σφάλματα παραλείποντας να εξετάσει την ύπαρξη αλυσίδας υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστηρίζουν προγενέστερες ή μεταγενέστερες τεχνολογίες.

223 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει εάν, κατά τη μεταβατική περίοδο μεταξύ δύο τεχνολογιών, υφίσταται αυτό που χαρακτηρίζει ως «αλυσίδα υποκαταστάσεως», δηλαδή, κατά τη δική της διατύπωση, «η ακολουθία των προσφερόμενων προϊόντων ή, σε διαφορετική περίπτωση, ένα πρόδηλο διαρθρωτικό “σημείο καμπής” μεταξύ των δύο προτύπων». Ειδικότερα, αμφισβητεί το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι δεν υφίστατο αλυσίδα υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστήριζαν προγενέστερα το εκτεταμένο πρότυπο GSM/EDGE.

224 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

225 Πρέπει να επισημανθεί ότι, στο σημείο 57 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η ύπαρξη αλυσίδας υποκαταστάσεως μπορεί να οδηγήσει, σε ορισμένες περιπτώσεις, στο να περιληφθούν σε μια αγορά ορισμένα προϊόντα τα οποία δεν μπορούν να υποκατασταθούν άμεσα μεταξύ τους, ειδικότερα όταν ένα προϊόν Β αποτελεί υποκατάστατο, από την πλευρά της ζήτησης, των προϊόντων Α και Γ. Στην περίπτωση αυτή, ακόμη και αν τα προϊόντα Α και Γ δεν μπορούν να υποκαταστήσουν άμεσα το ένα το άλλο από την πλευρά της ζήτησης, μπορούν εντούτοις να υπαχθούν στην ίδια σχετική αγορά προϊόντων, δεδομένου ότι η ύπαρξη του υποκατάστατου προϊόντος Β επηρεάζει τις τιμές τους.

226 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την υπό κρίση αιτίαση, η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ’ ουσίαν, στην Επιτροπή ότι έκρινε, αφενός, ότι τα τσιπ που υποστήριζαν προγενέστερη τεχνολογία και τα τσιπ UMTS δεν μπορούσαν να υποκατασταθούν μεταξύ τους και, αφετέρου, ότι τα τσιπ UMTS και τα τσιπ που υποστήριζαν μεταγενέστερη τεχνολογία δεν μπορούσαν να υποκατασταθούν μεταξύ τους. Με άλλα λόγια, αποδίδει στην Επιτροπή την αιτίαση ότι διενήργησε δύο ελέγχους «κλασικής» δυνατότητας υποκαταστάσεως μεταξύ δύο προϊόντων και όχι έλεγχο της ενδεχόμενης δυνατότητας αλυσιδωτής υποκαταστάσεως μεταξύ δύο προϊόντων τα οποία δεν μπορούσαν μεν να υποκατασταθούν άμεσα μεταξύ τους, αλλά τα οποία μπορούσαν να υποκατασταθούν έμμεσα, λόγω της δυνατότητας υποκαταστάσεως αμφοτέρων με ένα τρίτο προϊόν.

227 Επ’ αυτού, αρκεί η επισήμανση ότι η Επιτροπή εξέτασε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τη δυνατότητα υποκαταστάσεως μεταξύ των τσιπ UMTS και των τσιπ που υποστήριζαν άλλες τεχνολογίες, προγενέστερες ή μεταγενέστερες της τεχνολογίας UMTS, στηριζόμενη σε πολυάριθμα συγκλίνοντα στοιχεία, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 209 και 210 ανωτέρω.

228 Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι δεν όφειλε να εφαρμόσει το κριτήριο SSNIP

229 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή, μην εφαρμόζοντας το κριτήριο SSNIP στην προσβαλλόμενη απόφαση, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και σε νομικό σφάλμα. Κατά την προσφεύγουσα, μολονότι στην απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2017, Topps Europe κατά Επιτροπής (T-699/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:2), στην οποία παραπέμπει η Επιτροπή στην εν λόγω απόφαση, πράγματι γίνεται λόγος και για άλλα εργαλεία πέραν του συγκεκριμένου κριτηρίου, τα οποία έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των μελετών αγοράς ή της αξιολόγησης των απόψεων των καταναλωτών και των ανταγωνιστών, εντούτοις η Επιτροπή εξακολουθεί να είναι υποχρεωμένη να στηρίζεται σε κατάλληλα, πειστικά και αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία, πράγμα το οποίο δεν έπραξε εν προκειμένω, δεδομένου ότι στηρίχθηκε σε επιλογή απαντήσεων επί συγκεχυμένων ερωτημάτων τα οποία περιλαμβάνονταν στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών. Η προσφεύγουσα προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι εκτίμησε, στην αιτιολογική σκέψη 248 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το εν λόγω κριτήριο δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, κατάλληλο λόγω του ότι η τιμή των τσιπ UMTS είχε ήδη καθοριστεί σε επίπεδο πέραν του ανταγωνισμού.

230 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

231 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το κριτήριο SSNIP συνίσταται στην εξέταση του κατά πόσον μια μικρή αύξηση της τιμής ενός προϊόντος, της τάξεως του 5 έως 10 %, θα οδηγούσε σημαντικό αριθμό πελατών στο να επιλέξουν άλλο προϊόν, το οποίο στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι μπορεί να υποκαταστήσει το πρώτο προϊόν.

232 Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, το κριτήριο SSNIP ναι μεν συνιστά αναγνωρισμένη μέθοδο για τον ορισμό της σχετικής αγοράς, πλην όμως δεν αποτελεί τη μοναδική μέθοδο που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή. Ειδικότερα, η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει υπόψη και άλλα εργαλεία για τον ορισμό της σχετικής αγοράς, όπως μελέτες αγοράς ή αξιολόγηση των απόψεων των καταναλωτών και των ανταγωνιστών [αποφάσεις της 11ης Ιανουαρίου 2017, Topps Europe κατά Επιτροπής, T-699/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:2, σκέψη 82, και της 5ης Οκτωβρίου 2020, HeidelbergCement και Schwenk Zement κατά Επιτροπής, T-380/17, EU:T:2020:471, σκέψη 331 (μη δημοσιευθείσα)], γεγονός που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα.

233 Εξάλλου, τόσο από τη νομολογία όσο και από το σημείο 25 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς προκύπτει ότι δεν υφίσταται καμία αυστηρή ιεραρχία μεταξύ των διαφόρων στοιχείων εκτιμήσεως που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή [πρβλ. αποφάσεις της 11ης Ιανουαρίου 2017, Topps Europe κατά Επιτροπής, T-699/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:2, σκέψη 82, και της 5ης Οκτωβρίου 2020, HeidelbergCement και Schwenk Zement κατά Επιτροπής, T-380/17, EU:T:2020:471, σκέψη 331 (μη δημοσιευθείσα)], γεγονός το οποίο επίσης δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα.

234 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή διαθέτει ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς, δεδομένου ότι ο ορισμός αυτός συνεπάγεται πολύπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις (πρβλ. απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2010, CEAHR κατά Επιτροπής, T-427/08, EU:T:2010:517, σκέψη 66 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

235 Επομένως, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη, κατά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, να εφαρμόσει το κριτήριο SSNIP.

236 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε κανένα νομικό σφάλμα επισημαίνοντας, στην αιτιολογική σκέψη 180 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορούσε να προβεί στον ορισμό της σχετικής αγοράς στην προκειμένη περίπτωση χωρίς να απαιτείται να εφαρμόσει το κριτήριο SSNIP.

237 Πέραν αυτού, από την ανάλυση της πρώτης αιτιάσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι, κατά τον ορισμό της σχετικής αγοράς στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε κατάλληλα, πειστικά και αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία και όχι, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, σε επιλογή απαντήσεων επί συγκεχυμένων ερωτημάτων που περιλαμβάνονταν στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή έσφαλε με το να μην εφαρμόσει το κριτήριο SSNIP στην προκειμένη περίπτωση.

238 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσπάθησε καν να αποδείξει ότι η χρήση του κριτηρίου SSNIP θα είχε μεταβάλει τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση [πρβλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2020, HeidelbergCement και Schwenk Zement κατά Επιτροπής, T-380/17, EU:T:2020:471, σκέψη 331 (μη δημοσιευθείσα)].

239 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αιτίαση, χωρίς να απαιτείται να κριθεί η βασιμότητα ενός εκ των δικαιολογητικών λόγων που προέβαλε η Επιτροπή για τη μη χρήση εν προκειμένω του κριτηρίου SSNIP, την οποία αμφισβητεί η προσφεύγουσα, δηλαδή ότι το εν λόγω κριτήριο δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, κατάλληλο στην προκειμένη περίπτωση λόγω του ότι η τιμή των τσιπ UMTS είχε ήδη καθοριστεί σε επίπεδο πέραν του ανταγωνισμού.

240 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά τις άμεσα ασκούμενες ανταγωνιστικές πιέσεις από τη δέσμια προσφορά στην ελεύθερη αγορά

241 Προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις αιτιάσεις.

242 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, προκειμένου να αχθεί στο συμπέρασμα περί ελλείψεως άμεσα ασκούμενης ανταγωνιστικής πίεσης από τη δέσμια προσφορά ορισμένων καθετοποιημένων κατασκευαστών πρωτότυπου εξοπλισμού στην αγορά των τσιπ UMTS, στηρίχθηκε εσφαλμένα στις αντιφατικές και στερούμενες σημασίας δηλώσεις των εν λόγω κατασκευαστών, ωστόσο δεν ρώτησε τους πελάτες για τους σχεδιασμούς τους και για τη δυνατότητά τους να στραφούν στον αυτοεφοδιασμό ή να αυξήσουν τη χρήση του, εφόσον ήταν ήδη καθετοποιημένοι, σε περίπτωση αυξήσεως της τιμής των τσιπ στην εν λόγω αγορά.

243 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή εσφαλμένα δεν συμπεριέλαβε στη σχετική αγορά τη δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*] [1] λόγω της ελάχιστης ποσότητάς της κατά την κρίσιμη περίοδο. Συναφώς, παραπέμπει στις απαντήσεις της επί της ΑΑ και της ΣΑΑ, με τις οποίες, όπως υποστηρίζει, κατέδειξε ότι η [*εμπιστευτικό*] ασκούσε έντονη ανταγωνιστική πίεση.

[1] Μη δημοσιοποιούμενα εμπιστευτικά στοιχεία.

244 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα επικρίνει τη μη λήψη υπόψη εκ μέρους της Επιτροπής ορισμένων αποδεικτικών στοιχείων που σχετίζονταν με τη δυναμική της αγοράς και τις τάσεις του τομέα, ενώ, σε έναν τομέα τόσο δυναμικό όσο αυτός τον οποίο αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση, ήταν αναγκαίο να ληφθούν υπόψη οι εν λόγω εξελίξεις και τάσεις. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο στην υπό κρίση υπόθεση, καθόσον, ως προς άλλες πτυχές της εν λόγω αποφάσεως, ειδικότερα δε προκειμένου να στοιχειοθετήσει την ύπαρξη ισχυρών δυνατοτήτων ανάπτυξης του τμήματος αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, η Επιτροπή έλαβε υπόψη μελλοντικές προβλέψεις.

245 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη την εμπορική πραγματικότητα, ιδίως δε το γεγονός ότι είχε χάσει περίπου το 70 % των πωλήσεών της σε τσιπ UMTS προοριζόμενα για τις συσκευές MBB της Huawei, προς όφελος της δέσμιας προσφοράς της θυγατρικής της Huawei.

246 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

247 Από το σημείο 7 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς προκύπτει ότι η επίμαχη αγορά προϊόντων περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που ο καταναλωτής θεωρεί ότι είναι δυνατό να εναλλάσσονται ή να υποκαθίστανται αμοιβαία λόγω των χαρακτηριστικών τους, της τιμής τους και της χρήσης για την οποία προορίζονται.

248 Περαιτέρω, κατά το σημείο 13 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς, οι επιχειρήσεις υπόκεινται λόγω του ανταγωνισμού σε τρεις πηγές περιορισμών, που είναι η δυνατότητα υποκατάστασης από την πλευρά της ζήτησης, η δυνατότητα υποκατάστασης από την πλευρά της προσφοράς και ο δυνητικός ανταγωνισμός, ενώ, στο πλαίσιο του ορισμού της αγοράς, η δυνατότητα υποκατάστασης από την πλευρά της ζήτησης αποτελεί το πλέον άμεσο και αποτελεσματικό μέσο ελέγχου των προμηθευτών ενός συγκεκριμένου προϊόντος. Συγκεκριμένα, μια επιχείρηση μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τους υφιστάμενους όρους πώλησης μόνον εάν οι πελάτες της μπορούν εύκολα να στραφούν σε προϊόντα υποκατάστασης, πράγμα που οδηγεί στο να προσδιοριστούν οι πραγματικές εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού προς τις οποίες μπορούν να κατευθυνθούν οι πελάτες των εν λόγω επιχειρήσεων.

249 Επιπλέον, όπως επισημαίνεται στο σημείο 20 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς, η δυνατότητα υποκατάστασης από την πλευρά της προσφοράς μπορεί επίσης να λαμβάνεται υπόψη για τον ορισμό της σχετικής αγοράς στις περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει αποτελέσματα ανάλογα με εκείνα της υποκατάστασης από την πλευρά της ζήτησης όσον αφορά την αμεσότητα και την αποτελεσματικότητα. Προς τούτο, οι προμηθευτές πρέπει να μπορούν να ανακατευθύνουν την παραγωγή τους προς τα επίμαχα προϊόντα και να τα διαθέτουν βραχυπρόθεσμα στο εμπόριο, χωρίς σημαντικά πρόσθετα έξοδα και κινδύνους, προς απάντηση σε μικρές, αλλά διαρκείς, αυξομειώσεις των σχετικών τιμών (αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Microsoft κατά Επιτροπής, T-201/04, EU:T:2007:289, σκέψη 484, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2009, Clearstream κατά Επιτροπής, T-301/04, EU:T:2009:317, σκέψη 50).

250 Επιπλέον, από το σημείο 24 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς προκύπτει ότι ο δυνητικός ανταγωνισμός δεν λαμβάνεται υπόψη για τον ορισμό των αγορών, εφόσον οι συνθήκες υπό τις οποίες αυτός μπορεί πράγματι να αποτελέσει περιορισμό εξαρτώνται από την ανάλυση ορισμένων παραγόντων και περιστάσεων που συνδέονται με τις συνθήκες εισόδου στην αγορά.

251 Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τα σημεία 16, 20, 21 και 23 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς, η δυνατότητα υποκατάστασης που είναι αναγκαία για τον ορισμό της σχετικής αγοράς πρέπει να υλοποιείται βραχυπρόθεσμα (βλ. απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, T-336/07, EU:T:2012:172, σκέψη 123).

252 Στην προκειμένη περίπτωση, από την αιτιολογική σκέψη 215 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία δεν αμφισβητείται κατ' ουσίαν από την προσφεύγουσα, προκύπτει ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, μόνον τρεις καθετοποιημένες επιχειρήσεις έκαναν χρήση του αυτοεφοδιασμού σε τσιπ UMTS, [*εμπιστευτικό*]. Λόγω της ελάχιστης παραγωγής τσιπ UMTS της [*εμπιστευτικό*] κατά την εν λόγω περίοδο, η Επιτροπή επισήμανε στην ως άνω αιτιολογική σκέψη ότι δεν θα λάμβανε υπόψη την παραγωγή αυτή στην ανάλυσή της.

253 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, κατά την οποία η Επιτροπή εσφαλμένα στηρίχθηκε στις αντιφατικές και άνευ σημασίας δηλώσεις ορισμένων καθετοποιημένων κατασκευαστών εξοπλισμού στην αγορά των τσιπ UMTS προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν ασκείτο άμεσα ανταγωνιστική πίεση από τη δέσμια προσφορά των εν λόγω κατασκευαστών, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι, κατά την εξέτασή της, ρώτησε τις [*εμπιστευτικό*] σχετικά με τον προορισμό των τσιπ που οι ίδιες παρήγαν και για τις προθέσεις τους ως προς το ζήτημα αυτό. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το σημείο 13 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς, προκειμένου να διαπιστωθεί αν οι πελάτες μπορούν εύκολα να στραφούν σε προϊόντα υποκατάστασης, πρέπει να εντοπίζονται οι πραγματικές εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού προς τις οποίες θα μπορούσαν να κατευθυνθούν οι εν λόγω πελάτες.

254 Συναφώς, οι απαντήσεις της [*εμπιστευτικό*] είναι πολύ σαφείς, δεδομένου ότι από την αιτιολογική σκέψη 218 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι [*εμπιστευτικό*] και από την αιτιολογική σκέψη 219 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι [*εμπιστευτικό*]. Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 220 της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι [*εμπιστευτικό*]. Οι δηλώσεις αυτές δεν είναι ουδόλως αντιφατικές ή αβάσιμες, σε αντίθεση προς ό,τι γενικώς και χωρίς καμία απολύτως εξήγηση ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

255 Επομένως, η δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*] δεν αποτελούσε πραγματική πηγή εφοδιασμού προς την οποία μπορούσαν να κατευθυνθούν οι τρίτοι αγοραστές τσιπ UMTS κατά την κρίσιμη περίοδο, με συνέπεια οι πελάτες αυτοί να μην μπορούν να στραφούν εύκολα προς την εν λόγω δέσμια παραγωγή, κατά την έννοια του σημείου 13 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς. Απαντώντας σε μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή επισήμανε εξάλλου ότι, σύμφωνα με το σημείο 24 της ως άνω ανακοινώσεως, κατά τον ορισμό της σχετικής αγοράς, δεν όφειλε να λάβει υπόψη δυνητικώς ανταγωνιστικά (και όχι ήδη ανταγωνιστικά) προϊόντα, όπως ήταν τα ιδιοπαραγόμενα τσιπ της [*εμπιστευτικό*], τα οποία, κατά την εν λόγω περίοδο, βρίσκονταν σε πολύ πρώιμο στάδιο της ανάπτυξής τους. Συνεπώς, η Επιτροπή, με επαρκή αιτιολογία και χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα, έκρινε, βάσει των ως άνω απαντήσεων, ότι η εν λόγω δέσμια παραγωγή δεν ήταν γενικώς διαθέσιμη για τον εφοδιασμό τρίτων πελατών, διαπίστωση η οποία αρκεί για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να ασκούσε η συγκεκριμένη δέσμια παραγωγή άμεση ανταγωνιστική πίεση στους παραγωγούς τσιπ UMTS κατά την επίμαχη περίοδο.

256 Επιπλέον, απορριπτέα τυγχάνει η κριτική της προσφεύγουσας κατά την οποία η Επιτροπή όφειλε μάλλον να ρωτήσει τους πελάτες για τους σχεδιασμούς τους και για τη δυνατότητά τους να στραφούν στον αυτοεφοδιασμό ή να διευρύνουν τη χρήση του, όσον αφορά τους ήδη καθετοποιημένους πελάτες, σε περίπτωση αυξήσεως της τιμής των τσιπ UMTS στην ελεύθερη

αγορά. Συγκεκριμένα, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της αγοράς των τσιπ UMTS και, ιδίως, των αυξημένων φραγμών εισόδου που συνιστούν, μεταξύ άλλων, οι σημαντικές δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης (R&D) που είναι αναγκαίες για την ανάπτυξη τέτοιων τσιπ (σημείο 11.4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως), είναι δύσκολο να θεωρηθεί ότι οι μη καθετοποιημένοι πελάτες θα μπορούσαν, βραχυπρόθεσμα, να προβούν στην παραγωγή τέτοιων τσιπ.

257 Όσον αφορά τους καθετοποιημένους πελάτες, από την αιτιολογική σκέψη 220 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι [*εμπιστευτικό*]. Κατά συνέπεια, η [*εμπιστευτικό*] δεν ήταν πλέον νοητό να αυξήσει, βραχυπρόθεσμα, τον αυτοεφοδιασμό της κατά την κρίσιμη περίοδο. Όσον αφορά την [*εμπιστευτικό*], από την αιτιολογική σκέψη 230 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία στηρίζεται στις απαντήσεις της σε σχετικά ερωτήματα που απηύθυνε η Επιτροπή, προκύπτει [*εμπιστευτικό*]. Επομένως, μπορεί ευλόγως να συναχθεί εξ αυτού ότι, ακόμη και σε περίπτωση αυξήσεως της τιμής των τσιπ UMTS στην ελεύθερη αγορά, ο συγκεκριμένος κατασκευαστής δεν θα αύξανε, εν πάση περιπτώσει, βραχυπρόθεσμα την ιδιοπαραγωγή του, ώστε να δημιουργηθεί άμεση ανταγωνιστική πίεση στους παραγωγούς τσιπ UMTS που δραστηριοποιούνταν στην επίμαχη αγορά.

258 Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

259 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, κατά την οποία η Επιτροπή εσφαλμένα δεν συμπεριέλαβε τη δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*], πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την ελάχιστη ποσότητα της ιδιοπαραγωγής της [*εμπιστευτικό*], η οποία, όπως προκύπτει από την υποσημείωση 285 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αντιπροσώπευε μόνο το 0,1 % των συνολικών πωλήσεων τσιπ UMTS στην ελεύθερη αγορά το 2010 και το 2011.

260 Επιπλέον, η προσφεύγουσα επίσης δεν αμφισβητεί ότι η [*εμπιστευτικό*] χρησιμοποιούσε τη δέσμια παραγωγή της κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου αποκλειστικώς ή σχεδόν αποκλειστικώς για εσωτερικούς σκοπούς και ότι μόνον από [*εμπιστευτικό*], ήτοι πολύ μετά την εν λόγω περίοδο, ο συγκεκριμένος κατασκευαστής άρχισε να προμηθεύει τρίτους πελάτες στην ελεύθερη αγορά, όπως τούτο προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 225 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

261 Από την ελάχιστη ποσότητα της ιδιοπαραγωγής της [*εμπιστευτικό*] και από την εκ μέρους της χρήση της δέσμιας παραγωγής της αποκλειστικώς ή σχεδόν αποκλειστικώς για εσωτερικούς σκοπούς κατά την κρίσιμη περίοδο, στοιχεία τα οποία δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι δύσκολα μπορεί να γίνει δεκτό ότι η [*εμπιστευτικό*] είχε την ικανότητα, κατά την κρίσιμη περίοδο, να επηρεάσει τις τιμές που χρέωνε η προσφεύγουσα στην αγορά των τσιπ UMTS, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, και ότι η Επιτροπή, με επαρκή αιτιολογία και χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, δεν συμπεριέλαβε την εν λόγω δέσμια παραγωγή στην ανάλυσή της, διαπίστωση η οποία αρκεί για να απορριφθεί η υπό κρίση αιτίαση.

262 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή είχε συμπεριλάβει τη δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*] στη σχετική αγορά, λαμβανομένης υπόψη της ελάχιστης ποσότητας της εν λόγω παραγωγής, η οποία δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα, η συμπερίληψη αυτή δεν θα ασκούσε καμία επιρροή στο συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή σχετικά με τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας στην εν λόγω αγορά.

263 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση, κατά την οποία η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τη δυναμική της αγοράς και τις τάσεις του τομέα, υπενθυμίζεται ότι από το σημείο 24 της ανακοινώσεως σχετικά με τον ορισμό της αγοράς προκύπτει ότι ο δυνητικός ανταγωνισμός δεν λαμβάνεται υπόψη για τον ορισμό των αγορών. Επομένως, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη τέτοιες εξελίξεις μεταγενέστερες της κρίσιμης περιόδου.

264 Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η προσέγγιση αυτή δεν είναι ασύμβατη με το γεγονός ότι, στην αιτιολογική σκέψη 363 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης του τμήματος αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, δεδομένου ότι η συγκεκριμένη αιτιολογική σκέψη περιλαμβάνεται στο σημείο 12 της εν λόγω αποφάσεως, το οποίο αφορά την κατάχρηση, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή δύναται να λαμβάνει υπόψη προβλέψεις, ιδίως προκειμένου να εκτιμήσει τα δυνητικά αποτελέσματα της προσαπτόμενης συμπεριφοράς, και όχι στο σημείο 10 της αποφάσεως αυτής, το οποίο αφορά τον ορισμό της αγοράς, στο πλαίσιο του οποίου η Επιτροπή οφείλει να προσδιορίσει ποια προϊόντα θεωρούνται από τους πελάτες, κατά την κρίσιμη περίοδο, ως δυνάμενα να υποκατασταθούν, προκειμένου να τα συμπεριλάβει στην ίδια αγορά προϊόντων. Δεδομένου ότι πρόκειται για δύο διαφορετικές αναλύσεις, που επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς, είναι λογικό η Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη, κατά τη διενέργεια των αναλύσεων αυτών, διαφορετικά στοιχεία, χωρίς τούτο να συνεπάγεται οποιαδήποτε ανακολουθία ή ασυμβατότητα.

265 Τέλος, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται στον γενικό ισχυρισμό ότι δεν ελήφθησαν υπόψη αυτά τα οποία η ίδια χαρακτηρίζει ως «αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη δυναμική της αγοράς και τις τάσεις του κλάδου» και ουδόλως εξηγεί για ποια στοιχεία πρόκειται, πώς τα στοιχεία αυτά θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ανάλυση της Επιτροπής και, ειδικότερα, με ποιον τρόπο τα στοιχεία αυτά θα οδηγούσαν την Επιτροπή στο να συμπεράνει ότι η δέσμια παραγωγή των καθετοποιημένων επιχειρήσεων ασκούσε άμεσα ανταγωνιστική πίεση στους παραγωγούς που δραστηριοποιούνταν στην αγορά των τσιπ UMTS.

266 Συνεπώς, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

267 Όσον αφορά την τέταρτη αιτίαση, κατά την οποία η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την εμπορική πραγματικότητα, η προσφεύγουσα επικαλείται απλώς και μόνον το γεγονός ότι είχε χάσει περίπου το 70 % των πωλήσεών της σε τσιπ UMTS προοριζόμενα για τις συσκευές MBB στην Huawei, προς όφελος της δέσμιας προσφοράς της θυγατρικής της τελευταίας. Ωστόσο, από την απάντηση της Huawei στο ερώτημα 25 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της 19ης Ιουλίου 2013, στην οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι η Huawei αυτοεφοδιάστηκε κατά 69 % από την HiSilicon μόλις το 2013, δηλαδή μετά την κρίσιμη περίοδο. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, μη λαμβάνοντας υπόψη την περίσταση αυτή, διαπίστωση η οποία αρκεί για να απορριφθεί η υπό κρίση αιτίαση.

268 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η δέσμια προσφορά δεν ασκούσε άμεσα ανταγωνιστική πίεση στην αγορά των τσιπ UMTS. Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τις έμμεσα ασκούμενες ανταγωνιστικές πιέσεις από τη δέσμια προσφορά στην ελεύθερη αγορά

269 Προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις αιτιάσεις.

270 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή εσφαλμένα περιόρισε την ανάλυσή της σχετικά με την ύπαρξη έμμεσης ανταγωνιστικής πίεσης μόνο στην αγορά επόμενου σταδίου των κινητών τηλεφώνων με ενσωματωμένο τσιπ UMTS, με το πρόσχημα ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, ο αυτοεφοδιασμός με τσιπ UMTS που προορίζονταν για άλλες συσκευές, συμπεριλαμβανομένων των συσκευών MBB, ήταν αμελητέος. Επιπλέον, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η προσέγγιση αυτή έρχεται σε αντίθεση με τη «θεωρία περί ζημίας» που διατυπώνει η Επιτροπή, η οποία επικεντρώνεται στα «τσιπ αιχμής» που χρησιμοποιούνται στις συσκευές MBB.

271 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λόγω της μη εφαρμογής του κριτηρίου SSNIP, η παραδοχή της Επιτροπής, η οποία περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 237 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι μια υποθετική αύξηση της τιμής των τσιπ UMTS δεν θα οδηγούσε σε σημαντική πτώση της ζήτησης για τέτοια τσιπ στην ελεύθερη αγορά, είναι αβάσιμη και δεν ασκεί επιρροή.

272 Κατά τρίτον, η μη λήψη υπόψη των έμμεσων πιέσεων λόγω του ανταγωνισμού στην αγορά επόμενου σταδίου δεν συμβιβάζεται με τη «θεωρία περί ζημίας» που διατύπωσε η Επιτροπή, τούτο δε για δύο λόγους.

273 Αφενός, η Επιτροπή δεν μπορεί, χωρίς η συλλογιστική της να ενέχει αντίφαση, να υποστηρίζει ότι μια υποθετική αύξηση τιμών από 5 έως 10 % στην αγορά προηγούμενου σταδίου, ήτοι στην αγορά των τσιπ UMTS, θα είχε αμελητέο αντίκτυπο επί των τιμών στην αγορά επόμενου σταδίου, ήτοι στην αγορά των συσκευών που χρησιμοποιούν τα εν λόγω τσιπ (αιτιολογική σκέψη 235 της προσβαλλομένης αποφάσεως), και συγχρόνως να προσάπτει στην προσφεύγουσα ότι εφάρμοσε έμμεση επιθετική πολιτική τιμών.

274 Αφετέρου, η Επιτροπή δεν μπορεί, χωρίς η συλλογιστική της να ενέχει αντίφαση, να υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν η δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*] είχε συμπεριληφθεί στη σχετική αγορά, τούτο δεν θα είχε, λόγω της ελάχιστης ποσότητας της παραγωγής αυτής, καμία επίπτωση στο μερίδιο αγοράς της προσφεύγουσας και, επομένως, να δέχεται ότι η δέσμια παραγωγή ασκούσε ορισμένη ανταγωνιστική πίεση στην ελεύθερη αγορά (υποσημείωση 311 της προσβαλλομένης αποφάσεως), συγχρόνως δε να καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω δέσμια παραγωγή δεν ασκούσε ανταγωνιστική πίεση στην ελεύθερη αγορά κατά την κρίσιμη περίοδο.

275 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένα επισήμανε, στην υποσημείωση 311 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορούσε να περιληφθεί στη σχετική αγορά η δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*], αλλά όχι εκείνη της [*εμπιστευτικό*], με την αιτιολογία ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, η τελευταία εφοδιαζόταν με τσιπ UMTS για τις MBB συσκευές της αποκλειστικώς και μόνον από την ελεύθερη αγορά.

276 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκλείσει τη δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*] λόγω του ότι αυτή δεν αυτοεφοδιαζόταν με τσιπ για τις MBB συσκευές της, ενώ ο ορισμός της σχετικής αγοράς στον οποίο κατέληξε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιοριζόταν στα τσιπ UMTS που προορίζονταν για τις συσκευές MBB, αλλά περιλάμβανε και τα τσιπ UMTS που προορίζονταν για άλλες συσκευές. Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 220, στοιχείο β′, της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι, μολονότι η [*εμπιστευτικό*] ανακοίνωσε το 2009 ότι παύει τη δέσμια παραγωγή της, στην πραγματικότητα αυτοεφοδιαζόταν έως το τρίτο τρίμηνο του 2013.

277 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

278 Προκαταρκτικώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, στο σημείο 10.2.9.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξήγησε τους λόγους για τους οποίους κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η δέσμια παραγωγή των δύο μοναδικών καθετοποιημένων επιχειρήσεων κατά την κρίσιμη περίοδο δεν είχε ασκήσει έμμεση ανταγωνιστική πίεση στην αγορά των τσιπ UMTS, μέσω του ανταγωνισμού στην αγορά επόμενου σταδίου.

279 Προκειμένου να αχθεί στο συμπέρασμα αυτό, η Επιτροπή εξήγησε κατ' αρχάς ότι διενήργησε την ανάλυσή της σχετικά με την ενδεχόμενη έμμεση ανταγωνιστική πίεση, λαμβάνοντας υπόψη μόνο τον ενδεχόμενο ανταγωνισμό επόμενου σταδίου μεταξύ των κινητών τηλεφώνων με ενσωματωμένο τσιπ UMTS, αποκλείοντας τις λοιπές συσκευές, μεταξύ των οποίων και τις συσκευές MBB. Στην αιτιολογική σκέψη 230 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο, δεδομένου ότι αυτή ήταν η μοναδική πιθανή έμμεση ανταγωνιστική πίεση, καθόσον η αυτοπαραγωγή τσιπ UMTS προοριζόμενων για ενσωμάτωση σε άλλες συσκευές πλην των κινητών τηλεφώνων ήταν, εν πάση περιπτώσει, αμελητέα κατά την κρίσιμη περίοδο.

280 Επιπλέον, η Επιτροπή εξήγησε επίσης ότι περιορίστηκε στην εξέταση της έμμεσης ανταγωνιστικής πίεσης που ασκούσε η [*εμπιστευτικό*], δεδομένου ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, η δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*] ήταν ελάχιστη και, επομένως, δεν θα μπορούσε να ασκήσει έμμεση ανταγωνιστική πίεση στην ελεύθερη αγορά.

281 Εν συνεχεία, η Επιτροπή εξήγησε, αφενός, ότι, δεδομένου ότι ο συντελεστής συμμετοχής των επίμαχων προϊόντων ήταν χαμηλός, καθόσον η τιμή ενός τσιπ UMTS αντιπροσώπευε, κατά την κρίσιμη περίοδο, μόλις το 6 % περίπου της τιμής λιανικής του κινητού τηλεφώνου στο οποίο ήταν ενσωματωμένο, μια αύξηση από 5 έως 10 % της τιμής του εν λόγω τσιπ θα είχε αμελητέο αντίκτυπο στην τιμή του τελικού προϊόντος, με συνέπεια μια τέτοια αύξηση σε προηγούμενο στάδιο της τιμής των τσιπ UMTS στην ελεύθερη αγορά θα εξακολουθούσε να αποφέρει κέρδος για τον παραγωγό τσιπ, ο όγκος πωλήσεων του οποίου δεν θα επηρεαζόταν αρνητικά από μια τέτοια αύξηση (αιτιολογική σκέψη 235 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

282 Η Επιτροπή κατέδειξε, αφετέρου, ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι τα κινητά τηλέφωνα είναι προϊόντα με πολύ μεγάλη διαφοροποίηση ανάλογα με τη μάρκα και με πολύ ειδικά χαρακτηριστικά, μια αύξηση στην τιμή των κινητών τηλεφώνων, λόγω αυξήσεως της τιμής των τσιπ UMTS που ενσωματώνονται σε αυτά στην ελεύθερη αγορά, δεν θα είχε ως συνέπεια οι πελάτες να στραφούν σε άλλη μάρκα κινητού τηλεφώνου και, ειδικότερα, να προτιμήσουν ένα κινητό τηλέφωνο με ενσωματωμένο ιδιοπαραγόμενο τσιπ, το οποίο δεν θα υπέκειτο σε τέτοια αύξηση τιμής. Τούτο επιβεβαιώνει ότι μια αύξηση σε προηγούμενο στάδιο της τιμής των τσιπ UMTS στην ελεύθερη αγορά θα εξακολουθούσε να αποφέρει κέρδος για τον παραγωγό τσιπ, ο όγκος πωλήσεων του οποίου δεν θα επηρεαζόταν αρνητικά από μια τέτοια αύξηση (αιτιολογική σκέψη 237 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

283 Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή συνήγαγε ότι η δέσμια παραγωγή δεν μπορούσε να ασκήσει, κατά την κρίσιμη περίοδο, έμμεση ανταγωνιστική πίεση στην αγορά των τσιπ UMTS.

284 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, κατά την οποία η Επιτροπή περιόρισε, εσφαλμένα, την ανάλυσή της σχετικά με την ύπαρξη έμμεσης ανταγωνιστικής πίεσης μόνο στην αγορά επόμενου σταδίου των κινητών τηλεφώνων με ενσωματωμένο τσιπ UMTS, επισημαίνεται ότι αυτές ακριβώς ήταν οι συσκευές για τις οποίες η ιδιοπαραγωγή τσιπ UMTS, όπως εκτιμήθηκε για παράδειγμα για την [*εμπιστευτικό*], ήταν η μεγαλύτερη και επομένως ο περιορισμός της ανάλυσης της Επιτροπής σε

αυτό το τμήμα της αγοράς είχε τη μεγαλύτερη πιθανότητα να καταδείξει την ύπαρξη έμμεσης ανταγωνιστικής πίεσης και, ως εκ τούτου, αποτελούσε την πιο ευνοϊκή για την προσφεύγουσα προσέγγιση.

285 Εξάλλου, ο ισχυρισμός ότι ο περιορισμός αυτός έρχεται σε αντίθεση με τη «θεωρία περί ζημίας» που διατύπωσε η Επιτροπή, η οποία επικεντρώνεται στα «τσιπ αιχμής» που χρησιμοποιούνται στις συσκευές MBB, ουδόλως μεταβάλλει το γεγονός ότι η προσέγγιση αυτή είναι ευνοϊκότερη για την προσφεύγουσα και ουδόλως επηρεάζει το κύρος της. Συναφώς, παρατηρείται ότι η δέσμια παραγωγή «τσιπ αιχμής» προς ενσωμάτωση στις εν λόγω συσκευές ήταν, κατά την Επιτροπή, πολύ πιο περιορισμένη από εκείνη των τσιπ UMTS που προορίζονταν για ενσωμάτωση σε κινητά τηλέφωνα, γεγονός το οποίο άλλωστε δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα.

286 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, κατά την οποία είναι αβάσιμη και δεν ασκεί επιρροή η παραδοχή της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 237 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι μια υποθετική αύξηση της τιμής των τσιπ UMTS δεν θα επέφερε σημαντική πτώση της ζήτησης για τέτοια τσιπ στην ελεύθερη αγορά, λόγω της μη εφαρμογής του κριτηρίου SSNIP, αρκεί η υπόμνηση ότι η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να εφαρμόσει το εν λόγω κριτήριο (βλ. σκέψη 235 ανωτέρω). Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι, για την αμφισβήτηση της παραδοχής αυτής της Επιτροπής, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται κανένα άλλο στοιχείο πλην της μη εφαρμογής του κριτηρίου SSNIP στην προκειμένη περίπτωση.

287 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση, κατά την οποία η απόρριψη των έμμεσων πιέσεων λόγω του ανταγωνισμού στην αγορά επόμενου σταδίου δεν συμβιβάζεται με τη «θεωρία περί ζημίας» που διατύπωσε η Επιτροπή, πρέπει να επισημανθεί ότι η έμμεση επιθετική πολιτική τιμών που προσάπτει η Επιτροπή στην προσφεύγουσα δεν αναιρεί, αφ' εαυτής, την ανάλυση σχετικά με την ύπαρξη έμμεσης ανταγωνιστικής πίεσης, τούτο δε για δύο λόγους.

288 Αφενός, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η Επιτροπή δεν έσφαλε ούτε υπέπεσε σε αντίφαση, εκτιμώντας ότι μια υποθετική αύξηση τιμών από 5 έως 10 % στην αγορά προηγούμενου σταδίου, ήτοι στην αγορά των τσιπ UMTS, θα είχε αμελητέο αντίκτυπο στις τιμές των συσκευών που χρησιμοποιούν τα εν λόγω τσιπ στην αγορά επόμενου σταδίου, ήτοι στην αγορά των συσκευών που χρησιμοποιούν τα συγκεκριμένα τσιπ, και συγχρόνως προσάπτοντας επίσης στην προσφεύγουσα ότι εφάρμοσε έμμεση επιθετική πολιτική τιμών. Το ότι μια γενική αύξηση της τιμής των τσιπ UMTS στην αγορά προηγούμενου σταδίου δεν θα είχε σχεδόν κανένα αντίκτυπο στην τιμή των συσκευών που χρησιμοποιούν τα εν λόγω τσιπ δεν σημαίνει ότι μια επιλεκτική μείωση της τιμής των τσιπ UMTS από την προσφεύγουσα μόνον προς την Huawei δεν θα παρείχε πλεονέκτημα στην τελευταία, δίνοντάς της τη δυνατότητα να ανταγωνιστεί καλύτερα την ανταγωνίστριά της ZTE στην αγορά επόμενου σταδίου.

289 Αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην υποσημείωση 311 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή ουδόλως άφησε να εννοηθεί ότι η δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*] ασκούσε ορισμένη ανταγωνιστική πίεση στην ελεύθερη αγορά. Στην υποσημείωση αυτή, η Επιτροπή απλώς επισήμανε ότι, εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν περιλαμβανόταν στη σχετική αγορά το σύνολο της δέσμιας παραγωγής τσιπ UMTS της [*εμπιστευτικό*], δηλαδή τόσο τα τσιπ για κινητά τηλέφωνα όσο και τα τσιπ που προορίζονταν για ενσωμάτωση σε άλλες συσκευές, το μερίδιο αγοράς της προσφεύγουσας θα παρέμενε αμετάβλητο το 2009 και θα μειωνόταν μόνον οριακά το 2010 και το 2011, παραμένοντας σε κάθε περίπτωση μεγαλύτερο από το όριο του 50 %. Το επιχείρημα της προσφεύγουσας στηρίζεται, συνεπώς, σε εσφαλμένη ερμηνεία της εν λόγω υποσημειώσεως.

290 Όσον αφορά την τέταρτη αιτίαση, κατά την οποία η Επιτροπή επισήμανε, εσφαλμένα, στην υποσημείωση 311 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορούσε να περιληφθεί στη σχετική αγορά η δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*], αλλά όχι εκείνη της [εμπιστευτικό], με την αιτιολογία ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, η τελευταία εφοδιαζόταν με τσιπ UMTS για τις MBB συσκευές της αποκλειστικώς και μόνον από την ελεύθερη αγορά, η αιτίαση αυτή επίσης απορρέει από εσφαλμένη ερμηνεία της εν λόγω υποσημειώσεως. Συγκεκριμένα, στην υποσημείωση αυτή, η Επιτροπή ουδόλως εκτίμησε ότι μπορούσε να περιληφθεί στη σχετική αγορά η δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*], αλλά όχι εκείνη της [*εμπιστευτικό*].

291 Κατ' αρχάς, διευκρινίζεται ότι η υποσημείωση 311 της προσβαλλομένης αποφάσεως αφορά την αιτιολογική σκέψη 240 της εν λόγω αποφάσεως και, ειδικότερα, το ζήτημα αν, υποθετικά, μια ανάλυση της έμμεσης πίεσης που θα επικεντρωνόταν στις συσκευές MBB θα είχε οδηγήσει σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

292 Συναφώς, όσον αφορά την [*εμπιστευτικό*], η Επιτροπή απλώς επισήμανε ότι η δέσμια παραγωγή της σε τσιπ προοριζόμενα τόσο για κινητά τηλέφωνα όσο και για άλλες συσκευές ήταν τόσο μικρή κατά την κρίσιμη περίοδο ώστε, ακόμη και αν είχε περιληφθεί στη σχετική αγορά (είτε στο πλαίσιο ανάλυσης της έμμεσης πίεσης επικεντρωμένης στα κινητά τηλέφωνα είτε στο πλαίσιο ανάλυσης της έμμεσης πίεσης επικεντρωμένης στις συσκευές MBB), τούτο δεν θα είχε ως αποτέλεσμα να μειωθεί το μερίδιο αγοράς της προσφεύγουσας κάτω από το όριο τεκμαιρόμενης δεσπόζουσας θέσης του 50 %.

293 Αντιθέτως, όσον αφορά την [*εμπιστευτικό*], η Επιτροπή επισήμανε στην υποσημείωση 311 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, στο υποθετικό σενάριο ανάλυσης της έμμεσης πίεσης επικεντρωμένης στις συσκευές MBB, δεν θα είχε ληφθεί υπόψη η δέσμια παραγωγή της [*εμπιστευτικό*], δεδομένου ότι η τελευταία αγόραζε στην ελεύθερη αγορά όλα τα τσιπ UMTS που προορίζονταν για τις MBB συσκευές της και είχε ανακοινώσει το 2009 ότι θα έπαυε την ιδιοπαραγωγή της, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 220, στοιχείο β΄, της εν λόγω αποφάσεως. Αντιθέτως, κατά την επικεντρωμένη στα κινητά τηλέφωνα ανάλυση περί υπάρξεως ενδεχόμενης έμμεσης πίεσης στην αγορά επόμενου σταδίου, την οποία πράγματι διενήργησε, η Επιτροπή όντως έλαβε υπόψη τη δέσμια παραγωγή τσιπ UMTS της [*εμπιστευτικό*] που προορίζονταν για τα κινητά της τηλέφωνα, δεδομένου ότι, ως προς τις συσκευές αυτές, η τελευταία πράγματι αυτοεφοδιαζόταν.

294 Επιπλέον, το γεγονός ότι από την αιτιολογική σκέψη 220 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η [*εμπιστευτικό*] παρέδωσε τα τελευταία τσιπ UMTS το 2013 δεν αναιρεί ούτε τη διαπίστωση ότι η [*εμπιστευτικό*] εφοδιαζόταν αποκλειστικώς και μόνον από την ελεύθερη αγορά όσον αφορά τα τσιπ UMTS που προορίζονταν για τις MBB συσκευές της και ότι η ιδιοπαραγωγή της περιοριζόταν στα τσιπ που προορίζονταν για τα κινητά της τηλέφωνα ούτε τη διαπίστωση ότι η [*εμπιστευτικό*] είχε αποφασίσει ήδη από το 2009 να τερματίσει τη δέσμια παραγωγή της και είχε παύσει τον Ιούλιο του 2010 την ανάπτυξη νέων τσιπ UMTS, δεδομένου ότι κάλλιστα μπορούν να παρέλθουν πολλά έτη μεταξύ, αφενός, της απόφασης αυτής και της παύσης της ανάπτυξης νέων τσιπ UMTS και, αφετέρου, της παράδοσης των παραχθέντων τσιπ UMTS.

295 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι καμία από τις αιτιάσεις που διατυπώνονται προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους δεν μπορεί να κλονίσει την ανάλυση που διενήργησε η Επιτροπή στο σημείο 10.2.9.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν ασκείτο, κατά την κρίσιμη περίοδο, έμμεση πίεση από τη δέσμια παραγωγή UMTS στην ελεύθερη αγορά.

296 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου σκέλους, το οποίο αφορά τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας κατά την κρίσιμη περίοδο

297 Προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει τις εξής τέσσερις αιτιάσεις.

298 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, αν η αγορά των προϊόντων είχε οριστεί με ορθό τρόπο και είχαν συμπεριληφθεί σε αυτήν οι δέσμιες πωλήσεις των καθετοποιημένων κατασκευαστών, τα μερίδια αγοράς της θα ήταν μικρότερα του 40 %, ήτοι κάτω από το όριο της δεσπόζουσας θέσης.

299 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπερεκτίμησε εσφαλμένα το εύρος των μεριδίων αγοράς της. Κατά τους ισχυρισμούς της, ο τομέας των τσιπ βασικής ζώνης χαρακτηρίζεται από κύκλους καινοτομίας σύντομης διάρκειας, με συνέπεια τα μερίδια αγοράς να είναι πρόσκαιρα και να μην αντικατοπτρίζουν κατ' ορθό τρόπο τους συσχετισμούς δυνάμεων στην αγορά. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εάν η Επιτροπή είχε συνεκτιμήσει ορθώς τις πιέσεις που της ασκούνταν, θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν διέθετε σημαντική και διαρκή ισχύ στην αγορά.

300 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε ότι η σχετική αγορά χαρακτηριζόταν από σημαντικούς φραγμούς εισόδου και επέκτασης. Κατά την άποψή της, λόγω του η επίμαχη τεχνολογία είναι σε μεγάλο βαθμό τυποποιημένη, οι νεοεισερχόμενες επιχειρήσεις ενθαρρύνονταν να διεισδύσουν στην αγορά χωρίς να εμποδίζονται από την ανάγκη υλοποίησης σημαντικών επενδύσεων R&D. Ισχυρίζεται ότι ούτε το δίκτυο επανεκχώρησης που εφάρμοζε αποτελούσε φραγμό εισόδου στην αγορά, πράγμα που επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι μόνο μια μικρή μειονότητα όσων απάντησαν σε ερώτημα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη φραγμών εισόδου χαρακτήρισε ως φραγμό το εν λόγω δίκτυο επανεκχώρησης.

301 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν προσδιόρισε ποσοτικά τους λοιπούς φραγμούς εισόδου που εντόπισε, ήτοι την ανάγκη πιστοποίησης των τσιπ βασικής ζώνης από τους φορείς εκμετάλλευσης κινητών δικτύων και τους κατασκευαστές πρωτότυπου εξοπλισμού, την εταιρική της εικόνα, τη φήμη της και τις σταθερές εμπορικές σχέσεις της.

302 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

303 Κατά τη νομολογία, η δεσπόζουσα θέση στην οποία αναφέρεται το άρθρο 102 ΣΛΕΕ αφορά την κατάσταση οικονομικής ισχύος μιας επιχειρήσεως, που της δίνει την εξουσία να εμποδίζει τη διατήρηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην οικεία αγορά, παρέχοντας της τη δυνατότητα να συμπεριφέρεται, σε σημαντικό βαθμό, ανεξάρτητα έναντι των ανταγωνιστών της, των πελατών της και, τελικά, των καταναλωτών (απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 1979, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, 85/76, EU:C:1979:36, σκέψη 38).

304 Κατά κανόνα, η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως μπορεί να προκύπτει από πολλούς παράγοντες οι οποίοι, εξεταζόμενοι μεμονωμένα, δεν θα ήταν κατ' ανάγκην καθοριστικοί (αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 1978, United Brands και United Brands Continentaal κατά Επιτροπής, 27/76, EU:C:1978:22, σκέψη 66, και της 15ης Δεκεμβρίου 1994, DLG, C-250/92, EU:C:1994:413, σκέψη 47). Μεταξύ των παραγόντων αυτών, η ύπαρξη μεγάλων μεριδίων αγοράς έχει ιδιαίτερη

σημασία (αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1991, Hilti κατά Επιτροπής, T-30/89, EU:T:1991:70, σκέψη 90, και της 25ης Ιουνίου 2010, Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής, T-66/01, EU:T:2010:255, σκέψεις 255 και 256).

305 Πράγματι, κατά τη νομολογία, ιδιαιτέρως σημαντικά μερίδια αγοράς συνιστούν αφ' εαυτών, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, απόδειξη περί υπάρξεως δεσπόζουσας θέσεως (απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 1979, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, 85/76, EU:C:1979:36, σκέψη 41). Πιο συγκεκριμένα, μερίδιο αγοράς 50 % συνιστά, αυτό καθεαυτό, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, δεσπόζουσα θέση (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψη 60).

306 Άλλοι παράγοντες μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη κατά την ανάλυση της υπάρξεως δεσπόζουσας θέσεως, όπως είναι η σχέση μεταξύ των μεριδίων αγοράς που κατέχουν η οικεία επιχείρηση και οι άμεσοι ανταγωνιστές της (πρβλ. απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 1979, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, 85/76, EU:C:1979:36, σκέψη 48), ή η ύπαρξη φραγμών εισόδου ή επέκτασης, οι οποίοι οφείλονται, μεταξύ άλλων, στην ανάγκη υλοποίησης σημαντικών επενδύσεων (πρβλ. απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1978, United Brands και United Brands Continentaal κατά Επιτροπής, 27/76, EU:C:1978:22, σκέψη 122), ή ακόμη, υπό ορισμένες περιστάσεις, στην κατοχή δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2010, AstraZeneca κατά Επιτροπής, T-321/05, EU:T:2010:266, σκέψη 270 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

307 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, κατά την οποία, αν η σχετική αγορά είχε οριστεί με ορθό τρόπο και είχαν συμπεριληφθεί σε αυτήν οι δέσμιες πωλήσεις των καθετοποιημένων κατασκευαστών, τα μερίδια αγοράς της προσφεύγουσας θα ήταν μικρότερα του 40 %, αρκεί να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από την ανάλυση των τριών πρώτων σκελών του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε σφάλματα ορίζοντας τη σχετική αγορά προϊόντων ως την αγορά των τσιπ UMTS, διαπίστωση που συνεπάγεται την απόρριψη της αιτιάσεως αυτής.

308 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, κατά την οποία, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του τομέα, το μέγεθος των μεριδίων αγοράς της προσφεύγουσας, τα οποία εκείνη θεωρεί πρόσκαιρα, δεν φανέρωνε ότι διέθετε σημαντική και διαρκή ισχύ στην αγορά, πρέπει να επισημανθεί ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η σχετική αγορά χαρακτηρίζεται από κύκλους καινοτομίας σύντομης διάρκειας, το γεγονός αυτό δεν αποτελεί εξαιρετική περίσταση κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 305 ανωτέρω, λόγω της οποίας να καθίσταται δυνατό να μη θεωρηθεί ότι τέτοιου μεγέθους μερίδια αγοράς συνιστούν, αφ' αυτών, απόδειξη περί υπάρξεως δεσπόζουσας θέσεως, ιδίως στην περίπτωση που τα μερίδια αγοράς του πλησιέστερου ανταγωνιστή είναι κατά πολύ μικρότερα, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Εν πάση περιπτώσει, από τα στοιχεία που παρατίθενται στους πίνακες 3 και 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία δεν αμφισβητούνται κατ' ουσίαν από την προσφεύγουσα, προκύπτει ότι αυτή κατείχε μερίδια αγοράς 61,2 % το 2009, 59,7 % το 2010 και 62,5 % το 2011, όσον αφορά τα έσοδα, και 58,9 % το 2009, 57,8 % το 2010 και 65,3 % το 2011, όσον αφορά τον όγκο των πωλήσεων. Τέτοια, σχετικώς σταθερά, μερίδια αγοράς δεν μπορούν, επομένως, να χαρακτηριστούν ως πρόσκαιρα, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

309 Όσον αφορά τους συσχετισμούς δυνάμεων στην αγορά, από τα στοιχεία που παρατίθενται στους πίνακες 3 και 5 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, τα οποία δεν αμφισβητούνται κατ' ουσίαν από την προσφεύγουσα, προκύπτει επίσης ότι οι δύο πλησιέστεροι ανταγωνιστές της, όσον αφορά τα έσοδα, ήταν, το 2009, η ST-Ericsson με μερίδιο αγοράς 15,1 % και η Intel με μερίδιο αγοράς 12,6 %, το 2010, η Intel με μερίδιο αγοράς 18,9 % και η ST-Ericsson με μερίδιο αγοράς 8,9 %, και το

2011, η Intel με μερίδιο αγοράς 19,1 % και η Broadcom με μερίδιο αγοράς 4,4 %. Όσον αφορά τον όγκο πωλήσεων, οι δύο πλησιέστεροι ανταγωνιστές της ήταν, το 2009, η ST-Ericsson με μερίδιο αγοράς 20 έως 30 % και η Intel με μερίδιο αγοράς 10 έως 20 %, το 2010, η Intel με μερίδιο αγοράς 10 έως 20 % και οι ST-Ericsson και Marvell με μερίδιο αγοράς 5 έως 10 %, και το 2011, η Intel με μερίδιο αγοράς 20 έως 30 % και η Marvell με μερίδιο αγοράς 5 έως 10 %. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, οι πίνακες αυτοί όντως καταδεικνύουν ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, αυτή είχε να αντιμετωπίσει λιγοστούς μόνο ανταγωνιστές με πολύ ασθενέστερη θέση και σχετικώς ασταθή μερίδια αγοράς, σε αντίθεση με την ίδια, γεγονός που επιβεβαιώνει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την ύπαρξη σημαντικής και σταθερής ισχύος στην αγορά και το οποίο καθιστά ελάχιστα αξιόπιστο το ενδεχόμενο οι ανταγωνιστές της να της ασκούσαν πραγματική πίεση. Κατά συνέπεια, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

310 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση, με την οποία προβάλλεται, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή εσφαλμένα θεώρησε τις επενδύσεις που είναι αναγκαίες για τον σχεδιασμό ενός τσιπ UMTS, ιδίως όσον αφορά την R&D, ως φραγμούς εισόδου ή επέκτασης, και την τέταρτη αιτίαση, κατά την οποία η Επιτροπή δεν προσδιόρισε ποσοτικά τους λοιπούς φραγμούς εισόδου στην αγορά που αυτή εντόπισε, ήτοι την ανάγκη πιστοποίησης των τσιπ βασικής ζώνης από τους φορείς εκμετάλλευσης κινητών δικτύων και τους κατασκευαστές πρωτότυπου εξοπλισμού, την εταιρική εικόνα, τη φήμη και τις σταθερές εμπορικές σχέσεις της προσφεύγουσας, αρκεί η επισήμανση ότι οι αιτιάσεις αυτές σχετίζονται με τους λοιπούς παράγοντες που είναι δυνατό να λαμβάνονται υπόψη κατά την ανάλυση περί υπάρξεως δεσπόζουσας θέσεως (βλ. σκέψη 306 ανωτέρω) και ότι δεν είναι ικανές να θέσουν υπό αμφισβήτηση την απόδειξη περί υπάρξεως δεσπόζουσας θέσεως, όπως αυτή διαπιστώθηκε σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 305 ανωτέρω.

311 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου σκέλους, το οποίο αφορά τον ορισμό του τμήματος αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS επί του οποίου η Επιτροπή φέρεται ότι στήριξε την ανάλυσή της

312 Προς στήριξη του πέμπτου σκέλους, η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στην Επιτροπή ότι στήριξε την ανάλυσή της στο τμήμα αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, ενώ πρόκειται για έννοια ευκολίας η οποία ουδέποτε υπήρξε και η οποία δεν συνάδει με την τεχνική και εμπορική πραγματικότητα κατά την κρίσιμη περίοδο.

313 Η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να κριθεί ως αλυσιτελής εφόσον προβάλλεται προς αμφισβήτηση του ορισμού της σχετικής αγοράς ή της δεσπόζουσας θέσης της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν όρισε το τμήμα αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS ούτε στο σημείο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς, ούτε στο σημείο 11 της αποφάσεως, το οποίο αφορά τη δεσπόζουσα θέση, αλλά στο σημείο 12 της αποφάσεως, το οποίο αφορά την κατάχρηση, και, ειδικότερα, στο πλαίσιο της ανάλυσής της σχετικά με τη στρατηγική της προσφεύγουσας που είχε ως σκοπό την αντιμετώπιση της Icera στο εν λόγω τμήμα αιχμής (σημείο 12.4 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

314 Ερωτηθείσα σχετικώς μέσω μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι, εάν διατύπωσε την κριτική της σχετικά με τον ορισμό του τμήματος αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, επί του οποίου η Επιτροπή είχε στηρίξει την ανάλυσή της, στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το έπραξε προκειμένου να θίξει το θεμελιώδες αυτό ζήτημα όσο το δυνατόν νωρίτερα στα δικόγραφά της, διότι η κριτική αυτή θα μπορούσε να επηρεάσει και τους λοιπούς

λόγους ακυρώσεως που διατυπώνονταν στη συνέχεια και διότι επιθυμούσε να επισημάνει τις ανακολουθίες στον ορισμό της σχετικής αγοράς, όσον αφορά και το εν λόγω τμήμα αιχμής, το οποίο αποτελούσε μέρος της.

315 Ωστόσο, η απάντηση αυτή δεν αρκεί για να παρακαμφθεί ο αλυσιτελής χαρακτήρας του υπό κρίση σκέλους, δεδομένου ότι, ακόμη και αν η αιτίαση που διατυπώνεται προς στήριξη του εν λόγω σκέλους ευδοκιμήσει, δεν μπορεί να κλονίσει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς και τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας.

316 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Συνακόλουθα, και δεδομένου ότι τα λοιπά σκέλη του λόγου αυτού επίσης απορρίφθηκαν (βλ. σκέψεις 240, 268, 296 και 311 ανωτέρω), ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον επανυπολογισμό των «πράγματι καταβληθεισών» τιμών

317 Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αποτελείται δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά τον αλυσιτελή χαρακτήρα της «επανεξετάσεως των τιμών» που διενεργήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση. Το δεύτερο σκέλος αφορά σφάλματα της εν λόγω αποφάσεως σχετικά με την εν λόγω «επανεξέταση».

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά τον αλυσιτελή χαρακτήρα της «επανεξετάσεως των τιμών» που διενεργήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση

318 Προς στήριξη του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή, μη στηριζόμενη στα λογιστικά στοιχεία της Qualcomm για τον προσδιορισμό των τιμών των τσιπ, προέβη σε άσκοπη και αδικαιολόγητη «επανεξέταση» των στοιχείων της σχετικά με τις τιμές. Ειδικότερα, αμφισβητεί τον διενεργηθέντα στην προσβαλλόμενη απόφαση επανυπολογισμό των τιμών που πράγματι κατέβαλαν στην Qualcomm οι Huawei και ZTE κατά την κρίσιμη περίοδο.

319 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο του επανυπολογισμού των τιμών που πραγματοποιήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη τις αντιρρήσεις της σχετικά με τη διενεργηθείσα στην ΑΑ ανάλυση τιμής-κόστους, οι οποίες επέκριναν το γεγονός ότι, αφενός, ο επανυπολογισμός αυτός εξαιρούσε ορισμένα έσοδα, αντιμετωπίζοντας εσφαλμένα ορισμένες λιγοστές περιπτώσεις μεταβλητότητας των μέσων τιμών πώλησης ως λογιστικά σφάλματα και, αφετέρου, ότι δεν λάμβανε υπόψη τις συνέπειες της καθυστερημένης λογιστικής απεικόνισης των εσόδων.

320 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα τα στοιχεία τιμών της Qualcomm κατά την εκ μέρους της ανάλυση τιμής-κόστους, χρησιμοποιώντας τριμηνιαία περίοδο αναφοράς. Κατά την άποψή της, η ορθότερη και καταλληλότερη από εμπορική άποψη περίοδος για την αξιολόγηση των στοιχείων τιμολόγησης ήταν έξι μήνες, ή ακόμη και ένα έτος. Διευκρινίζει ότι δεν συμφωνεί τις τιμές με τους πελάτες της ούτε τις αναθεωρεί σε τριμηνιαία βάση, αλλά κατά κανόνα συνάπτει με αυτούς συμφωνίες για πολύ μεγαλύτερες περιόδους.

321 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Επιτροπή εσφαλμένα απέρριψε το επιχείρημα ότι η συνάθροιση με την πάροδο του χρόνου θα μπορούσε να επιλύσει τα προβλήματα που απορρέουν από το σύστημα καθυστερημένης λογιστικής απεικόνισης, δεδομένου ότι ο εν λόγω κίνδυνος αφορά λιγοστά αριθμητικά στοιχεία, εξυπακουομένου ότι ο κίνδυνος να είναι δυσχερής ο εντοπισμός των περιόδων εφαρμογής τιμών αποκλεισμού των ανταγωνιστών, λόγω υπολογισμού του μέσου όρου τους επί μεγαλύτερης περιόδου αναφοράς, θα υφίστατο μόνον εάν η ανάλυση τιμής-κόστους πραγματοποιείτο όχι μόνο για την περίοδο εφαρμογής επιθετικής πολιτικής τιμών, αλλά για το σύνολο ή μέρος της περιόδου ανάκτησης. Κατά την άποψή της, εφόσον η επιθετική πολιτική για την οποία κάνει λόγο εν προκειμένω η Επιτροπή διήρκεσε επί δύο έτη, η ανάλυση τιμής-κόστους θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί με βάση εξαμηνιαίες περιόδους αναφοράς.

322 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επανεξέταση των τιμών που διενεργήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι αλυσιτελής, δεδομένου ότι, όσον αφορά τις καταχωρισμένες στα λογιστικά στοιχεία της μέσες τιμές πώλησης, η διαφορά σε σχέση με το αποτέλεσμα των υπολογισμών της Επιτροπής είναι, εν πάση περιπτώσει, ελάχιστη. Επιπλέον, διατείνεται ότι από την ανάλυση τιμής-κόστους που πραγματοποίησε η Επιτροπή στην ΑΑ, η οποία στηριζόταν στα δικά της στοιχεία, προέκυψε μόνον πολύ σύντομης διάρκειας και περιστασιακή εφαρμογή τιμών κάτω του κόστους, πράγμα που δεν συμβιβάζεται με τη «θεωρία περί ζημίας» που διατύπωσε η Επιτροπή, η οποία στηρίζεται στον αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αποκλεισμό της αγοράς. Κατά την προσφεύγουσα, τούτο σημαίνει ότι η Επιτροπή επανυπολόγισε τις μέσες τιμές πώλησης αποκλειστικώς και μόνον προκειμένου να αποφύγει τη διαπίστωση περιστασιακής επιθετικής πολιτικής και, συνεπώς, της μη υπάρξεως παραβάσεως.

323 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

324 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι στο σημείο 12.5 της προσβαλλομένης αποφάσεως εκτίθεται η μέθοδος της Επιτροπής και ο υπολογισμός των τριμηνιαίων μέσων τιμών πώλησης τις οποίες είχαν πράγματι καταβάλει οι Huawei και ZTE ανά μονάδα για τα τσιπ που αποτελούσαν το αντικείμενο της έρευνας κατά την κρίσιμη περίοδο.

325 Στην ΑΑ, η Επιτροπή είχε στηριχθεί για τους υπολογισμούς της κυρίως στα λογιστικά στοιχεία της Qualcomm. Ωστόσο, λόγω της εφαρμογής των γενικώς παραδεδεγμένων λογιστικών αρχών στις Ηνωμένες Πολιτείες (στο εξής: USA GAAP) και λόγω των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν με την απάντηση επί της ΑΑ, η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν ήταν σκόπιμο να στηρίξει την ανάλυση τιμής-κόστους της στα εν λόγω λογιστικά στοιχεία χωρίς να προβεί σε ορισμένες προσαρμογές προκειμένου να ληφθεί υπόψη η αρχή της λογιστικής απεικόνισης των εσόδων και να αποτυπωθεί ακριβέστερα η οικονομική πραγματικότητα κατά την κρίσιμη περίοδο.

326 Ειδικότερα, κατά την Επιτροπή, αφενός μεν, τα αρχικώς καταχωριζόμενα κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου τριμήνου έσοδα πιθανώς υποεκτιμούσαν την πραγματική τελική τιμή των μονάδων που είχαν πωληθεί κατά τη διάρκεια του εν λόγω τριμήνου, αφετέρου δε, η καθυστερημένη λογιστική απεικόνιση των συσσωρευμένων αποθεματικών της Qualcomm τα οποία δεν είχαν ακόμη καταβληθεί αύξανε τα έσοδα του τριμήνου κατά τη διάρκεια του οποίου καταχωρίζονταν. Η καθυστερημένη αυτή λογιστική απεικόνιση οφείλεται στις USA GAAP που εφαρμόζει η προσφεύγουσα, σύμφωνα με τις οποίες, κατά τον χρόνο της φυσικής αποστολής ενός τσιπ, η Qualcomm όφειλε να απεικονίσει λογιστικά μόνον τα έσοδα που ήταν βέβαια και μετρήσιμα. Μόνον δε κατά τον χρόνο της εξακρίβωσης της ακριβούς ποσότητας των τσιπ για τα οποία εφαρμόζεται οικονομικό κίνητρο, τα αποθεματικά εισάγονταν εκ νέου στους λογαριασμούς της Qualcomm.

327 Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν ήταν σκόπιμο να στηριχθεί στα λογιστικά στοιχεία της Qualcomm χωρίς να προβεί σε ορισμένες προσαρμογές προκειμένου να ληφθεί υπόψη η διαφορά μεταξύ του τριμήνου κατά το οποίο πωλούνταν τα τσιπ και του τριμήνου κατά το οποίο απεικονίζονταν λογιστικά τα έσοδα.

328 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εκτίμησε τις «πράγματι καταβληθείσες» τιμές λαμβάνοντας υπόψη τα αποθεματικά που εισάγονταν εκ νέου στους λογαριασμούς της Qualcomm, ώστε να υπολογίσει τα ακαθάριστα έσοδα που είχαν εισπραχθεί κατά το τρίμηνο κατά το οποίο είχε πραγματοποιηθεί η πώληση.

329 Στα σημεία 608 έως 610 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης ότι στηρίχθηκε σε τριμηνιαίες περιόδους αναφοράς, λαμβάνοντας υπόψη ότι, πρώτον, από ορισμένα έγγραφα της [*εμπιστευτικό*] προέκυπτε ότι οι αποφάσεις, όσον αφορά τις τιμές, λαμβάνονταν από την Qualcomm σε τριμηνιαία βάση, ότι, δεύτερον, οι πελάτες υπέβαλλαν τα αιτήματά τους για την παροχή οικονομικών κινήτρων επίσης σε τριμηνιαία βάση και ότι, τρίτον, η περίοδος αυτή ήταν σύμφωνη με τα στοιχεία σχετικά με το AVC που προσκόμισε η Qualcomm, τα οποία επίσης παρουσιάζονταν σε τριμηνιαία βάση.

330 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, με την οποία προβάλλεται, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δεν εκτίμησε ορθώς τα επιχειρήματα που είχε διατυπώσει η προσφεύγουσα με την απάντηση επί της ΑΑ, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν εξηγεί ως προς ποιο σημείο η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη τις παρατηρήσεις της ούτε για ποιον λόγο ο επανυπολογισμός των τιμών που διενεργήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν αναγκαίος προκειμένου να δοθεί απάντηση στις επικρίσεις που διατυπώνονταν στην εν λόγω απάντηση.

331 Εν πάση περιπτώσει, αρκεί να επισημανθεί ότι, όπως διαλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω της εφαρμογής των USA GAAP και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν με την απάντηση επί της ΑΑ, η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν ήταν σκόπιμο να στηρίξει την ανάλυση τιμής-κόστους της στα λογιστικά στοιχεία της Qualcomm χωρίς να προβεί σε ορισμένες προσαρμογές προκειμένου να ληφθεί υπόψη η αρχή της λογιστικής απεικόνισης των εσόδων. Συνακόλουθα, στο πλαίσιο του επανυπολογισμού των τιμών που διενεργήθηκε στην εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός αυτό, αντιστοιχίζοντας τις διενεργηθείσες προσαρμογές στους λογαριασμούς προς τις σχετικές πωλήσεις, κατά τρόπον ώστε να αποτυπώνεται ακριβέστερα η οικονομική πραγματικότητα κατά την κρίσιμη περίοδο. Ειδικότερα, προσάρμοσε τα εν λόγω λογιστικά στοιχεία, βάσει εγγράφων που κατείχε η προσφεύγουσα, προκειμένου να ανακατανείμει τις διάφορες πληρωμές κινήτρων στις μονάδες προς τις οποίες αντιστοιχούσαν και να υπολογίσει, κατ' αυτόν τον τρόπο, την τιμή που είχε πράγματι καταβληθεί από την Huawei και την ZTE.

332 Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί, όπως επισήμανε και η Επιτροπή, ότι η ίδια είχε προβεί, κατά το παρελθόν, σε ορισμένες προσαρμογές, στηριζόμενες στα στοιχεία τιμών και κόστους της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως καθώς και σε κάθε άλλη σχετική πληροφορία που αυτή είχε παράσχει, προκειμένου να αποτυπώσει την οικονομική πραγματικότητα. Η προσέγγιση αυτή επικυρώθηκε με τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, για παράδειγμα, στις αποφάσεις της 30ής Ιανουαρίου 2007, France Télécom κατά Επιτροπής (T-340/03, EU:T:2007:22, σκέψεις 131 έως 137), της 10ης Απριλίου 2008, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής (T-271/03, EU:T:2008:101, σκέψεις 208 έως 211), και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Slovak Telekom κατά Επιτροπής (T-851/14, EU:T:2018:929, σκέψεις 220 έως 235).

333 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

334 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, κατά την οποία η τριμηνιαία περίοδος αναφοράς δεν ήταν η καταλληλότερη για τη διενέργεια της ανάλυσης τιμής-κόστους, υπενθυμίζεται ότι, στους τομείς που απαιτούν πολύπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει όχι μόνο να εξετάζει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να εκτιμηθεί μια πολύπλοκη κατάσταση και αν τεκμηριώνουν τα συμπεράσματα που συνάγονται από αυτά. Συναφώς, ο δικαστής της Ένωσης θα πρέπει να διενεργήσει τον έλεγχο νομιμότητας βάσει των στοιχείων που έχει προσκομίσει ο προσφεύγων προς στήριξη των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως (βλ. απόφαση της 10ης Ιουλίου 2014, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, σκέψεις 54 και 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

335 Εν προκειμένω, στις αιτιολογικές σκέψεις 609, 610 και 630 έως 633 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξέθεσε τα αποδεικτικά στοιχεία που την οδήγησαν στο να υιοθετήσει τριμηνιαία περίοδο αναφοράς, καθώς και τη συλλογιστική που ακολούθησε προκειμένου να απορρίψει τις αντιρρήσεις που προέβαλε η προσφεύγουσα.

336 Κατ’ αρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, είναι μεν αληθές ότι τα στοιχεία που παρατίθενται στους πίνακες 28 έως 30, 44 και 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν καταδεικνύουν απόλυτη ομοιομορφία στον προσδιορισμό των αγοραστικών περιόδων, πλην όμως από τα στοιχεία αυτά συνάγεται ότι η συχνότερα χρησιμοποιούμενη περίοδος είναι πράγματι το τρίμηνο. Επιπροσθέτως διαπιστώνεται, αφενός, ότι η περίοδος που ίσχυε για τους πελάτες προκειμένου να υποβάλουν τα αιτήματα παροχής οικονομικών κινήτρων ήταν το τρίμηνο και, αφετέρου, ότι τα στοιχεία σχετικά με το AVC που παρείχε η ίδια η Qualcomm παρασχέθηκαν επίσης σε τριμηνιαία βάση. Πέραν αυτού, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε με τα υπομνήματά της, ούτε με τις απαντήσεις της επί της ΑΑ και της ΣΑΑ, επιχειρήματα ή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία να τεκμηριώνουν την άποψή της ότι η Επιτροπή όφειλε να χρησιμοποιήσει περίοδο αναφοράς έξι μηνών ή ενός έτους.

337 Ούτε δε από τα λοιπά στοιχεία που επικαλείται η προσφεύγουσα μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή έσφαλε υιοθετώντας τριμηνιαία περίοδο αναφοράς για τη διενέργεια της ανάλυσης τιμής-κόστους.

338 Αφενός, η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει με ποιον τρόπο το πρόβλημα της καθυστερημένης λογιστικής απεικόνισης, το οποίο επηρεάζει όλη την κρίσιμη περίοδο, θα μπορούσε να λυθεί με την αλλαγή της περιόδου αναφοράς, όπως η ίδια ισχυρίζεται.

339 Αφετέρου, ακόμη και αν ήταν αληθές, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι η λήψη υπόψη μεγαλύτερης περιόδου αναφοράς θα μπορούσε να νοθεύσει την ανάλυση μόνο στην περίπτωση που θα λαμβάνονταν υπόψη οι τιμές χρονικής περιόδου μεγαλύτερης από την περίοδο εφαρμογής της επιθετικής πολιτικής τιμών, το γεγονός αυτό δεν σημαίνει ότι η επιλογή της περιόδου αναφοράς θα έπρεπε να είναι κατ’ ανάγκην αυτή που προτείνει η προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, η επιλογή μεταξύ τριμηνιαίας, εξαμηνιαίας ή ετήσιας περιόδου αναφοράς έγινε, εν προκειμένω, από την Επιτροπή βάσει των πλέον σχετικών στοιχείων και περιστάσεων που αφορούσαν τη δραστηριότητα της προσφεύγουσας. Επ’ αυτού, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η επιλογή τριμηνιαίας περιόδου αναφοράς ήταν εσφαλμένη.

340 Υπό τις συνθήκες αυτές, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

341 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση, η οποία αφορά τον αλυσιτελή χαρακτήρα της επανεξετάσεως των μέσων τιμών πώλησης εκ μέρους της Επιτροπής, δεδομένου ότι, όσον αφορά τις καταχωρισμένες στα λογιστικά στοιχεία της προσφεύγουσας μέσες τιμές πώλησης, η διαφορά σε σχέση με το αποτέλεσμα των υπολογισμών της Επιτροπής είναι, εν πάση περιπτώσει, ελάχιστη, από τις αιτιολογικές σκέψεις 614, 739, 740, 774, 775 και 922 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η διαφορά μεταξύ των λογιστικών τιμών της προσφεύγουσας και των αναμορφωμένων από την Επιτροπή τιμών ήταν, σε πολλές περιπτώσεις, μικρή. Το γεγονός αυτό επιβεβαίωσαν, κατ' ουσίαν, οι διάδικοι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

342 Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι το γεγονός αυτό επηρεάζει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, μολονότι η διαφορά μεταξύ των καταχωρισμένων στα λογιστικά στοιχεία της προσφεύγουσας μέσων τιμών πώλησης και των μέσων τιμών πώλησης όπως επανυπολογίστηκαν από την Επιτροπή είναι ελάχιστη, εντούτοις δεν μπορεί να συναχθεί εξ αυτού ότι η Επιτροπή έσφαλε επανυπολογίζοντας τις μέσες τιμές πώλησης. Υπό τις συνθήκες αυτές, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

343 Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η ανάλυση τιμής-κόστους, η οποία στηριζόταν στα λογιστικά στοιχεία της, αποκάλυψε μόνον πολύ σύντομης διάρκειας και περιστασιακή εφαρμογή τιμών κάτω του κόστους και, κατά συνέπεια, δεν είναι συμβατή με οποιαδήποτε διαπίστωση παραβάσεως ουδόλως τεκμηριώνεται. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί τι θεωρεί ως περιστασιακή επιθετική πολιτική και για ποιον λόγο το εν λόγω είδος επιθετικής πολιτικής δεν μπορεί να συνιστά παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού.

344 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η τρίτη αιτίαση καθώς και το πρώτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά σφάλματα της προσβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με τη διενεργηθείσα «επανεξέταση»

345 Προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε αιτιάσεις.

346 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, για τον υπολογισμό των «πράγματι καταβληθεισών» τιμών, η Επιτροπή εσφαλμένα μετέφερε ορισμένα οικονομικά κίνητρα από τα τρίμηνα κατά τα οποία είχαν εγγραφεί στο λογιστικό σύστημα της Qualcomm στα τρίμηνα κατά τα οποία οι οικείες μονάδες είχαν αποσταλεί στον πελάτη, βάσει εσφαλμένης επεξεργασίας των αιτημάτων παροχής κινήτρων που είχαν υποβληθεί στην Qualcomm από τις Huawei και ZTE, τα οποία περιλαμβάνονταν σε «πακέτα εγγράφων» που δεν μπορούσαν να διασφαλίσουν την αξιοπιστία της ανάλυσης τιμής-κόστους.

347 Η προσφεύγουσα διευκρινίζει, επιπλέον, ότι οι λόγοι για τους οποίους τα επίμαχα «πακέτα εγγράφων» δεν ήταν αξιόπιστα είχαν εκτεθεί με την απάντηση επί της ΣΑΑ, με την οποία η προσφεύγουσα είχε εξηγήσει ότι τα εν λόγω έγγραφα είχαν συνταχθεί με πολύ λεπτομερή τρόπο από τους πελάτες, οι οποίοι δεν ήταν πλέον σε θέση να παράσχουν διευκρινίσεις επ' αυτών κατά τον χρόνο που τους το ζήτησε η Επιτροπή, το 2017. Επιπλέον, τα εν λόγω «πακέτα εγγράφων» είναι ελλιπή, ενίοτε δε ενέχουν αντιφάσεις και σφάλματα.

348 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι εφάρμοσε αδικαιολόγητα αναδρομική προσέγγιση, καθόσον μετέφερε τα αποθεματικά στηριζόμενη στην υποθετική παραδοχή ότι η Qualcomm μπορούσε να προβλέψει τα αιτήματα παροχής κινήτρων με απόλυτη βεβαιότητα κατά τον χρόνο της πώλησης.

349 Συναφώς, κατά την προσφεύγουσα, η διαπίστωση, στην αιτιολογική σκέψη 620 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το σημαντικό είναι ότι η Qualcomm ήταν διατεθειμένη να ενθαρρύνει την αγορά όλων των μονάδων οι οποίες, εξ ορισμού, υπάγονταν σε ορισμένες συμφωνίες που προέβλεπαν την παροχή κινήτρων δεν έχει κανένα νόημα. Η εφαρμογή των USA GAAP συνεπάγεται ότι, κατά τον χρόνο λήψης και αποστολής των παραγγελιών τσιπ, η Qualcomm ήταν υποχρεωμένη να υποθέσει ότι όλες οι μονάδες τσιπ ήταν επιλέξιμες για την παροχή οποιουδήποτε πιθανώς ισχύοντος κινήτρου, χωρίς να της επιτρέπεται να έχει την παραμικρή αμφιβολία. Τούτο δεν σημαίνει ότι η Qualcomm είχε αποδεχθεί ότι για όλες τις μονάδες θα παρεχόταν το μέγιστο κίνητρο.

350 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή ενέχει αντίφαση, καθόσον η Επιτροπή, αφενός, απέρριψε τις λογιστικές τιμές της Qualcomm ως «ακατάλληλες» και, αφετέρου, χρησιμοποίησε επιλεκτικά τις ίδιες αυτές τιμές σε δύο κρίσιμους υπολογισμούς, ήτοι στον υπολογισμό της τιμής των τσιπ για τα οποία δεν υπήρχαν «πακέτα εγγράφων» και στον υπολογισμό που διενεργήθηκε με σκοπό την κατανομή των συμπληρωματικών δαπανών R&D στο πλαίσιο της ανάλυσης τιμής-κόστους.

351 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή αντιβαίνει προς την απόφαση C(2014) 7465 final, που εκδόθηκε στην υπόθεση της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση AT.39523 – Slovak Telekom), στην οποία η Επιτροπή έκρινε ότι ήταν προτιμότερο, για λόγους ασφάλειας δικαίου, να διενεργήσει εκτιμήσεις με βάση τα στοιχεία κόστους που χρησιμοποιούσε η ελεγχόμενη επιχείρηση και όχι με βάση τα στοιχεία που προέκυπταν από πολύπλοκες προσαρμογές και υπολογισμούς που είχαν διενεργηθεί εκ των υστέρων.

352 Κατά πέμπτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η μέθοδος της Επιτροπής καταλήγει σε τιμές οι οποίες, σε ορισμένες περιπτώσεις, προδήλως δεν αποτελούν τις «πράγματι καταβληθείσες» τιμές εκ μέρους των πελατών της Qualcomm. Για παράδειγμα, ουδεμία αμφιβολία υφίσταται ως προς την πραγματική τιμή που κατέβαλε η Huawei για τις μη αποσταλείσες παραγγελίες [*εμπιστευτικό*] μονάδων τσιπ MDM8200 πωληθέντων από την Qualcomm, για τις οποίες η συμφωνηθείσα τελική κατ' αποκοπή τιμή ανερχόταν σε [*εμπιστευτικό*] (USD) ανά τσιπ, μετά την αφαίρεση κάθε κινήτρου¨ αντιθέτως, η επανυπολογισθείσα από την Επιτροπή τιμή, κατόπιν των επεμβάσεών της, ανέρχεται σε [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ. Ομοίως, κατά το πρώτο τρίμηνο του 2011, η τιμή που κατέβαλε η Huawei για το τσιπ MDM8200 ανερχόταν σε [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ, ενώ η Επιτροπή εκτίμησε, βάσει της εσφαλμένης μεθόδου της, ότι η μέση καθαρή τιμή πώλησης για το εν λόγω τσιπ ήταν [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ.

353 Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν μπορεί να εξηγήσει για ποιον λόγο η μέση καθαρή, αφαιρουμένου του κύριου κινήτρου, τιμή πώλησης κατά το πρώτο τρίμηνο του 2011 δεν συμβιβαζόταν με τη μέση καθαρή, αφαιρουμένου του κύριου κινήτρου, τιμή πώλησης που μνημονευόταν στη διαφάνεια της [*εμπιστευτικό*]: οι δύο επανυπολογισμένες τιμές, τις οποίες η Επιτροπή επιχειρεί να δικαιολογήσει στηριζόμενη στη διαφάνεια της παρουσίασης της [*εμπιστευτικό*] της 4ης Αυγούστου 2010, προδήλως δεν αποτελούν «πραγματικές» τιμές.

354 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

355 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, με την οποία προβάλλεται, κατ' ουσίαν, ότι τα «πακέτα εγγράφων» που περιείχαν τα αιτήματα παροχής κινήτρων που είχαν υποβάλει στην Qualcomm η Huawei και η ZTE δεν μπορούσαν να διασφαλίσουν την αξιοπιστία της ανάλυσης τιμής-κόστους,

αρκεί να διαπιστωθεί, όπως έπραξε και η Επιτροπή, ότι τα εν λόγω έγγραφα χρησιμοποιούνταν από την ίδια την προσφεύγουσα για την έκδοση πιστωτικών σημειωμάτων και την κατάρτιση των λογαριασμών της, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 597 της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να αμφισβητείται από την προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, ελλείψει προβολής άλλων στοιχείων από την προσφεύγουσα, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

356 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, κατά την οποία η Επιτροπή εφάρμοσε αδικαιολόγητα αναδρομική προσέγγιση, καθόσον μετέφερε τα αποθεματικά στηριζόμενη στην υποθετική παραδοχή ότι η Qualcomm μπορούσε να προβλέψει τα αιτήματα παροχής κινήτρων με απόλυτη βεβαιότητα κατά τον χρόνο της πώλησης, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η μέθοδος της Επιτροπής δεν στηρίζεται σε παραμέτρους τις οποίες η Qualcomm δεν μπορούσε να εκτιμήσει. Συγκεκριμένα, οι τιμές της Qualcomm ήταν διαμορφωμένες ως ακαθάριστες τιμές, επί των οποίων εφαρμόζονταν τα κίνητρα, δηλαδή οι εκπτώσεις. Συνεπώς, όταν η Qualcomm λάμβανε αποφάσεις περί καθορισμού των τιμών, γνώριζε ποια θα μπορούσε να είναι η χαμηλότερη τιμή μονάδας εάν εφαρμοζόταν το σύνολο των κινήτρων. Ο εν λόγω υπολογισμός, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, αποσκοπούσε απλώς στο να διαπιστωθεί, βάσει των πληροφοριών που είχε στη διάθεσή της η Qualcomm και επί των οποίων στηριζόταν για την κατάρτιση των λογαριασμών της, η τιμή που πράγματι κατέβαλλαν η Huawei και η ZTE. Οι ανωτέρω εκτιμήσεις αρκούν για να απορριφθεί η υπό κρίση αιτίαση.

357 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση, κατά την οποία η προσέγγιση της Επιτροπής σχετικά με τις τιμές της Qualcomm ενέχει αντίφαση, αρκεί για την απόρριψή της να επισημανθεί ότι στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώθηκε ότι οι λογιστικές τιμές της Qualcomm ήταν «ακατάλληλες». Συγκεκριμένα, στις αιτιολογικές σκέψεις 603, 613 και 618 της εν λόγω αποφάσεως, περί των οποίων κάνει λόγο η προσφεύγουσα, η Επιτροπή προσδιορίζει με σαφήνεια ποια στοιχεία σε αυτές τις λογιστικές τιμές ήταν ακατάλληλα, χωρίς εντούτοις να απορρίπτει τη δυνατότητα να τις χρησιμοποιήσει αφού πρώτα επιφέρει, βάσει άλλων πηγών πληροφόρησης, τις αναγκαίες προσαρμογές.

358 Όσον αφορά την τέταρτη αιτίαση, περί αντίθεσης προς την απόφαση C(2014) 7465 final, που εκδόθηκε στην υπόθεση της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση AT.39523 – Slovak Telekom), επισημαίνεται ότι είναι μεν αληθές ότι η Επιτροπή, σε ορισμένες περιπτώσεις, στηρίχθηκε αρχικώς στα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στους λογαριασμούς της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως, πράγμα το οποίο, ενίοτε, αρκούσε, πλην όμως, όταν τα εν λόγω αριθμητικά στοιχεία δεν ήταν διαθέσιμα ή δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα της αγοράς, διαμόρφωσε κατάλληλες αντιπροσωπευτικές αξίες, στηριζόμενες και σε οποιαδήποτε σχετική πληροφορία είχε παράσχει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση. Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 332 ανωτέρω, η προσέγγιση αυτή επικυρώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

359 Όσον αφορά την πέμπτη αιτίαση, κατά την οποία η μέθοδος της Επιτροπής καταλήγει σε τιμές οι οποίες, σε ορισμένες περιπτώσεις, προδήλως δεν αποτελούν τις «πράγματι καταβληθείσες» τιμές εκ μέρους των πελατών της Qualcomm, διαπιστώνεται, όσον αφορά το πρώτο παράδειγμα που επικαλείται η προσφεύγουσα, ότι η διαφάνεια στην οποία στηρίζεται η Επιτροπή (παράρτημα A.2.2.19 του δικογράφου της προσφυγής) καταδεικνύει πράγματι ότι η τιμή που κατέβαλε η Huawei για το τσιπ MDM8200 μετά την εφαρμογή του κινήτρου ανερχόταν σε [*εμπιστευτικό*] (στρογγυλοποιημένη σε [*εμπιστευτικό*]) USD ανά τσιπ, τιμή που αντιστοιχεί στην τιμή την οποία υπολόγισε η Επιτροπή και αναφέρει στην αιτιολογική σκέψη 743 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Όσον αφορά το δεύτερο παράδειγμα, επισημαίνεται ότι το έγγραφο στο οποίο

αναφέρεται η Επιτροπή (παράρτημα A.2.4.12 του δικογράφου της προσφυγής) για να αποδείξει ότι οι τιμές που εγκρίθηκαν από τον [*εμπιστευτικό*] είχαν υποστεί διαδοχικές διακυμάνσεις, όπως αποσαφηνίστηκε με την απάντηση της Επιτροπής στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, επιβεβαιώνει ότι η τιμή που προτάθηκε στην Huawei για το τσιπ MDM8200 κατά το πρώτο τρίμηνο του 2011 ήταν χαμηλότερη από εκείνη που παρουσιάστηκε στον [*εμπιστευτικό*] και αντιστοιχούσε στην πραγματική τιμή των [*εμπιστευτικό*] USD όπως υπολογίστηκε από την Επιτροπή.

360 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη σφαλμάτων στη μέθοδο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή και στα αποτελέσματα στα οποία αυτή κατέληξε με την προσβαλλόμενη απόφαση. Υπό τις συνθήκες αυτές, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

361 Κατόπιν των ανωτέρω, το δεύτερο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Συνακόλουθα, και δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού επίσης απορρίφθηκε (βλ. σκέψη 344 ανωτέρω), ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την «εσφαλμένη κατανομή των μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών»

362 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά την εκ μέρους της εκτίμηση των πληρωμών NRE, υπέπεσε σε «πρόδηλα πραγματικά και νομικά σφάλματα και παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, το τεκμήριο αθωότητας και την αρχή in dubio pro reo». Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, καθόσον δεν «λαμβάνει υπόψη» πολλά σημαντικά επιχειρήματα που προέβαλε η Qualcomm κατά τη διοικητική διαδικασία. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή παρέβη την «υποχρέωση χρηστής διοικήσεως» που υπέχει.

363 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

364 Δυνάμει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 76, στοιχείο δ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς καθώς και συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων λόγων ακυρώσεως, ενώ, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, πρέπει τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή να προκύπτουν, κατά τρόπο τουλάχιστον συνοπτικό, αλλά πάντως συνεπή και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου αυτής.

365 Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στον μεν καθού να προετοιμάσει την άμυνά του, στο δε Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής. Το ίδιο ισχύει και για κάθε αίτημα, το οποίο πρέπει να συνοδεύεται από λόγους και επιχειρήματα που να παρέχουν τόσο στον καθού όσο και στον δικαστή τη δυνατότητα να εκτιμήσουν το βάσιμο του αιτήματος [απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Slovak Telekom κατά Επιτροπής, T-851/14, EU:T:2018:929, σκέψεις 74 και 75 (μη δημοσιευθείσες)].

366 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, μολονότι τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αποσκοπούν στην επισήμανση σφαλμάτων εκτιμήσεως στα οποία φέρεται ότι υπέπεσε η Επιτροπή, όσον αφορά, αφενός, την πληρωμή NRE προς την ZTE (πρώτο σκέλος) και, αφετέρου, την πληρωμή NRE προς την Huawei (δεύτερο σκέλος), εντούτοις οι παραβιάσεις που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν συνοδεύονται από κανένα στοιχείο που να καθιστά δυνατή την εκτίμηση της βασιμότητας των σχετικών ισχυρισμών. Επομένως, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με

τις εν λόγω παραβιάσεις, ειδικότερα δε σχετικά με την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, την παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας και την παραβίαση της αρχής in dubio pro reo, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι, καθόσον δεν συνοδεύονται από επαρκείς διευκρινίσεις για την εκτίμηση της βασιμότητάς τους.

367 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, μολονότι το άρθρο 296 ΣΛΕΕ επιβάλλει στην Επιτροπή, όταν λαμβάνει απόφαση στο πλαίσιο εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού, να αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά τα οποία στηρίζουν την αιτιολογία της αποφάσεως καθώς και τη νομική συλλογιστική που την οδήγησε στην έκδοσή της, εντούτοις η εν λόγω διάταξη δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να πραγματεύεται όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία. Η αιτιολογία μιας βλαπτικής αποφάσεως πρέπει να παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον εκ μέρους του έλεγχο νομιμότητας και να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τα αναγκαία στοιχεία για να γνωρίζει κατά πόσον η απόφαση είναι βάσιμη (απόφαση της 11ης Ιουλίου 1985, Remia κ.λπ. κατά Επιτροπής, 42/84, EU:C:1985:327, σκέψη 26). Επομένως, υπό το πρίσμα της ανωτέρω νομολογίας, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να επικαλεστεί ότι η Επιτροπή δεν απάντησε ειδικώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε όλες τις πραγματικές ή νομικές παρατηρήσεις που αυτή είχε διατυπώσει κατά τη διοικητική διαδικασία.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την πληρωμή NRE προς την ZTE

368 Προς στήριξη του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα, αφού πρώτα περιγράφει, χωρίς να αμφισβητεί τη χρονολογική σειρά τους, την αλληλουχία των πραγματικών περιστατικών που αφορούν, μεταξύ άλλων, τη συμφωνία που συνήφθη με την ZTE και την πληρωμή NRE προς αυτήν, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένα εκτίμησε ότι η εν λόγω πληρωμή ισοδυναμούσε με έκπτωση [*εμπιστευτικό*] USD ανά μονάδα για τα τσιπ MDM6200 που αγόρασε η ZTE το 2010, ενώ η έγκριση του Δεκεμβρίου του 2009 ουδέποτε επισημοποιήθηκε με συμφωνία ούτε γνωστοποιήθηκε στην ZTE.

369 Κατά την προσφεύγουσα, εάν η Επιτροπή δεν είχε λάβει υπόψη την εν λόγω έκπτωση ανά μονάδα προς την ZTE, δεν θα είχε διαπιστώσει την ύπαρξη επιθετικής πολιτικής τιμών στην ανάλυση τιμής-κόστους των τσιπ MDM6200.

370 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η έγκριση, στα τέλη του 2009 και τον Μάιο του 2010, ενός συνόλου πιθανών κινήτρων για την ZTE αποτελούσε μέρος μιας ευρύτερης σειράς μέτρων παροχής κινήτρων προς την τελευταία, τα οποία δεν αφορούσαν μόνο το τμήμα της αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS.

371 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η πληρωμή NRE προς την ZTE ισοδυναμούσε με έκπτωση ανά μονάδα για τα τσιπ MDM6200 που αγόρασε η ZTE το 2010, η προσφεύγουσα προβάλλει τα εξής επιχειρήματα.

372 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι όροι εγκρίσεως μεταβλήθηκαν από τον Δεκέμβριο του 2009 έως τον Μάιο του 2010, κατόπιν εμπεριστατωμένης επαναξιολόγησης, γεγονός που είχε ως συνέπεια ότι η πληρωμή NRE προς την ZTE δεν μπορούσε πλέον να νοηθεί ως έκπτωση. Προσθέτει ότι η Επιτροπή θεωρεί την κατ' αποκοπήν πληρωμή ποσού [*εμπιστευτικό*] USD ως έκπτωση ύψους [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ, ήτοι ως έκπτωση πολύ μεγαλύτερη από εκείνη των [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ που φέρεται ότι προέβλεψε η Qualcomm τον Δεκέμβριο του 2009.

373 Δεύτερον, θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί του ότι η Qualcomm είχε την πρόθεση, ή την επίγνωση, χορήγησης στην ZTE κινήτρου που ισοδυναμούσε με έκπτωση ύψους [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ, ούτε περί του ότι η ZTE ήταν εν γνώσει της εν λόγω ανά μονάδα έκπτωσης. Επομένως, η πληρωμή NRE προς την ZTE δεν θα μπορούσε να αποτελέσει κίνητρο για την τελευταία προκειμένου να αγοράσει τσιπ MDM6200 το 2010. Τουναντίον, από τα στοιχεία που προσκόμισε η ίδια η Επιτροπή αποδεικνύεται ότι, κατά την άποψη της Qualcomm, η τιμή των εν λόγω πωληθέντων στην ZTE τσιπ ήταν υψηλότερη σε σχέση με την τιμή που θα προέκυπτε από την εφαρμογή έκπτωσης ύψους [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ.

374 Τρίτον, αντιμετωπίζοντας την πληρωμή προς την ZTE ως έκπτωση για κάθε τσιπ που αυτή αγόρασε, η προσβαλλόμενη απόφαση καταλήγει σε τεχνητά διογκωμένη έκπτωση ανά τσιπ ύψους [*εμπιστευτικό*] USD, ακριβώς διότι η πληρωμή αυτή δεν εξαρτάται από τον αριθμό των πωλούμενων μονάδων και, συγχρόνως, η ζήτηση της ZTE σε τσιπ MDM6200 το 2010 δεν αποτελούσε παρά ένα μικρό τμήμα της ζήτησης που προέβλεψε η Qualcomm τον Δεκέμβριο του 2009, εξ ου και η Επιτροπή οδηγήθηκε στην κατανομή της επίμαχης πληρωμής των [*εμπιστευτικό*] USD επί ενός μικρού τμήματος των 1 250 000 μονάδων περί των οποίων γινόταν λόγος στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009. Εάν η επίμαχη πληρωμή είχε πράγματι αποτελέσει κίνητρο για την ZTE προκειμένου να αγοράσει περισσότερες μονάδες τσιπ MDM6200, η έμμεση έκπτωση ανά μονάδα θα ήταν μικρότερη και η διαπίστωση τιμής κάτω του «κόστους» λιγότερο πιθανή.

375 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ενώ στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή δέχεται ότι το διογκωμένο ποσό είναι αποτέλεσμα της χαμηλής ζήτησης της ZTE για το τσιπ MDM6200, εικάζει ότι η χαμηλότερη αυτή ζήτηση μπορεί να ήταν ένας από τους λόγους για τις τροποποιήσεις των όρων πληρωμής που χορήγησε η Qualcomm κατά τη συνάντηση του [*εμπιστευτικό*] της 24ης Μαΐου 2010. Η Qualcomm προσδιόρισε αλληλογραφία χρονολογούμενη από τον Μάιο του 2010, από την οποία προκύπτει ότι η ZTE είχε προβλέψει ζήτηση 475 000 μονάδων του τσιπ MDM6200 για το έτος εκείνο. Κατά την Qualcomm, εάν λαμβανόταν υπόψη ο αριθμός αυτός σε σχέση με την πληρωμή των [*εμπιστευτικό*] USD, θα προέκυπτε ως αποτέλεσμα υποθετική έκπτωση ύψους [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ κατά τον χρόνο της εγκρίσεως του Μαΐου 2010 και τιμές πληρωμής της ZTE για το τσιπ MDM6200 οι οποίες θα ήταν σταθερά υψηλότερες από το LRAIC της προσβαλλομένης αποφάσεως.

376 Πέμπτον, ακόμη και αν η βούληση της Qualcomm ήταν η πληρωμή NRE να αποτελέσει έκπτωση ανά μονάδα ύψους [*εμπιστευτικό*] USD, τούτο δεν θα ασκούσε, εν πάση περιπτώσει, επιρροή από οικονομική άποψη, δεδομένου ότι η πληρωμή αυτή ουδόλως θα μπορούσε να αποτελέσει κίνητρο για την ZTE προκειμένου να αγοράσει τσιπ MDM6200 αντί των τσιπ ενός ανταγωνιστή, καθόσον το ποσό του κινήτρου ήταν σταθερό και δεν αυξανόταν ανάλογα με την ποσότητα των αγοραζόμενων τσιπ.

377 Έκτον, το γεγονός ότι τον Φεβρουάριο του 2011 η Qualcomm αποδέχθηκε το αίτημα της ZTE για την παράταση της προθεσμίας λήψης πιστοποίησης φορέα εκμετάλλευσης για συσκευές με τσιπ MDM8200A έως τις 30 Ιουνίου 2011, αλλά απέρριψε αντίστοιχο αίτημα για τις συσκευές που περιείχαν το τσιπ MDM6200, αποδεικνύει ότι η κατ' αποκοπή πληρωμή συνδεόταν συμβατικά και πραγματικά με το τσιπ MDM8200A, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την εσωτερική αλληλογραφία της Qualcomm.

378 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα επικρίνει την ανακολουθία στην προσβαλλόμενη απόφαση μεταξύ, αφενός, των συμπερασμάτων περί επιθετικής πολιτικής και, αφετέρου, της διαπιστώσεως περί αυξήσεως της τιμής και του περιθωρίου κέρδους των πωληθέντων στην ZTE τσιπ MDM6200. Κατά την άποψή της, υπάρχει επίσης σφάλμα κατά τον επιμερισμό των φερόμενων δαπανών R&D μεταξύ των τσιπ MDM6200 και MDM6600 το 2010, δεδομένου ότι οι τιμές που χρησιμοποιήθηκαν στον υπολογισμό της Επιτροπής ως προς τα πωληθέντα στην ZTE τσιπ MDM6200 δεν ήταν μειωμένες ανάλογα με την έκπτωση λόγω μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών.

379 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

380 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, ειδικότερα, στις αιτιολογικές σκέψεις 677 έως 693 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή προέβη στον υπολογισμό των τιμών που κατέβαλαν η ZTE και η Huawei και, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις που διατυπώνονται ειδικότερα στα σημεία 12.4.2.3, 12.4.2.4, 12.4.2.6 και 12.4.2.11 της εν λόγω αποφάσεως, στην ανακατανομή δύο εκπτώσεων λόγω μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών, τις οποίες χορήγησε η Qualcomm στις δύο αυτές πελάτισσες. Κατά την Επιτροπή, μολονότι κάθε έκπτωση καταχωρίστηκε επισήμως ως εφαρμοσθείσα στα τσιπ MDM8200A που πωλήθηκαν στις εν λόγω πελάτισσες, εντούτοις από σύγχρονα αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι πραγματική πρόθεση της Qualcomm ήταν, αφενός, η χορήγηση κατ' αποκοπήν ποσού [*εμπιστευτικό*] USD (αρχικώς [*εμπιστευτικό*] USD) στην ZTE, για τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν το 2010, με σκοπό να ενθαρρυνθεί η τελευταία να αγοράσει και να αναπτύξει λύσεις βασισμένες στο τσιπ MDM6200 και, αφετέρου, η χορήγηση αναδρομικής έκπτωσης υπό τη μορφή πληρωμής κατ' αποκοπήν ποσού [*εμπιστευτικό*] USD στην Huawei, με σκοπό να μειωθεί η τιμή των μονάδων του τσιπ MDM8200 που είχε αγοράσει από την Qualcomm, οι οποίες ωστόσο αποδείχθηκαν υπερβολικά ακριβές, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στην Huawei να επιτύχει την ανάληψη συμβάσεων προμηθειών στην αγορά επόμενου σταδίου.

381 Όσον αφορά την πληρωμή NRE προς την ZTE, η Επιτροπή, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμά της, παραπέμπει, στα σημεία 12.4.2.4, 12.4.2.6 και 12.4.2.11 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε εσωτερικά έγγραφα της Qualcomm, τα οποία αποδεικνύουν, κατά την εκτίμησή της, ότι η Qualcomm δεν μπορούσε να προτείνει στην ZTE τιμή χαμηλότερη από εκείνη την οποία είχε προτείνει στην Huawei, ενώ φοβόταν να μειώσει πολύ νωρίς την τιμή του τσιπ MDM6200, το οποίο, κατά τον χρόνο εκείνο, δεν είχε ακόμη τεθεί σε κυκλοφορία. Ως εκ τούτου, προτάθηκε, από τον Δεκέμβριο του 2009, η αντιμετώπιση του ζητήματος του καθορισμού των τιμών με τη μορφή εφάπαξ εκπτώσεων λόγω μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών, εκ των οποίων το ένα μέρος συνδεόταν με την προϋπόθεση ότι η ZTE θα λάμβανε πιστοποίηση φορέα εκμετάλλευσης για τις συσκευές με τσιπ MDM8200A και το άλλο με την προϋπόθεση ότι η ZTE θα λάμβανε πιστοποίηση φορέα εκμετάλλευσης για τις συσκευές με τσιπ MDM6200, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2010 (προθεσμία η οποία στη συνέχεια μετατέθηκε, όσον αφορά την πιστοποίηση του τσιπ MDM8200A, για τις 30 Ιουνίου 2011). Κατά την Επιτροπή, σκοπός της πληρωμής αυτής ήταν, στην πραγματικότητα, η μείωση της τιμής του τσιπ MDM6200 κατά [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ που η Qualcomm υπολόγιζε να πωλήσει στην ZTE το 2010. Κατόπιν της σημαντικής μείωσης των παραγγελιών της ZTE σε σχέση με τις προβλέψεις της Qualcomm, το ποσό της έκπτωσης που πράγματι χορηγήθηκε ανήλθε σε [*εμπιστευτικό*] USD ανά τσιπ.

382 Κατά πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι το γεγονός ότι η Qualcomm εφάρμοσε για την ZTE σειρά μέτρων παροχής κινήτρων σχετικά με διάφορα τσιπ, συμπεριλαμβανομένων των τσιπ που δεν χρησιμοποιούνταν στο τμήμα αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, δεν σημαίνει ωστόσο ότι ορισμένα εκ των μέτρων αυτών δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για την ανάλυση τιμής-κόστους που διενεργείται για την εκτίμηση της επιθετικής πολιτικής τιμών.

383 Κατά δεύτερον, από την περιγραφή της προσφεύγουσας προκύπτει ότι η διαφορά μεταξύ του κινήτρου που εγκρίθηκε τον Δεκέμβριο του 2009 και του κινήτρου που εγκρίθηκε τον Μάιο του 2010 έγκειται στο γεγονός ότι το πρώτο κίνητρο περιλάμβανε πληρωμή ποσού [*εμπιστευτικό*] USD, καταβλητέου κατά την υπογραφή της συμφωνίας, και ποσού [*εμπιστευτικό*] USD, καταβλητέου υπό τον όρο ότι η ZTE θα λάμβανε πιστοποίηση φορέα εκμετάλλευσης για τις συσκευές με τσιπ MDM8200A, ενώ το δεύτερο κίνητρο περιλάμβανε πληρωμή ποσού [*εμπιστευτικό*] USD, καταβλητέου υπό τον όρο ότι η ZTE θα λάμβανε πιστοποίηση φορέα εκμετάλλευσης για τις συσκευές με τσιπ MDM6200. Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί για ποιον λόγο το γεγονός ότι «οι όροι της εγκρίσεως [είχαν] μεταβληθεί από τον Δεκέμβριο έως τον Μάιο καταδεικνύει εμπεριστατωμένη επαναξιολόγηση» ούτε με ποιον τρόπο το γεγονός αυτό είναι ευνοϊκό γι' αυτήν κατά την εκτίμηση της επιθετικής πολιτικής τιμών.

384 Αντιθέτως, όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 501 και 502 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τις εσωτερικές επικοινωνίες του Δεκεμβρίου 2009, που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ διευθυντικών στελεχών (όπως του διευθυντή διαχείρισης προϊόντων QCT και των αντιπροέδρων οικονομικών και πωλήσεων), προκύπτει, πρώτον, ότι οι τιμές που θα προτείνονταν στην ZTE για το τσιπ MDM6200 δεν μπορούσαν να είναι χαμηλότερες από τις τιμές που είχαν προταθεί στην Huawei και ότι η Qualcomm δεν επιθυμούσε «μεγάλη μεταβολή της τιμής»¨ δεύτερον, ότι η Qualcomm φοβόταν ζημίες για το τσιπ MDM6200, ως συνέπεια της συνεργασίας μεταξύ ZTE και Icera, και, τρίτον, ότι η σχεδιαζόμενη λύση ήταν μια πληρωμή NRE σχετιζόμενη με τα τσιπ MDM6200 ή MDM8200A «για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο η Icera να κερδίσει πολλές δουλειές». Η λύση στην ανησυχία αυτή προσδιορίστηκε στην πρόταση «ZTE MDM6200 Price Proposal» του Δεκεμβρίου 2009, η οποία, κατά κάποιον τρόπο, δεν συνιστούσε «μεγάλη μεταβολή της τιμής», καθόσον δεν επρόκειτο για μεταβολή της τιμής αλλά για παροχή κινήτρου, και η οποία περιλάμβανε πληρωμή συνδεόμενη με τη λήψη πιστοποίησης φορέα εκμετάλλευσης για τις συσκευές με τσιπ MDM8200A και την αγορά ορισμένου αριθμού μονάδων τσιπ MDM6200, με δυνατότητα ανάκτησης της πληρωμής σε περίπτωση που δεν θα επληρούτο κάποια από τις προϋποθέσεις.

385 Περαιτέρω, από την παρουσίαση στη σύσκεψη [*εμπιστευτικό*] της 8ης Φεβρουαρίου 2010, που ήταν επομένως μεταγενέστερη της εγκρίσεως του Δεκεμβρίου 2009, προκύπτει ότι η πληρωμή η οποία, την εποχή εκείνη, αφορούσε τυπικά τόσο το τσιπ MDM8200A όσο και το τσιπ MDM6200 είχε στην πραγματικότητα ως αποκλειστικό σκοπό τη μείωση της τιμής του ως άνω δευτέρου τσιπ.

386 Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί, όπως επισήμανε και η Επιτροπή, ότι η αρχικώς προταθείσα προϋπόθεση που αφορούσε την εκ μέρους της ZTE αγορά [*εμπιστευτικό*] μονάδων του τσιπ MDM6200 το 2010 (ποσότητα που αντιστοιχούσε στις προβλέψεις της ζήτησης από την ZTE κατά τον χρόνο εκείνο) δεν επισημοποιήθηκε στην έγκριση της [*εμπιστευτικό*]. Ωστόσο, τον Μάιο του 2010, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι προβλέψεις της ζήτησης από την ZTE είχαν μειωθεί σε 475 000 μονάδες, η [*εμπιστευτικό*] τροποποίησε τη διάρθρωση των πληρωμών NRE. Επιπλέον, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι οι τροποποιήσεις αυτές συνιστούσαν μεταβολή του σκοπού που επιδιωκόταν με τις πληρωμές αυτές, ο οποίος συνίστατο στην ενθάρρυνση των αγορών τσιπ MDM6200 εκ μέρους της ZTE. Συγκεκριμένα, εάν ο αρχικός σκοπός ήταν, τον Δεκέμβριο του 2009, η προώθηση του

τσιπ MDM8200A, ή εάν ήταν αυτός ο σκοπός τον Μάιο του 2010, δεν θα ήταν αναγκαίο ή λογικό να μειωθεί η έκπτωση για τα τσιπ MDM8200A από [*εμπιστευτικό*] σε [*εμπιστευτικό*] USD (ήτοι μείωση 60 %). Αντιθέτως, έχοντας αναθεωρήσει κατά πολύ τις προβλέψεις της ζήτησης τσιπ MDM6200 εκ μέρους της ZTE από [*εμπιστευτικό*] μονάδες σε λιγότερο από [*εμπιστευτικό*] μονάδες, δεν ήταν πλέον δικαιολογημένο, από την πλευρά της Qualcomm, να προταθεί στην ZTE η αρχικώς προβλεπόμενη έκπτωση ύψους [*εμπιστευτικό*] USD.

387 Η τροποποίηση της διάρθρωσης των πληρωμών NRE παρείχε πάντως τη δυνατότητα διατήρησης μιας πληρωμής που ισοδυναμούσε με έκπτωση ύψους [*εμπιστευτικό*] USD ανά μονάδα, η οποία τυπικά συνδεόταν με τα τσιπ MDM8200A (αλλά, στην πραγματικότητα, προοριζόταν για τα τσιπ MDM6200), προβλέποντας συγχρόνως τον διπλασιασμό του πληρωτέου ποσού (το οποίο θα έφθανε, επομένως, σε [*εμπιστευτικό*] USD) εάν ο πελάτης λάμβανε πιστοποίηση φορέα εκμετάλλευσης για το τσιπ MDM6200 πριν από το τέλος του 2010, δηλαδή εάν η ZTE προωθούσε την ανάπτυξη λύσης MDM6200 κατά τη διάρκεια του 2010. Η Επιτροπή επισημαίνει, ορθώς, ότι η άρνηση της Qualcomm να παρατείνει την προθεσμία λήψης πιστοποίησης φορέα εκμετάλλευσης για τα τσιπ MDM6200 τον Φεβρουάριο του 2011 είναι σύμφωνη με τη διάρθρωση αυτή και με το συμπέρασμα της Qualcomm ότι η ZTE δεν είχε πράξει αρκετά για να προωθήσει το τσιπ MDM6200 το 2010 ώστε να αξίζει να λάβει το υπόλοιπο των εκπτώσεων λόγω μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών.

388 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι από το γεγονός ότι τον Φεβρουάριο του 2011 η Qualcomm αρνήθηκε να παρατείνει την προθεσμία λήψης πιστοποίησης φορέα εκμετάλλευσης για τις συσκευές με τσιπ MDM6200 αποδεικνύεται ότι η πληρωμή NRE προς την ZTE συνδεόταν συμβατικά και πραγματικά με το τσιπ MDM8200A, πρέπει να σημειωθεί ότι το γεγονός αυτό και, κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η Qualcomm δεν κατέβαλε στην ZTE το ποσό των [*εμπιστευτικό*] USD που αφορούσε η πληρωμή αυτή συνάδουν πλήρως με την αρχική πρόθεση της Qualcomm να προβλέψει μηχανισμό ανάκτησης μέρους της πληρωμής NRE εάν η ZTE δεν αγόραζε τις προβλεπόμενες ποσότητες τσιπ MDM6200.

389 Όσον αφορά την αντιμετώπιση της πληρωμής NRE προς την ZTE ως έκπτωσης ανά μονάδα, σημειώνεται ότι δεν μπορεί να διαπιστωθεί σφάλμα της Επιτροπής ούτε όσον αφορά την αποτίμηση της εν λόγω πληρωμής προς τις σχετικές μονάδες, ούτε όσον αφορά τον υπολογισμό της έκπτωσης, ούτε όσον αφορά την εκτίμηση του πλαισίου της.

390 Πρώτον, προκειμένου να προσδιοριστεί ποσοτικά το μέγεθος της πληρωμής NRE προς την ZTE, πρέπει να αποτιμηθεί κάθε πληρωμή που σχετίζεται με τα τσιπ MDM6200 που παραγγέλθηκαν και παραδόθηκαν, δηλαδή 145 775 μονάδες, διαιρώντας το συνολικό ποσό των πληρωμών με τη συνολική ποσότητα των μονάδων που παραγγέλθηκαν και αγοράστηκαν.

391 Το γεγονός ότι η πληρωμή NRE προς την ZTE οδηγεί εν τέλει σε έκπτωση ανά μονάδα η οποία είναι τριπλάσια από την αρχικώς προβλεφθείσα αποτελεί απλώς το αποτέλεσμα της σημαντικής μείωσης της ποσότητας τσιπ MDM6200 που παραγγέλθηκαν και αγοράστηκαν από την ZTE σε σχέση με την ποσότητα που είχε προβλεφθεί από την Qualcomm, ήτοι [*εμπιστευτικό*] μονάδες. Δεδομένου ότι το ποσό του κινήτρου ήταν καθορισμένο εκ των προτέρων, κάθε τσιπ έτυχε πολύ μεγαλύτερης μείωσης τιμής από την αρχικώς προβλεφθείσα. Με άλλα λόγια, η αύξηση αυτή του ποσού της έκπτωσης που εφαρμόστηκε σε κάθε τσιπ αποτελεί απλώς παρεπόμενη συνέπεια της εσφαλμένης πρόβλεψης πωλήσεων της Qualcomm όσον αφορά την ZTE.

392 Όσον αφορά το γεγονός ότι η ZTE δεν γνώριζε ότι η πληρωμή NRE που προοριζόταν για εκείνη θα αντιμετωπιζόταν ως έκπτωση ανά μονάδα, επισημαίνεται ότι η νομολογία δεν απαιτεί να γνωρίζει ο πελάτης της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως τη μέθοδο που χρησιμοποιείται για την εφαρμογή τιμής κάτω του κόστους. Συγκεκριμένα, αρκεί, αφενός, από την ανάλυση τιμής-κόστους να προκύπτει τιμή υψηλότερη σε σχέση με το επιλεγέν μέτρο κόστους και, αφετέρου, να υπάρχει πρόθεση αποκλεισμού του συγκεκριμένου ανταγωνιστή από την αγορά (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 71 και 72).

393 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η πληρωμή δεν ενθάρρυνε την ZTE να αγοράσει περισσότερα τσιπ, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην απόφαση της 12ης Μαΐου 2022, Servizio Elettrico Nazionale κ.λπ. (C-377/20, EU:C:2022:379, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), το Δικαστήριο έκρινε ότι, για τον χαρακτηρισμό της πρακτικής μιας επιχειρήσεως που κατέχει δεσπόζουσα θέση ως καταχρηστικής, δεν απαιτείται να αποδεικνύεται, σε περίπτωση που με την πρακτική της επιχειρήσεως αυτής επιδιώκεται ο αποκλεισμός των ανταγωνιστών της από τη σχετική αγορά, ότι το αποτέλεσμα της πρακτικής επετεύχθη και, επομένως, να αποδεικνύεται συγκεκριμένο αποτέλεσμα αποκλεισμού από την αγορά. Πράγματι, σκοπός του άρθρου 102 ΣΛΕΕ είναι η επιβολή κυρώσεων για τον λόγο ότι μία ή περισσότερες επιχειρήσεις εκμεταλλεύονται καταχρηστικώς δεσπόζουσα θέση στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, ανεξαρτήτως του αν μια τέτοια εκμετάλλευση αποδείχθηκε ή όχι επιτυχής.

394 Κατά τρίτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί ανακολουθιών της προσβαλλομένης αποφάσεως μόλις σκιαγραφείται και, επομένως, είναι δύσκολο να γίνει αντιληπτό πώς θα μπορούσαν τέτοιες ανακολουθίες να επηρεάσουν τη νομιμότητα της εν λόγω αποφάσεως, όπερ συνεπάγεται ότι το επιχείρημα αυτό πρέπει να κριθεί απαράδεκτο. Εν πάση περιπτώσει, η παρασχεθείσα εκ μέρους της Επιτροπής εξήγηση ότι η αύξηση της τιμής και του περιθωρίου κέρδους των τσιπ MDM6200 που πωλήθηκαν στην ZTE κατά την κρίσιμη περίοδο αποτελεί συνέπεια των εκπτώσεων που απορρέουν από τις πληρωμές NRE είναι απολύτως συνεπής με την υπόλοιπη συλλογιστική της. Όσον αφορά το προβαλλόμενο σφάλμα κατά την κατανομή των φερόμενων δαπανών R&D μεταξύ των τσιπ MDM6200 και MDM6600 το 2010, αρκεί να σημειωθεί ότι στην αιτιολογική σκέψη 841 της εν λόγω αποφάσεως εξηγείται με λεπτομερή και πειστικό τρόπο ποιοι λόγοι ώθησαν την Επιτροπή να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο, λόγοι οι οποίοι, εξάλλου, δεν αμφισβητούνται παρά μόνο γενικώς και αορίστως από την προσφεύγουσα.

395 Κατόπιν των ανωτέρω, το πρώτο σκέλος του έκτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά την πληρωμή NRE προς την Huawei

396 Κατά την προσφεύγουσα, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι θεωρούσε την πληρωμή NRE προς την Huawei ως «αποζημίωση» για τα αποθέματα τσιπ MDM8200 που η τελευταία είχε συσσωρεύσει, η εν λόγω πληρωμή αφορούσε ήδη αγορασμένα τσιπ και, επομένως, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει κίνητρο για την Huawei προκειμένου να αγοράσει περισσότερα από τα εν λόγω τσιπ. Επιπλέον, όπως προκύπτει και από την απάντηση της Huawei σε αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής, οι όροι της συμφωνίας για τις μη επαναλαμβανόμενες μηχανολογικές δαπάνες που συνήφθη με την Huawei και η επίμαχη πληρωμή, η οποία συνδέεται με την πιστοποίηση από φορέα εκμετάλλευσης των συσκευών με τσιπ MDM8200A, δεν αποτελούσαν κίνητρο για την Huawei προκειμένου να αγοράσει τα ως άνω τσιπ, αλλά μάλλον τα τσιπ MDM8200A, τούτο δε για αόριστο χρονικό διάστημα.

397 Γενικότερα, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι απάλειψε, στην αιτιολογική σκέψη 1142 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τη φράση που περιείχε τον ρητό «οιονεί ισχυρισμό» περί «συγκάλυψης» που είχε διατυπωθεί στη ΣΑΑ όσον αφορά τις πληρωμές NRE προς την ZTE και την Huawei, στον οποίο η Qualcomm είχε απαντήσει κατά τη διοικητική διαδικασία, διατηρώντας ωστόσο αμετάβλητη την υπόλοιπη αιτιολογική σκέψη σχετικά με τις εν λόγω πληρωμές NRE. Κατά την άποψή της, η απαλοιφή αυτή συνιστά έλλειψη αιτιολογίας, η οποία επίσης καταδεικνύει την αδυναμία της Επιτροπής να αποδείξει την πρόθεση της Qualcomm να αποκλείσει την Icera από την αγορά.

398 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

399 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά την πληρωμή NRE προς την Huawei, η Επιτροπή παραπέμπει, στο σημείο 12.4.2.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε εσωτερικά έγγραφα της Qualcomm από τα οποία, κατά την εκτίμησή της, αποδεικνύεται ότι, ενώ πολλά διευθυντικά μέλη της Qualcomm ήταν αντίθετα με το να υπάρξει υποχώρηση στις πιέσεις της Huawei, η οποία ζητούσε σημαντικές μειώσεις τιμών στα τσιπ MDM8200, η Qualcomm δέχθηκε εν τέλει να χορηγήσει αναδρομική μείωση τιμής για τις αποστολές του τσιπ MDM8200 μετά τις 23 Νοεμβρίου 2009, καθώς και μια «MDM8200A NRE», δηλαδή μια πληρωμή η οποία επισήμως προοριζόταν να καλύψει τις μη επαναλαμβανόμενες μηχανολογικές δαπάνες για την πιστοποίηση συγκεκριμένου τερματικού με ενσωματωμένο τσιπ MDM8200A και η οποία ανερχόταν σε [*εμπιστευτικό*] (και εν συνεχεία σε [*εμπιστευτικό*]) USD. Κατά την Επιτροπή, μολονότι η πληρωμή NRE τυπικά συνδεόταν με τη λήψη πιστοποίησης φορέα εκμετάλλευσης για το τελευταίο αυτό τσιπ, εντούτοις είχε προφανή σχέση με το απόθεμα της Huawei σε τσιπ MDM8200, κατέστησε δε δυνατή την εφαρμογή αναδρομικής μείωσης τιμής ανά μονάδα.

400 Κατά πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Huawei είχε ήδη αγοράσει τα τσιπ MDM8200 και, επομένως, η πληρωμή NRE δεν θα μπορούσε να αποτελέσει κίνητρο προς αυτήν για να αγοράσει περισσότερα, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, από τα έγγραφα και την αλληλογραφία που μνημονεύονται, ειδικότερα, στις αιτιολογικές σκέψεις 480 έως 486 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το κίνητρο αυτό χορηγήθηκε στην Huawei με σκοπό να τη βοηθήσει να απαλλαγεί από το πλεόνασμα των εν λόγω τσιπ, υπό συνθήκες κατά τις οποίες η Huawei χρησιμοποιούσε ολοένα και περισσότερο την ανταγωνιστική πίεση που ασκούσε η Icera, ιδίως μέσω του τσιπ ICE8042, για να επιτύχει ευνοϊκότερους όρους.

401 Επιπλέον, από τα έγγραφα και την αλληλογραφία που μνημονεύονται, ειδικότερα, στις αιτιολογικές σκέψεις 480 έως 486 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Qualcomm δεν μπορούσε να αγνοήσει τα αιτήματα της Huawei, πράγμα που αποδεικνύει ότι οι διαπραγματεύσεις για τις τιμές συνεχίζονταν κατά τον χρόνο που η Qualcomm αποφάσισε τη χορήγηση της πληρωμής NRE στην Huawei και ότι οι όροι πωλήσεως των τσιπ MDM8200 δεν είχαν ακόμη καθοριστεί, κατά τον χρόνο εκείνο, κατά τρόπο οριστικό.

402 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι όροι της συμφωνίας σχετικά με τις μη επαναλαμβανόμενες μηχανολογικές δαπάνες και η πληρωμή NRE προς την Huawei δεν αποτελούσαν κίνητρο για την τελευταία προκειμένου να αγοράσει τσιπ MDM8200 αλλά τσιπ MDM8200A, επισημαίνεται, όπως επισήμανε και η Επιτροπή, ότι από τις απαντήσεις της Huawei στα ερωτήματα της Επιτροπής δεν αποδεικνύεται ότι η Huawei θεωρούσε ότι η εν λόγω πληρωμή αφορούσε τα τσιπ MDM8200A. Αντιθέτως, όπως διαλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 681 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η απάντηση της Huawei περιορίζεται στην απλή επανάληψη των όρων της εν λόγω συμφωνίας, οι οποίοι δεν συνιστούν αποδεικτικά στοιχεία για τον πραγματικό σκοπό της πληρωμής αυτής. Από δε τα αποδεικτικά στοιχεία που μνημονεύονται στις

αιτιολογικές σκέψεις 482 και 679 της εν λόγω αποφάσεως και από την ίδια την παραδοχή της Qualcomm στην απάντηση επί της ΑΑ προκύπτει ότι η ίδια αυτή πληρωμή θα χρησίμευε ως αναδρομική έκπτωση για τα τσιπ MDM8200. Επιπλέον, ο ισχυρισμός της Qualcomm ότι η Huawei θεωρούσε ότι η επίμαχη πληρωμή αφορούσε τα τσιπ MDM8200A διαψεύδεται από τα σύγχρονα αποδεικτικά στοιχεία που μνημονεύονται στις αιτιολογικές σκέψεις 491, 527 και 543 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στα οποία η Huawei ζητούσε από την Qualcomm να προσαρμόσει τις εκπτώσεις λόγω μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών προκειμένου να ληφθεί υπόψη ένα επιπλέον απόθεμα μονάδων τσιπ MDM8200 που είχε προκύψει κατά την απογραφή. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η Huawei γνώριζε πλήρως ότι η αληθινή πρόθεση για τη χορήγηση της πληρωμής NRE ήταν η πληρωμή αυτή να χρησιμεύσει ως έκπτωση για τα τσιπ MDM8200 και όχι για τα τσιπ MDM8200A.

403 Τέλος, σχετικά με τον ρητό «οιονεί ισχυρισμό» περί «συγκάλυψης» που διατυπώθηκε στη ΣΑΑ όσον αφορά τις πληρωμές NRE προς την ZTE και την Huawei, είναι αληθές, αφενός, ότι η τελευταία φράση του σημείου 771 της ΣΑΑ έθετε το ζήτημα κατά πόσον το γεγονός ότι η Qualcomm δεν είχε καταχωρίσει ορθά τις μη επαναλαμβανόμενες μηχανολογικές δαπάνες για τα τσιπ αποτελούσε απόπειρα συγκάλυψης της έκπτωσης που συνδεόταν με την πληρωμή των εν λόγω δαπανών, και, αφετέρου, ότι το ζήτημα αυτό δεν επαναλήφθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση. Ωστόσο, η κριτική της προσφεύγουσας σχετικά με την απαλοιφή του συγκεκριμένου «οιονεί ισχυρισμού», κατά την οποία η εν λόγω απαλοιφή συνιστά έλλειψη αιτιολογίας και επίσης καταδεικνύει την αδυναμία της Επιτροπής να αποδείξει την πρόθεση της Qualcomm να αποκλείσει την Icera από την αγορά, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

404 Συγκεκριμένα, αρκεί να επισημανθεί σχετικώς ότι, βάσει της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 307 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να απαντήσει ειδικώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε όλες τις πραγματικές ή νομικές παρατηρήσεις που είχε διατυπώσει αυτή κατά τη διοικητική διαδικασία. Πέραν αυτού, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η απαλοιφή στην προσβαλλομένη απόφαση της τελευταίας φράσης του σημείου 771 της ΣΑΑ αποδεικνύει, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη την απάντηση της Qualcomm κατά τη διοικητική διαδικασία, χωρίς ωστόσο τούτο να ασκεί επιρροή στην απόδειξη της πρόθεσης της Qualcomm να αποκλείσει την Icera από τη σχετική αγορά.

405 Κατόπιν των ανωτέρω, το δεύτερο σκέλος του έκτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Συνακόλουθα, και δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού επίσης απορρίφθηκε (βλ. σκέψη 395 ανωτέρω), ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την «έλλειψη κατάλληλης μνείας όσον αφορά το κόστος αναφοράς»

406 Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αποτελείται από τρία σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο σκέλος αφορά την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής in dubio pro reo, το δεύτερο σκέλος ότι το κριτήριο του LRAIC δεν αποτελεί το κατάλληλο κόστος αναφοράς και το τρίτο σκέλος ότι το LRAIC που υπολόγισε η Επιτροπή δεν αντιστοιχεί στο «πραγματικό» LRAIC, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εκτίμηση σχετικά με το κόστος στην προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πολλά σφάλματα και παραβιάσεις γενικών αρχών του δικαίου.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

407 Στο σημείο 12.6 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξήγησε, όσον αφορά τα τσιπ που αποτελούν το αντικείμενο της έρευνας, τους λόγους για τους οποίους εκτίμησε ότι το καταλληλότερο μέτρο κόστους για την ανάλυση τιμής-κόστους ήταν το LRAIC. Στο πλαίσιο του υπολογισμού του LRAIC, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, αφενός, το κόστος κατασκευής, το οποίο μεταβάλλεται ανάλογα με την ποσότητα των παραγόμενων τσιπ και, επομένως, συνιστά την κρίσιμη μεταβλητή συνιστώσα του LRAIC (σημείο 12.6.2 της εν λόγω αποφάσεως) και, αφετέρου, το κόστος R&D της Qualcomm, όπως είχε καταχωρισθεί στη σχετική με το κόστος R&D βάση δεδομένων της Qualcomm [*εμπιστευτικό*], λαμβάνοντας υπόψη με τον τρόπο αυτό το πιο σημαντικό σταθερό τμήμα του αυξητικού κόστους παραγωγής ενός τσιπ (σημείο 12.6.3 της αποφάσεως αυτής). Η Επιτροπή προσέθεσε ότι δεν περιλαμβάνονταν άλλα είδη σταθερού κόστους, όπως οι δαπάνες εμπορίας, και ότι, κατά συνέπεια, το υπολογισθέν LRAIC ήταν χαμηλότερο από το ATC της Qualcomm.

408 Κατά την Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που έχουν διαμορφωθεί από τα δικαστήρια της Ένωσης στον τομέα αυτόν, το LRAIC ήταν το καταλληλότερο εν προκειμένω μέτρο κόστους για τον υπολογισμό του ελάχιστου συντελεστή κάλυψης του κόστους στο οποίο υποβαλλόταν η Qualcomm όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα. Εκτιμά ότι, δεδομένου ότι η Qualcomm αποτελεί επιχείρηση πολλαπλών προϊόντων που επωφελείται από οικονομίες φάσματος, περισσότερα προϊόντα μπορούσαν να απαιτούν τις ίδιες δραστηριότητες παραγωγής, με συνέπεια το σχετικό κόστος να μη μεταβάλλεται ανάλογα με τον αριθμό των παραγόμενων προϊόντων (στο εξής: κοινές κόστος). Επομένως, κατά την Επιτροπή, το κόστος αυτό δεν ελήφθη υπόψη στο πλαίσιο του LRAIC, καθόσον το LRAIC περιλαμβάνει μόνο το κόστος παραγωγής ειδικά των προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο της έρευνας. Ως εκ τούτου, ο μέσος όρος του συνόλου του μεταβλητού και σταθερού κόστος στις οποίες υποβαλλόταν η Qualcomm για την παραγωγή ενός συγκεκριμένου προϊόντος, δηλαδή το LRAIC, ήταν επίσης χαμηλότερος, για κάθε προϊόν, από το ATC.

409 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι η εκτίμηση ότι το LRAIC ήταν μικρότερο, για κάθε προϊόν, από το ATC δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι κάθε τσιπ μπορεί να είχε παραγάγει δευτερογενή αποτελέσματα στον τομέα της R&D προς όφελος των μελλοντικών τσιπ ή να είχε το ίδιο επωφεληθεί από τέτοια δευτερογενή αποτελέσματα. Κατά την Επιτροπή, τα δευτερογενή αποτελέσματα από το οποία επωφελείτο ένα συγκεκριμένο τσιπ μπορούσαν κατά προσέγγιση να αντισταθμιστούν από τα δευτερογενή αποτελέσματα που δημιουργούσε με τη σειρά του το συγκεκριμένο τσιπ προς όφελος των μελλοντικών τσιπ. Η Επιτροπή επισήμανε ότι, συνεπώς, το κόστος R&D ενός τσιπ δεν μειωνόταν ανάλογα με τα δευτερογενή αποτελέσματα που θα μπορούσε να έχει δημιουργήσει το συγκεκριμένο τσιπ προς όφελος ενός μελλοντικού τσιπ. Ωστόσο, όσον αφορά τα τσιπ MDM8200 και MDM8200A, η Επιτροπή προσάρμοσε τον εκ μέρους της επιμερισμό του κόστους ανάπτυξης λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι από τα στοιχεία του φακέλου προέκυπτε ότι το τσιπ MDM8200 είχε δημιουργήσει πολύ περισσότερα δευτερογενή αποτελέσματα προς όφελος του τσιπ MDM8200A σε σχέση με τα αποτελέσματα από τα οποία είχε το ίδιο επωφεληθεί.

410 Στην πράξη, για τον υπολογισμό του AVC, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην παράμετρο του «μέσου ανά μονάδα κόστους», όπως προέκυπτε από τα στοιχεία της Qualcomm, η οποία μπορούσε να διαμορφώνεται με βάση δύο κριτήρια υπολογισμού: ένα πρώτο κριτήριο, το οποίο αντικατόπτριζε το μέσο ανά μονάδα κόστος των τσιπ που πωλούνταν κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου τριμήνου, και ένα δεύτερο κριτήριο, το οποίο αντικατόπτριζε το ανά μονάδα κόστος των τσιπ που αγόραζε η Qualcomm (από χυτήρια) κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου

τριμήνου. Αρχικώς, στην ΑΑ, η Επιτροπή ακολούθησε το πρώτο κριτήριο. Εν συνεχεία, στη ΣΑΑ και στην προσβαλλόμενη απόφαση, λαμβάνοντας υπόψη ορισμένες παρατηρήσεις της Qualcomm, η Επιτροπή ακολούθησε το δεύτερο κριτήριο, συνοδευόμενο από ορισμένες προσαρμογές που αποσκοπούσαν κυρίως στην επίλυση ενός προβλήματος λογιστικής απογραφής.

411 Αντιθέτως, για τον υπολογισμό του κόστους R&D της Qualcomm που έπρεπε να αποδοθεί σε κάθε τσιπ, η Επιτροπή προσδιόρισε ως «αυξητικά» ορισμένα στοιχεία κόστους στην [*εμπιστευτικό*], που χρησιμοποιούσε η Qualcomm για να καταγράφει και να κατανέμει ορισμένο σταθερό κόστος στο ένα ή στο άλλο τσιπ. Ειδικότερα, ο προσδιορισμός του «αυξητικού» κόστους πραγματοποιήθηκε με βάση ένα εσωτερικό έγγραφο της Qualcomm στο οποίο χρησιμοποιείτο ο ίδιος αυτός όρος, ήτοι την εσωτερική παρουσίαση με τίτλο [*εμπιστευτικό*], σχετικά με την [*εμπιστευτικό*] (στο εξής: [*εμπιστευτικό*]), καθώς και με βάση τις εξηγήσεις που παρέσχε η Qualcomm κατά τη διοικητική διαδικασία σχετικά με τις κατηγορίες κόστους που θεωρούνταν ως «αυξητικό» κόστος στο εν λόγω έγγραφο.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής in dubio pro reo

412 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας και την αρχή in dubio pro reo, χρησιμοποιώντας δύο διαφορετικές προσεγγίσεις, εκ των οποίων η μία «φθίνουσα» ή «top-down» και η άλλη «αύξουσα» ή «bottom-up», για να χαρακτηρίσει τη συνολική επένδυση της Qualcomm σε R&D, αφενός, στην ΑΑ και, αφετέρου, στη ΣΑΑ και στην προσβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, η Επιτροπή δέχθηκε, στην ΑΑ, ότι η [*εμπιστευτικό*] ήταν ακατάλληλη για την ανάλυση τιμής-κόστους. Αντιθέτως, στη ΣΑΑ και στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή χρησιμοποιεί στοιχεία αντλούμενα από την εν λόγω βάση δεδομένων, ενώ η μέθοδος που χρησιμοποιείται στη βάση αυτή καταλήγει σε πολύ διαφορετικά περιθώρια, μεταξύ τσιπ και από το ένα τρίμηνο στο άλλο, σε σχέση με εκείνα που διαλαμβάνονται στην ΑΑ.

413 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η διαφορά μεταξύ, αφενός, της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε στην ΑΑ και, αφετέρου, της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε στη ΣΑΑ και στην προσβαλλομένη απόφαση, της στέρησε τη δυνατότητα να προβλέψει τη μέθοδο που επρόκειτο να χρησιμοποιήσει τελικά η Επιτροπή, καθώς και τα αποτελέσματα της μεθόδου αυτής, όταν λάμβανε τις κρίσιμες αποφάσεις όσον αφορά την τιμολόγηση των τσιπ ή, κατά μείζονα λόγο, τις αποφάσεις για επενδύσεις R&D. Κατά την προσφεύγουσα, ούτε η ίδια η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να προβλέψει τα θεμελιώδη στοιχεία της μεθόδου που τελικώς χρησιμοποιήθηκε στην εν λόγω απόφαση, ούτε τα αποτελέσματά της, μετά από πέντε και πλέον έτη έρευνας.

414 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

415 Προκαταρκτικώς, διαπιστώνεται, όπως επισημάνθηκε και στις σκέψεις 364 έως 366 ανωτέρω, ότι οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας σχετικά με την παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας και της αρχής in dubio pro reo πρέπει να κριθούν απαράδεκτες καθόσον δεν συνοδεύονται από επαρκείς διευκρινίσεις για την εκτίμηση της βασιμότητάς τους.

416 Πέραν αυτού, κατά πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας το οποίο αφορά, κατ' ουσίαν, τη διαφορά μεταξύ των μεθόδων ανάλυσης που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, αφενός, στην ΑΑ και, αφετέρου, στη ΣΑΑ και στην προσβαλλόμενη απόφαση, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 146 ανωτέρω, μέχρι την έκδοση τελικής

αποφάσεως, η Επιτροπή μπορεί, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των γραπτών ή προφορικών παρατηρήσεων των μερών, είτε να εγκαταλείψει ορισμένες ή ακόμη και όλες τις αιτιάσεις που αρχικά διατύπωσε εναντίον τους και να μεταβάλει έτσι τη θέση της υπέρ αυτών, είτε να αποφασίσει να προσθέσει νέες αιτιάσεις, υπό την προϋπόθεση ότι θα παράσχει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να διατυπώσουν συναφώς την άποψή τους. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τη μέθοδο που χρησιμοποιεί η Επιτροπή κατά την εκ μέρους της ανάλυση τιμής-κόστους.

417 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η αρχή της ασφάλειας δικαίου επιτάσσει μεν οι κανόνες δικαίου να είναι σαφείς και ακριβείς και αποσκοπεί στην εξασφάλιση του προβλέψιμου χαρακτήρα των καταστάσεων και των εννόμων σχέσεων που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης (βλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Ιρλανδία κατά Επιτροπής, C-199/03, EU:C:2005:548, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία¨ απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012, Ισπανία κατά Επιτροπής, T-398/07, EU:T:2012:173, σκέψη 107), πλην όμως από τον προσωρινό χαρακτήρα της μεθόδου που επελέγη στην ΑΑ για τον καθορισμό του καταλληλότερου μέτρου κόστους για την ανάλυση τιμής-κόστους προκύπτει ότι η τελική απόφαση της Επιτροπής δεν μπορεί να ακυρωθεί απλώς και μόνον λόγω του ότι τα αποτελέσματα που προέκυψαν από την εφαρμογή μιας άλλης μεθόδου στη ΣΑΑ και στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι πανομοιότυπα με τα αποτελέσματα που είχαν προκύψει από τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε αρχικώς στην ΑΑ (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2013, SNIA κατά Επιτροπής, C-448/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:801, σκέψη 43).

418 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι είχε τη δυνατότητα να εξηγήσει την άποψή της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και, ειδικότερα, μετά την αποστολή της ΣΑΑ, σχετικά με τη μέθοδο που έπρεπε να επιλεγεί στην προσβαλλόμενη απόφαση.

419 Επίσης, η προσφεύγουσα απλώς και μόνον αναφέρεται στον «αύξοντα» και «φθίνοντα» χαρακτήρα των μεθόδων που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, καθώς και στη διαφορά μεταξύ των απαιτούμενων περιθωρίων μεταξύ των τσιπ και από το ένα τρίμηνο στο άλλο, χωρίς να εξηγεί, πλην της παραπομπής στα υπομνήματα που υπέβαλε κατά τη διοικητική διαδικασία και προσαρτώνται στο δικόγραφο της προσφυγής, ποιες είναι συγκεκριμένα οι διαφορές μεταξύ της «φθίνουσας» προσέγγισης και της «αύξουσας» προσέγγισης, καθώς και οι πρακτικές συνέπειές τους. Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί, όπως επισήμανε και η Επιτροπή, ότι η μέθοδος που υιοθετήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση (και στη ΣΑΑ) στηρίζεται στο πραγματικό κόστος R&D που καταχώρισε η ίδια η Qualcomm για κάθε τσιπ. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η μέθοδος αυτή αποτύπωνε ακριβέστερα το πραγματικό κόστος για την ανάπτυξη κάθε τσιπ απ' ό,τι η μέθοδος που είχε εφαρμοστεί στην ΑΑ.

420 Επομένως, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι οι μέθοδοι ανάλυσης που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, αφενός, στην ΑΑ και, αφετέρου, στη ΣΑΑ και στην προσβαλλόμενη απόφαση παράγουν διαφορετικά αποτελέσματα, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το στοιχείο αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει, εν προκειμένω, στην κρίση ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα υιοθετώντας, στην προσβαλλόμενη απόφαση, μέθοδο η οποία βασίζεται στο πραγματικό κόστος R&D που η ίδια η Qualcomm είχε καταχωρίσει για κάθε τσιπ. Υπό τις συνθήκες αυτές, το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

421 Κατά δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ήταν αδύνατο να γνωρίζει, κατά τον χρόνο λήψεως των αποφάσεών της σχετικά με την τιμή των τσιπ και τις επενδύσεις R&D, τη μέθοδο που θα χρησιμοποιούσε η Επιτροπή για να επιλέξει το κατάλληλο μέτρο προσδιορισμού του κόστους, επιχείρημα το οποίο προβάλλεται αποκλειστικώς και μόνον προς στήριξη της προβαλλομένης παραβίασης της αρχής της ασφαλείας δικαίου, υπενθυμίζεται ότι, στη ΣΑΑ, η Επιτροπή είχε αναφέρει ότι η τροποποίηση του υπολογισμού του LRAIC είχε γίνει προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι αντιρρήσεις που διατύπωσε η προσφεύγουσα με την απάντηση επί της ΑΑ σε σχέση με τον υπολογισμό του LRAIC όπως είχε διενεργηθεί στην ΑΑ.

422 Πρέπει να σημειωθεί συναφώς ότι είναι μεν αληθές ότι το να λαμβάνει υπόψη η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση το κόστος της τής παρέχει τη δυνατότητα να εκτιμήσει τη νομιμότητα των δικών της συμπεριφορών, σύμφωνα με την ιδιαίτερη ευθύνη που υπέχει βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, και είναι, επομένως, σύμφωνο με τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου (πρβλ. αποφάσεις της 14ης Οκτωβρίου 2010, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, C-280/08 P, EU:C:2010:603, σκέψη 202, και της 17ης Φεβρουαρίου 2011, Teliasonera Sverige, C-52/09, EU:C:2011:83, σκέψη 44), πλην όμως τούτο δεν συνεπάγεται ότι η Επιτροπή δεν δύναται να προβεί σε ορισμένες προσαρμογές, βάσει των καταστάσεων τιμών και κόστους της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως καθώς και άλλης σχετικής πληροφορίας που αυτή παρέχει (πρβλ. αποφάσεις της 30ής Ιανουαρίου 2007, France Télécom κατά Επιτροπής, T-340/03, EU:T:2007:22, σκέψεις 131 έως 137¨ της 10ης Απριλίου 2008, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, T-271/03, EU:T:2008:101, σκέψεις 208 έως 211, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Slovak Telekom κατά Επιτροπής, T-851/14, EU:T:2018:929, σκέψεις 220 έως 235).

423 Επομένως, η αρχή της ασφάλειας δικαίου δεν απαιτεί η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση να διαθέτει λεπτομερείς προβλέψεις σχετικά με την ακριβή μέθοδο που θα χρησιμοποιήσει η Επιτροπή για τον υπολογισμό του κόστους της. Συγκεκριμένα, η μέθοδος που υιοθετεί η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως και, ιδίως, τις διαθέσιμες πληροφορίες που παρέχει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση.

424 Κατόπιν των ανωτέρω, το πρώτο σκέλος του εβδόμου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι το κριτήριο του LRAIC δεν αποτελεί το κατάλληλο κόστος αναφοράς

425 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έπρεπε να κρίνει ότι το καταλληλότερο κόστος αναφοράς για την ανάλυση τιμής-κόστους στην υπό κρίση υπόθεση ήταν το AVC ή το μέσο αποφευκτό κόστος (στο εξής: AAC), και όχι το LRAIC.

426 Πρώτον, οι αποφάσεις όσον αφορά τις τιμές λαμβάνουν υπόψη τις συνθήκες ανταγωνισμού σε χρόνο κατά τον οποίο το κόστος R&D της Qualcomm είχε ήδη καταστεί «μη ανακτήσιμο», υπό την έννοια ότι δεν μπορούσε πλέον να αποφευχθεί. Τιμές κατώτερες του LRAIC συχνά καθιστούν δυνατή, κατά την προσφεύγουσα, τη βραχυπρόθεσμη μεγιστοποίηση των κερδών και δεν συνεπάγονται θυσία κέρδους.

427 Δεύτερον, το LRAIC είναι σχεδιασμένο για έναν στατικό κόσμο, δεδομένου ότι επικεντρώνεται σε ένα συγκεκριμένο προϊόν και δεν λαμβάνει υπόψη τα συναφή προϊόντα, παρελθόντα και μελλοντικά. Ωστόσο, σε έναν δυναμικό τομέα όπως ο τομέας των ημιαγωγών, ο οποίος παρουσιάζει διαχρονικά δευτερογενή αποτελέσματα, η χρήση του δεν είναι ενδεδειγμένη.

428 Τρίτον, ο εξαιρετικά περιορισμένος χαρακτήρας των ισχυρισμών περί καταχρήσεως στην υπό κρίση υπόθεση (οι οποίοι αφορούν αποκλειστικώς και μόνον την πώληση τριών τσιπ σε δύο πελάτισσες κατά τη διάρκεια κάποιων τριμήνων) έχει, ειδικότερα, ως συνέπεια ότι το «πραγματικό» LRAIC είναι στην πραγματικότητα το AAC ή το AVC, ή ένα κόστος πολύ κοντινό σε αυτά.

429 Συναφώς, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε ότι τα ανήκοντα στη σχετική αγορά προϊόντα χαρακτηρίζονταν από χαμηλό αυξητικό ή μεταβλητό κόστος, ενώ η ίδια είχε επανειλημμένως δηλώσει ότι το AVC αποτελούσε σημαντική παράμετρο του ανταγωνισμού.

430 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επιλογή της Επιτροπής να στηρίξει την ανάλυσή της στο LRAIC και όχι στο ATC δεν είναι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, ευνοϊκότερη για την προσφεύγουσα. Κατά την προσφεύγουσα, είναι απίθανο το ATC, ορθά υπολογισμένο, να είναι υψηλότερο από το LRAIC, καθόσον το τελευταίο περιλαμβάνει και κοινό κόστος, δεν λαμβάνει υπόψη τα έσοδα που απορρέουν από τη δραστηριότητά της στον τομέα των αδειών εκμετάλλευσης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, έχει δε υποστεί εκ των υστέρων επεμβάσεις, με συνέπεια τη σημαντική διόγκωση του LRAIC του τσιπ MDM8200A.

431 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

432 Κατ' αρχάς, υπενθυμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, όταν επιλαμβάνεται, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, προσφυγής ακυρώσεως κατ' αποφάσεως εφαρμογής του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, οφείλει γενικώς να ασκεί, βάσει των στοιχείων που προσκομίζει ο προσφεύγων προς στήριξη των λόγων που προβάλλει, πλήρη έλεγχο σχετικά με το αν πληρούνται ή όχι οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διατάξεως αυτής, και ότι, κατά τη διενέργεια του ελέγχου αυτού, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να στηριχθεί στο περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή βάσει του ρόλου που της έχει ανατεθεί από τις Συνθήκες ΕΕ και ΛΕΕ στον τομέα της πολιτικής του ανταγωνισμού, προκειμένου να αρνηθεί τη διενέργεια διεξοδικού ελέγχου τόσο των νομικών όσο και των πραγματικών ζητημάτων (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, σκέψεις 155 και 156).

433 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εκ μέρους της Επιτροπής χρησιμοποίηση της μεθόδου που βασίζεται σε τιμές ανώτερες του AVC και κατώτερες του ATC απλώς απορρέει από τη νομολογία. Συγκεκριμένα, κατά το Δικαστήριο, τιμές κατώτερες του AVC με τις οποίες μια επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση επιδιώκει να εκτοπίσει ανταγωνιστή πρέπει να θεωρούνται ως καταχρηστικές. Πράγματι, η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση δεν έχει κανένα συμφέρον να εφαρμόζει τέτοιες τιμές, παρά μόνον εάν αποβλέπει στο να εκτοπίσει τους ανταγωνιστές της από την αγορά προκειμένου να μπορέσει κατόπιν να αυξήσει τις τιμές της αποκομίζοντας κέρδος από τη μονοπωλιακή της θέση, δεδομένου ότι κάθε πώληση συνεπάγεται γι' αυτήν ζημία, δηλαδή την απώλεια του συνόλου του σταθερού κόστους (δηλαδή του κόστους που παραμένει σταθερό ανεξάρτητα από τις παραγόμενες ποσότητες) και μέρους τουλάχιστον του μεταβλητού κόστους που αντιστοιχεί στην παραχθείσα μονάδα. Εξάλλου, τιμές κατώτερες του ATC, το οποίο περιλαμβάνει τόσο το σταθερό όσο και το μεταβλητό κόστος, αλλά ανώτερες του AVC, πρέπει να θεωρούνται ως καταχρηστικές όταν καθορίζονται στο πλαίσιο σχεδίου που αποσκοπεί στον εκτοπισμό ανταγωνιστή. Πράγματι, η εφαρμογή τέτοιων τιμών μπορεί να εκτοπίσει από την αγορά επιχειρήσεις οι οποίες είναι, ίσως, εξίσου αποτελεσματικές με την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, αλλά, λόγω της περιορισμένης χρηματοοικονομικής

τους ικανότητας δεν έχουν τη δυνατότητα να αντισταθούν στον ανταγωνισμό που τους επιβάλλεται (απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 71 και 72).

434 Η εν λόγω νομολογία επιβεβαιώθηκε με πλείονες μεταγενέστερες αποφάσεις στις οποίες γίνεται παγίως δεκτό ότι τιμές κατώτερες του AVC πρέπει να θεωρούνται, κατ' αρχήν, ως καταχρηστικές, δεδομένου ότι, με την εφαρμογή τέτοιων τιμών, η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση τεκμαίρεται ότι δεν επιδιώκει κανέναν άλλον οικονομικό σκοπό πέραν του εκτοπισμού των ανταγωνιστών της. Από την άλλη πλευρά, τιμές κατώτερες του ATC, αλλά ανώτερες του AVC, πρέπει να θεωρούνται ως καταχρηστικές μόνον όταν καθορίζονται στο πλαίσιο σχεδίου που έχει ως σκοπό τον εκτοπισμό ανταγωνιστή (αποφάσεις της 14ης Νοεμβρίου 1996, Tetra Pak κατά Επιτροπής, C-333/94 P, EU:C:1996:436, σκέψη 41, και της 2ας Απριλίου 2009, France Télécom κατά Επιτροπής, C-202/07 P, EU:C:2009:214, σκέψη 109).

435 Επομένως, βάσει της νομολογίας που απορρέει από την απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής (C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 71 και 72), η Επιτροπή, για τη διαπίστωση κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης, είχε, εν προκειμένω, την υποχρέωση, αφενός, να διαπιστώσει ότι οι τιμές της προσφεύγουσας ήταν κατώτερες του ATC και, αφετέρου, να αποδείξει την πρόθεσή της να αποκλείσει ανταγωνιστή. Η Επιτροπή έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 408 και 409 ανωτέρω, ότι το LRAIC της Qualcomm ήταν μικρότερο, για κάθε προϊόν, από το ATC της.

436 Επ' αυτού, σε αντίθεση με ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της τέταρτης αιτιάσεώς της, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δεδομένου ότι το ATC περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το σύνολο του κοινού κόστους, ενώ το LRAIC περιλαμβάνει μόνον το κόστος που συνδέεται με τα συγκεκριμένα επίμαχα προϊόντα, αποκλείεται, κατ' ουσίαν, το ATC να είναι χαμηλότερο από το LRAIC. Πράγματι, ακόμη και στην περίπτωση που η Επιτροπή είχε κρίνει εσφαλμένα ότι ορισμένο κοινό κόστος αφορούσε ειδικά τα επίμαχα προϊόντα, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι το LRAIC θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο από το ATC.

437 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή υπολόγισε το ATC στο σημείο 12.7.5.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν μεγαλύτερο από το LRAIC. Ωστόσο, η Qualcomm δεν αμφισβήτησε το σημείο αυτό ούτε πρότεινε άλλη μέθοδο υπολογισμού. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι χρησιμοποίησε για την ανάλυσή της το LRAIC αντί του ATC, καθόσον το εν λόγω LRAIC είναι ευνοϊκότερο για την προσφεύγουσα απ' ό,τι το ATC. Επιπροσθέτως, όπως ορθώς τονίζει η παρεμβαίνουσα, η Επιτροπή δεν ήταν αναγκαίο να προσδιορίσει αν οι τιμές της προσφεύγουσας ήταν κατώτερες και από το AVC ή το LRAIC, δεδομένου ότι είχε επιλέξει να εξακριβώσει την πρόθεση της Qualcomm να αποκλείσει ανταγωνιστή. Επομένως, η τέταρτη αιτίαση της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

438 Όσον αφορά τις λοιπές τρεις αιτιάσεις που προβάλλει η προσφεύγουσα, με τις οποίες αμφισβητείται η καταλληλότητα του LRAIC ως κόστους αναφοράς, πρέπει να επισημανθεί, όπως σημείωσε και η Επιτροπή, ότι ο υπολογισμός των τιμών που βασίζεται αποκλειστικώς και μόνον στο μεταβλητό κόστος είναι ακατάλληλος για τον εντοπισμό της υπάρξεως επιθετικών τιμών σε έναν τομέα στον οποίο, όπως προκύπτει ειδικότερα από τις αιτιολογικές σκέψεις 109 έως 119 και 280 έως 284 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η δραστηριότητα R&D και η ύπαρξη πληθώρας δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας συνεπάγονται υψηλό κόστος στον τομέα του R&D, το οποίο δεν θα λαμβανόταν υπόψη στο πλαίσιο υπολογισμού βασιζόμενου μόνο στο μεταβλητό κόστος.

439 Ειδικότερα, δεν αμφισβητείται ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 787 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η βιομηχανία των ημιαγωγών χαρακτηρίζεται από χαμηλό μεταβλητό κόστος (για παράδειγμα, το κόστος που σχετίζεται με την κατασκευή των τσιπ) και από υψηλό σταθερό κόστος (για παράδειγμα, το κόστος που σχετίζεται με τις επενδύσεις σε R&D που είναι αναγκαίες για τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη των τσιπ), το οποίο είναι, ως επί το πλείστον, μη ανακτήσιμο κατά τον χρόνο της διάθεσης των προϊόντων στο εμπόριο. Επομένως, η μη συμπερίληψη του μη ανακτήσιμου κόστους που αφορά ειδικά το προϊόν, όπως οι επενδύσεις σε R&D, δεν θα αποτύπωνε την πραγματικότητα της αγοράς για το κόστος που σχετίζεται με την είσοδο και την άσκηση ανταγωνισμού στην αγορά, καθιστώντας έτσι πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο, τον εντοπισμό περίπτωσης επιθετικής τιμολόγησης με σκοπό τον αποκλεισμό ανταγωνιστή.

440 Δεδομένου ότι το LRAIC περιλαμβάνει το σταθερό και το μεταβλητό κόστος ειδικά για κάθε προϊόν τόσο πριν από την περίοδο κατά την οποία έλαβε χώρα η καταχρηστική συμπεριφορά όσο και κατά τη διάρκεια αυτής, αποτελεί, ως εκ τούτου, το καταλληλότερο εν προκειμένω κόστος αναφοράς για τον υπολογισμό του ελάχιστου απαιτούμενου συντελεστή ανάκτησης κόστους για τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο της έρευνας (αιτιολογική σκέψη 780 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

441 Περαιτέρω, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η πώληση σε τιμή ανώτερη του AVC, αλλά κατώτερη του LRAIC, μπορεί να συνιστά μεγιστοποίηση του βραχυπρόθεσμου κέρδους δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, πρέπει να επισημανθεί, όπως ανέφερε και η Επιτροπή, ότι η εφαρμοστέα νομολογία δέχεται ότι η εφαρμογή τιμών ανώτερων του AVC, αλλά κατώτερων του ATC (το οποίο, εν προκειμένω, είναι μεγαλύτερο από το LRAIC), είναι καταχρηστική μόνον εάν γίνεται με πρόθεση αποκλεισμού ανταγωνιστή (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 71 και 72). Όπως επισημάνθηκε στην αιτιολογική σκέψη 785 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αυτό ακριβώς απέδειξε η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα, αφενός, εφάρμοσε τιμές κατώτερες του LRAIC και, αφετέρου, έπραξε τούτο στο πλαίσιο σχεδίου που αποσκοπούσε στον αποκλεισμό της Icera. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός ότι τιμές ανώτερες του AVC μπορούν να επιδιώκουν θεμιτούς σκοπούς συνίσταται απλώς στην αναγνώριση της διάκρισης που διατυπώνεται στην εφαρμοστέα νομολογία και δεν αποδεικνύει ότι το LRAIC αποτελεί ακατάλληλο κόστος αναφοράς εν προκειμένω.

442 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το LRAIC αποτελεί ακατάλληλο κόστος αναφοράς στην προκειμένη περίπτωση λόγω του περιορισμένου εύρους της παραβάσεως, πρέπει να σημειωθεί ότι, σε σχέση με μια πρακτική επιθετικών τιμών διάρκειας δύο ετών σε έναν τομέα ο οποίος, όπως η ίδια η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε (βλ., μεταξύ άλλων, σημεία 333 και 337 της απάντησης της προσφεύγουσας στη ΣΑΑ, παραρτήματα Α.2.2 και Α.2.4 του δικογράφου της προσφυγής, και σημεία 715 έως 723 της απάντησης της προσφεύγουσας στην ΑΑ), χαρακτηρίζεται από κύκλους καινοτομίας σύντομης διάρκειας που απαιτούν σημαντικές επενδύσεις σε R&D, το να μη ληφθεί υπόψη κάθε κόστος σχετιζόμενο με την ανάπτυξη των προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο της φερόμενης επιθετικής πολιτικής τιμών θα ισοδυναμούσε με την παράβλεψη σημαντικού μέρους του κόστους που καθορίζει τόσο τις αποφάσεις περί τιμών της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως όσο και τις αντίστοιχες αποφάσεις των ανταγωνιστών της. Εάν ήταν αληθές, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι στους τομείς «με έντονη παρουσία R&D», οι επιχειρήσεις μπορούν να καθορίσουν τις βέλτιστες τιμές σε επίπεδα που δεν καθιστούν δυνατή την ανάκτηση του συνόλου των δαπανών R&D που μπορεί να συνδέονται με ένα συγκεκριμένο προϊόν, τότε η κερδοφορία των δραστηριοτήτων τους θα ετίθετο σοβαρά υπό αμφισβήτηση. Αντιθέτως, το κόστος αυτό διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην πολιτική καθορισμού των τιμών, κυρίως όσον αφορά τις αγορές που χαρακτηρίζονται από

ταχεία διαδοχή προϊόντων, δεδομένου ότι τα σχετικώς παλαιά προϊόντα αντικαθίστανται γρήγορα από πιο καινοτόμα προϊόντα, σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα. Το γεγονός ότι μια δραστηριότητα R&D μπορεί να επωφελείται από προγενέστερα αποτελέσματα ή να διευκολύνει μελλοντικές εξελίξεις ή ανακαλύψεις δεν σημαίνει ότι οι επενδύσεις αυτές δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη, αλλά μάλλον συνεπάγεται ότι το κόστος πρέπει να επιμερίζεται προσεκτικά μεταξύ των διαφόρων προϊόντων.

443 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας με τις οποίες αμφισβητείται η καταλληλότητα του LRAIC ως κόστους αναφοράς πρέπει να απορριφθούν. Συγκεκριμένα, μολονότι η Επιτροπή διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως στον τομέα της πολιτικής του ανταγωνισμού, το οποίο αποτελεί αντικείμενο εμπεριστατωμένου ελέγχου εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, τόσο ως προς τα πραγματικά όσο και ως προς τα νομικά ζητήματα (πρβλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, σκέψη 156), εντούτοις από τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή έσφαλε, επιλέγοντας να μη χρησιμοποιήσει το AVC ή το AAC ως κόστος αναφοράς.

444 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, το δεύτερο σκέλος του εβδόμου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι το LRAIC που υπολόγισε η Επιτροπή δεν αντιστοιχεί στο «πραγματικό» LRAIC

445 Προς στήριξη του τρίτου σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ αιτιάσεις.

446 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έσφαλε κατά τον προσδιορισμό του LRAIC, καθόσον δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, λόγω της υπάρξεως δευτερογενών αποτελεσμάτων από το ένα τσιπ στο άλλο, το κόστος που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως LRAIC δεν μπορούσε, εξαιτίας της μη ειδικής φύσης του, να συνδεθεί με ένα συγκεκριμένο τσιπ και, επομένως, απλούστατα δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό του LRAIC.

447 Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικρίνει την ανακολουθία μεταξύ της αιτιολόγησης που παρέσχε η Επιτροπή όσον αφορά τους υπολογισμούς της στη ΣΑΑ και της αιτιολόγησης που παρέσχε όσον αφορά τους υπολογισμούς της στην προσβαλλόμενη απόφαση. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, στη ΣΑΑ, επικαλείται την ανάγκη επίλυσης των «στρεβλώσεων που προκαλεί το σύστημα λογιστικής απεικόνισης», οι οποίες είχαν επισημανθεί στην απάντηση επί της ΑΑ, ενώ, στην προσβαλλόμενη απόφαση, επικαλείται περισσότερο την ανάγκη να εξεταστούν οι διατυπωθείσες επικρίσεις. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα επικρίνει το γεγονός ότι ο επανυπολογισμός του AVC από την Επιτροπή στην εν λόγω απόφαση είναι υπερβολικά περίπλοκος και το ότι η Επιτροπή δεν υιοθέτησε την παράμετρο του μέσου ανά μονάδα κόστους (AUC) στους υπολογισμούς της, σε αντίθεση με τη μέθοδο που η προσφεύγουσα είχε υποστηρίξει στις απαντήσεις της επί της ΑΑ και της ΣΑΑ.

448 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η [*εμπιστευτικό*] δεν είναι κατάλληλη για τον προσδιορισμό του αυξητικού κόστους R&D, καθόσον η εν λόγω [*εμπιστευτικό*] χρησιμοποιείται αποκλειστικώς και μόνον για σκοπούς εσωτερικής διαχείρισης και λογιστικής, και δεν είναι σχεδιασμένη ούτε προσαρμοσμένη στους σκοπούς της ανάλυσης της Επιτροπής.

449 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι αντιμετώπισε ορισμένες δαπάνες που είχαν καταχωρισθεί στην [*εμπιστευτικό*], ήτοι τις δαπάνες που εμπίπτουν στις κατηγορίες [*εμπιστευτικό*] και [*εμπιστευτικό*], ως «αυξητικό» κόστος, ενώ δεν αποτελούσαν τέτοιο κόστος, δεδομένου ότι είχαν συνδεθεί με ένα συγκεκριμένο τσιπ αποκλειστικώς και μόνον λόγω καταλογισμών [*εμπιστευτικό*], και όχι διότι αφορούσαν ειδικά το εν λόγω τσιπ.

450 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των δαπανών που καταλογίζονται άμεσα σε ένα τσιπ και των δαπανών που καταλογίζονται εκ των υστέρων μέσω κατανομής, δηλαδή όχι επειδή θεωρήθηκε ότι σχετίζονται ειδικά με το συγκεκριμένο τσιπ, αλλά αποκλειστικώς και μόνον λόγω ενός μηχανισμού εσωτερικής κατανομής. Κατά την προσφεύγουσα, οι υπάλληλοι της QCT [*εμπιστευτικό*].

451 Επομένως, οι δαπάνες που αφορούν το υλικό και δεν καταλογίζονται άμεσα σε ένα τσιπ, δηλαδή οι [*εμπιστευτικό*] στην κατηγορία [*εμπιστευτικό*], οι [*εμπιστευτικό*].

452 Ομοίως, οι δαπάνες που αφορούν το λογισμικό προκύπτουν, από τον Σεπτέμβριο του 2009, [*εμπιστευτικό*].

453 Λαμβανομένης υπόψη της ιδιαίτερης φύσης της R&D στον τομέα των ημιαγωγών, ακόμη και οι δαπάνες που έχουν καταχωρισθεί στην [*εμπιστευτικό*] ως άμεσα αφορώσες ένα τσιπ μπορεί, στην πραγματικότητα, να μην αφορούν στο σύνολό τους ειδικά το συγκεκριμένο τσιπ. Εν πάση περιπτώσει, εάν η Επιτροπή είχε θεωρήσει ως «αυξητικό» ή «ειδικό για ένα προϊόν» μόνο το άμεσα αποδιδόμενο σε ένα τσιπ κόστος R&D, δεν θα μπορούσε να διαπιστώσει επιθετική τιμολόγηση.

454 Στην πράξη, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν παρέχει καμία πειστική αιτιολόγηση σχετικά με τον χαρακτηρισμό του κόστους που εμπίπτει στις κατηγορίες [*εμπιστευτικό*] και [*εμπιστευτικό*] ως «αυξητικού», στηρίχθηκε δε απλώς και μόνον, αφενός, στη χρήση της αγγλικής λέξης «incremental» σε ένα και μόνον έγγραφο της Qualcomm που είχε στην κατοχή της, ήτοι στο [*εμπιστευτικό*], και, αφετέρου, στις εξηγήσεις που παρέσχε η Qualcomm κατά τη διοικητική διαδικασία, γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν διενήργησε καμία ανεξάρτητη αξιολόγηση.

455 Δεύτερον, όσον αφορά το [*εμπιστευτικό*] που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να προσδιορίσει την κατηγορία του αυξητικού κόστους μεταξύ των κατηγοριών δαπανών της προσφεύγουσας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το έγγραφο αυτό αφορούσε ένα συγκεκριμένο τσιπ, το [*εμπιστευτικό*], που δεν ήταν αντικείμενο της έρευνας και το οποίο δεν είχε αναπτυχθεί ταυτόχρονα με τα τσιπ που αφορούσε η εν λόγω έρευνα και, σε αντίθεση με αυτά, δεν ήταν «λεπτό» μόντεμ. Αντιθέτως, πλείονα έγγραφα που έχει στην κατοχή της η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων εκείνων τα οποία αφορούν τα υπό έρευνα τσιπ, δεν κάνουν καμία αναφορά περί αυξητικού κόστους.

456 Επιπλέον, το [*εμπιστευτικό*], με ημερομηνία Απριλίου 2011, είναι μεταγενέστερο της λήψης των κύριων αποφάσεων για επενδύσεις R&D όσον αφορά τα επίμαχα τσιπ.

457 Περαιτέρω, στην αιτιολογική σκέψη 847 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή παραβλέπει και ερμηνεύει εσφαλμένα το [*εμπιστευτικό*], στο σημείο στο οποίο περιέχει αναφορά στο κόστος R&D, το οποίο χαρακτηρίζει ως «αυξητικό». Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή όφειλε να λάβει επίσης υπόψη την αναφορά, στο ίδιο έγγραφο, στην έννοια του «πρόσθετου περιθωρίου χαρτοφυλακίου», γεγονός που θα καθιστούσε δυνατή την καλύτερη κατανόηση της

αγγλικής λέξης «incremental». Ομοίως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ουδέποτε δήλωσε, όπως αναφέρει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 848 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η έκφραση [*εμπιστευτικό*] είχε πιο γενική εφαρμογή εντός της Qualcomm απ' ό,τι στο εν λόγω έγγραφο.

458 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, επανειλημμένα, εξήγησε ότι περισσότερα από [*εμπιστευτικό*] εκ των [*εμπιστευτικό*] USD τα οποία εσφαλμένα προσμετρήθηκαν στο κόστος [*εμπιστευτικό*] και [*εμπιστευτικό*] και τα οποία η Επιτροπή θεωρεί ως «αυξητικό» κόστος για τα τσιπ MDM8200 και MDM8200A, στην πραγματικότητα σχετίζονται με την ανάπτυξη του [*εμπιστευτικό*], το οποίο δεν αφορά ειδικά ένα συγκεκριμένο τσιπ. Επ' αυτού, [*εμπιστευτικό*], αναφέρει ότι [*εμπιστευτικό*], πράγμα από το οποίο αποδεικνύεται ότι αυτά τα [*εμπιστευτικό*] USD δεν αφορούν ειδικά ένα συγκεκριμένο τσιπ.

459 Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η αιτιολογία που διατυπώνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση για την απόρριψη των σχετικών επιχειρημάτων της δεν είναι πειστική.

460 Κατά πέμπτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έσφαλε μη λαμβάνοντας υπόψη τα έσοδα της Qualcomm στο πλαίσιο της δραστηριότητας αδειών εκμετάλλευσης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Κατ' ουσίαν, θεωρεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να εξαιρέσει το κόστος R&D που συνδεόταν με τα επίμαχα τσιπ, στο μέτρο που οι δαπάνες αυτές απέρρεαν από την απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας τα οποία η Qualcomm είχε συμπεριλάβει στο χαρτοφυλάκιο των παραχωρούμενων με άδεια εκμετάλλευσης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της και οι οποίες, επομένως, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι αφορούσαν ειδικά τα επίμαχα τσιπ. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εσφαλμένα εκτίμησε, αφενός, [*εμπιστευτικό*] και, αφετέρου, ότι τα αυξητικά έσοδα από τις άδειες αυτές δεν μπορούσαν να έχουν κανέναν μετρήσιμο αντίκτυπο στα προκύπτοντα από την εν λόγω δραστηριότητα έσοδα.

461 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, εντούτοις, η ίδια η Επιτροπή επιβεβαίωσε, στην υποσημείωση 1238 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι [*εμπιστευτικό*]. Προσθέτει ότι το ζήτημα αν τα έσοδα που προκύπτουν από τη δραστηριότητα παραχώρησης αδειών εκμετάλλευσης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας μπορούν να έχουν μετρήσιμο, κατά το μάλλον ή ήττον, αντίκτυπο στα έσοδα που προκύπτουν από τη δραστηριότητα παραχώρησης αδειών εκμετάλλευσης τεχνολογιών, δεν είναι το κρίσιμο ζήτημα. Κατά την άποψή της, αυτό που πρέπει να εξακριβωθεί είναι αν το επίμαχο R&D είναι πραγματικά «αυξητικό» σε σχέση με τα τρία υπό έρευνα τσιπ και αν οδηγεί σε διπλώματα ευρεσιτεχνίας τα οποία στη συνέχεια κατατίθενται, με συνέπεια το εν λόγω R&D να μην αφορά ειδικά τα συγκεκριμένα τσιπ.

462 Κατά την προσφεύγουσα, δεν μπορεί επίσης να υπάρξει άμεση σύνδεση των τσιπ και των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας λογισμικού, στο μέτρο που το κόστος για τα τελευταία δεν συνδέεται άμεσα με συγκεκριμένο τσιπ.

463 Κατ' έκτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε απόσπασμα της [*εμπιστευτικό*] από το οποίο δεν προκύπτει σύνδεση καμίας από τις δαπάνες που περιλαμβάνονται σε αυτό με συγκεκριμένους πελάτες. Εντούτοις, η Επιτροπή εκτιμά ότι το κόστος R&D που σχετίζεται με την ανάπτυξη των επίμαχων τσιπ αποτελούσε «αυξητικό» κόστος για την Huawei και την ZTE. Κατά την προσφεύγουσα, η ανάλυση τιμής-κόστους όσον αφορά μόνον την Huawei και την ZTE θα έπρεπε, ωστόσο, να μην περιλαμβάνει κανένα κόστος R&D, γεγονός που θα συνηγορούσε ακολούθως υπέρ της χρησιμοποίησης του AVC ή του AAC.

464 Ειδικότερα, πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι οι πωλήσεις προς άλλους πελάτες πλην της ZTE και της Huawei δεν δικαιολογούσαν την ανάπτυξη των επίμαχων τσιπ δεν σημαίνει ότι οι πωλήσεις προς την Huawei και την ZTE αρκούσαν για να δικαιολογήσουν την ανάπτυξη των συγκεκριμένων τσιπ. Δεύτερον, η ίδια η Επιτροπή δέχθηκε, στις αιτιολογικές σκέψεις 131, 132 και 354 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το τσιπ MDM8200 είχε αναπτυχθεί σε συνεργασία με άλλες επιχειρήσεις πλην των ZTE και Huawei. Τρίτον, τα στοιχεία σχετικά με τις πωλήσεις του τσιπ MDM8200A προς την ZTE και την Huawei, όπως παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 980 και τον πίνακα 58 της εν λόγω αποφάσεως, ουδόλως τεκμηριώνουν την παραδοχή ότι σχετιζόμενο με το εν λόγω τσιπ κόστος R&D έπρεπε να θεωρηθεί ότι αφορούσε ειδικά τις δύο αυτές πελάτισσες. Τέταρτον, τα έγγραφα που μνημονεύει η Επιτροπή στην υποσημείωση 1277 της ίδιας αυτής αποφάσεως δεν στηρίζουν επ' ουδενί τη θέση της Επιτροπής. Πέμπτον, η Qualcomm [*εμπιστευτικό*].

465 Κατ' έβδομον, η προσφεύγουσα επικρίνει τις ad hoc επεμβάσεις στις οποίες προέβη η Επιτροπή ανακατανέμοντας το κόστος που είχε καταχωρισθεί στην [*εμπιστευτικό*] σε διάφορα τσιπ, και ιδίως ανακατανέμοντας το κόστος του τσιπ MDM8200 στο τσιπ MDM8200A, με αποτέλεσμα το LRAIC για το τσιπ MDM8200A να αυξηθεί από [*εμπιστευτικό*] σε [*εμπιστευτικό*] USD¨ χωρίς την επέμβαση αυτή, οι τιμές δεν θα ήταν κατώτερες του κόστους όσον αφορά το τελευταίο αυτό τσιπ. Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα, πρώτον, ισχυρίζεται ότι δεν αμφισβητείται ότι η απόφαση της Qualcomm να αναπτύξει το εν λόγω τσιπ είναι μεταγενέστερη και ανεξάρτητη από την απόφασή της να αναπτύξει το τσιπ MDM8200 και ότι τα δύο αυτά τσιπ δεν εντάσσονταν σε κοινό σχέδιο, όπως προκύπτει από τον πίνακα που παρατίθεται στην αιτιολογική σκέψη 880, στοιχείο α΄, της προσβαλλομένης αποφάσεως.

466 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι ανέπτυξε πολλά τσιπ μετά το τσιπ MDM8200 και το τσιπ MDM8200A, που ήταν επίσης συμβατά με την τεχνολογία HSPA+ και με πιο προηγμένες τεχνολογίες. Επίσης, τίποτε δεν καθιστά τη σχέση μεταξύ του τσιπ MDM8200 και του τσιπ MDM8200A «μοναδική»: η ύπαρξη στενής τεχνικής σχέσης μεταξύ δύο τσιπ δεν αποτελεί τίποτε το μοναδικό, ούτε καν ασυνήθιστο.

467 Τρίτον, μολονότι είναι αληθές ότι, μέχρι ένα ορισμένο χρονικό σημείο, μεταξύ 2013 και 2015, [*εμπιστευτικό*], τούτο οφειλόταν απλώς και μόνον σε τυπογραφικό λάθος, το οποίο, τότε, δεν ήταν ιδιαιτέρως προβληματικό. Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει ανακολουθία όσον αφορά την αντιμετώπιση, αφενός, των τσιπ MDM8200 και MDM8200A και, αφετέρου, του τσιπ MDM6200, το οποίο επίσης είναι ένα τσιπ χαρακτηριζόμενο ως τσιπ «αιχμής» το οποίο έχει στενή σχέση με άλλα τσιπ της Qualcomm, και ιδίως με το προγενέστερο τσιπ QSC6295.

468 Τέταρτον, η Επιτροπή δεν κατέβαλε καμία προσπάθεια για να διεξαγάγει έρευνα σχετικά με την επίμαχη τεχνολογία και τις επίμαχες δραστηριότητες R&D ούτε για να συνδέσει τις επεμβάσεις της με συγκεκριμένες εγγραφές ή κατηγορίες κόστους στην [*εμπιστευτικό*].

469 Κατ' όγδοον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι εσφαλμένα κατένειμε το «αυξητικό» κόστος βάσει των εσόδων και όχι βάσει του όγκου των πωλήσεων.

470 Κατ' αρχάς, η συγκεκριμένη μέθοδος δεν βρίσκει κανένα σχετικό έρεισμα στη νομική ή οικονομική βιβλιογραφία. Επιπλέον, καταλήγει στην κατανομή επιπλέον κόστους στις πωλήσεις απλώς και μόνον λόγω του ότι οι τιμές κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου είναι σχετικά υψηλές, γεγονός που ευνοεί κατά πολύ τη διαπίστωση επιθετικών τιμών σε περιπτώσεις που αυτές δεν υπάρχουν. Τέλος, το πραγματικό κριτήριο αποκλεισμού από την αγορά συνίσταται στο να εξακριβωθεί ότι η επιχείρηση αυξάνει στη συνέχεια τις τιμές της (πράγμα που δεν έπραξε η

προσφεύγουσα), γεγονός το οποίο σημαίνει, σύμφωνα με την εν λόγω μέθοδο, ότι καταλογίζεται μικρότερο κόστος R&D στις φερόμενες ως επιθετικές πωλήσεις λόγω του ότι το εν λόγω κόστος μεταφέρεται περισσότερο στην περίοδο ανάκτησης. Τούτο δεν έχει κανένα νόημα από οικονομική άποψη και δεν συμβιβάζεται με την έννοια της «ανάκτησης».

471 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έσφαλε επίσης ορίζοντας την επίμαχη μέθοδο ως «εκτίμηση της εξέλιξης της τιμής ενός τσιπ», παραβλέποντας με τον τρόπο αυτό ότι το LRAIC αποτελεί μέτρο κόστους και όχι τιμής.

472 Επιπλέον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η επίμαχη μέθοδος συνιστά «κινούμενο στόχο», λόγω του οποίου, εάν αυτή είχε αυξήσει τις τιμές της για να αποφύγει τη φερόμενη επιθετική πολιτική, τούτο θα προκαλούσε, συγχρόνως, αύξηση των εσόδων της, πράγμα που θα οδηγούσε σε κατανομή μεγαλύτερου κόστους R&D ανά τρίμηνο, με αποτέλεσμα να είναι πάντοτε υπεύθυνη για επιθετική πολιτική. Η προσφεύγουσα επικρίνει επίσης τα «απρόβλεπτα και παράδοξα αποτελέσματα» στα οποία καταλήγει η εν λόγω μέθοδος όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι εάν είχε επιλεγεί ο επιμερισμός βάσει του όγκου των πωλήσεων πρακτικά δεν θα διαπιστωνόταν καμία τιμολόγηση κάτω του κόστους.

473 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

474 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, η οποία αφορά τον εσφαλμένο προσδιορισμό του LRAIC, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι στη βιομηχανία των τσιπ είναι δυνατό να υφίστανται δευτερογενή αποτελέσματα καθώς τα προϊόντα βελτιώνονται. Ωστόσο, τούτο δεν εμποδίζει το ενδεχόμενο η προσφεύγουσα να υποβλήθηκε σε δαπάνες ειδικά για την ανάπτυξη ενός συγκεκριμένου τσιπ ή να μπόρεσε να διαθέσει το εν λόγω τσιπ στην αγορά χωρίς να υποβληθεί στις δαπάνες αυτές. Επομένως, ακόμη και αν υφίστανται δευτερογενή αποτελέσματα, η Επιτροπή δεν έσφαλε επιλέγοντας να λάβει υπόψη το αυξητικό κόστος ανάπτυξης που αφορούσε ειδικά το επίμαχο προϊόν.

475 Επιπλέον, στηρίζοντας τον υπολογισμό του κόστους στην [*εμπιστευτικό*], η Επιτροπή, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 835 της προσβαλλομένης αποφάσεως, έλαβε υπόψη μόνον το κόστος το οποίο η προσφεύγουσα είχε καταχωρίσει άμεσα ή έμμεσα για την ανάπτυξη των επίμαχων τσιπ. Όπου υπήρχαν συγκεκριμένα στοιχεία για δευτερογενή αποτελέσματα, η Επιτροπή τα έλαβε υπόψη της, όπως προκύπτει, όσον αφορά τα δευτερογενή αποτελέσματα του κόστους R&D μεταξύ των τσιπ MDM8200 και MDM8200A, από το σημείο 12.6.3.2 της εν λόγω αποφάσεως.

476 Όσον αφορά τα ενδεχόμενα δευτερογενή αποτελέσματα γενικότερα, ελλείψει πληροφοριών που θα μπορούσαν να παράσχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προσδιορίσει ποσοτικά τα αποτελέσματα αυτά, όπως εκτίμησε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 783 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η πλέον εύλογη προσέγγιση ήταν να υποτεθεί ότι τα δευτερογενή αποτελέσματα από τα οποία είχε επωφεληθεί ένα συγκεκριμένο τσιπ εξισορροπούνταν κατά προσέγγιση από τα δευτερογενή αποτελέσματα που το συγκεκριμένο τσιπ είχε παραγάγει για άλλα τσιπ. Κατά συνέπεια, το κόστος ανάπτυξης του εν λόγω τσιπ δεν εξαιρέθηκε λόγω των δευτερογενών αποτελεσμάτων που πιθανώς είχε παραγάγει το τσιπ αυτό.

477 Ως εκ τούτου, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

478 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, που αφορά την ανακολουθία μεταξύ της αιτιολόγησης που παρέσχε η Επιτροπή όσον αφορά τους υπολογισμούς της στη ΣΑΑ και της αιτιολόγησης που παρέσχε όσον αφορά τους υπολογισμούς της στην προσβαλλομένη απόφαση, αρκεί η διαπίστωση ότι η εν λόγω αιτίαση, ακόμη και αν ήταν βάσιμη, ουδόλως θα μπορούσε να οδηγήσει στην κρίση ότι η επίμαχη μέθοδος δεν ήταν νόμιμη. Ως εκ τούτου, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

479 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση, που αφορά την ακαταλληλότητα της [*εμπιστευτικό*] για τον προσδιορισμό του αυξητικού κόστους R&D, υπενθυμίζεται ότι, στην εν λόγω βάση δεδομένων, η προσφεύγουσα καταγράφει το κόστος, ανά τσιπ, τούτο δε για εσωτερικούς διαχειριστικούς και λογιστικούς σκοπούς. Λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω κατανομής του κόστους ανά τσιπ και του γεγονότος ότι η συγκεκριμένη βάση δεδομένων χρησιμοποιείται εσωτερικά από την Qualcomm, η προσφεύγουσα δεν κατορθώνει να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο θα έπρεπε να θεωρηθεί ακατάλληλη για τον επανυπολογισμό του κόστους από την Επιτροπή. Επιπλέον, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 845 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ίδια η προσφεύγουσα, προκειμένου να απαντήσει στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών που αφορούσαν τον ποσοτικό προσδιορισμό του κόστους, άντλησε πληροφορίες από την εν λόγω βάση δεδομένων.

480 Περαιτέρω, όσον αφορά τον ισχυρισμό της Qualcomm ότι το σύνολο των δεδομένων που περιλαμβάνονται στην [*εμπιστευτικό*] δεν έχει σχεδιαστεί για τον υπολογισμό του LRAIC για τους σκοπούς του δικαίου του ανταγωνισμού, αρκεί να σημειωθεί ότι το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει την Επιτροπή να στηριχθεί σε μια τέτοια βάση δεδομένων, εφόσον αυτή περιέχει πληροφορίες κρίσιμες για την έρευνά της.

481 Τέλος, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή αρχικώς αποφάσισε να μη χρησιμοποιήσει την [*εμπιστευτικό*] στην ΑΑ και ότι δεν εξήγησε την αλλαγή της θέσης της επί του ζητήματος αυτού στη ΣΑΑ, αρκεί η επισήμανση ότι, υπό το πρίσμα της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 367 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να επικαλεστεί ότι η Επιτροπή δεν απάντησε ειδικώς, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε όλες τις πραγματικές ή νομικές παρατηρήσεις που αυτή προέβαλε κατά τη διοικητική διαδικασία. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

482 Όσον αφορά την τέταρτη αιτίαση, η οποία αφορά την εσφαλμένη αντιμετώπιση ορισμένων δαπανών που είχαν καταχωρισθεί στην [*εμπιστευτικό*] ως «αυξητικό» κόστος, πρέπει, κατ' αρχάς, να επισημανθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει, στο σημείο 12.6.3.1, εξήγηση για το μέτρο του σταθερού τμήματος του κόστους R&D στο οποίο υποβαλλόταν η Qualcomm για την παραγωγή εκάστου τσιπ, το οποίο ελήφθη υπόψη για τον υπολογισμό του LRAIC. Ειδικότερα, στην αιτιολογική σκέψη 835 της εν λόγω αποφάσεως απαριθμούνται οι διάφορες κατηγορίες δαπανών R&D που αποδίδονται, στην εν λόγω βάση δεδομένων, σε έκαστο τσιπ, είτε άμεσα, σε σχέση με την ανάπτυξη ενός συγκεκριμένου προϊόντος, είτε «εκ των υστέρων».

483 Εξάλλου, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 411 ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση διευκρινίζει, στις αιτιολογικές σκέψεις 836 και 837, ότι, κατά την επιλογή των στοιχείων που έπρεπε να περιληφθούν στην ανάλυση του κόστους ως «αυξητικό» κόστος, η Επιτροπή καθοδηγήθηκε από τη χρήση της αγγλικής λέξης «incremental» στο [*εμπιστευτικό*], σχετικά με την οποία η Επιτροπή ζήτησε από την Qualcomm, με το ερώτημα 8.3 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών που απηύθυνε με απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2017, να παράσχει για τα επίμαχα τσιπ τις ίδιες

πληροφορίες όσον αφορά το αυξητικό R&D με εκείνες που παρέχονταν για το [*εμπιστευτικό*]. Οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν ως απάντηση παρατίθενται στο παράρτημα Α.15.1 του δικογράφου της προσφυγής.

484 Τέλος, η Επιτροπή επανυπολόγισε το αυξητικό κόστος αθροίζοντας τις δαπάνες [*εμπιστευτικό*] και τις δαπάνες [*εμπιστευτικό*], δηλαδή όλες τις συνιστώσες του κόστους που περιλαμβάνονται στη βάση δεδομένων που παρατίθεται στο παράρτημα Α.15.1 του δικογράφου της προσφυγής, εξαιρουμένων εκείνων που είχαν καταχωρισθεί ως δαπάνες [*εμπιστευτικό*], δεδομένου ότι τις τελευταίες αυτές δαπάνες, μολονότι εμφανίζονταν στην εν λόγω τράπεζα δεδομένων, η Qualcomm τις είχε αφαιρέσει από το συνολικό κόστος «Incremental (ήτοι κατά την ίδια [μέθοδο] της [*εμπιστευτικό*])» στην ίδια τράπεζα δεδομένων.

485 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της βάσης δεδομένων που επικρίνει η προσφεύγουσα συνοψίζονται στην αιτιολογική σκέψη 835 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προσδιορίστηκαν δε από την Επιτροπή βάσει των πληροφοριών που παρέσχε η Qualcomm.

486 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα, κατά πρώτον, με την από Δεκεμβρίου 2013 απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 10ης Ιουλίου 2013, και, ειδικότερα, με την απάντησή της στην ερώτηση 19 που αφορούσε τα κύρια στάδια ανάπτυξης των πρώτων τσιπ MDM και το σχετικό κόστος, κατά δεύτερον, με την απάντησή της στις ερωτήσεις 8 και 9 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της 13ης Οκτωβρίου 2014 (παράρτημα Α.4.8.b του δικογράφου της προσφυγής), στα σημεία 38 επ., και, κατά τρίτον, με την απάντησή της στην ερώτηση 8.3 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών που απευθύνθηκε με απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2017 (παράρτημα Α.4.10.b του δικογράφου της προσφυγής), παρέσχε πάντοτε τα ίδια στοιχεία, ανεξαρτήτως του αν οι εν λόγω πληροφορίες ταξινομούνταν σύμφωνα με [*εμπιστευτικό*] είτε όχι.

487 Με άλλα λόγια, στις απαντήσεις της προσφεύγουσας, οι διάφορες κατηγορίες δαπανών προσδιορίζονται και αποδίδονται σε ένα συγκεκριμένο τσιπ με τον ίδιο τρόπο και, ελλείψει ανακολουθιών μεταξύ των πινάκων που παρατίθενται στις διάφορες απαντήσεις (με εξαίρεση τις δαπάνες [*εμπιστευτικό*]), οι κατηγορίες αυτές μπορούν επομένως να θεωρηθούν ως «αυξητικό» κόστος ενός τέτοιου τσιπ. Συγκεκριμένα, η μόνη διαφορά μεταξύ της λήψης ή μη υπόψη της μεθόδου έγκειται στη συμπερίληψη ή μη του τελευταίου αυτού στοιχείου κόστους, το οποίο η Επιτροπή, εν πάση περιπτώσει, εξαίρεσε από τους υπολογισμούς της.

488 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, για να μπορεί μια συγκεκριμένη δαπάνη να περιληφθεί στον υπολογισμό του LRAIC, απλώς και μόνον η χρήση της αγγλικής λέξης «incremental» ως προς τη δαπάνη αυτή στον [*εμπιστευτικό*] δεν μπορεί να αποτελεί το καθοριστικό κριτήριο. Αντιθέτως, τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη είναι περισσότερο η εγγενής φύσης της ίδιας της δαπάνης (ήτοι το αν εμπίπτει σε μία από τις κατηγορίες δαπανών που θεωρούνται γενικώς ως αποτελούσες αυξητικό κόστος), καθώς και η μέθοδος ταξινόμησης που ακολούθησε η ίδια η προσφεύγουσα στις απαντήσεις της.

489 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι, βάσει των απαντήσεων και των εξηγήσεων που παρέσχε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η προσβαλλομένη απόφαση υπολογίζει με ορθό τρόπο τα στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό του LRAIC. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην απάντησή της στην ερώτηση 19 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της 10ης Ιουλίου 2013 (στην πρώτη σχετική απάντηση που χρονολογείται

από τον Δεκέμβριο του 2013) (παράρτημα Α.4.3 του δικογράφου της προσφυγής), η προσφεύγουσα δεν έκανε καμία αναφορά στην κατανομή του κόστους ή στο γεγονός ότι, στην πράξη, ορισμένες από τις δαπάνες αυτές δεν μπορούσαν να αποδοθούν σε συγκεκριμένα τσιπ.

490 Επιπλέον, όσον αφορά το κόστος ανάπτυξης του λογισμικού, η προσφεύγουσα επισήμανε, κατ' ουσίαν, στα σημεία 90 και 92 της απάντησης στην ερώτηση 19 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της 10ης Ιουλίου 2013 (παράρτημα Α.4.3 του δικογράφου της προσφυγής), ότι ο κύκλος ζωής ενός λογισμικού ήταν στενά συνδεδεμένος με τον κύκλο ζωής ενός συγκεκριμένου τσιπ και ότι το σχετικό κόστος ακολουθούσε τον εμπορικό κύκλο ζωής του εν λόγω τσιπ, επιβεβαιώνοντας ως εκ τούτου το συμπέρασμα που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 860 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το συγκεκριμένο τμήμα της [*εμπιστευτικό*] αποτελεί στέρεη βάση για τον προσδιορισμό του κόστους R&D για την ανάπτυξη λογισμικού που έπρεπε να αποδοθεί σε ένα συγκεκριμένο τσιπ. Τούτο δεν αποκλείει, εξάλλου, το ενδεχόμενο ένα μέρος του λογισμικού να χρησιμοποιηθεί στη συνέχεια για μεταγενέστερα τσιπ.

491 Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι η επιφύλαξη της προσφεύγουσας όσον αφορά την κατανομή του κόστους διατυπώθηκε κατά τρόπο σχετικά ασαφή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και στο δικόγραφο της προσφυγής.

492 Η εν λόγω έλλειψη σαφήνειας στον προσδιορισμό των κατηγοριών δαπανών που δεν είναι αυξητικές υπονομεύει την αξιοπιστία των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, κατά μείζονα λόγο διότι, εάν ακολουθείτο η συλλογιστική της, σχεδόν κανένα κόστος R&D δεν θα μπορούσε να αποδοθεί σε συγκεκριμένο τσιπ.

493 Όσον αφορά την αποδεικτική αξία των στοιχείων που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, υπενθυμίζεται ότι η αξιοπιστία και, ως εκ τούτου, η αποδεικτική αξία ενός εγγράφου εξαρτώνται από την προέλευσή του, τις περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίστηκε, τον αποδέκτη του και το περιεχόμενό του (αποφάσεις της 15ης Μαρτίου 2000, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-25/95, T-26/95, T-30/95 έως T-32/95, T-34/95 έως T-39/95, T-42/95 έως T-46/95, T-48/95, T-50/95 έως T-65/95, T-68/95 έως T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 και T-104/95, EU:T:2000:77, σκέψεις 1053 και 1838, και της 12ης Ιουλίου 2011, Hitachi κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-112/07, EU:T:2011:342, σκέψη 70).

494 Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή στηρίχθηκε, για τον εκ μέρους της επανυπολογισμό των τιμών, στους πίνακες και τις απαντήσεις που παρέσχε η ίδια η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων των αριθμητικών στοιχείων που αντλούνταν από την [*εμπιστευτικό*], επιπλέον δε, απλώς εφάρμοσε τα κριτήρια ταξινόμησης που είχε ήδη χρησιμοποιήσει η προσφεύγουσα. Δεδομένου ότι τα εν λόγω στοιχεία προέρχονται από την ίδια την προσφεύγουσα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ήταν αρκούντως αξιόπιστα για να στηρίξουν τον επανυπολογισμό των τιμών εκ μέρους της Επιτροπής.

495 Στο πλαίσιο αυτό, δεν αρκεί η ενδιαφερόμενη επιχείρηση να επικαλεστεί κάποια περίσταση που θα μπορούσε να επηρεάσει την αποδεικτική αξία των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων. Αντιθέτως, η ενδιαφερόμενη επιχείρηση οφείλει να αποδείξει επαρκώς κατά νόμο, αφενός, ότι συντρέχει η περίσταση την οποία επικαλείται και, αφετέρου, ότι η περίσταση αυτή κλονίζει την αποδεικτική αξία των στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2018, Infineon Technologies κατά Επιτροπής, C-99/17 P, EU:C:2018:773, σκέψεις 65 έως 67).

496 Στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα απλώς και μόνον επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που προέβαλε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, με βάση την απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 13ης Οκτωβρίου 2014, επιμένοντας στο ότι τα παρασχεθέντα στοιχεία δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς αντιμονοπωλιακής ανάλυσης, χωρίς να επικαλείται επιπλέον προς στήριξη της θέσης της κανένα έγγραφο που να αποδεικνύει ότι μια άλλη μέθοδος ταξινόμησης θα ήταν καταλληλότερη από εκείνη την οποία ακολούθησε η Επιτροπή. Ελλείψει τέτοιων αποδεικτικών στοιχείων, συνάγεται ότι, τόσο σε περίπτωση άμεσης όσο και σε περίπτωση έμμεσης καταχώρισης, το κόστος που προσδιόρισε η ίδια η προσφεύγουσα απαντώντας στο ερώτημα της Επιτροπής πρέπει κατ' αρχήν να θεωρηθεί ως αυξητικό για καθένα από τα επίμαχα τσιπ.

497 Πέραν αυτού, πρέπει να σημειωθεί, όπως επισήμανε και η Επιτροπή, ότι η επιλογή συγκεκριμένης μεθόδου καταχώρισης (άμεσης ή έμμεσης, δηλαδή μέσω κατανομής) εκ μέρους της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως μπορεί να επηρεάσει την ανάλυση του κόστους της. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν, πράγματι, κάποιο στοιχείο κόστους ήταν αποτέλεσμα κατανομής, το γεγονός αυτό δεν θα μπορούσε, αυτό καθεαυτό, να εμποδίσει τη συμπερίληψή του στον υπολογισμό του LRAIC. Εάν συνέβαινε αυτό, μια κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση θα μπορούσε σε κάθε περίπτωση να αποφύγει οποιαδήποτε ανάλυση τιμής-κόστους επικαλούμενη την αδυναμία ανακατανομής συγκεκριμένων δαπανών. Επιπλέον, στην υπό κρίση υπόθεση, οι κατανομές αντικατοπτρίζουν τις εκτιμήσεις της ίδιας της προσφεύγουσας σχετικά με τις δαπάνες που πρέπει να συνδεθούν με ένα συγκεκριμένο τσιπ.

498 Όσον αφορά τα [*εμπιστευτικό*] USD του κόστους R&D που καταχωρίσθηκε για το τσιπ MDM8200, αλλά στην πραγματικότητα αφορούσε το [*εμπιστευτικό*], πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα ήγειρε το ζήτημα αυτό για πρώτη φορά με την απάντηση επί της ΣΑΑ. Προηγουμένως, η Επιτροπή δεν είχε κανένα λόγο να αμφισβητήσει την ακρίβεια των ληφθέντων στοιχείων, κατά μείζονα λόγο διότι το άρθρο 18, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 επιβάλλει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις την υποχρέωση να παρέχουν πλήρεις, ακριβείς και όχι παραμορφωμένες πληροφορίες.

499 Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι το κόστος αυτό είχε καταχωρισθεί ως σχετικό με το τσιπ MDM8200 προκύπτει σαφώς από την [*εμπιστευτικό*] και από τις απαντήσεις της προσφεύγουσας, οι οποίες πρέπει να θεωρηθούν ως ιδιαιτέρως αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία καθόσον αντίκεινται προς τα συμφέροντα του δηλούντος (πρβλ. απόφαση της 3ης Μαρτίου 2011, Siemens κατά Επιτροπής, T-110/07, EU:T:2011:68, σκέψεις 54 και 75). Έναντι των στοιχείων αυτών, το μόνο αποδεικτικό στοιχείο που προσκόμισε η προσφεύγουσα είναι ένα έγγραφο της 9ης Ιουλίου 2009 με τίτλο [*εμπιστευτικό*] (παράρτημα A.18.1 του δικογράφου της προσφυγής), το οποίο περιλαμβάνει την υποσημείωση 20 που κάνει λόγο για την εξαίρεση του ποσού των [*εμπιστευτικό*] USD, διότι αντιστοιχεί στο [*εμπιστευτικό*]. Πρέπει να σημειωθεί, επ' αυτού, ότι το εν λόγω έγγραφο, όπως παρατήρησε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 851 της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρουσιάζει έναν συγκριτικό πίνακα του κόστους R&D που αφορά το τσιπ MDM8200 σε σύγκριση με το κόστος που αφορά το τσιπ MDM8200A, το οποίο θεωρείται ως μη ανταγωνιστικό όσον αφορά το κόστος («not cost competitive»). Το μόνο που φαίνεται ότι αποδεικνύει ο πίνακας αυτός είναι ότι, για τους σκοπούς της συγκρίσεως του κόστους των δύο τσιπ στην παρουσίαση, το εν λόγω ποσό για το [*εμπιστευτικό*] δεν λαμβάνεται υπόψη, ωστόσο δεν αποδεικνύει ότι, κατά τον υπολογισμό του κόστους που αφορά το τσιπ MDM8200, οι συγκεκριμένες δαπάνες δεν ελήφθησαν, ή δεν θα έπρεπε να ληφθούν, υπόψη. Κατά τα λοιπά, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν τεκμηριώνονται από κανένα έγγραφο

και δεν είναι, αφ' εαυτών, ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τα στοιχεία που είχε προσκομίσει προηγουμένως η ίδια η προσφεύγουσα. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

500 Όσον αφορά την πέμπτη αιτίαση, με την οποία προβάλλεται ότι εσφαλμένα δεν ελήφθησαν υπόψη τα έσοδα που πραγματοποίησε η Qualcomm στο πλαίσιο της δραστηριότητας παραχώρησης αδειών εκμετάλλευσης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, επισημαίνεται ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα μετέβαλε την πολιτική της όσον αφορά την παραχώρηση αδειών εκμετάλλευσης, τούτο δεν σημαίνει ότι δεν παρείχε άδειες εκμετάλλευσης για το σύνολο του χαρτοφυλακίου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της κατά την κρίσιμη περίοδο. Εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει από την υποσημείωση 1238 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι [*εμπιστευτικό*].

501 Επίσης, παρατηρείται ότι, αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι προσδιόρισε περίπου [*εμπιστευτικό*] διπλώματα ευρεσιτεχνίας και αιτήσεις διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας μεταξύ των οποίων «πολλές» είναι «πιθανόν» να προήλθαν «εν όλω ή εν μέρει» από εργασίες που η Επιτροπή θεωρεί ότι αφορούσαν ειδικά τα επίμαχα τσιπ. Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν προσδιορίζει τα εν λόγω διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τις εν λόγω αιτήσεις διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ούτε προσδιορίζει ποσοτικά τα έσοδα που προέρχονται από την αιτία αυτή. Αντιθέτως, περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι, κυρίως όσον αφορά τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας λογισμικού, είναι αδύνατο να προσδιοριστούν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που αφορούν τα επίμαχα τσιπ. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με το ζήτημα αυτό. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

502 Όσον αφορά την έκτη αιτίαση, με την οποία προβάλλονται, κατ' ουσίαν, σφάλματα κατά τη λήψη υπόψη του κόστους R&D που σχετίζεται με την ανάπτυξη των τσιπ της Qualcomm, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως προκύπτει σαφώς από την προσβαλλόμενη απόφαση, ειδικότερα από την αιτιολογική σκέψη 862 και, γενικότερα, από το σημείο 12.6.3 αυτής, ότι οι πωλήσεις προς την Huawei και την ZTE ήταν θεμελιώδεις για την ανάκτηση του κόστους R&D.

503 Επιπλέον, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 888 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ήταν σκόπιμο να συμπεριληφθεί το σχετιζόμενο με το R&D αυξητικό κόστος στον υπολογισμό του κόστους με σκοπό να εκτιμηθεί αν οι πωλήσεις προς την Huawei και την ZTE είχαν πραγματοποιηθεί σε τιμές κάτω του κόστους, δεδομένου ότι οι προβλέψεις πωλήσεων προς την Huawei και την ZTE αντιπροσώπευαν σημαντικό μέρος της αναμενόμενης ζήτησης που δικαιολογούσε εξαρχής την ανάπτυξη των εν λόγω τσιπ. Εξάλλου, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ενώ οι προβλέψεις πωλήσεων των μονάδων των τσιπ MDM8200, MDM6200 και MDM8200A σε άλλους πελάτες συνέβαλαν επίσης στην ανάκτηση του οριακού κόστους ανάπτυξης, οι πωλήσεις αυτές ήταν τέτοιας τάξεως μεγέθους που δεν θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την ανάπτυξη των προϊόντων αυτών. Το εν λόγω συμπέρασμα επιβεβαιώνεται επίσης από τα έγγραφα που μνημονεύονται στην υποσημείωση 1277 της εν λόγω αποφάσεως.

504 Συνεπώς, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

505 Όσον αφορά την έβδομη αιτίαση, η οποία αφορά τις εκ των υστέρων επεμβάσεις στις οποίες προέβη η Επιτροπή ανακατανέμοντας τις καταχωρισμένες στην [*εμπιστευτικό*] δαπάνες μεταξύ διαφόρων τσιπ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ίδια η προσφεύγουσα συνομολόγησε ότι, μέχρι τον Δεκέμβριο του 2013, οι δαπάνες που σχετίζονταν με το χρησιμοποιούμενο λογισμικό για τα

τσιπ MDM8200 και MDM8200A, όπως αυτές είχαν καταχωρισθεί στην εν λόγω [*εμπιστευτικό*], δεν διακρίνονταν ανάλογα με το αν αφορούσαν το ένα ή το άλλο από τα δύο αυτά τσιπ (υποσημείωση 78 της απάντησης στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 13ης Οκτωβρίου 2014).

506 Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, στον πίνακα που αποτελεί απόσπασμα της [*εμπιστευτικό*] και περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α.15.1 του δικογράφου της προσφυγής, μολονότι η ανάπτυξη του τσιπ MDM8200A άρχισε τον Απρίλιο του 2009, εντούτοις καμία δαπάνη δεν αφορά το εν λόγω τσιπ πριν από το τελευταίο τρίμηνο του 2009, και ότι, ακόμη και από αυτό το χρονικό σημείο και μετά, οι δαπάνες που αφορούν το συγκεκριμένο τσιπ παραμένουν χαμηλές σε σχέση με εκείνες του τσιπ MDM8200 και του τσιπ MDM6200. Το γεγονός αυτό, δεδομένης της τεχνικής ομοιότητας των δύο τσιπ και της κοινής εμπορικής τους διάθεσης, επιβεβαιώνει τα επιχειρήματα της Επιτροπής στην αιτιολογική σκέψη 880 της προσβαλλόμενης απόφασης, αποδεικνύοντας την ύπαρξη μοναδικής σχέσης μεταξύ του τσιπ MDM8200 και του τσιπ MDM8200A, η οποία δεν μπορεί να συγκριθεί με τη σχέση που θα μπορούσε να υπάρχει μεταξύ του τσιπ MDM8200 και οποιουδήποτε άλλου τσιπ που υποστηρίζει την τεχνολογία HSPA+.

507 Επίσης, η παρεμβαίνουσα ορθώς παρατηρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει «ανάλυση αποδοτικότητας κύκλου ζωής», στο πλαίσιο της οποίας εξετάζεται η αποδοτικότητα του συνόλου των πωλήσεων του τσιπ MDM8200 και του τσιπ MDM8200A, καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους και για το σύνολο των πελατών, και ότι από την εν λόγω ανάλυση προκύπτει ότι τα έσοδα από τα δύο αυτά τσιπ κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους δεν επαρκούσαν για να καλύψουν το κόστος τους R&D κατασκευής και ανάπτυξης. Κατά συνέπεια, η τιμολόγηση της Qualcomm όσον αφορά τα δύο αυτά τσιπ σε καμία περίπτωση δεν θα παρείχε σε έναν εξίσου αποτελεσματικό προμηθευτή τη δυνατότητα να καλύψει το κόστος του για ένα ανταγωνιστικό τσιπ.

508 Υπό τις συνθήκες αυτές, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

509 Όσον αφορά την όγδοη αιτίαση, η οποία αφορά τον εσφαλμένο επιμερισμό του «αυξητικού» κόστους βάσει των εσόδων και όχι βάσει του όγκου πωλήσεων, πρώτον, επισημαίνεται ότι, μολονότι η Επιτροπή παραθέτει, στην υποσημείωση 1293 της προσβαλλομένης αποφάσεως, μόνο μία πηγή υπέρ της επιλεγείσας μεθόδου, ήτοι τις αρχές του ΟΟΣΑ του 2017 σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις και τις φορολογικές διοικήσεις, η προσφεύγουσα, από την πλευρά της, δεν παραπέμπει σε καμία μελέτη ή αρχή προς στήριξη της εναλλακτικής μεθόδου που προτείνει. Εξάλλου, η προσφεύγουσα, στον βαθμό που με το επιχείρημά της ότι η μέθοδος που υιοθέτησε η Επιτροπή ευνοεί κατά πολύ τη διαπίστωση επιθετικών τιμών σε περιπτώσεις που δεν υφίστανται τέτοιες τιμές ισχυρίζεται ότι η εν λόγω μέθοδος οδηγεί στον τεχνητό προσδιορισμό των τιμών αποκλεισμού από την αγορά, δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να στηρίξει τον ισχυρισμό της.

510 Δεύτερον, αρκεί η διαπίστωση, όπως έπραξε και η Επιτροπή, ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο η επιλεγείσα από την Επιτροπή μέθοδος έχει ως αποτέλεσμα να καταλογίζεται μικρότερο κόστος R&D στις φερόμενες ως επιθετικές πωλήσεις λόγω του ότι το εν λόγω κόστος μεταφέρεται περισσότερο στην περίοδο ανάκτησης, δεν καθιστά, εντούτοις, ακατάλληλη την εν λόγω μέθοδο. Συγκεκριμένα, πρέπει να σημειωθεί ότι η μέθοδος που υιοθέτησε η Επιτροπή έχει ως συνέπεια ότι η κατανομή του εν λόγω κόστους γίνεται με βάση το γεγονός ότι οι τιμές κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης περιόδου, ιδίως κατά την πρώτη περίοδο εμπορικής διάθεσης των τσιπ, είναι σχετικά υψηλές και, ως εκ τούτου, τα έσοδα είναι επίσης υψηλά. Αντιθέτως, η μέθοδος που προτείνει η προσφεύγουσα συνεπάγεται την ομοιόμορφη, κατ' αναλογίαν, κατανομή του κόστους, κατά τρόπον ώστε κάθε μονάδα (ανεξάρτητα από το

πότε πωλείται κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής του τσιπ) να πρέπει να ανακτήσει το ίδιο ποσό κόστους. Όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 917 της προσβαλλομένης αποφάσεως, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης των τιμών των τσιπ, μια τέτοια προσέγγιση δεν ήταν κατάλληλη στην προκειμένη περίπτωση, διότι θα είχε ως αποτέλεσμα τη μεταφορά σημαντικού μέρους του κόστους ανάπτυξης προς το τέλος του κύκλου ζωής των προϊόντων, όπου οι τιμές και τα περιθώρια κέρδους τείνουν να είναι χαμηλά, με αποτέλεσμα να προκύπτει μεγάλος αριθμός ψευδώς θετικών αποτελεσμάτων στη δοκιμασία τιμής-κόστους.

511 Τρίτον, όσον αφορά τη χρήση της φράσης «proxy for the price evolution of a chipset» εκ μέρους της Επιτροπής για τον ορισμό της επιλεγείσας μεθόδου, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή παρέβλεψε με τον τρόπο αυτό ότι το LRAIC αποτελεί μέτρο κόστους, και όχι τιμής, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, δεδομένου ότι η εν λόγω φράση απλώς αναφέρεται στο γεγονός ότι η εν λόγω μέθοδος αποβλέπει στη λήψη υπόψη των διαχρονικών χαρακτηριστικών των τιμών, κατά τρόπον ώστε οι περίοδοι κατά τις οποίες τα τσιπ θεωρείται ότι αποφέρουν υψηλότερα έσοδα να φέρουν και το μεγαλύτερο μέρος του κόστους.

512 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η μέθοδος που υιοθέτησε η Επιτροπή συνιστά «κινούμενο στόχο», πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 935 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η μέθοδος που προτείνει η προσφεύγουσα παρουσιάζει το ίδιο πρόβλημα καθόσον, οσάκις οι τιμές αυξάνονται σε ορισμένα ή σε όλα τα τρίμηνα του κύκλου ζωής του προϊόντος, οι πωλούμενες ποσότητες του προϊόντος αυτού μειώνονται, οπότε έκαστη πωλούμενη μονάδα πρέπει να φέρει μεγαλύτερο μέρος του σταθερού κόστους ανάπτυξης του προϊόντος. Επομένως, οι υψηλότερες τιμές ενδέχεται και πάλι να μην είναι αρκετά υψηλές ώστε να υπερβαίνουν το κόστος αναφοράς που προκύπτει από την κατανομή του κόστους ανάπτυξης βάσει του όγκου πωλήσεων.

513 Πέμπτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι εάν είχε επιλεγεί ο επιμερισμός βάσει του όγκου των πωλήσεων πρακτικά δεν θα διαπιστωνόταν καμία τιμολόγηση κάτω του κόστους δεν είναι βάσιμο. Συγκεκριμένα, όπως σημειώνει η Επιτροπή, από τον πίνακα 13 του παραρτήματος A.2.4.5 του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι τούτο μπορεί να ισχύει για τα τσιπ MDM8200A, όχι όμως για τα τσιπ MDM8200 ούτε για τα τσιπ MDM6200. Ειδικότερα, οι επιθετικές πωλήσεις τσιπ MDM6200 από την Qualcomm προς την ZTE είχαν τόσο χαμηλή τιμή, κατώτερη του AVC, ώστε απλώς και μόνον ο επιμερισμός του κόστους βάσει όγκου πωλήσεων και όχι βάσει των εσόδων ουδόλως θα μετέβαλε τη διαπίστωση ότι η Qualcomm εξακολουθούσε να εφαρμόζει τιμές κάτω του κόστους (αιτιολογική σκέψη 891 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το ίδιο ισχύει και για τα τσιπ MDM8200. Ο επιμερισμός του κόστους ανάλογα με τον όγκο πωλήσεων και όχι ανάλογα με τα έσοδα δεν αποφέρει σημαντικά διαφορετικά αποτελέσματα για την Qualcomm. Συνεπώς, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

514 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, το τρίτο σκέλος του εβδόμου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Συνακόλουθα, και δεδομένου ότι τα λοιπά σκέλη του λόγου αυτού επίσης απορρίφθηκαν (βλ. σκέψεις 424 και 444 ανωτέρω), ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του ενάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» και νομικά σφάλματα όσον αφορά το συμπέρασμα ότι οι τιμές που εφάρμοσε η προσφεύγουσα

είχαν ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της Icera από την αγορά και προκάλεσαν ζημία στους καταναλωτές

515 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε τέσσερα σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά την έλλειψη ανάλυσης από την Επιτροπή σχετικά με τον λεγόμενο «εξίσου αποτελεσματικό» ανταγωνιστή. Το δεύτερο σκέλος αφορά την αντίθεση μεταξύ της διαπιστώσεως περί αποκλεισμού που διατυπώνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση και των πραγματικών αποτελεσμάτων της Icera κατά την κρίσιμη περίοδο. Το τρίτο σκέλος αφορά την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά τη φερόμενη επιθετική οικονομική πολιτική, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, κατά την εν λόγω περίοδο, η Icera άντλησε επιπλέον κεφάλαια, εξαγοράστηκε από τη Nvidia και εξακολούθησε να δραστηριοποιείται στην αγορά. Το τέταρτο σκέλος αφορά την αδυναμία της προσφεύγουσας να εξαλείψει τον ανταγωνισμό που ασκούσε η τεχνολογία της Icera.

516 Δεδομένου ότι το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο σκέλος, κατ' ουσίαν, αφορούν και τα τρία την υποστηριζόμενη απουσία αποτελεσμάτων της επικρινόμενης συμπεριφοράς, θα εξεταστούν από κοινού.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την έλλειψη ανάλυσης από την Επιτροπή σχετικά με τον λεγόμενο «εξίσου αποτελεσματικό» ανταγωνιστή

517 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν προέβη σε ανάλυση του λεγόμενου «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή τόσο στη σχετική αγορά όσο και στο τμήμα αιχμής της εν λόγω αγοράς και, ως εκ τούτου, δεν τήρησε τον εφαρμοστέο νομικό κανόνα, όπως προκύπτει από τα επιχειρήματα που διατυπώνονται προς στήριξη του τρίτου λόγου ακυρώσεως. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή δεν εξέτασε επίσης κατά πόσον το ποσοστό κάλυψης της αγοράς από την επικρινόμενη συμπεριφορά ήταν αρκετά μεγάλο ώστε αυτή να μπορεί να παραγάγει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής (C-413/14 P, EU:C:2017:632).

518 Επιπλέον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, η Icera δεν αποτελούσε «εξίσου αποτελεσματικό» ανταγωνιστή, δεδομένου ότι, επειδή δεν ήταν ανταγωνιστική εκτός του τμήματος αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, δεν ήταν ικανή να ανταποκριθεί σε σημαντικό μέρος της ζήτησης στη σχετική αγορά. Κατά την άποψή της, ένας «εξίσου αποτελεσματικός» ανταγωνιστής θα πρέπει, τουλάχιστον, να είναι σε θέση να παρέχει την ίδια προσφορά με την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση.

519 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

520 Κατά τη νομολογία περί επιθετικών τιμών, τιμές κατώτερες του AVC πρέπει να θεωρούνται ως καταχρηστικές, δεδομένου ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση δεν έχει κανένα συμφέρον να εφαρμόζει τέτοιες τιμές, παρά μόνο εάν αποβλέπει στον εκτοπισμό των ανταγωνιστών της από την αγορά. Εξάλλου, τιμές κατώτερες του ATC, αλλά ανώτερες του AVC, πρέπει να θεωρούνται ως καταχρηστικές μόνον όταν καθορίζονται στο πλαίσιο σχεδίου που έχει ως σκοπό τον εκτοπισμό ανταγωνιστή, δεδομένου ότι η εφαρμογή τέτοιων τιμών μπορεί να εκτοπίσει από την αγορά επιχειρήσεις οι οποίες είναι, ίσως, εξίσου αποτελεσματικές με την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, αλλά, λόγω της περιορισμένης χρηματοοικονομικής

τους ικανότητας, δεν έχουν τη δυνατότητα να αντισταθούν στον ανταγωνισμό που τους επιβάλλεται (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 70 έως 72).

521 Εκ των ανωτέρω συνάγεται, αφενός, ότι υφίσταται τεκμήριο καταχρήσεως όταν η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση εφαρμόζει τιμές κατώτερες του AVC, χωρίς να απαιτείται η Επιτροπή να διενεργήσει άλλη ανάλυση πλην της εν λόγω συγκρίσεως των τιμών που εφαρμόζει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση και ορισμένων εκ των δαπανών της. Αφετέρου, όταν η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση εφαρμόζει τιμές κατώτερες του ATC, αλλά ανώτερες του AVC, η Επιτροπή υποχρεούται, προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη καταχρήσεως, να συγκρίνει τις τιμές που εφαρμόζει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση και ορισμένες από τις δαπάνες της και να αποδείξει την ύπαρξη σχεδίου με σκοπό τον εκτοπισμό ανταγωνιστή, δεδομένου ότι τέτοιες τιμές είναι, εξ ορισμού, ικανές να οδηγήσουν στον αποκλεισμό των εξίσου αποτελεσματικών ανταγωνιστών από την αγορά. Επομένως, η Επιτροπή ουδόλως υποχρεούται να διενεργήσει άλλες αναλύσεις πέραν της αποδείξεως αυτής και ιδίως να αποδείξει ότι η επίμαχη πρακτική προκάλεσε αποτελέσματα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό.

522 Συνεπώς, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η Επιτροπή δεν υποχρεούται, κατά την εκ μέρους της εξέταση περί ενδεχόμενης εφαρμογής επιθετικών τιμών από την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, να εξετάσει αν το ποσοστό κάλυψης της αγοράς από την επίμαχη πρακτική είναι αρκετά μεγάλο ώστε η πρακτική αυτή να παράγει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν είναι επομένως δυνατό να προσαφθεί βασίμως στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε τέτοια εξέταση.

523 Συναφώς, από τα σημεία 72 και 73 της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τις προτεραιότητες της Επιτροπής κατά τον έλεγχο της εφαρμογής του άρθρου [102 ΣΛΕΕ] σε καταχρηστικές συμπεριφορές αποκλεισμού που υιοθετούν δεσπόζουσες επιχειρήσεις (ΕΕ 2009, C 45, σ. 7, στο εξής: ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες), προκύπτει ότι είναι ευκολότερο για την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση να εφαρμόζει επιθετική συμπεριφορά στοχεύοντας επιλεκτικά ορισμένους πελάτες μέσω χαμηλών τιμών, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να περιορίσει τις ζημίες της, ενώ είναι λιγότερο πιθανό να υιοθετήσει τέτοια συμπεριφορά εφαρμόζοντας γενικώς χαμηλή τιμή για μεγάλο χρονικό διάστημα. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι, όσον αφορά την εφαρμογή επιθετικών τιμών, το ποσοστό κάλυψης της αγοράς από την επικρινόμενη συμπεριφορά είναι κατά κανόνα μικρό και ότι, αν ήταν δυνατή η επιβολή κυρώσεων μόνο για τις επιθετικές συμπεριφορές που αφορούν αρκούντως μεγάλο τμήμα της αγοράς, θα υπήρχε κίνδυνος να εκφύγει της απαγόρευσης του άρθρου 102 ΣΛΕΕ κάθε επιλεκτική πρακτική επιθετικής τιμολόγησης, ακόμη και αν μπορεί να οδηγήσει στον αποκλεισμό ενός εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή από την αγορά. Από δε τη νομολογία προκύπτει ότι πρέπει να είναι δυνατή η επιβολή κυρώσεων για την εφαρμογή επιθετικών τιμών όταν υπάρχει κίνδυνος εκτοπισμού των ανταγωνιστών (πρβλ. απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 1996, Tetra Pak κατά Επιτροπής, C-333/94 P, EU:C:1996:436, σκέψη 44).

524 Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι η εφαρμογή του κριτηρίου του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή συνίσταται στην εξέταση του κατά πόσον οι τιμολογιακές πρακτικές μιας επιχείρησης που κατέχει δεσπόζουσα θέση ενέχουν τον κίνδυνο να εκτοπιστεί από την αγορά ένας ανταγωνιστής εξίσου αποτελεσματικός με την επιχείρηση αυτή, και ότι το εν λόγω κριτήριο στηρίζεται στη σύγκριση των τιμών που χρεώνει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση και του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται η επιχείρηση αυτή καθώς και στην

ανάλυση της στρατηγικής της (αποφάσεις της 27ης Μαρτίου 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, σκέψη 28, και της 6ης Οκτωβρίου 2015, Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, σκέψεις 53 και 54).

525 Επομένως, στο πλαίσιο έρευνας περί ενδεχόμενης εφαρμογής επιθετικών τιμών, η ανάλυση διά της οποίας η Επιτροπή συγκρίνει τις τιμές που εφαρμόζει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση σε σχέση με ορισμένες από τις δαπάνες της, προκειμένου να εκτιμήσει αν η επιχείρηση αυτή εφάρμοσε τιμές κατώτερες του ATC, αλλά ανώτερες του AVC, περιλαμβάνει ήδη ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή.

526 Πράγματι, εφόσον η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση καθορίζει τις τιμές της σε επίπεδο κατώτερο του ATC αλλά υψηλότερο του AVC, ένας ανταγωνιστής «εξίσου αποτελεσματικός» με την επιχείρηση αυτή δεν θα έχει κατ' αρχήν τη δυνατότητα, εξαιτίας της μικρότερης οικονομικής του ικανότητας, να ανταγωνιστεί τις τιμές αυτές χωρίς να υποστεί μακροπρόθεσμα δυσβάστακτες ζημίες. Επομένως, τέτοιες τιμές είναι ικανές να οδηγήσουν στον αποκλεισμό ενός «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή από την αγορά, διαπίστωση η οποία συμπίπτει με την απόδειξη στην οποία οφείλει να προβεί η Επιτροπή στο πλαίσιο της εφαρμογής του κριτηρίου του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή προκειμένου να αποδείξει την πιθανότητα αποκλεισμού λόγω μιας αντίθετης προς τον ανταγωνισμό πρακτικής.

527 Κατά συνέπεια, εφόσον η Επιτροπή απέδειξε βασίμως, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση εφάρμοσε τιμές κατώτερες του ATC, αλλά ανώτερες του AVC, προέβη, ως εκ τούτου, σε έμμεση εφαρμογή του κριτηρίου του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή, διαπίστωση η οποία αρκεί για την απόρριψη του πρώτου σκέλους του ενάτου λόγου ακυρώσεως.

Επί των λοιπών σκελών, τα οποία αφορούν, κατ' ουσίαν, την απουσία αποτελεσμάτων της επικρινόμενης συμπεριφοράς

528 Προς στήριξη του δευτέρου σκέλους, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, στην πραγματικότητα, η Icera ευημέρησε κατά την κρίσιμη περίοδο, γεγονός που καταρρίπτει τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά είχε ως αποτέλεσμα να εμποδίσει την Icera, σε κρίσιμο στάδιο της ανάπτυξής της, να αποκτήσει πρόσβαση στην Huawei ή στην ZTE, από τις οποίες εξαρτώντο οι προοπτικές ανάπτυξής της στο τμήμα αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS.

529 Προς στήριξη του τρίτου σκέλους, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, η Icera άντλησε επιπλέον κεφάλαια, ιδίως χάρη στην εξαγορά της από τη Nvidia, γεγονός που καταρρίπτει τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά είχε ως αποτέλεσμα να υποχρεωθεί η Icera να πραγματοποιήσει πωλήσεις με ζημία και να εξαντλήσει τη χρηματοδότησή της από κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών.

530 Προς στήριξη του τετάρτου σκέλους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά δεν μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την εξάλειψη του ανταγωνισμού που ασκούσε η τεχνολογία της Icera. Κατά την άποψή της, η απόσυρση της Icera από την αγορά είχε περιορισμένο, αν όχι μηδενικό, αντίκτυπο στις τιμές που αυτή χρέωνε για τα τσιπ «αιχμής» UMTS ή για οποιοδήποτε άλλο τσιπ UMTS, ιδίως διότι η τεχνολογία και η τεχνογνωσία της Icera ήταν μεταβιβάσιμες, οπότε ο ανταγωνισμός δεν επηρεάστηκε από την έξοδο της Icera από την αγορά.

531 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

532 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως επισημαίνει η Επιτροπή στα υπομνήματά της, για λόγους πληρότητας και μόνον κατέδειξε, στο σημείο 12.7.4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά παρήγαγε αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα, όπερ αμφισβητεί με τα υπό κρίση σκέλη η προσφεύγουσα. Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι αιτιάσεις που στρέφονται κατά της ως εκ περισσού διατυπούμενης αιτιολογίας αποφάσεως της Επιτροπής είναι εκ προοιμίου απορριπτέες ως αλυσιτελείς, δεδομένου ότι δεν μπορούν να επιφέρουν την ακύρωση της πράξεως αυτής (αποφάσεις της 8ης Μαΐου 2003, T. Port κατά Επιτροπής, C-122/01 P, EU:C:2003:259, σκέψη 17, και της 8ης Ιουλίου 2004, Dalmine κατά Επιτροπής, T-50/00, EU:T:2004:220, σκέψη 146), πράγμα που καθιστά, εν πάση περιπτώσει, τα σκέλη αυτά αλυσιτελή (πρβλ. απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, T-336/07, EU:T:2012:172, σκέψη 283).

533 Επομένως, το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο σκέλος του ενάτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα τυγχάνουν απορριπτέα. Συνακόλουθα, και δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού επίσης απορρίφθηκε (βλ. σκέψη 527 ανωτέρω), ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι τιμολογιακές πρακτικές της προσφεύγουσας εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera

534 Ο δέκατος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε τρία σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά τον ανακόλουθο χαρακτήρα της «θεωρίας περί ζημίας» που διατύπωσε η Επιτροπή βάσει των εγγράφων που μνημονεύονται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Το δεύτερο σκέλος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία και παρουσίαση ορισμένων εσωτερικών εγγράφων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην εν λόγω απόφαση προκειμένου να αποδείξει την πρόθεση εκτοπισμού ανταγωνιστή. Το τρίτο σκέλος αφορά την κατώτερη ιεραρχική θέση, και χωρίς εξουσία λήψης αποφάσεως σχετικά με τις τιμές, ενός υπαλλήλου της προσφεύγουσας, συντάκτη διαφόρων εσωτερικών εγγράφων τα οποία μνημονεύει η Επιτροπή προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη επιθετικής στρατηγικής.

535 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

536 Στην αιτιολογική σκέψη 1118 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, για την απόδειξη της προθέσεως της προσφεύγουσας να εκτοπίσει ανταγωνιστή, στηρίχθηκε όχι μόνο στα έγγραφα που μνημονεύονται ρητώς στο σημείο 12.8 της εν λόγω αποφάσεως, το οποίο αφορά ειδικά την πρόθεση αυτή, αλλά και στα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία που μνημονεύονται στο σημείο 12.4.2 της αποφάσεως αυτής, καθώς και στη σχέση που μπόρεσε να διαπιστώσει μεταξύ των εν λόγω στοιχείων και της ανάλυσης τιμής-κόστους που διενήργησε στο πλαίσιο της ίδιας αποφάσεως όσον αφορά το τσιπ MDM8200 (αιτιολογικές σκέψεις 954 έως 956 της προσβαλλομένης αποφάσεως), όσον αφορά το τσιπ MDM6200 (αιτιολογικές σκέψεις 968 έως 971 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και όσον αφορά το τσιπ MDM8200A (αιτιολογικές σκέψεις 977 έως 978 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Συναφώς, η Επιτροπή επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 1118 της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να αντικρούεται επ' αυτού από την προσφεύγουσα, ότι το σύνολο των εν λόγω στοιχείων και αιτιολογικών σκέψεων αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος της αναλύσεώς της η οποία αποσκοπούσε στην απόδειξη της προθέσεως αποκλεισμού εκ μέρους της προσφεύγουσας.

537 Εν συνεχεία, η Επιτροπή κατέδειξε την ύπαρξη πρόθεσης της προσφεύγουσας να αποκλείσει ανταγωνιστή, η οποία αποτελούσε τον λόγο για την εφαρμογή επιθετικών τιμών έναντι της Huawei και της ZTE, για τα τσιπ MDM8200, MDM6200 και MDM8200A, στηριζόμενη τόσο σε άμεσα αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι εσωτερικά έγγραφα της προσφεύγουσας (σημείο 12.8.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως), όσο και σε έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι στοιχεία γενικότερου πλαισίου (σημείο 12.8.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

538 Όσον αφορά ειδικότερα τα άμεσα αποδεικτικά στοιχεία, από την αιτιολογική σκέψη 1120 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή επέλεξε, μεταξύ των αποδεικτικών στοιχείων που συνοψίζονται στο σημείο 12.4.2 της εν λόγω αποφάσεως, εννέα ανταλλαγές εσωτερικών μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου οι οποίες, κατά την εκτίμησή της, ήταν ιδιαιτέρως ενδεικτικές της υπάρξεως σχεδίου αποκλεισμού της Icera από την αγορά, προερχόμενου από την ανώτατη Διοίκηση της προσφεύγουσας, και τις οποίες εξέθεσε στις αιτιολογικές σκέψεις 1121 έως 1137 της αποφάσεως αυτής.

539 Πρόκειται ειδικότερα για τις ακόλουθες ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2008, που περιέχει, μεταξύ άλλων, τις εξής αναφορές: «στρατηγικά δεν θα πρέπει να δώσουμε στην Icera καμία ευκαιρία σε σχέση με την Huawei», «[σ]την περίπτωση που η Icera αναλάβει την ZTE, μπορούμε να απωθήσουμε την ZTE συνεργαζόμενοι με την Huawei στην αγορά» και «[π]αράκληση να εξετάσετε το ενδεχόμενο να παράσχουμε 2-3 % [πρόσθετη μείωση τιμής] ώστε να είμαστε βέβαιοι ότι θα έχουμε μερίδιο 100 % στην Huawei» (αιτιολογική σκέψη 1121 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Φεβρουαρίου 2009, στην οποία γίνεται αναφορά σε προληπτικές ενέργειες προκειμένου η Icera να μην μπορέσει να επιτύχει επαρκή όγκο πωλήσεων, σε πόλεμο τιμών, στην απειλή της Icera, στο ότι η Icera δεν έπρεπε να σημειώσει πρόοδο με έναν από τους μεγαλύτερους κατασκευαστές αρχικού εξοπλισμού και στο ότι η Icera έπρεπε να συντριβεί σε σχέση με την ZTE (αιτιολογική σκέψη 1122 της εν λόγω αποφάσεως)¨

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009, στο πλαίσιο της οποίας γίνεται λόγος για μείωση της τιμής του τσιπ MDM6200 για την ZTE και για το ότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να αφήσει την Icera να αναλάβει μεγάλο αριθμό συμβάσεων, γεγονός που θα τη βοηθούσε να ενισχυθεί (αιτιολογική σκέψη 1124 της αποφάσεως αυτής)¨

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009, στο πλαίσιο της οποίας γίνεται λόγος για το ότι η τιμή πρέπει να καταστεί ζήτημα άνευ σημασίας ώστε να μπορέσει το τσιπ MDM8200 «να καλύψει το κενό» (αιτιολογική σκέψη 1125 της αποφάσεως αυτής)¨

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιανουαρίου 2010, στο πλαίσιο της οποίας το τσιπ 8042 της Icera παρουσιάζεται ως η κύρια απειλή για την προσφεύγουσα, και στην οποία προτείνεται, μεταξύ άλλων, η συνεργασία με την Huawei για την καταπολέμηση της Icera με το τσιπ MDM6200, η εξάντληση των περιορισμένων κεφαλαίων της Icera από επιχειρηματικά κεφάλαια συμμετοχών και η συντριβή του τσιπ ICE8042 στην αγορά όσον αφορά την ZTE (αιτιολογική σκέψη 1127 της προσβαλλομένης αποφάσεως)¨

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιανουαρίου 2010, που περιέχει τις εξής αναφορές: «πρέπει να προστατεύσουμε τα κεκτημένα μας στους σημαντικούς πελάτες», «η ZTE και η Huawei αποτελούν τις κύριες προτεραιότητες και η κινεζική ομάδα εργάζεται για τα προβλήματα που τίθενται σε σχέση με τους πελάτες αυτούς» και, «[β]ραχυπρόθεσμα, πρέπει να γίνει προσαρμογή της τιμολόγησης των τσιπ MDM6200 και MDM8200A για να συγκρατηθεί η αύξηση του όγκου πωλήσεων της Icera το 2010», καθώς και μια συνημμένη παρουσίαση, στην οποία προτείνεται να πιεστεί η Icera επί περίπου έξι μήνες ώστε να εξαντληθούν τα πολύ περιορισμένα κεφάλαιά της από κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών [Venture Capital] (αιτιολογική σκέψη 1128 της προσβαλλομένης αποφάσεως)¨

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιουνίου 2010, που περιέχει την αναφορά ότι «η στρατηγική που συνίσταται στην άσκησης πίεσης κατά του τσιπ ICE8042 με τα δύο τσιπ MDM6200 και MDM8200A παρήγαγε τα αποτελέσματά της» (αιτιολογική σκέψη 1132 της προσβαλλομένης αποφάσεως)¨

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2010, που αφορούσε τη στρατηγική σχετικά με το τσιπ MDM8200A ως προς τις Huawei και ZTE, στο πλαίσιο της οποίας γίνεται εκτίμηση για τον όγκο πωλήσεων της Icera προς την ZTE, σε περίπτωση που η προσφεύγουσα δεν προέβαινε σε καμία ενέργεια και δεν χορηγούσε στην ZTE ειδική στήριξη πέραν των συνήθων τιμολογιακών προσαρμογών (αιτιολογική σκέψη 1134 της προσβαλλομένης αποφάσεως)¨

– μια ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Μαΐου 2011, στο πλαίσιο της οποίας ένας ανώτερος υπάλληλος της προσφεύγουσας εκφράζει τους δισταγμούς του, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών δυσχερειών της Icera, όσον αφορά τη χορήγηση επιπλέον μειώσεων τιμών για το τσιπ MDM8200A (αιτιολογική σκέψη 1136 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

540 Όσον αφορά τα έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία, η Επιτροπή στηρίχθηκε στα εξής πέντε στοιχεία γενικότερου πλαισίου, ήτοι στον ιδιαιτέρως στοχευμένο χαρακτήρα της επικρινόμενης συμπεριφοράς, στο σημαντικό εύρος των πωλήσεων με ζημία που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα στο, άκρως στρατηγικό, τμήμα αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS, στον αδιάλειπτο χαρακτήρα της επικρινόμενης συμπεριφοράς κατά την κρίσιμη περίοδο, στις δύο πληρωμές NRE που αποσκοπούσαν στη διασφάλιση συγκεκαλυμμένης μείωσης της τιμής των τσιπ MDM8200 και MDM6200 και στις οικονομικές θυσίες της προσφεύγουσας όσον αφορά τις τιμές και τους όρους προμήθειας. Συναφώς, η Επιτροπή διευκρίνισε, στην αιτιολογική σκέψη 1138 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα εν λόγω έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία αρκούσαν, αφ’ εαυτών, για να καταδείξουν την ύπαρξη πρόθεσης της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera από τη σχετική αγορά.

541 Κατά πάγια νομολογία, εφόσον ορισμένες από τις αιτιολογίες μιας αποφάσεως είναι, αφ’ εαυτών, ικανές να δικαιολογήσουν επαρκώς κατά νόμον την εν λόγω απόφαση, τυχόν πλημμέλειες άλλων αιτιολογικών σκέψεων της πράξεως δεν ασκούν, εν πάση περιπτώσει, επιρροή στο διατακτικό της (αποφάσεις της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, EDP κατά Επιτροπής, T-87/05, EU:T:2005:333, σκέψη 144, και της 29ης Μαρτίου 2012, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, T-336/07, EU:T:2012:172, σκέψη 283).

542 Στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει, επομένως, να εξεταστεί εάν ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής καθόσον η προσφεύγουσα επικαλείται σφάλματα της Επιτροπής κατά τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι οι τιμολογιακές πρακτικές της εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου αποκλεισμού της Icera από την αγορά.

543 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όσον αφορά τα άμεσα αποδεικτικά στοιχεία, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ρητώς, στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, μόνο την ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή στις τέσσερις από τις εννέα ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που θεωρήθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση ως ιδιαιτέρως ενδεικτικές της υπάρξεως προθέσεως αποκλεισμού της Icera από την αγορά, και συγκεκριμένα στην ανταλλαγή μηνυμάτων του Φεβρουαρίου 2009 (ήτοι στο δεύτερο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), στις ανταλλαγές μηνυμάτων του Ιανουαρίου 2010 (ήτοι στο πέμπτο και έκτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) και στην ανταλλαγή μηνυμάτων του Ιουνίου 2010 (ήτοι στο έβδομο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο).

544 Όσον αφορά τον φερόμενο ως υπάλληλο κατώτερης ιεραρχικής θέσης, περί του οποίου γίνεται λόγος στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, αυτός παρεμβαίνει μόνο στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Φεβρουαρίου 2009 (ήτοι στο δεύτερο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), στη δεύτερη ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009 (ήτοι στο τέταρτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) και στις δύο ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιανουαρίου 2010 (ήτοι στο πέμπτο και έκτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), όχι όμως στο πλαίσιο των ηλεκτρονικών μηνυμάτων που αντηλλάγησαν τον Δεκέμβριο του 2008 (ήτοι στο πρώτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), της πρώτης ανταλλαγής μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009 (ήτοι στο τρίτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), της ανταλλαγής μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιουνίου 2010 (ήτοι στο έβδομο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), της ανταλλαγής ηλεκτρονικών μηνυμάτων του Δεκεμβρίου 2010 (ήτοι στο όγδοο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) και της ανταλλαγής μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Μαΐου 2011 (ήτοι στο ένατο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο).

545 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα δεν διατυπώνει, προς στήριξη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, καμία κριτική σχετικά με την ερμηνεία που έδωσε με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αντηλλάγησαν τον Δεκέμβριο του 2008 (ήτοι στο πρώτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), στην πρώτη ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009 (ήτοι στο τρίτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), στην ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2010 (ήτοι στο όγδοο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) και στην ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Μαΐου 2011 (ήτοι στο ένατο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο).

546 Ωστόσο, τα προαναφερθέντα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου επιβεβαιώνουν, αφ' εαυτών, την ύπαρξη στρατηγικής της προσφεύγουσας με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera από την αγορά.

547 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη σκέψη 539 ανωτέρω, η ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2008 (ήτοι το πρώτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) αναφέρεται στο ότι δεν πρέπει να δοθεί στην Icera καμία «ευκαιρία» σε σχέση με την Huawei, στη συνεργασία με την Huawei με σκοπό την απώθηση της ZTE σε περίπτωση που η Icera αναλάμβανε την ZTE και στη χορήγηση πρόσθετης μείωσης τιμής 2 ή 3 % στην Huawei ώστε να διασφαλιστεί η κατοχή μεριδίου 100 % στην εν λόγω πελάτισσα. Επομένως, η Icera προσδιορίζεται σαφώς στην εν λόγω ανταλλαγή, όπως και η ανάγκη της προσφεύγουσας να

προβεί σε ενέργειες έναντι αυτής, συνεργαζόμενη με την Huawei και χορηγώντας στην τελευταία πρόσθετη μείωση τιμής προκειμένου να μη δοθεί καμία «ευκαιρία» στην Icera σε σχέση με την εν λόγω πελάτισσα.

548 Επίσης, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή νομίμως στηρίχθηκε στην ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2008, έστω και αν αυτή έλαβε χώρα μερικούς μήνες πριν από την έναρξη της κρίσιμης περιόδου. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι η Επιτροπή δύναται να λάβει υπόψη στοιχεία που αποδεικνύονται εκτός της περιόδου παραβάσεως, εφόσον τα στοιχεία αυτά αποτελούν μέρος της δέσμης ενδείξεων που επικαλείται η Επιτροπή προς απόδειξη της εν λόγω παραβάσεως (πρβλ. αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 2012, Denki Kagaku Kogyo και Denka Chemicals κατά Επιτροπής, T-83/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:48, σκέψη 193, και της 16ης Ιουνίου 2015, FSL κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-655/11, EU:T:2015:383, σκέψη 178). Εξάλλου, είναι απολύτως εύλογο ότι η συγκεκριμένη εφαρμογή στρατηγικής αποκλεισμού ενός ανταγωνιστή μπορεί να απαιτήσει ορισμένο χρόνο και, ως εκ τούτου, να λάβει χώρα μερικούς μήνες μετά την εκπόνησή της.

549 Η πρώτη ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009 (ήτοι το τρίτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) αναφέρεται σε μείωση της τιμής του τσιπ MDM6200 για την ZTE και στο ότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να αφήσει την Icera να αναλάβει μεγάλο αριθμό συμβάσεων, γεγονός που θα τη βοηθούσε να ενισχυθεί. Επομένως, η Icera προσδιορίζεται σαφώς στην εν λόγω ανταλλαγή, όπως και η ανάγκη της προσφεύγουσας να προβεί σε ενέργειες έναντι αυτής, χορηγώντας μείωση τιμής στην ZTE, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο ενίσχυσης της Icera μέσω της αναλήψεως συμβάσεων, μεταξύ άλλων, από την εν λόγω πελάτισσα.

550 Η ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2010 (ήτοι το όγδοο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) αναφέρεται σε ειδική στήριξη προς την ZTE πέραν των συνήθων τιμολογιακών προσαρμογών. Κατά την ίδια λογική, από την εν ανταλλαγή προκύπτει ότι η Icera προσδιορίζεται σαφώς, όπως και οι προβλέψεις για τις παραδόσεις της Icera προς την ZTE σε περίπτωση που δεν χορηγείτο στην ZTE ειδική στήριξη πέραν των συνήθων τιμολογιακών προσαρμογών.

551 Η ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Μαΐου 2011 (ήτοι το ένατο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) αναφέρεται στις οικονομικές δυσχέρειες της Icera, λόγω των οποίων ένας ανώτερος υπάλληλος της προσφεύγουσας είχε αμφιβολίες σχετικά με τη χορήγηση επιπλέον μειώσεων τιμών για το τσιπ MDM8200A, αποδεικνύοντας ότι η οικονομική κατάσταση της Icera είχε επηρεάσει την τιμολογιακή πολιτική της προσφεύγουσας κατά την κρίσιμη περίοδο.

552 Επομένως, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την ερμηνεία που έδωσε με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που μνημονεύονται στη σκέψη 545 ανωτέρω, καθιστά αλυσιτελή τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως καθόσον η προσφεύγουσα επικαλείται σφάλματα της Επιτροπής κατά τη συναγωγή της συμπεράσματος ότι οι τιμολογιακές πρακτικές της εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera από την αγορά. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν γινόταν δεκτή η κριτική της προσφεύγουσας όσον αφορά τη δοθείσα από την Επιτροπή ερμηνεία σε ορισμένες ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις οποίες αυτή στηρίχθηκε ως άμεσα αποδεικτικά στοιχεία, γεγονός παραμένει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα αποδεικνύουν, αφ' εαυτών, την πρόθεσή της να αποκλείσει την Icera.

553 Εν πάση περιπτώσει, προκειμένου να αποδείξει την πρόθεση της προσφεύγουσας να αποκλείσει ανταγωνιστή, η Επιτροπή στηρίχθηκε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, και σε έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία.

554 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 1138 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα, τα έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία αρκούν για την απόδειξη της προθέσεως της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera από την αγορά.

555 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει, προς στήριξη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, τρία σκέλη, εκ των οποίων κανένα δεν βάλλει κατά της δέσμης έμμεσων αποδεικτικών στοιχείων περί της οποίας γίνεται λόγος στο σημείο 12.8.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος αφορά τη «θεωρία περί ζημίας» που διατύπωσε η Επιτροπή, το δεύτερο αμφισβητεί την εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία και παρουσίαση ορισμένων αμέσων αποδεικτικών στοιχείων, ήτοι ορισμένων εσωτερικών εγγράφων της προσφεύγουσας, και το τρίτο επικαλείται την κατώτερη ιεραρχική θέση ενός υπαλλήλου, ο οποίος είναι ο συντάκτης ορισμένων εγγράφων που μνημονεύονται από την Επιτροπή ως άμεσα αποδεικτικά στοιχεία.

556 Επομένως, δεδομένου ότι η δέσμη έμμεσων αποδεικτικών στοιχείων στην οποία στηρίζεται η Επιτροπή στο σημείο 12.8.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως αρκεί, αφ' εαυτής, για την απόδειξη της υπάρξεως προθέσεως της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera από την αγορά, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τα εν λόγω στοιχεία στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως έχει ως συνέπεια να καθίσταται αλυσιτελής ο λόγος αυτός καθόσον η προσφεύγουσα επικαλείται σφάλματα της Επιτροπής κατά τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι οι τιμολογιακές πρακτικές της εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera.

557 Εν πάση περιπτώσει, κατά τη νομολογία, σε περίπτωση εφαρμογής από κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση τιμών κατώτερων του ATC, η Επιτροπή, προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη καταχρήσεως, οφείλει να στηριχθεί σε σειρά σοβαρών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων να μπορεί να αποδειχθεί η πρόθεση της επιχειρήσεως αυτής να αποκλείσει ανταγωνιστή από την αγορά (πρβλ. αποφάσεις της 6ης Οκτωβρίου 1994, Tetra Pak κατά Επιτροπής, T-83/91, EU:T:1994:246, σκέψη 151, και της 30ής Ιανουαρίου 2007, France Télécom κατά Επιτροπής, T-340/03, EU:T:2007:22, σκέψη 197). Η εν λόγω απόδειξη πρέπει να έχει ως σκοπό να διαπιστωθεί, βάσει επακριβών και συγκεκριμένων στοιχείων αναλύσεως και αποδεικτικών στοιχείων, ότι η επίμαχη συμπεριφορά έχει τουλάχιστον την ικανότητα να παράγει αποτελέσματα αποκλεισμού (πρβλ. απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, σκέψη 130).

558 Σε περίπτωση υπάρξεως δέσμης επαρκών εκ πρώτης όψεως ενδείξεων, εναπόκειται στην προσφεύγουσα να προβάλει με το δικόγραφο της προσφυγής εναλλακτική εξήγηση, πλήρη, συνεκτική και ικανή να προσδώσει διαφορετική έννοια στα διάφορα στοιχεία των οποίων γίνεται επίκληση στην προσβαλλόμενη απόφαση (πρβλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2012, Almamet κατά Επιτροπής, T-410/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:676, σκέψη 145).

559 Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή δέχθηκε, μεταξύ άλλων, εις βάρος της προσφεύγουσας ότι εφάρμοσε τιμές κατώτερες του LRAIC, αλλά ανώτερες του AVC. Επομένως, για την απόδειξη παραβάσεως στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να παράσχει, μεταξύ άλλων, σοβαρές ενδείξεις για την ύπαρξη προθέσεως της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera, πράγμα το οποίο έπραξε στο σημείο 12.8 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

560 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 538 ανωτέρω, η Επιτροπή, στο σημείο 12.8.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, επικαλείται διάφορα εσωτερικά έγγραφα της προσφεύγουσας, ήτοι εννέα ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, οι οποίες, κατά την εκτίμησή της, καταδεικνύουν κατά τρόπο ιδιαιτέρως παραστατικό την ύπαρξη στρατηγικής αποκλεισμού της Icera από τη σχετική αγορά.

561 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 545 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν διατύπωσε, προς στήριξη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, καμία κριτική σχετικά με την ερμηνεία που έδωσε με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αντηλλάγησαν τον Δεκέμβριο του 2008 (ήτοι στο πρώτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), στην πρώτη ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009 (ήτοι στο τρίτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), στην ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2010 (ήτοι στο όγδοο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) και στην ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Μαΐου 2011 (ήτοι στο ένατο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο). Όπως δε κρίθηκε στη σκέψη 546 ανωτέρω, οι εν λόγω ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου επιβεβαιώνουν, αφ' εαυτών, την ύπαρξη στρατηγικής αποκλεισμού της Icera, τούτο δε ιδίως υπό το πρίσμα των εγγράφων που μνημονεύονται στο σημείο 12.4.2 της εν λόγω αποφάσεως.

562 Όσον αφορά τις λοιπές πέντε ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, των οποίων η δοθείσα από την Επιτροπή ερμηνεία αμφισβητείται με το δικόγραφο της προσφυγής, ρητώς τη φορά αυτή, οι εν λόγω ανταλλαγές συνιστούν σειρά σοβαρών και συγκλινουσών ενδείξεων βάσει των οποίων αποδεικνύεται η πρόθεση της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera.

563 Κατ' αρχάς, πρέπει συναφώς να υπομνησθεί ότι αυτό που επιδίωξε να αποδείξει η Επιτροπή, στηριζόμενη στα εν λόγω άμεσα αποδεικτικά στοιχεία στο σημείο 12.8.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, είναι η πρόθεση της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera, και όχι τα λοιπά συστατικά στοιχεία της παραβάσεως, όπως, μεταξύ άλλων, η ύπαρξη επιθετικών τιμών όσον αφορά τα τρία επίμαχα τσιπ, τα οποία εξετάζονται σε άλλα σημεία της εν λόγω αποφάσεως. Κατά συνέπεια, αυτό που πρέπει να εξακριβωθεί εν προκειμένω είναι αν τα εσωτερικά έγγραφα επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή συνιστούν πράγματι δέσμη σοβαρών και συγκλινουσών ενδείξεων, βάσει του συνόλου των οποίων να μπορεί να αποδειχθεί η πρόθεση της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera, προς τούτο δε οποιαδήποτε άλλη εκτίμηση δεν ασκεί επιρροή.

564 Συναφώς, οι όροι που χρησιμοποιούνται σε καθεμία από τις ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είναι ιδιαιτέρως αποκαλυπτικοί της προθέσεως της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera.

565 Κατά πρώτον, στην ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Φεβρουαρίου 2009 η Icera χαρακτηρίζεται ρητώς ως «απειλή», γίνεται δε λόγος για προληπτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο η Icera να φθάσει σε επαρκές επίπεδο πωλήσεων και να σημειώσει πρόοδο με τους μεγαλύτερους κατασκευαστές αρχικού εξοπλισμού. Εξάλλου, στην εν λόγω ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με την ZTE προτείνεται να «συντριβεί» η Icera σε σχέση με την ZTE και να μη δοθεί καμία «ευκαιρία» στην Icera σε σχέση με την Huawei. Επομένως, η Icera προσδιορίζεται σαφώς στην ανταλλαγή αυτή, όπως και η ανάγκη της προσφεύγουσας να λάβει μέτρα προκειμένου να την εμποδίσει να επιτύχει επαρκείς όγκους πωλήσεων και να την αποκλείσει από την αγορά, ιδίως σε σχέση με τις δύο πελάτισσες, την Huawei και την ZTE.

566 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα συμπεράσματα που συνήγαγε η Επιτροπή από την ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Φεβρουαρίου 2009, υποστηρίζοντας ότι η ανταλλαγή αυτή έλαβε χώρα τρεις μήνες πριν από την έναρξη της παραβάσεως, ότι δεν περιέχει καμία αναφορά για την τιμολόγηση των τριών επίμαχων τσιπ και ότι κλονίζει τη «θεωρία περί έμμεσης επιθετικής πολιτικής».

567 Επ' αυτού, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη μνημονευόμενη στη σκέψη 548 ανωτέρω νομολογία, η Επιτροπή δύναται να λάβει υπόψη στοιχεία που αποδεικνύονται εκτός της περιόδου τελέσεως της παραβάσεως, εφόσον τα στοιχεία αυτά αποτελούν μέρος της δέσμης ενδείξεων που επικαλείται η Επιτροπή προς απόδειξη της εν λόγω παραβάσεως. Επιπλέον, η πρόθεση αποκλεισμού ανταγωνιστή μπορεί κάλλιστα να εκφραστεί πολλούς μήνες πριν από τη συγκεκριμένη υλοποίηση της στρατηγικής που αποσκοπεί στον αποκλεισμό αυτό. Εξάλλου, ο ισχυρισμός ότι η ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Φεβρουαρίου 2009 δεν περιέχει καμία αναφορά για την τιμολόγηση των τριών τσιπ ή ότι αντιβαίνει στη «θεωρία περί έμμεσης επιθετικής πολιτικής» δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση την πρόθεση της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera. Επίσης, ακόμη και αν στην εν λόγω ανταλλαγή δεν εκτίθενται λεπτομερώς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της Icera, γεγονός παραμένει ότι η λήψη προληπτικών μέτρων κατά της Icera προτείνεται ρητώς στην ανταλλαγή αυτή.

568 Κατά δεύτερον, στην πρώτη ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιανουαρίου 2010 (ήτοι στο πέμπτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) προσδιορίζεται για μια ακόμη φορά η Icera και, ειδικότερα, το τσιπ ICE8042 αυτής ως η κύρια απειλή κατά της προσφεύγουσας, ενώ γίνεται επίσης λόγος για τις ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί η προσφεύγουσα προκειμένου να την αποκλείσει από την αγορά, ήτοι να συνεργαστεί με την Huawei και να εξαντλήσει τα περιορισμένα κεφάλαια της Icera. Επομένως, η Icera προσδιορίζεται σαφώς στην ανταλλαγή αυτή, όπως και η ανάγκη της προσφεύγουσας να ενεργήσει με σκοπό τον αποκλεισμό της, ιδίως σε σχέση με την Huawei.

569 Όσον αφορά τη δεύτερη ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιανουαρίου 2010 (ήτοι το έκτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), σε αυτήν γίνεται λόγος για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη συγκράτηση της αύξησης του όγκου πωλήσεων της Icera και για την προστασία των κεκτημένων της προσφεύγουσας σε σχέση με τους σημαντικούς πελάτες της, δεδομένου ότι η Huawei και η ZTE χαρακτηρίζονται σχετικώς ως «προτεραιότητες», τα οποία μέτρα αφορούν, μεταξύ άλλων, την προσαρμογή της τιμής των τσιπ MDM6200 και MDM8200A. Επίσης, στη συνημμένη παρουσίαση γίνεται αναφορά στο ότι η Icera πρέπει να «πιεστεί» επί έξι μήνες ώστε να εξαντλήσει τα περιορισμένα κεφάλαιά της. Επομένως, η Icera και πάλι προσδιορίζεται σαφώς στην ανταλλαγή αυτή, όπως και η ανάγκη της προσφεύγουσας να ενεργήσει με σκοπό να την αποκλείσει σε σχέση με την Huawei και την ZTE, ιδίως μέσω προσαρμογής της τιμής των τσιπ MDM6200 και MDM8200A.

570 Η προσφεύγουσα επιχειρεί να αμφισβητήσει τα συμπεράσματα που συνήγαγε η Επιτροπή όσον αφορά τις ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιανουαρίου 2010, προβάλλοντας μακρά σειρά διαφόρων ισχυρισμών, όπως είναι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τον ανταγωνισμό που ασκούσε η HiSilicon για τη «θεωρία περί ζημίας» που διατύπωσε, ενώ στο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 1ης Ιανουαρίου 2010 γινόταν σχετική αναφορά, η έλλειψη αναφοράς για το τσιπ MDM8200 ή το γεγονός ότι κύριο αντικείμενο των εν λόγω μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ήταν ο ανταγωνισμός της

Vodafone. Ωστόσο, οι ισχυρισμοί αυτοί πρέπει να κριθούν ως αλυσιτελείς, δεδομένου ότι δεν είναι ικανοί να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη προθέσεως της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera.

571 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι στις ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιανουαρίου 2010 γίνεται λόγος για ενέργειες, ιδίως τιμολογιακού χαρακτήρα, στις οποίες αυτή πρέπει να προβεί έναντι της Huawei και της ZTE προκειμένου να συγκρατήσει την ανάπτυξη της Icera και να την υποχρεώσει να εξαντλήσει τα περιορισμένα κεφάλαιά της. Συναφώς, μολονότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή στον όρο «πιεστεί», ο οποίος, κατά την άποψή της, δεν υποδηλώνει «διακοπή οικονομικών πόρων», εντούτοις η φράση στην οποία εντάσσεται ο όρος αυτός, ήτοι η φράση «να πιεστεί η Icera επί περίπου [έξι] μήνες ώστε να εξαντληθούν τα πολύ περιορισμένα κεφάλαιά της από κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών [Venture Capital]», παραπέμπει, κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση, σε στρατηγική αποβλέπουσα στη χρηματοοικονομική εξάντληση της Icera. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει καμία άλλη ερμηνεία του όρου «πιεστεί» που να μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τον βλαπτικό για την Icera χαρακτήρα της στρατηγικής αυτής.

572 Κατά τρίτον, η ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιουνίου 2010 (ήτοι το έβδομο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο) αναφέρεται ρητώς στο ότι το τσιπ ICE8042 της Icera έχασε τη δυναμική του στην Huawei και στην ZTE και στο ότι η «στρατηγική που συνίσταται στην άσκηση πίεσης κατά του τσιπ ICE8042 με τα δύο τσιπ MDM6200 και MDM8200A» παρήγαγε «τα αποτελέσματά της». Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφεύγουσα πράγματι εφάρμοσε στρατηγική, έναντι της Huawei και της ZTE, βασιζόμενη στα τσιπ MDM6200 και MDM8200A, η οποία είχε ως στόχο την Icera.

573 Συναφώς, η προσφεύγουσα στηρίζεται σε σειρά διαφόρων ισχυρισμών που δεν προβάλλονται λυσιτελώς, δεδομένου ότι δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση αυτήν καθεαυτήν την ύπαρξη της προθέσεως της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera από την αγορά, όπως είναι η έλλειψη μνείας για το τσιπ MDM8200, για τη συμφωνία σχετικά με τις μη επαναλαμβανόμενες μηχανολογικές δαπάνες που συνήφθη με την ZTE ή για την πρόσθετη χρηματοδότηση με ίδια κεφάλαια που ανακοίνωσε η Icera τον Μάιο του 2010. Με τους ισχυρισμούς αυτούς, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι στην ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιουνίου 2010 γίνεται λόγος για στρατηγική έναντι της Huawei και της ZTE, κατά της Icera, μέσω των τσιπ MDM6200 και MDM8200A, η οποία πράγματι εφαρμόστηκε, δεδομένου ότι παρήγαγε τα αποτελέσματά της.

574 Κατά τέταρτον, η προσφεύγουσα, προς στήριξη, ειδικότερα, του τρίτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε έγγραφα που έχουν συνταχθεί από υπάλληλο κατώτερης ιεραρχικής θέσης, χωρίς εξουσία ή επιρροή σχετικά με τις τιμές και, συνεπώς, μη δυνάμενο να διαδραματίσει ουσιώδη ρόλο στην υλοποίηση στρατηγικής αποκλεισμού της Icera. Συναφώς, από το σημείο 12.8.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο εν λόγω υπάλληλος εμπλέκεται στο πλαίσιο της ανταλλαγής μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Φεβρουαρίου 2009, του Δεκεμβρίου 2009 και του Ιανουαρίου 2010.

575 Όσον αφορά την ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Φεβρουαρίου 2009 (ήτοι το δεύτερο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), από την αιτιολογική σκέψη 1122 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι ο συγκεκριμένος υπάλληλος απέστειλε την

«ανάλυσή του σχετικά με την απειλή της Icera» σε μέλος της ανώτερης Διοίκησης της προσφεύγουσας, το οποίο ενέκρινε την εν λόγω ανάλυση και τη διαβίβασε σε άλλα μέλη της ανώτερης Διοίκησης.

576 Όσον αφορά τη δεύτερη ανταλλαγή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Δεκεμβρίου 2009 (ήτοι το τέταρτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι μέλος της ανώτερης Διοίκησής της πρότεινε η τιμή να καταστεί ζήτημα άνευ σημασίας ώστε να μπορέσει το τσιπ MDM8200 «να καλύψει το κενό».

577 Όσον αφορά, τέλος, τις ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Ιανουαρίου 2010 (ήτοι το πέμπτο και το έκτο άμεσο αποδεικτικό στοιχείο), στις οποίες περιλαμβανόταν η πρόταση του εν λόγω υπαλλήλου να «πιεστεί» η Icera ώστε να εξαντληθούν τα περιορισμένα κεφάλαιά της, δεν αμφισβητείται ότι αποδέκτες της πρότασης αυτής ήταν πλείονα μέλη της ανώτερης Διοίκησης της προσφεύγουσας. Επιπλέον, η πρόταση αυτή επαναλήφθηκε σε παρουσίαση που εκπόνησε ο εν λόγω υπάλληλος, συνημμένη σε περιληπτικό σημείωμα σχετικό με την «εξέταση του ζητήματος της Icera», το οποίο απεστάλη από μέλος της εν λόγω ανώτερης Διοίκησης στα ανώτερα στελέχη της προσφεύγουσας.

578 Επομένως, μέλη της ανώτερης Διοίκησης της προσφεύγουσας, με εξουσία και επιρροή σχετικά με τις τιμές, πράγματι ενεπλάκησαν στις εν λόγω ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, από τις οποίες συνάγεται πρόθεση αποκλεισμού της Icera από την αγορά.

579 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο, στο σημείο 12.8.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, με βάση άμεσα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία συνιστούν δέσμη σοβαρών και συγκλινουσών ενδείξεων, την ύπαρξη προθέσεως της προσφεύγουσας να αποκλείσει την Icera από την αγορά και ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει.

580 Τέλος, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα απολύτως στοιχείο για την απόδειξη του ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης με την κρίση της ότι οι τιμολογιακές πρακτικές της εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera.

581 Κατά συνέπεια, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του ενδεκάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την απόρριψη από την Επιτροπή των αντικειμενικών δικαιολογητικών λόγων που προέβαλε η προσφεύγουσα

582 Προς στήριξη του ενδεκάτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τα εξής επιχειρήματα.

583 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, χορηγώντας τις επίμαχες μειώσεις τιμών, απλώς ευθυγραμμίστηκε με τις «επιθετικές» τιμές που εφάρμοζε η ανταγωνίστριά της Icera, καθώς και ότι οι τιμές που η ίδια χρέωνε ήταν ανώτερες του AVC και, επομένως, προσοδοφόρες και δικαιολογημένες. Παραπέμποντας στον τέταρτο και τον όγδοο έως δέκατο λόγο ακυρώσεως, επαναλαμβάνει ότι ως εκ τούτου, και εν πάση περιπτώσει, η ίδια δεν έθεσε σε εφαρμογή «σχέδιο» με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera.

584 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι οι μειώσεις τιμών που χορηγήθηκαν στην Huawei για το τσιπ MDM8200 αποτελούσαν απάντηση στη σημαντική πίεση που ασκείτο από την Huawei στην προσφεύγουσα, είχαν δε ως σκοπό, αφενός, να βοηθήσουν την Huawei προκειμένου να διεκπεραιώσει τις μη εκτελεσθείσες παραγγελίες της και να διαθέσει τα πλεονάζοντα και παρωχημένα αποθέματά της και, αφετέρου, να ασκηθεί ανταγωνισμός όσον αφορά την τιμή προς τις συσκευές της ZTE με τσιπ Icera.

585 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, εξήγησε λεπτομερώς στην Επιτροπή ότι και η ίδια θεωρούσε τα δικά της αποθέματα τσιπ MDM8200 ως πλεονάζοντα και παρωχημένα. Όπως υποστηρίζει, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο μείωσε την τιμή του συγκεκριμένου τσιπ για όλους τους σημαντικούς πελάτες της, γεγονός που έθετε την Huawei σε μειονεκτική θέση και το οποίο την οδήγησε εν τέλει στο να χορηγήσει στην Huawei μείωση τιμής για τις προγενέστερες παραγγελίες. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι οι παραγγελίες των εν λόγω τσιπ έγιναν το 2010 και το 2011 ουδόλως αναιρεί τον αντικειμενικά δικαιολογημένο χαρακτήρα της αποφάσεώς της να μειώσει την τιμή του συγκεκριμένου τσιπ προκειμένου να προκαλέσει νέα ζήτηση. Τέλος, τονίζει ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, όντως χορήγησε μειώσεις τιμών σε όλους τους άλλους σημαντικούς πελάτες της, οι οποίοι στην πραγματικότητα επωφελήθηκαν από τιμές αντίστοιχες προς τις μέσες τιμές πώλησης που χορηγήθηκαν στην Huawei.

586 Βάσει των ανωτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένη και ότι η Επιτροπή εσφαλμένα και χωρίς νόμιμη αιτιολογία κατέληξε με την προσβαλλόμενη απόφαση στο αντίθετο συμπέρασμα.

587 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

588 Από το άρθρο 2 του κανονισμού 1/2003 προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι, στο πλαίσιο του συνόλου των διαδικασιών εφαρμογής των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, το βάρος αποδείξεως της παραβάσεως των διατάξεων αυτών φέρει το μέρος ή η αρχή που διατυπώνει τον ισχυρισμό περί παραβάσεως, αλλά και ότι, από την άλλη πλευρά, εναπόκειται στην επιχείρηση που επικαλείται την ύπαρξη αντικειμενικής δικαιολόγησης να αποδείξει τον σχετικό ισχυρισμό.

589 Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 1/2003 προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι ναι μεν το μέρος ή η αρχή που προβάλλει ισχυρισμό περί παραβάσεως των άρθρων 101 ή 102 ΣΛΕΕ οφείλει να αποδείξει την ύπαρξη της παραβάσεως, πλην όμως η επιχείρηση που επικαλείται υπερασπιστικό μέσο κατά της διαπιστώσεως παραβάσεως είναι, αντιθέτως, αυτή που οφείλει να προσκομίσει την αναγκαία κατά νόμο απόδειξη ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του εν λόγω υπερασπιστικού μέσου.

590 Επομένως μια επιχείρηση, όπως η προσφεύγουσα, η οποία επικαλείται αντικειμενικό δικαιολογητικό λόγο, συμπεριλαμβανομένης της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, για συμπεριφορά εξ ορισμού αντίθετη προς το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, οφείλει η ίδια να αποδείξει επαρκώς κατά νόμο τον σχετικό ισχυρισμό.

591 Κατά συνέπεια, εναπόκειται εν προκειμένω στην προσφεύγουσα να αποδείξει επαρκώς κατά νόμον ότι η συμπεριφορά αυτή πρέπει, παρά ταύτα, να θεωρηθεί ως αντικειμενικά δικαιολογημένη.

592 Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι μια συμπεριφορά δεν είναι καταχρηστική εφόσον δικαιολογείται από θετικά για τον ανταγωνισμό πλεονεκτήματα ή εφόσον εξυπηρετεί νόμιμα συμφέροντα. Ειδικότερα, η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση μπορεί να αποδείξει, προς τούτο, είτε ότι η συμπεριφορά της είναι αντικειμενικά αναγκαία είτε ότι το αποτέλεσμα αποκλεισμού του ανταγωνισμού που αυτή προκαλεί μπορεί να αντισταθμιστεί, ή ακόμη και να υπερκερασθεί, από πλεονεκτήματα ως προς την αποτελεσματικότητα τα οποία ωφελούν επίσης τον καταναλωτή. Για τον σκοπό αυτόν, εναπόκειται στην εν λόγω κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση να αποδείξει, πρώτον, ότι η συμπεριφορά της καθιστά δυνατή τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, αποδεικνύοντας την ύπαρξη και την έκταση της βελτιώσεως αυτής, δεύτερον, ότι η βελτίωση της αποτελεσματικότητας εξουδετερώνει τις πιθανές επιζήμιες συνέπειες της συγκεκριμένης συμπεριφοράς για τον ανταγωνισμό και για τα συμφέροντα των καταναλωτών στην οικεία αγορά ή στις οικείες αγορές, τρίτον, ότι η εν λόγω συμπεριφορά είναι απαραίτητη για την επίτευξη της συγκεκριμένης βελτιώσεως της αποτελεσματικότητας και, τέταρτον, ότι δεν εξαλείφει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό καταργώντας το σύνολο ή την πλειονότητα των υφιστάμενων πηγών πραγματικού ή δυνητικού ανταγωνισμού (πρβλ. απόφαση της 27ης Μαρτίου 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, σκέψεις 40 έως 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Υπό το πρίσμα αυτών των αρχών πρέπει να εκτιμηθούν οι δικαιολογητικοί λόγοι που προβάλλει η προσφεύγουσα.

593 Κατ’ αρχάς, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα ουδόλως εξηγεί γιατί η επιθετική συμπεριφορά που της προσάπτεται ήταν «αντικειμενικά αναγκαία» ή ποια πλεονεκτήματα θα μπορούσαν να προκύψουν από αυτήν για τους καταναλωτές, τα οποία να είναι ικανά να αντισταθμίσουν το πραγματικό ή δυνητικό αποτέλεσμα αποκλεισμού της Icera από την αγορά, ή ακόμη, γιατί η εν λόγω συμπεριφορά ήταν «απαραίτητη» προκειμένου να επιτευχθεί η προβαλλόμενη βελτίωση της αποτελεσματικότητας για τους καταναλωτές, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 592 ανωτέρω.

594 Οι τρεις δικαιολογητικοί λόγοι που προβάλλει η προσφεύγουσα για την επιθετική συμπεριφορά της, ήτοι, πρώτον, η ευθυγράμμιση με τις «επιθετικές» τιμές της Icera και η εφαρμογή τιμών ανώτερων του AVC, δεύτερον, η χορήγηση μειώσεων της τιμής του τσιπ MDM8200 στην Huawei προκειμένου να τη βοηθήσουν στο να διαθέσει τα πλεονάζοντα και παρωχημένα αποθέματά της από το εν λόγω τσιπ και, τρίτον, η χορήγηση μειώσεων της τιμής του εν λόγω τσιπ στην Huawei προκειμένου να διατεθούν τα πλεονάζοντα και παρωχημένα αποθέματα της ίδιας της προσφεύγουσας από το εν λόγω τσιπ, δεν αποδεικνύουν ούτε τον αντικειμενικά αναγκαίο χαρακτήρα της επικρινόμενης συμπεριφοράς ούτε ότι το αποτέλεσμα αποκλεισμού της Icera που αυτή προκαλεί μπορεί να αντισταθμιστεί, ή ακόμη και να υπερκερασθεί, από πλεονεκτήματα ως προς την αποτελεσματικότητα από τα οποία ωφελούνται και οι καταναλωτές.

595 Ερωτηθείσα σχετικώς κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα αναφέρθηκε απλώς και μόνον στην πίεση που ασκούσε η Huawei προκειμένου να επιτύχει χαμηλότερες τιμές για το τσιπ MDM8200 και στον κίνδυνο η τελευταία να ακυρώσει ορισμένες παραγγελίες, αν χρειαζόταν και διά της δικαστικής οδού. Υπό το πρίσμα της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 592 ανωτέρω, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να δικαιολογήσουν αντικειμενικά μια κατάχρηση απαγορευόμενη βάσει του άρθρου 102 ΣΛΕΕ.

596 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς, κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003 και της μνημονευόμενης στη σκέψη 592 ανωτέρω νομολογίας, ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένη, διαπίστωση η οποία αρκεί για την απόρριψη του ενδεκάτου λόγου ακυρώσεως, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν η

Επιτροπή υπέπεσε σε πραγματικά και νομικά σφάλματα και σε σφάλματα εκτιμήσεως, καθώς και αν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, απορρίπτοντας τους δικαιολογητικούς λόγους που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

597 Εν πάση περιπτώσει, το σκεπτικό που παρατίθεται στο σημείο 12.9 της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι επαρκώς αιτιολογημένο και δεν ενέχει σφάλματα εκτιμήσεως ή πραγματικά σφάλματα.

598 Όσον αφορά την ευθυγράμμιση με τις «επιθετικές» τιμές της Icera, αρκεί η επισήμανση ότι η νομολογία δεν αναγνωρίζει κανένα απόλυτο δικαίωμα ευθυγραμμίσεως μιας κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως με τις τιμές των ανταγωνιστών, ιδίως εφόσον το δικαίωμα αυτό έχει ως αποτέλεσμα να δικαιολογεί την εφαρμογή επιθετικών τιμών, οι οποίες άλλωστε απαγορεύονται από τη Συνθήκη (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2007, France Télécom κατά Επιτροπής, T-340/03, EU:T:2007:22, σκέψη 182).

599 Επιπροσθέτως, το ότι ήταν «ορθολογικό» για την προσφεύγουσα, όπως αυτή υποστηρίζει, να ευθυγραμμιστεί με τις τιμές της Icera δεν σημαίνει ότι η συμπεριφορά αυτή «δικαιολογείται» αντικειμενικά κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 592 ανωτέρω, υπό την έννοια ότι επιφέρει βελτίωση της αποτελεσματικότητας. Απλώς και μόνον το γεγονός ότι μια συμπεριφορά μπορεί να χαρακτηριστεί ως «ορθολογική» από οικονομική άποψη για την επιχείρηση που την εφαρμόζει, δεν αρκεί για να δικαιολογηθεί αντικειμενικά από την άποψη του δικαίου του ανταγωνισμού.

600 Όσον αφορά την εφαρμογή τιμών ανώτερων του AVC, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής (C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 71 και 72), μια επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση, ακόμη και αν εφαρμόζει τιμές κατώτερες του ATC, αλλά ανώτερες του AVC, διαπράττει κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως εφόσον ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο στο πλαίσιο σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό ανταγωνιστή. Σε περίπτωση υπάρξεως τέτοιας στρατηγικής αποκλεισμού, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, ελάχιστη σημασία έχει αν οι εφαρμοσθείσες τιμές ήταν, όπως υποστηρίζεται, «προσοδοφόρες και δικαιολογημένες», καθόσον ήταν ανώτερες του AVC.

601 Όσον αφορά τις μειώσεις στην τιμή του τσιπ MDM8200 που χορηγήθηκαν στην Huawei προκειμένου να τη βοηθήσουν στο να διαθέσει τα πλεονάζοντα και παρωχημένα αποθέματα από το εν λόγω τσιπ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι μειώσεις αυτές αφορούν μόνον τις τιμές που προσφέρονταν στην Huawei για το τσιπ MDM8200. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν επιχειρεί να δικαιολογήσει, με τις προβαλλόμενες εξηγήσεις, τις επιθετικές τιμές που χορηγήθηκαν στην ZTE ή τις επιθετικές τιμές που χορηγήθηκαν για τα τσιπ MDM6200 και MDM8200A.

602 Πρέπει επίσης να επισημανθεί, όσον αφορά τις μειώσεις στην τιμή του τσιπ MDM8200 που χορηγήθηκαν στην Huawei προκειμένου να τη βοηθήσουν στο να διαθέσει τα πλεονάζοντα και παρωχημένα αποθέματά της από το εν λόγω τσιπ, ότι, όπως αναφέρει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 1185 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Huawei προέβη σε νέες παραγγελίες για το συγκεκριμένο τσιπ προς την Qualcomm το 2010 και το 2011, γεγονός που επιβεβαίωσε η προσφεύγουσα, ερωτηθείσα σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επομένως, η Επιτροπή δεν έσφαλε εκτιμώντας ότι δύσκολα μπορούσε να θεωρηθεί αξιόπιστο ότι οι εν λόγω μειώσεις τιμών μπορούσαν να έχουν χορηγηθεί προκειμένου να βοηθηθεί η Huawei στο να διαθέσει τα πλεονάζοντα αποθέματα ενός παρωχημένου τσιπ.

603 Ομοίως, όσον αφορά τις μειώσεις στην τιμή του τσιπ MDM8200 που χορήγησε η προσφεύγουσα στην Huawei με σκοπό τη διάθεση των δικών της πλεοναζόντων και παρωχημένων αποθεμάτων από το εν λόγω τσιπ, δύσκολα μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστο ότι οι εν λόγω μειώσεις είχαν αυτόν τον σκοπό. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, εάν τούτο συνέβαινε, η προσφεύγουσα θα είχε χορηγήσει μειώσεις τιμής για το εν λόγω τσιπ σε όλους τους πελάτες της. Πλην όμως, από τον πίνακα 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι μόνον η Huawei έτυχε τέτοιων μειώσεων και ότι σε αυτήν προσφέρθηκαν τιμές ουσιωδώς χαμηλότερες από εκείνες που χρέωνε η προσφεύγουσα στους λοιπούς κύριους πελάτες της. Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 1185 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα χρειάστηκε, τον Αύγουστο του 2010, να προβεί στην παραγωγή νέων μονάδων του τσιπ MDM8200 προκειμένου να ανταποκριθεί στη ζήτηση της Huawei, γεγονός που επιβεβαίωσε και η προσφεύγουσα, ερωτηθείσα σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι μειώσεις τιμής που χορηγήθηκαν στην Huawei είχαν ως σκοπό και την αντιμετώπιση των συσκευών ZTE που χρησιμοποιούσαν τσιπ της Icera απλώς επιβεβαιώνει την έμμεση επιθετική πολιτική που επισήμανε η Επιτροπή.

604 Συνεπώς, ο ενδέκατος λόγος ακυρώσεως πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «νομικό σφάλμα λόγω της μη εφαρμογής του ορθού νομικού κανόνα»

605 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε τρία σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά «πρόδηλο νομικό σφάλμα» και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω της μη εφαρμογής από την Επιτροπή του «ορθού νομικού κανόνα», όπως αυτός προσδιορίζεται στην ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες. Το δεύτερο σκέλος αφορά εσφαλμένη εφαρμογή της νομολογίας περί τιμών αποκλεισμού και, γενικότερα, περί τιμολογιακών πρακτικών. Το τρίτο σκέλος αφορά την παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη εφαρμογή του «ορθού νομικού κανόνα» όπως καθορίζεται στην ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες

606 Κατά την προσφεύγουσα, από την ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες προκύπτει ότι το κρίσιμο ζήτημα κατά την εξέταση ενδεχόμενης πρακτικής αποκλεισμού που εφαρμόζει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση είναι αν η πρακτική είναι ικανή να οδηγήσει στον αποκλεισμό του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή από την αγορά. Επιπλέον, σύμφωνα με την εν λόγω ανακοίνωση, η Επιτροπή οφείλει, κατά την εξέταση αυτή, να αποδείξει, αφενός, ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, υιοθετώντας την πρακτική αυτή, υπέστη εσκεμμένα ζημίες ή παραιτήθηκε από βραχυπρόθεσμα κέρδη και, αφετέρου, ότι μπορούσε να ελπίζει ότι θα ανακτήσει τις ζημίες αυτές μετά την περίοδο εφαρμογής της φερόμενης επιθετικής πολιτικής. Δεδομένου δε ότι η Επιτροπή έχει δεσμευθεί δημοσίως να τηρεί την εν λόγω ανακοίνωση, η ανακοίνωση αυτή έχει δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.

607 Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα, η ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες δεν δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να επιβάλει κύρωση σε επιχείρηση που εφάρμοσε καλόπιστα μια συμπεριφορά η οποία, τελικά, αποδείχθηκε λιγότερο προσοδοφόρα απ' ό,τι αυτή είχε αρχικά προβλέψει. Τέλος, από το σημείο 66 της ανακοινώσεως σχετικά με τις προτεραιότητες προκύπτει

ότι η Επιτροπή μόνον κατ' εξαίρεση μπορεί να στηριχθεί σε έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία, υπό την προϋπόθεση ότι αυτά αποδεικνύουν με αρκούντως σαφή τρόπο την ύπαρξη επιθετικής στρατηγικής.

608 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε εν προκειμένω την ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την έλλειψη μνείας του εν λόγω εγγράφου τόσο στην ΑΑ όσο και στη ΣΑΑ και την ΕΠΠ. Παραπέμποντας στον τέταρτο και τον όγδοο έως δέκατο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι η Επιτροπή ουδόλως απέδειξε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, οποιαδήποτε θυσία κέρδους εκ μέρους της, ότι δεν διενήργησε ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή και ότι δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι, ελλείψει της επικρινόμενης συμπεριφοράς, η Huawei και η ZTE δεν θα εφοδιάζονταν, εν πάση περιπτώσει, από την Icera. Επιπλέον, παραπέμποντας στον ενδέκατο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και σε πραγματικό σφάλμα απορρίπτοντας την αντικειμενική δικαιολόγηση που αυτή είχε προβάλει. Παραπέμποντας, τέλος, στον δέκατο και τον ενδέκατο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι καλόπιστα εφάρμοσε την επικρινόμενη συμπεριφορά, δεδομένου ότι δεν θα μπορούσε να προβλέψει τη μέθοδο κατανομής του κόστους R&D που εφάρμοσε η Επιτροπή στην εν λόγω απόφαση, ενώ μπορούσε ευλόγως να προσδοκά ότι οι τιμολογιακές της πρακτικές θα ήταν προσοδοφόρες.

609 Συνεπώς, θεωρεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε «πρόδηλο νομικό σφάλμα» και παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και την αρχή της χρηστής διοικήσεως και την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

610 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

611 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι η ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες απλώς οριοθετεί την προσέγγιση της Επιτροπής ως προς την επιλογή των υποθέσεων που προτίθεται να διερευνήσει κατά προτεραιότητα, οπότε η διοικητική πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή δεν δεσμεύει τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού και τα εθνικά δικαστήρια (απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2015, Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, σκέψη 52), καθώς και ότι η εν λόγω ανακοίνωση δεν έχει ως σκοπό να αποτελέσει δεσμευτικό νομοθέτημα (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, T-827/14, EU:T:2018:930, σκέψη 114).

612 Επομένως, όπως κάθε άλλο έγγραφο το οποίο, μολονότι στερείται δεσμευτικής ισχύος, καθορίζει το γενικό πλαίσιο αναλύσεως που χρησιμοποιεί η Επιτροπή προκειμένου να κρίνει αν πρέπει να παρέμβει, η ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες περιορίζει την εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορεί, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, να παρεκκλίνει από την ανακοίνωση αυτή χωρίς να παραθέσει τους λόγους. Ειδικότερα, σε μια τέτοια περίπτωση, ο σεβασμός από την Επιτροπή των εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στις διοικητικές διαδικασίες, στις οποίες περιλαμβάνεται η υποχρέωση αιτιολογίας, έχει ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2017, Icap κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-180/15, EU:T:2017:795, σκέψη 289 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

613 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρεξέκλινε εν προκειμένω από το γενικό πλαίσιο αναλύσεως που καθορίζεται στην ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες, τούτο δε χωρίς αιτιολογία.

614 Όσον αφορά, κατά πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, κατ' ουσίαν, η Επιτροπή δεν εξέτασε αν η επικρινόμενη πρακτική μπορούσε να οδηγήσει στον αποκλεισμό του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή σύμφωνα με την ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες, από την εξέταση του πρώτου σκέλους του ενάτου λόγου ακυρώσεως, και, ειδικότερα, από τις σκέψεις 524 έως 527 ανωτέρω, προκύπτει ότι η ανάλυση διά της οποίας η Επιτροπή συγκρίνει τις τιμές που εφαρμόζει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση σε σχέση με ορισμένες από τις δαπάνες της, προκειμένου να εκτιμήσει αν η εν λόγω επιχείρηση εφάρμοσε επιθετικές τιμές, περιλαμβάνει ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή και ότι, εφόσον η Επιτροπή απέδειξε, όπως εν προκειμένω, ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση εφάρμοσε τέτοιες τιμές, διενήργησε, ως εκ τούτου, εμμέσως την ανάλυση αυτή, διαπίστωση η οποία αρκεί για να απορριφθεί το εν λόγω επιχείρημα.

615 Εξάλλου, από το σημείο 26 της ανακοινώσεως σχετικά με τις προτεραιότητες προκύπτει ότι μη κάλυψη του LRAIC, γεγονός που απέδειξε εν προκειμένω η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, υποδηλώνει ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση δεν καλύπτει όλο το (αναλογούν) σταθερό κόστος παραγωγής του επίμαχου προϊόντος ή της επίμαχης υπηρεσίας και ότι ένας «εξίσου αποτελεσματικός» ανταγωνιστής θα μπορούσε να αποκλειστεί από την αγορά, πράγμα που επιβεβαιώνει ότι, στο πλαίσιο της συγκρίσεως των τιμών και του κόστους της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως, η Επιτροπή προέβη εμμέσως, αλλά αναγκαίως, στην ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή.

616 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή όφειλε, κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως σχετικά με τις προτεραιότητες, να αποδείξει ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση είχε εσκεμμένα υποστεί ζημίες ή είχε παραιτηθεί από βραχυπρόθεσμα κέρδη, από το σημείο 66 της εν λόγω ανακοινώσεως προκύπτει ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, είναι δυνατόν η Επιτροπή να στηριχθεί, προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη τέτοιας θυσίας, σε άμεσα αποδεικτικά στοιχεία που συνίστανται σε έγγραφα της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως τα οποία καταδεικνύουν σαφώς την ύπαρξη επιθετικής στρατηγικής, όπως είναι ένα λεπτομερές σχέδιο που προβλέπει, μεταξύ άλλων, θυσία με σκοπό τον αποκλεισμό ανταγωνιστή.

617 Όπως προκύπτει από την εξέταση του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή πράγματι στηρίχθηκε, στο σημείο 12.8.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε έγγραφα της προσφεύγουσας που καταδεικνύουν σαφώς την ύπαρξη προθέσεως της τελευταίας να αποκλείσει την Icera, η οποία υλοποιήθηκε μέσω μειώσεων τιμών που χορηγήθηκαν στην Huawei και την ZTE, διαπίστωση η οποία αρκεί για να απορριφθεί το υπό κρίση επιχείρημα, το οποίο αφορά, κατ' ουσίαν, τη μη απόδειξη της θυσίας στην προσβαλλόμενη απόφαση. Συναφώς, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, από το σημείο 66 της ανακοινώσεως σχετικά με τις προτεραιότητες ουδόλως προκύπτει ότι η Επιτροπή μόνον κατ' εξαίρεση μπορεί να στηριχθεί σε έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη επιθετικής στρατηγικής. Τουναντίον, στο εν λόγω σημείο, η Επιτροπή χρησιμοποιεί την έκφραση «σε ορισμένες περιπτώσεις», και όχι την έκφραση «σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις» ή «κατ' εξαίρεση», ή ακόμη, την έκφραση «σε εξαιρετικές περιστάσεις», που χρησιμοποιείται στην υποσημείωση 50 της ανακοινώσεως σχετικά με τις προτεραιότητες. Στην υποσημείωση 44 της εν λόγω ανακοινώσεως, η οποία αφορά το σημείο 66 της ίδιας ανακοινώσεως, η Επιτροπή παραπέμπει εξάλλου σε δύο αποφάσεις με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι η Επιτροπή νομίμως είχε στηριχθεί σε τέτοια έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι στις αποφάσεις της 6ης Οκτωβρίου 1994, Tetra Pak κατά Επιτροπής (T-83/91, EU:T:1994:246, σκέψεις 151 και 171), και της 30ής Ιανουαρίου 2007, France Télécom κατά Επιτροπής (T-340/03, EU:T:2007:22, σκέψεις 198 έως 215).

618 Όσον αφορά, κατά τρίτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη, κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως σχετικά με τις προτεραιότητες, να αποδείξει ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση μπορούσε να ελπίζει ότι θα ανακτήσει τις ζημίες που είχε υποστεί κατά την περίοδο εφαρμογής της επιθετικής πολιτικής μετά την εν λόγω περίοδο, από το σημείο 70 της ανακοινώσεως αυτής προκύπτει απλώς και μόνον ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση μπορεί ευλόγως να προσδοκά ότι η ισχύς της στην αγορά θα είναι, από τη στιγμή που θα τερματίσει την επιθετική συμπεριφορά της, μεγαλύτερη απ' ό,τι θα ήταν αν δεν είχε υιοθετήσει τέτοια συμπεριφορά και ότι, επομένως, θα μπορούσε να αντλήσει όφελος από τη θυσία της. Άλλωστε, κατά τη νομολογία, μια συμπεριφορά μπορεί να έχει καταχρηστικό χαρακτήρα χωρίς να αναγκαίο να αποδειχθεί ειδικότερα ότι η οικεία επιχείρηση μπορούσε ευλόγως να προσδοκά ότι θα ανακτήσει τις ζημίες τις οποίες υπέστη (πρβλ. απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1994, Tetra Pak κατά Επιτροπής, T-83/91, EU:T:1994:246, σκέψη 150), διαπίστωση η οποία αρκεί για την απόρριψη του υπό κρίση επιχειρήματος.

619 Όσον αφορά, κατά τέταρτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, εφόσον δεν μπορούσε να προβλέψει τη μέθοδο κατανομής του κόστους που εφάρμοσε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση και, άρα, ενεργούσε καλόπιστα, δεν είναι δυνατόν, σύμφωνα με την ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες, να της επιβληθεί κύρωση από την Επιτροπή, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, διαπιστώθηκε ότι η Επιτροπή δεν έσφαλε καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι τιμολογιακές πρακτικές της προσφεύγουσας εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera, διαπίστωση η οποία αρκεί για την απόρριψη του υπό κρίση επιχειρήματος.

620 Όσον αφορά, κατά πέμπτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες δεν μνημονεύεται στην ΑΑ, στη ΣΑΑ και στην ΕΠΠ, η προσφεύγουσα ουδόλως εξηγεί πώς μπορεί το γεγονός αυτό να σημαίνει ότι η Επιτροπή παραβίασε το γενικό πλαίσιο αναλύσεως που χρησιμοποιεί για να κρίνει αν πρέπει να παρέμβει, το οποίο περιγράφεται στην εν λόγω ανακοίνωση. Πέραν αυτού, η εν λόγω ανακοίνωση ουδόλως επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να αναφέρεται ρητώς σ' αυτήν στις αποφάσεις της επί υποθέσεων κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης. Συνεπώς, το υπό κρίση επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

621 Όσον αφορά, κατ' έκτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η Huawei και η ZTE δεν θα εφοδιάζονταν, εν πάση περιπτώσει, περισσότερο από την Icera αν δεν υπήρχε η επικρινόμενη συμπεριφορά, και απέρριψε εσφαλμένα τους αντικειμενικούς λόγους που προέβαλε για τη δικαιολόγηση της συμπεριφοράς της, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η προσφεύγουσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο η Επιτροπή παραβίασε, εκ του λόγου αυτού, το γενικό πλαίσιο αναλύσεως που εφαρμόζει για να κρίνει αν πρέπει να παρέμβει, το οποίο περιγράφεται στην ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες.

622 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά εσφαλμένη εφαρμογή της νομολογίας περί τιμών αποκλεισμού και, γενικότερα, περί τιμολογιακών πρακτικών

623 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε τη νομολογία σχετικά με τις τιμές εκτοπισμού και, γενικότερα, τις τιμολογιακές πρακτικές, ήτοι τη νομολογία από την οποία απορρέει ο εφαρμοστέος νομικός κανόνας. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, παραθέτει

διάφορα αποσπάσματα δικαστικών αποφάσεων τα οποία η ίδια θεωρεί ως συναφή, προσάπτει δε στην Επιτροπή ότι δεν προέβη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στην ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή, ενώ η ανάλυση αυτή επιβάλλεται από τη νομολογία.

624 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

625 Πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται στην παράθεση αποσπασμάτων νομολογίας, χωρίς να εξηγεί ως προς τι παρεκκλίνει η προσβαλλόμενη απόφαση από τον νομικό κανόνα που απορρέει από τη νομολογία αυτή, εκτός από την ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή σχετικά με την οποία, αφού μνημονεύει την απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής (C-413/14 P, EU:C:2017:632), προσάπτει εν προκειμένω στην Επιτροπή, αφενός, ότι δεν διενήργησε τέτοια ανάλυση και, αφετέρου, ότι δεν εξακρίβωσε το ποσοστό κάλυψης της αγοράς από την επίμαχη πρακτική.

626 Αφενός, από την εξέταση του πρώτου σκέλους του ενάτου λόγου ακυρώσεως και, ειδικότερα, από τις σκέψεις 524 έως 527 ανωτέρω, προκύπτει ότι η ανάλυση διά της οποίας η Επιτροπή συγκρίνει τις τιμές που εφαρμόζει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση σε σχέση με ορισμένες από τις δαπάνες της, προκειμένου να εκτιμήσει αν η εν λόγω επιχείρηση εφάρμοσε επιθετικές τιμές, περιλαμβάνει ήδη ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή, και ότι, εφόσον η Επιτροπή απέδειξε, εν προκειμένω, ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση εφάρμοσε τέτοιες τιμές και, επομένως, διενήργησε εμμέσως την εν λόγω ανάλυση, τούτο αρκεί για να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας περί μη διενέργειας τέτοιας ανάλυσης στην προσβαλλόμενη απόφαση.

627 Αφετέρου, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 521 έως 523 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούται, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 520 ανωτέρω, κατά την εκ μέρους της εξέταση περί ενδεχόμενης εφαρμογής επιθετικών τιμών από την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, να εξετάσει και αν το ποσοστό κάλυψης της αγοράς από την επίμαχη πρακτική είναι αρκετά μεγάλο ώστε η πρακτική αυτή να παράγει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα, πράγμα που αρκεί για να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας περί μη διενέργειας τέτοιου ελέγχου.

628 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας

629 Παραπέμποντας στον έβδομο και τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή διενήργησε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τεχνητή και καινοφανή ανάλυση τιμής-κόστους, διαφορετική από εκείνη για την οποία γινόταν λόγος στην ΑΑ, όσον αφορά δύο από τα επίμαχα τσιπ, και μη προβλέψιμη, όσον αφορά το τρίτο τσιπ. Κατά την άποψή της, η Επιτροπή παραβίασε, ως εκ τούτου, τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας.

630 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

631 Πρέπει να σημειωθεί ότι, προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους, η προσφεύγουσα περιορίζεται σε γενική επανάληψη των αιτιάσεων που διατυπώνει στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως και του εβδόμου και του ογδόου λόγου ακυρώσεως, στους οποίους παραπέμπει ρητώς, χωρίς να διατυπώνει κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα.

632 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

633 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «τον παράλογο και μη τεκμηριωμένο με αποδεικτικά στοιχεία χαρακτήρα της “θεωρίας περί επιθετικής πολιτικής”»¨

634 Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε δεκατρία σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά το ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής, η οποία είναι «στοχευμένη και επιλεκτική», είναι αποσυνδεδεμένη από τον ορισμό της αγοράς και διαμορφώθηκε ώστε να καταλήξει σε προκαθορισμένο συμπέρασμα. Το δεύτερο σκέλος αφορά το ότι η εν λόγω θεωρία είναι εγγενώς αντιφατική και ανεπαρκώς αιτιολογημένη. Το τρίτο σκέλος αφορά τη μη απόδειξη από την Επιτροπή του παράλογου χαρακτήρα της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας και της επιθετικής στρατηγικής της. Το τέταρτο σκέλος αφορά το ότι οι τιμές της προσφεύγουσας ήταν υψηλότερες σε σχέση με τις τιμές της Icera και, συνεπώς, τη μη ύπαρξη αποκλεισμού της αγοράς. Το πέμπτο σκέλος αφορά τη μη λήψη υπόψη από την Επιτροπή κρίσιμων απαλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων. Το έκτο σκέλος αφορά την απουσία αποδεικτικών στοιχείων περί οικονομικής επιθετικής πολιτικής. Το έβδομο σκέλος αφορά το ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» είναι καινοφανής, εσφαλμένη και αβάσιμη. Το όγδοο σκέλος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» όσον αφορά την άμεση επιθετική πολιτική μεταξύ του τρίτου τριμήνου του 2010 και του δευτέρου τριμήνου του 2011. Το ένατο σκέλος αφορά το ότι η Επιτροπή παρέβλεψε την εμπορική πραγματικότητα του τσιπ MDM8200. Το δέκατο σκέλος αφορά τον ανορθολογικό και αντίθετο προς τους στοιχειώδεις κανόνες της οικονομίας χαρακτήρα της εν λόγω θεωρίας. Το ενδέκατο σκέλος αφορά τη μη απόδειξη από την Επιτροπή της ανάκτησης των ζημιών κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου, καθώς και την έλλειψη μνείας για το χρονικό σημείο κατά το οποίο έπαυσε η επιθετική πολιτική. Το δωδέκατο σκέλος αφορά τη μη εφαρμογή του κριτηρίου του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή και τις καλές επιδόσεις της Icera κατά την εν λόγω περίοδο, που διαψεύδουν την ως άνω θεωρία. Το δέκατο τρίτο σκέλος αφορά σφάλμα της Επιτροπής με το οποίο καταδικάζεται ο πραγματικός ανταγωνισμός.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

635 Πρέπει να σημειωθεί ότι, στο σημείο 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εκθέτει την ανάλυσή της σχετικά με την κατάχρηση που διέπραξε η προσφεύγουσα.

636 Ειδικότερα, στο σημείο 12.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή υπενθυμίζει αρχικά τις ισχύουσες γενικές αρχές, ειδικότερα όσον αφορά τις επιθετικές τιμές. Εν συνεχεία, στο σημείο 12.2 της εν λόγω αποφάσεως, περιγράφει συνοπτικά την εκ μέρους της εφαρμογή των εν λόγω γενικών αρχών που γίνεται στα σημεία 12.3 έως 12.11 της αποφάσεως αυτής, περιγραφή την οποία η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει ως «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής».

637 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εξηγεί, στην αιτιολογική σκέψη 334 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, μεταξύ 1ης Ιουλίου 2009 και 30ής Ιουνίου 2011, η προσφεύγουσα είχε πωλήσει ορισμένες ποσότητες των τσιπ UMTS που διέθετε, ήτοι των τσιπ MDM8200, MDM6200 και MDM8200A, σε δύο από τους κύριους πελάτες της, ήτοι στην Huawei και την ZTE, σε τιμές κατώτερες του κόστους της, τούτο δε με την πρόθεση να αποκλείσει από την αγορά την Icera, την κύρια ανταγωνίστριά της στο τμήμα αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS. Κατά την Επιτροπή, ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, η προσφεύγουσα θέλησε να

εμποδίσει την Icera, μια μικρή νεοφυή επιχείρηση με περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες, να αποκτήσει επαρκή φήμη και μέγεθος ώστε να μπορέσει να αμφισβητήσει τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας στην εν λόγω αγορά. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε βάσιμους αντικειμενικούς λόγους για τη δικαιολόγηση της συμπεριφορά αυτής, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, εκ του λόγου αυτού, η προσφεύγουσα είχε διαπράξει, κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης κατά παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής, η οποία είναι «στοχευμένη και επιλεκτική», είναι αποσυνδεδεμένη από τον ορισμό της αγοράς και διαμορφώθηκε ώστε να καταλήξει σε προκαθορισμένο συμπέρασμα

638 Η προσφεύγουσα, παραπέμποντας στον δέκατο λόγο ακυρώσεως, υποστηρίζει ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά δεν ήταν ούτε στοχευμένη ούτε επιλεκτική και ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής είναι αποσυνδεδεμένη από τον ορισμό της σχετικής αγοράς, δεδομένου ότι αφορά μόνο το τμήμα αιχμής της αγοράς αυτής, το οποίο επιπλέον είναι εσφαλμένα ορισμένο, καθόσον ορισμένα τσιπ τα οποία η προσφεύγουσα θεωρεί ως τσιπ «αιχμής» δεν συμπεριλήφθηκαν στο εν λόγω τμήμα.

639 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» αναπτύχθηκε ως θεωρία ευκολίας από την Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν είχε καμία σχέση με την καταγγελία. Κατά την άποψή της, τα τσιπ MDM8200 και MDM8200A πωλήθηκαν σε άλλους πελάτες πλην της Huawei και της ZTE πριν και μετά την κρίσιμη περίοδο, σε τιμές κατώτερες του LRAIC που υπολόγισε η Επιτροπή, γεγονός που κλονίζει την εν λόγω θεωρία.

640 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

641 Κατ’ αρχάς, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά δεν ήταν ούτε στοχευμένη ούτε επιλεκτική, υπενθυμίζεται ότι από τα άμεσα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή, τα οποία εξετάζονται λεπτομερώς στις σκέψεις 538 και 539 ανωτέρω, στο πλαίσιο εξετάσεως του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα χορήγησε μειώσεις τιμών στην Huawei και την ZTE, οι οποίες προσδιορίζονται σαφώς στα έγγραφα αυτά, προκειμένου να εμποδίσει την Icera να προσεγγίσει τις δύο αυτές πολύ σημαντικές πελάτισσες και, με τον τρόπο αυτό, να την αποκλείσει από την αγορά. Επομένως, η προσφεύγουσα αβασίμως ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά της δεν ήταν ούτε στοχευμένη ούτε επιλεκτική.

642 Εν συνεχεία, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής, η οποία αφορά μόνο το τμήμα αιχμής, είναι αποσυνδεδεμένη από τον ορισμό της αγοράς, επίσης δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, από το σημείο 64 της ανακοινώσεως σχετικά με τις προτεραιότητες προκύπτει ότι, στις περιπτώσεις επιθετικής πολιτικής, μια συμπεριφορά συνεπάγεται θυσία εφόσον η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση καθορίζει χαμηλότερη τιμή για το σύνολο ή για συγκεκριμένο τμήμα της παραγωγής της. Επομένως, η επιθετική συμπεριφορά μπορεί κάλλιστα να αφορά περιορισμένο τμήμα της σχετικής αγοράς και όχι το σύνολο αυτής. Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι η επιθετική συμπεριφορά μπορεί να εκδηλώνεται και σε άλλη αγορά πλην της σχετικής αγοράς, χωρίς αυτή να αποτελεί αντικείμενο αυστηρού ορισμού (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 35 και 45).

643 Επομένως, η Επιτροπή, αφενός μεν, είχε δικαίωμα να επιβάλει κυρώσεις, με την προσβαλλόμενη απόφαση, για συμπεριφορά περιοριζόμενη σε τμήμα της σχετικής αγοράς, αφετέρου δε, δεν ήταν υποχρεωμένη να οριοθετήσει επακριβώς το τμήμα αυτό, όπως υποχρεούται να πράττει όσον αφορά τη σχετική αγορά προκειμένου να εξακριβώσει την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης.

644 Επιπλέον, όσον αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη σχέσης μεταξύ της «θεωρίας περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής και της καταγγελίας, επισημαίνεται ότι από το σημείο 55 της ανακοινώσεως της Επιτροπής περί χειρισμού των καταγγελιών από την Επιτροπή βάσει των άρθρων [101] και [102] ΣΛΕΕ (ΕΕ 2004, C 101, σ. 65) προκύπτει ότι, κατά το πρώτο στάδιο μετά την υποβολή της καταγγελίας, η Επιτροπή εξετάζει την καταγγελία και ενδεχομένως συλλέγει περαιτέρω πληροφορίες με σκοπό να αποφασίσει για τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί σε αυτήν, ότι το στάδιο αυτό είναι δυνατόν να περιλαμβάνει και ανεπίσημη ανταλλαγή απόψεων μεταξύ Επιτροπής και καταγγέλλοντος, με σκοπό την αποσαφήνιση των πραγματικών και νομικών ζητημάτων που αφορά η καταγγελία, και ότι, στο ίδιο αυτό στάδιο, η Επιτροπή μπορεί να εκδηλώσει μια πρώτη αντίδραση προς τον καταγγέλλοντα, παρέχοντάς του την ευκαιρία να αναλύσει τους ισχυρισμούς του υπό το πρίσμα της πρώτης αυτής αντίδρασής της.

645 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 11 έως 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, κατόπιν της επικαιροποίησης και αναθεώρησης της καταγγελίας, πραγματοποιήθηκαν πλείονες επικοινωνίες μεταξύ της Icera και της Επιτροπής, οι οποίες εν τέλει οδήγησαν τον Ιούνιο του 2012 στη διατύπωση ισχυρισμών περί επιθετικής πολιτικής εκ μέρους της Icera, γεγονός που συνομολογεί η ίδια η προσφεύγουσα. Υπό το πρίσμα του σημείου 55 της ανακοινώσεως της Επιτροπής περί χειρισμού των καταγγελιών από την Επιτροπή βάσει των άρθρων [101] και [102] ΣΛΕΕ, πρέπει να γίνει δεκτό ότι αποτελεί συνήθη πρακτική, όπως συνέβη και στην προκειμένη περίπτωση, ο καταγγέλλων να αναπτύσσει τους ισχυρισμούς που διατυπώνονται στην καταγγελία λαμβάνοντας υπόψη την πρώτη αντίδραση της Επιτροπής. Εξάλλου, από την ανάγκη αποτελεσματικής διασφάλισης της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να δεσμεύεται από το πλαίσιο και τις νομικές εκτιμήσεις που διατυπώνει ο καταγγέλλων. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο το γεγονός ότι η Icera διατύπωσε με σχετική καθυστέρηση τους ισχυρισμούς της περί επιθετικής πολιτικής θα μπορούσε να κλονίσει αυτό που η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει ως «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» στην εν λόγω απόφαση, το οποίο προέκυψε κατόπιν εμπεριστατωμένης έρευνας που διεξήγαγε η Επιτροπή.

646 Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι εφάρμοσε τιμές κατώτερες του LRAIC για τα τσιπ MDM8200 και MDM8200A έναντι και άλλων πελατών πλην της Huawei και της ZTE, πριν και μετά την κρίσιμη περίοδο, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα ουδόλως εξηγεί για ποιον λόγο το γεγονός αυτό θα μπορούσε να κλονίσει αυτό που η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει ως «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» στην προσβαλλόμενη απόφαση. Τουναντίον, φαίνεται μάλλον ότι, εάν η Επιτροπή είχε αποδεικτικά στοιχεία για την εφαρμογή εκ μέρους της προσφεύγουσας επιθετικών τιμών έναντι και άλλων πελατών εκτός της εν λόγω περιόδου, θα μπορούσε να τα λάβει υπόψη για να ενισχύσει ή να επεκτείνει χρονικά την εν λόγω θεωρία.

647 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής είναι εγγενώς αντιφατική και ανεπαρκώς αιτιολογημένη

648 Η προσφεύγουσα επικαλείται διάφορες αντιφάσεις και ανακολουθίες που ενέχει, κατά την άποψή της, η προσβαλλόμενη απόφαση.

649 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής», όπως προκύπτει και από την αιτιολογική σκέψη 993 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η προσφεύγουσα, αρχικά, χρησιμοποίησε τα τσιπ MDM8200 για να στρέψει τις πελάτισσές της, Huawei και ZTE, από τα εν λόγω τσιπ προς τα πιο προηγμένα τσιπ MDM6200 και MDM8200A και, στη συνέχεια, επικέντρωσε την τιμολογιακή στρατηγική της στο τσιπ MDM8200A, λαμβανομένης υπόψη της αρχικής έλλειψης επιτυχίας του τσιπ MDM6200, δεν συμβιβάζεται με τη «θεωρία περί ζημίας» που βασίζεται στις τιμές αποκλεισμού, δεδομένου ότι η ως άνω παραδοχή αντικατοπτρίζει απλώς την άσκηση συνεπούς ανταγωνισμού εκ μέρους της προσφεύγουσας χάρη στην κυκλοφορία νέων προϊόντων.

650 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα τονίζει ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή της προσάπτει ότι εφάρμοσε την επίμαχη συμπεριφορά με σκοπό να εμποδίσει την Icera να αποκτήσει φήμη, ενώ από εσωτερικό έγγραφο, το οποίο μνημονεύεται στην ίδια απόφαση, προκύπτει ότι η ίδια, αρκετούς μήνες πριν από την κρίσιμη περίοδο, εκτιμούσε ότι η Icera είχε κατορθώσει να υπερβεί τα εμπόδια που σχετίζονται με τη φήμη, γεγονός που κλονίζει τη «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής.

651 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί, χωρίς να υποπέσει σε αντίφαση, αφενός, να επισημαίνει στις αιτιολογικές σκέψεις 411 έως 419 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το τσιπ MDM6200 δεν είχε εμπορική επιτυχία κατά την κρίσιμη περίοδο και, αφετέρου, να ισχυρίζεται, στην αιτιολογική σκέψη 420 της ίδιας αποφάσεως, ότι η στρατηγική της έναντι της ZTE στηρίχθηκε στο συγκεκριμένο τσιπ. Ομοίως, θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν μπορεί, αφενός, να ισχυρίζεται, στην αιτιολογική σκέψη 959 της εν λόγω αποφάσεως, ότι το τσιπ MDM8200 διατήρησε την ανταγωνιστική του σημασία ακόμη και μετά την κυκλοφορία στην αγορά του τσιπ MDM8200A και, αφετέρου, να αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 420 της ίδιας αποφάσεως, ότι το δεύτερο αυτό τσιπ είχε καταστεί το κρίσιμο προϊόν επί του οποίου αυτή στηρίχθηκε για να εφαρμόσει τη στρατηγική της το 2010 και το 2011.

652 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

653 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το υπό κρίση σκέλος πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές, διότι, ακόμη και αν τα τρία επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη του σκέλους αυτού ήταν βάσιμα, δεν θα θιγόταν εξ αυτού η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

654 Συγκεκριμένα, το ότι η προσφεύγουσα ασκούσε, όπως υποστηρίζει, συνεπή ανταγωνισμό μέσω της κυκλοφορίας νέων προϊόντων, ότι η Icera ενδεχομένως κατόρθωσε να αποκτήσει φήμη ή ότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να στηρίξει την επιθετική της στρατηγική στο τσιπ MDM6200 λόγω της έλλειψης εμπορικής επιτυχίας του ή στο τσιπ MDM8200 μετά την κυκλοφορία του τσιπ MDM8200A, δεν αναιρεί τη διαπίστωση, εκ μέρους της Επιτροπής, ότι η προσφεύγουσα εφάρμοσε επιθετικές τιμές με πρόθεση να αποκλείσει την ανταγωνίστριά της Icera από την αγορά, γεγονός που αρκεί για την απόδειξη της διαπράξεως καταχρήσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας (απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 70 και 71).

655 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη απόδειξη από την Επιτροπή του παράλογου χαρακτήρα της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας και της επιθετικής στρατηγικής της

656 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η συμπεριφορά της ήταν παράλογη, ει μη μόνον αν ήθελε να αποκλείσει την Icera, ή ότι οι τιμές της εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera. Κατά την άποψή της, τα λίγα έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή επιχειρώντας να αποδείξει την ύπαρξη τέτοιου σχεδίου προέρχονται από κατώτερης ιεραρχικής θέσης υπαλλήλους χωρίς εξουσία λήψεως αποφάσεων σχετικά με τις τιμές. Προσθέτει ότι η Επιτροπή δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο για θυσία εκ μέρους της, ενώ ήταν υποχρεωμένη να αποδείξει την ύπαρξη τέτοιας θυσίας, σύμφωνα με την ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες.

657 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

658 Πρέπει να επισημανθεί ότι, προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους, η προσφεύγουσα απλώς επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που προέβαλε στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως, όσον αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη αποδείξεως της υπάρξεως θυσίας, ή στο πλαίσιο του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, όσον αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη αποδείξεως της υπάρξεως στρατηγικής αποκλεισμού της Icera.

659 Τα εν λόγω επιχειρήματα, τα οποία απορρίφθηκαν στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και στο πλαίσιο του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να απορριφθούν για τους ίδιους λόγους καθόσον προβάλλονται προς στήριξη του τρίτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, όπερ αρκεί για την απόρριψη του σκέλους αυτού.

Επί του τετάρτου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι οι τιμές της προσφεύγουσας ήταν υψηλότερες σε σχέση με τις τιμές της Icera

660 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, αφενός, αναγνωρίζει ότι οι τιμές της προσφεύγουσας ήταν υψηλότερες από τις τιμές της Icera και, αφετέρου, δέχεται ότι τα μικροκυκλώματα της Icera ήταν ανώτερης ποιότητας. Κατά την άποψή της, εάν τούτο ήταν αληθές, θα ήταν, συνεπώς, εύλογο να μειώσει την τιμή των τσιπ της ως αντιστάθμισμα για τη χαμηλότερη ποιότητα των προϊόντων της, πράγμα το οποίο δεν έλαβε υπόψη η Επιτροπή.

661 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

662 Υπενθυμίζεται ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση καταχράται τη θέση αυτή εάν εφαρμόζει τιμές κατώτερες του AVC ή τιμές κατώτερες του ATC, αλλά ανώτερες του AVC, εφόσον οι τιμές αυτές καθορίζονται στο πλαίσιο στρατηγικής αποκλεισμού ανταγωνιστή (απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 70 έως 72).

663 Εν προκειμένω, από την εξέταση του πέμπτου, του έκτου, του εβδόμου, του ογδόου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε δεόντως ότι η προσφεύγουσα εφάρμοσε επιθετικές τιμές με την πρόθεση να αποκλείσει την ανταγωνίστριά της Icera από την αγορά, γεγονός που αρκεί για την απόδειξη κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της προσφεύγουσας.

664 Εξάλλου, από την εξέταση του ενδεκάτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν έσφαλε ούτε παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, απορρίπτοντας τους αντικειμενικούς δικαιολογητικούς λόγους που προέβαλε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένου του ισχυρισμού της ότι οι επιθετικές τιμές της είχαν εφαρμοστεί ως αντίδραση στις επιθετικές τιμές της Icera.

665 Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί βασίμως στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι επιθετικές τιμές που εφάρμοσε η προσφεύγουσα δικαιολογούνταν από τις χαμηλότερες τιμές της Icera ή από τη χαμηλότερη ποιότητα των προϊόντων της. Εξάλλου, το κριτήριο αναφοράς για την εκτίμηση περί υπάρξεως επιθετικών τιμολογιακών πρακτικών δεν βασίζεται στις τιμές και το κόστος της επιχειρήσεως εις βάρος της οποίας εφαρμόζονται οι πρακτικές αυτές ή στην ποιότητα των επίμαχων προϊόντων, αλλά στις τιμές και το κόστος της επιχειρήσεως που κατέχει δεσπόζουσα θέση.

666 Επομένως, το τέταρτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη λήψη υπόψη από την Επιτροπή κρίσιμων απαλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων

667 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη πλείονα «κρίσιμα» απαλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι, πρώτον, το γεγονός ότι η Huawei και η ZTE είχαν δηλώσει ότι δεν θα εφοδιάζονταν περισσότερο από την Icera αν δεν υπήρχε η επικρινόμενη συμπεριφορά, δεύτερον, το γεγονός ότι τα τσιπ της Icera ήταν τεχνικώς παρωχημένα και ότι η Icera δεν ήταν εν πάση περιπτώσει σε θέση να αναπτύξει τσιπ LTE πριν από την ίδια και, τρίτον, το γεγονός ότι η Icera δεν είχε αποκλειστεί από την αγορά κατά την κρίσιμη περίοδο, δεδομένου ότι είχε κατορθώσει να προσελκύσει σημαντικές εξωτερικές επενδύσεις και είχε εξαγοραστεί από την Nvidia.

668 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

669 Υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση καταχράται τη θέση αυτή εάν εφαρμόζει τιμές κατώτερες του AVC ή τιμές κατώτερες του ATC, αλλά ανώτερες του AVC, εφόσον οι τιμές αυτές καθορίζονται στο πλαίσιο στρατηγικής αποκλεισμού ανταγωνιστή (απόφαση της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής, C-62/86, EU:C:1991:286, σκέψεις 70 έως 72). Εν προκειμένω, από την εξέταση, ιδίως, του πέμπτου, του έκτου, του εβδόμου, του ογδόου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε δεόντως ότι η προσφεύγουσα είχε εφαρμόσει τέτοιες επιθετικές τιμές με την πρόθεση να αποκλείσει την ανταγωνίστριά της Icera από την αγορά, γεγονός που αρκεί για την απόδειξη κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους της προσφεύγουσας.

670 Κατά συνέπεια, οι περιστάσεις ότι οι δύο πελάτισσες τις οποίες αφορά η επικρινόμενη συμπεριφορά δεν θα εφοδιάζονταν, εν πάση περιπτώσει, περισσότερο από την Icera αν δεν υπήρχε η εν λόγω συμπεριφορά, ότι η τεχνολογία της Icera ήταν παρωχημένη ή ότι η Icera προσέλκυσε εξωτερικές χρηματοδοτήσεις και εξαγοράστηκε κατά την κρίσιμη περίοδο, ακόμη και αν αποδεικνύονταν αληθείς, δεν θα μπορούσαν να επηρεάσουν το συμπέρασμα της

Επιτροπής όσον αφορά την ύπαρξη καταχρήσεως, το οποίο στηρίζεται στη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα εφάρμοσε τιμές κατώτερες του κόστους της με την πρόθεση να αποκλείσει την ανταγωνίστριάς της Icera από την αγορά. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο διότι τα τρία αυτά στοιχεία που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι στοιχεία άσχετα προς την ίδια, επί των οποίων αυτή δεν ασκούσε καμία επιρροή και τα οποία, ως εκ τούτου, δεν θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην απαλλαγή της από οποιαδήποτε κύρωση για την παράβαση που διέπραξε.

671 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται στον χαρακτηρισμό των εν λόγω τρία στοιχείων ως «κρίσιμων», χωρίς ωστόσο να εξηγεί με ποιον τρόπο θα μπορούσαν τα στοιχεία αυτά, εάν τα είχε λάβει υπόψη η Επιτροπή, να θέσουν υπό αμφισβήτηση αυτό που η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει ως «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής».

672 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου σκέλους, το οποίο αφορά την απουσία αποδεικτικών στοιχείων περί οικονομικής επιθετικής πολιτικής

673 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιθετική πολιτική περί της οποίας γίνεται λόγος στην προσβαλλομένη απόφαση δεν στηρίζεται σε αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία και διαψεύδεται από το γεγονός ότι η Icera εξαγοράστηκε από τη Nvidia κατά την κρίσιμη περίοδο. Προσθέτει ότι αμφισβήτησε την ύπαρξη «οικονομικής επιθετικής πολιτικής» κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, γεγονός που οδήγησε την Επιτροπή στο να εγκαταλείψει τον ισχυρισμό αυτό στην εν λόγω απόφαση και να αρκεστεί στην επίκληση «παραδοσιακής επιθετικής πολιτικής».

674 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

675 Για την απόρριψη του υπό κρίση σκέλους, αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως συνομολογεί η ίδια η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν στήριξε την προσβαλλόμενη απόφαση σε περίπτωση οικονομικής επιθετικής πολιτικής, αλλά παραδοσιακής επιθετικής πολιτικής, ήτοι σε περίπτωση εφαρμογής από κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση τιμών κατώτερων του κόστους της με σκοπό τον αποκλεισμό ανταγωνιστή από την αγορά.

676 Κατά συνέπεια, πρέπει το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη οικονομικής επιθετικής πολιτικής να κριθεί αλυσιτελές και να απορριφθεί το έκτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του εβδόμου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» είναι καινοφανής, εσφαλμένη και αβάσιμη

677 Η προσφεύγουσα εξηγεί ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής, κατά την οποία αυτή προμήθευσε στην Huawei τσιπ MDM8200 σε επιθετικές τιμές, προκειμένου η τελευταία να μπορέσει να πείσει τους φορείς εκμετάλλευσης κινητών δικτύων να προτιμήσουν τις εξοπλισμένες με τα εν λόγω τσιπ συσκευές της, και όχι τις συσκευές της ZTE που ήταν εξοπλισμένες με τσιπ της Icera, είναι εντελώς αστήρικτη.

678 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή συνέλαβε τη «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» απλώς και μόνον διότι, για την περίοδο από τον Ιούλιο του 2009 έως τον Ιούνιο του 2010, είχε ανεύρει αποδείξεις επιθετικής τιμολόγησης για τα τσιπ MDM8200 μόνον ως προς την Huawei, και όχι ως προς την ZTE.

679 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

680 Υπενθυμίζεται ότι από την εξέταση, ιδίως, του πέμπτου, του έκτου, του εβδόμου, του ογδόου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε δεόντως ότι η προσφεύγουσα είχε εφαρμόσει επιθετικές τιμές, μεταξύ άλλων, έναντι της Huawei όσον αφορά το τσιπ MDM8200, με την πρόθεση να αποκλείσει την ανταγωνίστριά της Icera από την αγορά, γεγονός το οποίο δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους.

681 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που βάλλει κατά της παραδοχής της Επιτροπής ότι, σε αρχικό στάδιο, προσέφερε επιθετικές τιμές μόνο στην Huawei, και όχι ακόμη στην ZTE, με σκοπό να προτιμηθούν οι εξοπλισμένες με ένα από τα δικά της τσιπ συσκευές της Huawei αντί των εξοπλισμένων με τσιπ της Icera συσκευών της ZTE, πρέπει να κριθεί αλυσιτελές, δεδομένου ότι δεν μπορεί κλονίσει αυτό που η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει ως «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής».

682 Η προσφεύγουσα διατείνεται, επιπλέον, ότι η Επιτροπή διατύπωσε τη «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» λόγω του ότι είχε ανεύρει, όσον αφορά την περίοδο από τον Ιούλιο του 2009 έως τον Ιούνιο του 2010, αποδείξεις επιθετικής τιμολόγησης για τα τσιπ MDM8200 μόνον ως προς την Huawei, και όχι ως προς την ZTE. Ωστόσο, η απόδειξη ότι η προσφεύγουσα εφάρμοσε επιθετικές τιμές έναντι της Huawei με την πρόθεση να αποκλείσει την Icera από την αγορά αρκούσε για να διαπιστωθεί η ύπαρξη καταχρήσεως. Επομένως, η Επιτροπή ουδόλως υποχρεούτο να αποδείξει και την ύπαρξη επιθετικών τιμών έναντι της ZTE προκειμένου να επιβάλει κυρώσεις στην προσφεύγουσα.

683 Συνεπώς, το έβδομο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του ογδόου σκέλους, το οποίο αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» όσον αφορά την άμεση επιθετική πολιτική μεταξύ του τρίτου τριμήνου του 2010 και του δευτέρου τριμήνου του 2011

684 Παραπέμποντας στον έκτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται τρία σφάλματα της Επιτροπής, εκ των οποίων δύο αφορούν την κατανομή του κόστους R&D και το ένα αφορά την κατανομή της πληρωμής NRE προς την ZTE.

685 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

686 Υπενθυμίζεται ότι τα εν λόγω επιχειρήματα εξετάστηκαν και απορρίφθηκαν στο πλαίσιο της εξετάσεως του έκτου και του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, γεγονός που αρκεί για την απόρριψη του ογδόου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του ενάτου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η Επιτροπή παρέβλεψε την εμπορική πραγματικότητα του τσιπ MDM8200

687 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τσιπ MDM8200 αντιμετώπισε τεχνικά προβλήματα, με συνέπεια η Huawei να συσσωρεύσει πλεονάζοντα αποθέματα από το εν λόγω τσιπ και ότι, συνεπώς, ήταν απολύτως εύλογο να χορηγήσει για τον λόγο αυτό μειώσεις τιμών για το συγκεκριμένο τσιπ. Κατά την άποψή της, οι εν λόγω μειώσεις τιμών δεν χορηγήθηκαν με πρόθεση αποκλεισμού.

688 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

689 Όπως προκύπτει, ιδίως, από την εξέταση του πέμπτου, του έκτου, του εβδόμου, του ογδόου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή απέδειξε δεόντως ότι η προσφεύγουσα είχε εφαρμόσει επιθετικές τιμές με την πρόθεση να αποκλείσει την ανταγωνίστριά της Icera από την αγορά. Επιπλέον, όπως προκύπτει από την εξέταση του ενδεκάτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή δεν έσφαλε ούτε παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, απορρίπτοντας τους αντικειμενικούς δικαιολογητικούς λόγους που προέβαλε η προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένου του ισχυρισμού της ότι οι επιθετικές τιμές της είχαν εφαρμοστεί με σκοπό να βοηθηθεί η Huawei στο να περιορίσει το πλεονάζον απόθεμά της σε τσιπ MDM8200. Πέραν αυτού, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή στα υπομνήματά της, το γεγονός ότι μια επιθετική συμπεριφορά είναι πιθανώς ορθολογική δεν την καθιστά νόμιμη.

690 Επομένως, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί βασίμως στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη την εμπορική πραγματικότητα του τσιπ MDM8200, ήτοι τα τεχνικά προβλήματα που αντιμετώπιζε το εν λόγω προϊόν.

691 Ως εκ τούτου, το ένατο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεκάτου σκέλους, το οποίο αφορά τον ανορθολογικό και αντίθετο προς τους στοιχειώδεις κανόνες της οικονομίας χαρακτήρα της «θεωρίας περί επιθετικής πολιτικής»

692 Προκειμένου να καταδείξει τον παράλογο και αντίθετο προς τους οικονομικούς κανόνες χαρακτήρα της «θεωρίας περί επιθετικής πολιτικής», η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι τιμές της ήταν υψηλότερες από εκείνες της Icera και ότι οι ποσότητες τσιπ που διατέθηκαν στο εμπόριο σε επιθετικές τιμές, κατά την κρίσιμη περίοδο, ήταν αμελητέες σε σχέση με τις ποσότητες τσιπ που διατέθηκαν στο εμπόριο στη σχετική αγορά και στο τμήμα αιχμής της εν λόγω αγοράς.

693 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

694 Όπως προκύπτει, ιδίως, από την ως άνω εξέταση του πέμπτου, του έκτου, του εβδόμου, του ογδόου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή απέδειξε δεόντως ότι η προσφεύγουσα είχε εφαρμόσει επιθετικές τιμές κατά την έννοια της αποφάσεως της 3ης Ιουλίου 1991, AKZO κατά Επιτροπής (C-62/86, EU:C:1991:286), με πρόθεση να αποκλείσει την ανταγωνίστριά της Icera από την αγορά, γεγονός που αρκεί για την απόδειξη της διαπράξεως καταχρήσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας. Επομένως, όπως επισημάνθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του τετάρτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, δεν μπορεί να προσαφθεί βασίμως στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι επιθετικές τιμές που εφάρμοσε η προσφεύγουσα ήταν υψηλότερες από τις τιμές της Icera.

695 Εξάλλου, όπως προκύπτει από την ανάλυση του πρώτου σκέλους του ενάτου λόγου ακυρώσεως και, ειδικότερα, από τις σκέψεις 521 έως 523 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούται, κατά την εκ μέρους της εξέταση της ενδεχόμενης εφαρμογής επιθετικών τιμών από την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, να εξετάσει αν το ποσοστό κάλυψης της αγοράς από την επίμαχη πρακτική είναι αρκετά μεγάλο ώστε η πρακτική αυτή να παράγει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα.

696 Επομένως, το δέκατο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του ενδεκάτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη απόδειξη από την Επιτροπή της ανάκτησης των ζημιών κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου καθώς και την έλλειψη μνείας για το χρονικό σημείο κατά το οποίο έπαυσε η επιθετική πολιτική

697 Παραπέμποντας στον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ανάκτηση, εκ μέρους της προσφεύγουσας, των ζημιών που υπέστη κατά το χρονικό διάστημα μετά την περίοδο τελέσεως της παραβάσεως, ενώ όφειλε να αποδείξει το γεγονός αυτό, σύμφωνα με την ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες. Δεύτερον, προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν απέδειξε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τον χρόνο κατά τον οποίο έπαυσε η φερόμενη ως επιθετική πρόθεσή της.

698 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

699 Όπως προκύπτει από την εξέταση του τρίτου λόγου ακυρώσεως και, ειδικότερα, από τη σκέψη 618 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούται, ιδίως, κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως σχετικά με τις προτεραιότητες, να αποδείξει την ανάκτηση από την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση των ζημιών που υπέστη κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής της επιθετικής πολιτικής.

700 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή ουδόλως υποχρεούται να προσδιορίσει το τελικό στάδιο που σηματοδοτεί το πέρας της επιθετικής πολιτικής, καθώς και ότι το γεγονός ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν προβαίνει πλέον σε καμία ανάλυση για την περίοδο μετά τις 30 Ιουνίου 2011 σημαίνει απλώς ότι, από την ημερομηνία αυτή και εντεύθεν, δεν εντόπισε επαρκείς αποδείξεις για την εφαρμογή επιθετικής συμπεριφοράς από την προσφεύγουσα.

701 Συνεπώς, το ενδέκατο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δωδεκάτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη εφαρμογή του κριτηρίου του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή και τις καλές επιδόσεις της Icera κατά την κρίσιμη περίοδο, που διαψεύδουν τη «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής»

702 Παραπέμποντας στον ένατο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι η Επιτροπή δεν διενήργησε ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή. Στη συνέχεια, εξηγεί ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικά στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν ότι η Icera δεν είχε αποκλειστεί από την αγορά κατά την κρίσιμη περίοδο και μάλιστα είχε επιτύχει πολύ καλά αποτελέσματα, γεγονός που θέτει υπό αμφισβήτηση τη «θεωρία της επιθετικής πολιτικής τιμών».

703 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

704 Κατ’ αρχάς, υπενθυμίζεται ότι από την εξέταση του πρώτου σκέλους του ενάτου λόγου ακυρώσεως και, ειδικότερα, από τις σκέψεις 524 έως 527 ανωτέρω προκύπτει ότι η ανάλυση διά της οποίας η Επιτροπή συγκρίνει τις τιμές που εφαρμόζει η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση σε σχέση με ορισμένες από τις δαπάνες της, προκειμένου να εκτιμήσει αν η εν λόγω επιχείρηση εφάρμοσε επιθετικές τιμές, περιλαμβάνει ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή και ότι, εφόσον η Επιτροπή απέδειξε, εν προκειμένω, ότι η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση εφάρμοσε τέτοιες τιμές και, επομένως, διενήργησε εμμέσως την εν λόγω ανάλυση, τούτο αρκεί για να απορριφθεί η αιτίαση της προσφεύγουσας περί μη διενέργειας της ανάλυσης του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή στην προσβαλλόμενη απόφαση.

705 Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 520 και 521 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι μια επιθετική συμπεριφορά παρήγαγε πράγματι αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα, διαπίστωση η οποία αρκεί για να απορριφθεί η αιτίαση που αφορά την απουσία πραγματικού αποκλεισμού της Icera από την αγορά κατά την κρίσιμη περίοδο.

706 Συνεπώς, το δωδέκατο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεκάτου τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά σφάλμα της Επιτροπής με το οποίο καταδικάζεται ο πραγματικός ανταγωνισμός

707 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι απλώς και μόνον άσκησε έντονο, πλην όμως συνήθη, «υγιή ανταγωνισμό» και ότι η εφαρμογή χαμηλών τιμών, για την οποία επιβλήθηκε η κύρωση εν προκειμένω, είναι στην πραγματικότητα θετική για τον ανταγωνισμό. Κατά την προσφεύγουσα, πρόκειται για την πρώτη περίπτωση στην οποία η Επιτροπή διαπιστώνει επιθετική στρατηγική λόγω μη κάλυψης του κόστους R&D.

708 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

709 Όπως προκύπτει από την εξέταση του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή απέδειξε δεόντως, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η προσφεύγουσα είχε εφαρμόσει επιθετικές τιμές έναντι της Huawei και της ZTE για τα τσιπ MDM8200, MDM6200 και MDM8200A με την πρόθεση να αποκλείσει την Icera από την αγορά, στηριζόμενη τόσο σε άμεσα αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι εσωτερικά έγγραφα της προσφεύγουσας, όσο και έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία, ήτοι στοιχεία γενικότερου πλαισίου. Επομένως, η προσφεύγουσα αβασίμως ισχυρίζεται ότι, με τον τρόπο αυτό, στην πραγματικότητα ενήργησε κατά τρόπο ευνοϊκό για τον ανταγωνισμό.

710 Επιπλέον, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή διαπίστωσε στην προκειμένη περίπτωση, για πρώτη φορά, επιθετική πολιτική λόγω μη κάλυψης του κόστους R&D, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό εξετάστηκε και απορρίφθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, πρέπει δε να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους καθόσον προβάλλεται προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους.

711 Επομένως, το δέκατο τρίτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Συνακόλουθα, και δεδομένου ότι τα λοιπά δώδεκα σκέλη του λόγου αυτού επίσης απορρίφθηκαν, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του ογδόου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον «προδήλως εσφαλμένο χαρακτήρα της διενεργηθείσας ανάλυσης τιμής-κόστους»

712 Ο όγδοος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε τρία σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά την περίοδο εκκίνησης της ανάλυσης τιμής-κόστους. Το δεύτερο σκέλος αφορά τα πλέον θεμελιώδη σφάλματα στην ανάλυση τιμής-κόστους. Το τρίτο σκέλος αφορά τη μη διόρθωση των εν λόγω σφαλμάτων στην προσβαλλόμενη απόφαση.

713 Δεδομένου ότι το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως αφορούν αμφότερα, κατ' ουσίαν, τα σφάλματα στα οποία φέρεται ότι υπέπεσε η Επιτροπή κατά την ανάλυση τιμής-κόστους, τα οποία δεν διόρθωσε στην προσβαλλόμενη απόφαση, τα σκέλη αυτά θα εξεταστούν από κοινού.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

714 Στο σημείο 12.7.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διενήργησε τριμηνιαία ανάλυση τιμής-κόστους σχετικά με τα τρία επίμαχα τσιπ και όσον αφορά τις δύο μνημονευόμενες πελάτισσες, προκειμένου να εξακριβώσει αν η προσφεύγουσα είχε εφαρμόσει τιμές κατώτερες του AVC ή του LRAIC.

715 Στο σημείο 12.7.1.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξήγησε αρχικώς ότι, κατά την έναρξη του εμπορικού κύκλου ενός τσιπ, το AVC του ήταν ιδιαιτέρως υψηλό και ότι σταθεροποιείτο μόνον αφού το τσιπ έφθανε σε στάδιο παραγωγής ευρείας κλίμακας. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή διευκρίνισε εν συνεχεία ότι δεν είχε λάβει υπόψη, στην ανάλυση τιμής-κόστους της, τα τρίμηνα που προηγούνταν του σταδίου της ευρείας κλίμακας παραγωγής και ότι η προσέγγιση αυτή ήταν προς όφελος της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η εν λόγω ανάλυση θα είχε οδηγήσει, για τα τρίμηνα αυτά, στη διαπίστωση επιθετικών τιμών, λαμβανομένου υπόψη του εν λόγω τεχνητά υψηλού κόστους παραγωγής στην αρχή του κύκλου (αιτιολογική σκέψη 940 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εν τέλει, προσδιόρισε το τρίμηνο κατά το οποίο καθένα από τα τρία επίμαχα τσιπ είχε φθάσει, κατά την εκτίμησή της, σε τέτοια παραγωγή ευρείας κλίμακας και το οποίο αποτελούσε το σημείο εκκίνησης της ανάλυσής της, ήτοι το τρίτο τρίμηνο του 2009 όσον αφορά το τσιπ MDM8200 και το τρίτο τρίμηνο του 2010 όσον αφορά τα τσιπ MDM6200 και MDM8200A (αιτιολογικές σκέψεις 941 έως 943 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

716 Η Επιτροπή διενήργησε την ανάλυση τιμής-κόστους της και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα είχε εφαρμόσει επιθετικές τιμές, για τα τρία επίμαχα τσιπ και σε σχέση με τις δύο συγκεκριμένες πελάτισσες, μεταξύ 1ης Ιουλίου 2009 και 30ής Ιουνίου 2011, όπως προκύπτει, ειδικότερα, από τους πίνακες 55 έως 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά τη χρονική περίοδο εκκίνησης της ανάλυσης τιμής-κόστους

717 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα και χωρίς επαρκή αιτιολογία καθόρισε τη χρονική περίοδο εκκίνησης της ανάλυσης τιμής-κόστους.

718 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έκρινε αυθαίρετα και χωρίς τη δέουσα αιτιολογία ότι ένα τσιπ έφθανε σε παραγωγή ευρείας κλίμακας κατά τον χρόνο που παρατηρείτο σημαντική αύξηση του όγκου παραγωγής του. Κατά την άποψή της, η Επιτροπή όφειλε αντιθέτως

να λάβει υπόψη τον χρόνο κατά τον οποίο παρατηρείται σημαντική και σταθερή μείωση του AVC του συγκεκριμένου τσιπ, διότι μόνον αφ' ης στιγμής σταθεροποιηθεί το AVC το εν λόγω τσιπ φθάνει στην πλήρη παραγωγική του ικανότητα.

719 Σύμφωνα με την προσέγγισή της που στηρίζεται σε σημαντική μείωση του AVC, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τσιπ MDM8200 έφθασε σε παραγωγή ευρείας κλίμακας μόλις το δεύτερο τρίμηνο του 2010, ενώ τα τσιπ MDM8200A και MDM6200 έφθασαν σε τέτοια παραγωγή μόλις το πρώτο τρίμηνο του 2011.

720 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

721 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι το AVC ενός τσιπ είναι, κατά κανόνα, πολύ υψηλό κατά την έναρξη του εμπορικού του κύκλου, ότι στη συνέχεια μειώνεται σημαντικά όσο αυξάνεται η παραγωγή και ότι σταθεροποιείται κατά τη διάρκεια του τελευταίου τμήματος του κύκλου ζωής του. Ωστόσο, οι απόψεις των διαδίκων αποκλίνουν όσον αφορά το ζήτημα από ποιο χρονικό σημείο του εμπορικού κύκλου ενός τσιπ η Επιτροπή δύναται να διενεργήσει εγκύρως την ανάλυση τιμής-κόστους της προκειμένου να εξακριβώσει κατά πόσον εφαρμόστηκαν επιθετικές τιμές.

722 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα απλώς προτείνει μια άλλη προσέγγιση, πλην όμως δεν εξηγεί γιατί η προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη ούτε για ποιους λόγους το σημείο εκκίνησης της ανάλυσης τιμής-κόστους πρέπει να συμπίπτει με το χρονικό σημείο κατά το οποίο παρατηρείται σημαντική και σταθερή μείωση του AVC ενός τσιπ. Επιπλέον, το γεγονός ότι η προσέγγιση της Επιτροπής δεν είναι ευνοϊκότερη για την προσφεύγουσα από εκείνη την οποία προτείνει η προσφεύγουσα ή ότι οι δύο προσεγγίσεις δεν είναι όμοιες δεν συνεπάγεται ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής είναι εσφαλμένες (πρβλ. απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, T-336/07, EU:T:2012:172, σκέψη 225), διαπίστωση η οποία αρκεί για να απορριφθεί το εν λόγω πρώτο σκέλος.

723 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

Επί των λοιπών σκελών, τα οποία αφορούν τα πλέον θεμελιώδη σφάλματα στην ανάλυση τιμής-κόστους που δεν διορθώθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση

724 Προς στήριξη του δευτέρου σκέλους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εάν διορθώνονταν τα πλέον θεμελιώδη σφάλματα εις βάρος της, η ανάλυση τιμής-κόστους θα κατέληγε μόνο στη διαπίστωση τιμών κατώτερων του LRAIC όσον αφορά το τσιπ MDM8200, κατά τη διάρκεια τριών τριμήνων ως προς την Huawei και ενός μόνον τριμήνου ως προς την ZTE. Παραπέμποντας, αντιστοίχως, στον τέταρτο, τον έκτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, εξηγεί ότι τα εν λόγω πλέον θεμελιώδη σφάλματα αφορούν τη «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής», τον υπολογισμό των τιμών και τον υπολογισμό του κόστους.

725 Προς στήριξη του τρίτου σκέλους, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα και χωρίς επαρκή αιτιολογία απέρριψε τις διορθώσεις που η ίδια πρότεινε να γίνουν σε σχέση με τα εν λόγω πλέον θεμελιώδη σφάλματα που επηρέαζαν την ανάλυση τιμής-κόστους. Ειδικότερα, παραπέμποντας, αφενός, στον ένατο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε ανάλυση του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή, γεγονός που

καθιστά πλημμελή την ανάλυση τιμής-κόστους της, ενώ παραπέμποντας, αφετέρου, στον έκτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, αμφισβητεί τις διαπιστώσεις που διαλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 994 επ. της προσβαλλομένης αποφάσεως.

726 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

727 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα νέο στοιχείο προς στήριξη του δευτέρου και του τρίτου σκέλους του ογδόου λόγου ακυρώσεως και απλώς παραπέμπει, κατά τρόπο σχετικώς αόριστο, σε ορισμένους άλλους λόγους ακυρώσεως, ειδικότερα ως προς την ύπαρξη σφαλμάτων στη «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» που διατυπώνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, τον υπολογισμό των τιμών και του κόστους εκ μέρους της Επιτροπής και τη μη διενέργεια ανάλυσης του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή. Ωστόσο, τα στοιχεία αυτά απορρίφθηκαν στο πλαίσιο της εξετάσεως του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, όσον αφορά τα προβαλλόμενα σφάλματα της «θεωρίας περί επιθετικής πολιτικής» που διατυπώνεται στην εν λόγω απόφαση, στο πλαίσιο της εξετάσεως του έκτου και του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, όσον αφορά τα προβαλλόμενα σφάλματα κατά τον υπολογισμό των τιμών και του κόστους εκ μέρους της Επιτροπής, και στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του ενάτου λόγου ακυρώσεως, όσον αφορά την προβαλλόμενη μη διενέργεια ανάλυσης του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή, διαπίστωση η οποία αρκεί για την απόρριψη του δευτέρου και το τρίτου σκέλους του ογδόου λόγου ακυρώσεως.

728 Κατά συνέπεια, το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του ογδόου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν. Συνακόλουθα, και δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού επίσης απορρίφθηκε (βλ. σκέψη 723 ανωτέρω), ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δωδεκάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως

729 Η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, λόγω πλημμελούς αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

730 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει αντιφάσεις, ελλιπείς αξιολογήσεις και αόριστες παραδοχές, παραπέμποντας σχετικώς στο παράρτημα Α.12 του δικογράφου της προσφυγής, στο οποίο παραθέτει κατάλογο των ανακολουθιών αυτών.

731 Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαλαμβάνει αβάσιμες παραδοχές και επαναλαμβάνει άκριτα τους ισχυρισμούς της καταγγέλλουσας.

732 Τρίτον, η προσφεύγουσα επικαλείται περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή δεν εξέτασε, ή ακόμη περισσότερο δεν εξέτασε σοβαρά, ορισμένα επιχειρήματα που προβλήθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, ήτοι, πρώτον, το επιχείρημα σχετικά με την ακαταλληλότητα των ερωτημάτων που τέθηκαν στο πλαίσιο των αιτήσεων παροχής πληροφοριών με σκοπό την οριοθέτηση της σχετικής αγοράς, δεύτερον, το επιχείρημα σχετικά με τον οριακό για την Huawei και την ZTE χαρακτήρα του κόστους ανάπτυξης των επίμαχων τσιπ, τρίτον, το επιχείρημα σχετικά με το γεγονός ότι κανένα από τα έγγραφα που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την απόδειξη της πρόθεσης

αποκλεισμού της προσφεύγουσας δεν αναφέρεται στο τσιπ MDM8200, τέταρτον, το επιχείρημα σχετικά με την έμμεση επιθετική πολιτική και, πέμπτον, το επιχείρημα ότι η προσφεύγουσα απλώς ευθυγράμμισε τις τιμές της με εκείνες της Icera.

733 Τέταρτον, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι η Επιτροπή δεν έκανε λόγο για τη μέθοδο υπολογισμού του κόστους αναφοράς που η προσφεύγουσα είχε προτείνει κατά τη διοικητική διαδικασία και, χωρίς εξηγήσεις, δεν την έλαβε υπόψη στην προσβαλλόμενη απόφαση.

734 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

735 Πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 41, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Χάρτη επιβάλλει στη Διοίκηση την υποχρέωση να αιτιολογεί τις αποφάσεις της. Ομοίως, το άρθρο 296 ΣΛΕΕ ορίζει ότι οι πράξεις της Ένωσης πρέπει να αιτιολογούνται.

736 Κατά πάγια νομολογία, η απαιτούμενη κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης πρέπει, αφενός, να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και, αφετέρου, να προκύπτει από αυτήν σαφώς και χωρίς αμφιβολία η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να καθίσταται δυνατό στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το σχετικό μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της προκειμένης περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες της ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Δεν απαιτείται να προσδιορίζονται στην αιτιολογία όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία ασκούν επιρροή, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εξετάζεται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο όπου εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν τον σχετικό τομέα (βλ. απόφαση της 10ης Μαρτίου 2016, HeidelbergCement κατά Επιτροπής, C-247/14 P, EU:C:2016:149, σκέψη 16 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

737 Υπενθυμίζεται επίσης ότι η ύπαρξη αιτιολογίας πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας αυτής. Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο λόγου ακυρώσεως που αφορά ελλιπή ή ανεπαρκή αιτιολογία, οι αιτιάσεις και τα επιχειρήματα που αποσκοπούν στην αμφισβήτηση της βασιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι αλυσιτελή (πρβλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2018, Nexans France και Nexans κατά Επιτροπής, T-449/14, EU:T:2018:456, σκέψη 164).

738 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, που αφορά αντιφάσεις, ελλιπείς αξιολογήσεις και αόριστες παραδοχές στην προσβαλλόμενη απόφαση, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ενέχει καμία από τις αντιφάσεις, ελλιπείς αξιολογήσεις και αόριστες παραδοχές που απαριθμούνται στο παράρτημα Α.12 του δικογράφου της προσφυγής, διαπίστωση η οποία αρκεί για την απόρριψη της υπό κρίση αιτιάσεως.

739 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, που αφορά αβάσιμες παραδοχές και άκριτη επανάληψη των ισχυρισμών της καταγγέλλουσας στην προσβαλλόμενη απόφαση, πρέπει να σημειωθεί ότι η αιτίαση αυτή αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της βασιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως και είναι, επομένως, αλυσιτελής στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.

740 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση, η οποία αφορά το ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε στην προσβαλλόμενη απόφαση ορισμένα επιχειρήματα που προβλήθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα προέβαλε, στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως (όσον αφορά τα ερωτήματα που τέθηκαν στο πλαίσιο αιτήσεων παροχής πληροφοριών με σκοπό την οριοθέτηση της σχετικής αγοράς), του τετάρτου λόγου ακυρώσεως (όσον αφορά την έμμεση επιθετική πολιτική), του εβδόμου λόγου ακυρώσεως (όσον αφορά το κόστος ανάπτυξης), του δεκάτου λόγου αναιρέσεως (όσον αφορά την πρόθεση αποκλεισμού) και του ενδεκάτου λόγου αναιρέσεως (όσον αφορά την ευθυγράμμιση προς τις τιμές της Icera), καθένα από τα εν λόγω επιχειρήματα, τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο συγκεκριμένης εξέτασης εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο εξετάσεως των ως άνω λόγων ακυρώσεως, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την απόρριψή τους, διαπίστωση που αρκεί για την απόρριψη της υπό κρίση αιτιάσεως.

741 Εξάλλου, στον βαθμό που η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε σοβαρά τα επίμαχα επιχειρήματα, η κριτική αυτή αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της βασιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως και είναι, ως εκ τούτου, αλυσιτελής στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.

742 Όσον αφορά την τέταρτη αιτίαση, η οποία αφορά την έλλειψη μνείας, στην προσβαλλόμενη απόφαση, της μεθόδου υπολογισμού του κόστους αναφοράς που είχε προτείνει η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία και τη μη λήψη υπόψη της μεθόδου αυτής, επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εν προκειμένω τη δική της μέθοδο υπολογισμού του κόστους αναφοράς, χωρίς, όπως υποστηρίζεται, να λάβει υπόψη τη μέθοδο που πρότεινε η προσφεύγουσα, δεν σημαίνει ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει. Πέραν αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή εξήγησε κατά τρόπο λεπτομερή, σαφή και μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση, στο σημείο 12.6 της εν λόγω αποφάσεως, τη μέθοδο υπολογισμού του κόστους αναφοράς, καθώς και τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι η μέθοδος αυτή ήταν η πλέον κατάλληλη. Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

743 Συνακόλουθα, ο δωδέκατος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεκάτου τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», έλλειψη βάσης και ελλιπή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως

744 Στο πλαίσιο του δεκάτου τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικρίνει τόσο τον χρόνο ενάρξεως της παραβάσεως όσο και τον χρόνο παύσεως της παραβάσεως που καθόρισε η Επιτροπή.

745 Όσον αφορά τον χρόνο ενάρξεως της παραβάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, παραπέμποντας στα επιχειρήματα που διατυπώνει προς στήριξη του ογδόου λόγου ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή εσφαλμένα καθόρισε ως χρόνο ενάρξεως της παραβάσεως την 1η Ιουλίου 2009, δεδομένου ότι το τσιπ MDM8200 έφθασε σε παραγωγή ευρείας κλίμακας μόλις κατά δεύτερο τρίμηνο του 2010 και ότι τα τσιπ MDM6200 και MDM8200A έφθασαν σε τέτοια παραγωγή μόλις το πρώτο τρίμηνο του 2011.

746 Όσον αφορά τον χρόνο παύσεως της παραβάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, παραπέμποντας στα επιχειρήματα που διατυπώνει προς στήριξη του τετάρτου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή εσφαλμένα καθόρισε ως ημερομηνία παύσεως της παραβάσεως την 30ή Ιουνίου 2011.

747 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

748 Πρέπει να επισημανθεί ότι, στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα απλώς παραπέμπει στα επιχειρήματα που διατυπώνει προς στήριξη του τετάρτου, του ογδόου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως. Ερωτηθείσα σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ρητώς ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως δεν στηρίζεται σε κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα που να μην προβλήθηκε προς στήριξη άλλου λόγου ακυρώσεως.

749 Ωστόσο, τα επιχειρήματα που διατυπώθηκαν προς στήριξη του τετάρτου, του ογδόου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως στους οποίους παραπέμπει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως απορρίφθηκαν στο σύνολό τους, όπερ αρκεί για την απόρριψη του δεκάτου τρίτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του δεκάτου τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον «προδήλως εσφαλμένο» χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την επιβολή και τον υπολογισμό του προστίμου

750 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως αποτελείται από επτά σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά την έλλειψη πρόθεσης ή αμέλειας κατά τη διάπραξη της παραβάσεως. Το δεύτερο σκέλος αφορά σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά τον προσδιορισμό της αξίας των πωλήσεων. Το τρίτο σκέλος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» και νομικά σφάλματα σχετικά με την έλλειψη αξιολόγησης των αποτελεσμάτων της παραβάσεως. Το τέταρτο σκέλος αφορά σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθώς και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τη σοβαρότητα της παραβάσεως. Το πέμπτο σκέλος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» και νομικά σφάλματα καθώς και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά το πρόσθετο ποσό της παραβάσεως. Το έκτο σκέλος αφορά σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα όσον αφορά την έλλειψη ελαφρυντικών περιστάσεων κατ' εφαρμογήν των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά την πρόθεση ή την αμέλεια. Το έβδομο σκέλος αφορά την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

751 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε την επιβολή προστίμου εις βάρος της προσφεύγουσας, το οποίο υπολογίστηκε βάσει των αρχών που διατυπώνονται στις κατευθυντήριες γραμμές του 2006.

752 Κατ' αρχάς, η Επιτροπή προσδιόρισε, βασιζόμενη στα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, το ποσό της αξίας των άμεσων και έμμεσων πωλήσεων τσιπ UMTS, ήτοι των προϊόντων που αφορούσε η παράβαση, που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα εντός του ΕΟΧ. Στο πλαίσιο αυτό, έλαβε υπόψη την πραγματική αξία των επηρεαζόμενων πωλήσεων, αθροίζοντας την αξία των πωλήσεων τσιπ UMTS που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα κατά την κρίσιμη περίοδο, ήτοι κατά το δεύτερο τρίμηνο του 2009, κατά το έτος 2010 στο σύνολό του και κατά το πρώτο

τρίμηνο του 2011. Προκειμένου να υπολογίσει το βασικό ποσό του προστίμου, εφάρμοσε συντελεστή σοβαρότητας ύψους [*εμπιστευτικό*], αναφέροντας στην προσβαλλόμενη απόφαση τα στοιχεία που είχε λάβει υπόψη για να καταλήξει στο ποσοστό αυτό.

753 Εν συνεχεία, η Επιτροπή προσέθεσε στο βασικό ποσό του προστίμου ένα πρόσθετο ποσό αποτροπής που καθόρισε σε [*εμπιστευτικό*] του μέσου όρου της αξίας των πωλήσεων τσιπ UMTS που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα εντός του ΕΟΧ κατά την κρίσιμη περίοδο, ήτοι [*εμπιστευτικό*] του ημίσεος της πραγματικής αξίας των επηρεαζόμενων πωλήσεων, όπως είχε προσδιοριστεί προηγουμένως. Επίσης εξήγησε, στις αιτιολογικές σκέψεις 1274 έως 1278 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τους παράγοντες που έλαβε υπόψη για να καταλήξει στο ποσοστό αυτό.

754 Τέλος, η Επιτροπή έκρινε ότι, ελλείψει επιβαρυντικής ή ελαφρυντικής περιστάσεως, το ποσό του προστίμου δεν έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο προσαρμογών.

755 Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή καθόρισε το ύψος του επιβαλλόμενου στην προσφεύγουσα προστίμου στο ποσό των 242 042 000 ευρώ, διευκρινίζοντας ότι, λαμβανομένου υπόψη του κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας ύψους 19 105 εκατομμυρίων ευρώ κατά το τελευταίο οικονομικό έτος πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το ύψος του προστίμου εξακολουθούσε να μην υπερβαίνει το όριο του 10 % που προβλέπει το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003.

756 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει πρώτα το δεύτερο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά τον προσδιορισμό της αξίας των πωλήσεων

757 Προς στήριξη του δευτέρου σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει τρία επιχειρήματα. Πρώτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά την εκτίμηση της αξίας των έμμεσων πωλήσεων τσιπ UMTS που πραγματοποίησε εντός του ΕΟΧ, παρεξέκλινε από το σημείο 15 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που αφορούσαν το ημερολογιακό έτος και όχι τα στοιχεία που αφορούσαν την τελευταία φορολογική χρήση.

758 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρεξέκλινε από τα σημεία 13 και 24 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 χρησιμοποιώντας τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου, και όχι τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την τελευταία πλήρη φορολογική χρήση, τούτο δε χωρίς καμία εξήγηση.

759 Τρίτον, η προσφεύγουσα παραπονείται ότι δεν είχε τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή τα σχόλιά της όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού της αξίας των πωλήσεών της που σκόπευε να εφαρμόσει η Επιτροπή.

760 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας. Αντιτείνει, πρώτον, ότι, για να προσδιορίσει την αξία των πωλήσεων της προσφεύγουσας, έπρεπε να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία του ημερολογιακού έτους που είχε παράσχει η προσφεύγουσα το 2015, ήτοι σε ανύποπτο χρόνο, όταν δεν ετίθετο ακόμη ζήτημα υπολογισμού του προστίμου, και όχι τα στοιχεία του τελευταίου οικονομικού έτους που παρέσχε η προσφεύγουσα το 2019, τα οποία διορθώθηκαν στη συνέχεια επανειλημμένα λόγω πολλαπλών σφαλμάτων και τα οποία

θεωρήθηκε, για τον λόγο αυτό, ότι ήταν ελάχιστα αξιόπιστα. Προσθέτει ότι δεν μπόρεσε να εκτιμήσει τις πραγματοποιηθείσες πωλήσεις κατά τη διάρκεια του τελευταίου οικονομικού έτους βάσει των παρασχεθέντων ανά ημερολογιακό έτος στοιχείων, διότι η προσφεύγουσα ουδέποτε της απέστειλε ανάλυση ανά τρίμηνο των πωλήσεων αυτών, γεγονός που θα της είχε παράσχει τη δυνατότητα να το πράξει.

761 Δεύτερον, όσον αφορά τη χρησιμοποίηση της αξίας των πωλήσεων όσον αφορά το σύνολο της κρίσιμης περιόδου, η Επιτροπή διευκρινίζει, στο στάδιο του υπομνήματος ανταπαντήσεως, ότι δεν μπορούσε να διενεργήσει τους υπολογισμούς της με βάση το τελευταίο πλήρες έτος της παραβάσεως, διότι τα στοιχεία διαμόρφωσης της αγοράς που απέστειλε η προσφεύγουσα περιείχαν αθροιστικά αριθμητικά στοιχεία για το ημερολογιακό έτος. Προσθέτει συναφώς ότι, μετά από την πρώτη αίτηση παροχής πληροφοριών της 5ης Φεβρουαρίου 2019, ζήτησε από την προσφεύγουσα να της γνωστοποιήσει την αξία των πωλήσεων τσιπ UMTS για κάθε πλήρη χρήση, από το 2009 έως το 2011, δηλαδή για το σύνολο της εν λόγω περιόδου, και ότι, συνεπώς, η προσφεύγουσα όφειλε να αντιληφθεί ότι είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει το σύνολο της περιόδου αυτής, και όχι μόνον την τελευταία χρήση.

762 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις επί της μεθόδου που επρόκειτο να εφαρμόσει, δεδομένου ότι την ενημέρωσε σχετικώς στις 13 Ιουνίου 2019, οπότε η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να της γνωστοποιήσει τα σχόλιά της.

763 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα της προσφεύγουσας, σχετικά με τη χρησιμοποίηση από την Επιτροπή στοιχείων που αφορούν το ημερολογιακό έτος και όχι το τελευταίο οικονομικό έτος, από το σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 προκύπτει ότι, για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί την αξία των πωλήσεων των προϊόντων ή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν από την επιχείρηση, με τις οποίες συνδέεται άμεσα ή έμμεσα η παράβαση, στον σχετικό γεωγραφικό χώρο εντός του ΕΟΧ, και ότι η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί κατά κανόνα τις πωλήσεις της επιχειρήσεως κατά τη διάρκεια του τελευταίου πλήρους οικονομικού έτους της συμμετοχής της στην παράβαση.

764 Το σημείο 15 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 διευκρινίζει ότι, για τον υπολογισμό της αξίας των πωλήσεων μιας επιχείρησης, η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία της εν λόγω επιχείρησης, ενώ το σημείο 16 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών προβλέπει ότι, όταν τα στοιχεία που έχουν διατεθεί από μια επιχείρηση είναι ελλιπή ή αναξιόπιστα, η Επιτροπή μπορεί να υπολογίσει την αξία των πωλήσεων της εν λόγω επιχείρησης βάσει των επιμέρους στοιχείων, τα οποία έχει αποκτήσει ή/και βάσει οποιασδήποτε άλλης πληροφορίας θεωρεί σχετική και κατάλληλη.

765 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να χρησιμοποιεί τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του τελευταίου οικονομικού έτους, καθόσον τούτο αποτελεί απλώς δυνατότητα της Επιτροπής, δεδομένου ότι η χρήση του όρου «κανονικά» στο σημείο 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για δυνατότητα, και όχι υποχρέωση. Εξάλλου, σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς την αξιοπιστία των στοιχείων που έχει παράσχει η οικεία επιχείρηση, το σημείο 16 των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε άλλη πληροφορία θεωρεί σχετική ή κατάλληλη για τον προσδιορισμό της αξίας των πωλήσεων της οικείας επιχειρήσεως.

766 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε, για τον υπολογισμό του βασικού ποσού του προστίμου, τα στοιχεία των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα ανά ημερολογιακό έτος, και όχι τα στοιχεία σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες πωλήσεις ανά οικονομικό έτος, και ότι εξήγησε λεπτομερώς, στις αιτιολογικές σκέψεις 1246 έως 1266 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τους λόγους για τους οποίους ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο, ήτοι, μεταξύ άλλων, λόγω προβλήματος αξιοπιστίας των στοιχείων που απέστειλε η προσφεύγουσα σχετικά με τις πωλήσεις της ανά οικονομικό έτος.

767 Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, όταν η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα στις 13 Ιουνίου 2019 την πρόθεσή της να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία σχετικά με τις πωλήσεις της ανά ημερολογιακό έτος, η προσφεύγουσα θα μπορούσε κάλλιστα να της παράσχει στοιχεία σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες πωλήσεις ανά ημερολογιακό έτος, αυτή τη φορά κατανεμημένα ανά τρίμηνο, γεγονός που θα είχε παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να υπολογίσει, βάσει της πληροφορίας αυτής, την αξία των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα κατά το οικονομικό έτος 2010. Η προσφεύγουσα δεν το έπραξε και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί βασίμως να προσάψει στην Επιτροπή ότι δεν χρησιμοποίησε στοιχεία τα οποία δεν είχε στη διάθεσή της.

768 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει ούτε υπέπεσε σε σφάλμα, αποφασίζοντας να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα σχετικά με την αξία των πωλήσεών της ανά ημερολογιακό έτος και όχι ανά οικονομικό έτος.

769 Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα της προσφεύγουσας, σχετικά με τη χρησιμοποίηση από την Επιτροπή των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια της παραβάσεως και όχι των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο οικονομικό έτος, από το σημείο 24 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 προκύπτει ότι, για να ληφθεί πλήρως υπόψη η διάρκεια της συμμετοχής κάθε επιχείρησης στην παράβαση, το ποσό που καθορίζεται ανάλογα με την αξία των πωλήσεων θα πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των ετών συμμετοχής στην παράβαση.

770 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή υπολόγισε το βασικό ποσό του προστίμου αθροίζοντας την αξία των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα κατά την κρίσιμη περίοδο, δηλαδή κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2009, κατά τη διάρκεια του έτους 2010, καθώς και κατά το πρώτο εξάμηνο του 2011, αντί να το πράξει πολλαπλασιάζοντας την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό έτος με τον αριθμό των ετών συμμετοχής στην παράβαση, ήτοι δύο έτη.

771 Ωστόσο, σε αντίθεση με το σημείο 13 των κατευθυντηρίων γραμμών, το οποίο παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί διαφορετική αξία πωλήσεων από την αξία των πωλήσεων του τελευταίου οικονομικού έτους, το σημείο 24 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών δεν προβλέπει δυνατότητα παρεκκλίσεως.

772 Μολονότι είναι αληθές ότι το σημείο 37 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 παρέχει, γενικώς, τη δυνατότητα στην Επιτροπή να παρεκκλίνει από τη μέθοδο που προβλέπουν οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, εντούτοις σε μια τέτοια περίπτωση, η Επιτροπή υποχρεούται να αιτιολογήσει ειδικώς τους λόγους που την ώθησαν στο να παρεκκλίνει από την εν λόγω μέθοδο.

773 Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει, αφενός, ότι, όταν η Επιτροπή αποφασίζει να παρεκκλίνει από τη γενική μέθοδο υπολογισμού των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, με τις οποίες έχει αυτοπεριοριστεί κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας όσον αφορά τον καθορισμό του ποσού των προστίμων, στηριζόμενη στο σημείο 37 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, η απαίτηση αιτιολογίας επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο και, αφετέρου, προκύπτει ότι

οι κατευθυντήριες γραμμές περιέχουν κανόνα συμπεριφοράς που υποδεικνύει την ακολουθητέα πρακτική από την οποία η Επιτροπή δεν μπορεί να παρεκκλίνει σε συγκεκριμένη περίπτωση χωρίς να προσδιορίσει τους σχετικούς λόγους οι οποίοι πρέπει να συμβιβάζονται, μεταξύ άλλων, με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Η αιτιολογία αυτή πρέπει να είναι, κατά μείζονα λόγο, ακριβέστερη διότι το εν λόγω σημείο περιορίζεται σε γενική αναφορά στις «ιδιαιτερότητες μιας ορισμένης υπόθεσης» και αφήνει επομένως ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως στην Επιτροπή προκειμένου να προβεί σε κατ' εξαίρεση προσαρμογή των βασικών ποσών των προστίμων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, σε μια τέτοια περίπτωση, ο σεβασμός από την Επιτροπή των εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στις διοικητικές διαδικασίες, στις οποίες περιλαμβάνεται η υποχρέωση αιτιολογίας, έχει ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία (βλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Printeos κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-95/15, EU:T:2016:722, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

774 Πάντως, μολονότι η Επιτροπή εξηγεί πράγματι τους λόγους για τους οποίους χρησιμοποίησε την αξία των πωλήσεων όσον αφορά το ημερολογιακό έτος 2010, και όχι όσον αφορά το τελευταίο οικονομικό έτος, δεν κατορθώνει να δικαιολογήσει τη χρησιμοποίηση της αξίας των πωλήσεων όσον αφορά τη συνολική διάρκεια της παραβάσεως (και όχι της αξίας των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο έτος της παραβάσεως, πολλαπλασιαζόμενων εν συνεχεία επί δύο, λαμβανομένης υπόψη της διετούς περιόδου παραβάσεως), καθόσον περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι δεν μπορούσε να βασίσει τους υπολογισμούς της στο τελευταίο πλήρες έτος της παραβάσεως, διότι διέθετε μόνον αθροιστικά αριθμητικά στοιχεία για το ημερολογιακό έτος. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θα μπορούσε κάλλιστα να χρησιμοποιήσει την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του τελευταίου ημερολογιακού έτους της παραβάσεως, την οποία είχε στη διάθεσή της και θεωρούσε αξιόπιστη, και να πολλαπλασιάσει την αξία αυτή με τη διάρκεια της παραβάσεως σε έτη, ήτοι επί δύο.

775 Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ότι η αιτιολογία πρέπει, κατ' αρχήν, να ανακοινώνεται στον ενδιαφερόμενο ταυτοχρόνως με την απόφαση που τον βλάπτει. Η έλλειψη αιτιολογίας δεν δύναται να καλυφθεί εκ του ότι ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται την αιτιολογία της αποφάσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης (αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 149¨ της 19ης Ιουλίου 2012, Alliance One International και Standard Commercial Tobacco κατά Επιτροπής και Επιτροπή κατά Alliance One International κ.λπ., C-628/10 P και C-14/11 P, EU:C:2012:479, σκέψη 74, και της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Printeos κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-95/15, EU:T:2016:722, σκέψη 46). Επομένως, η εξήγηση που παρέσχε η Επιτροπή, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας και, ειδικότερα, κατά το στάδιο του υπομνήματος ανταπαντήσεως, σχετικά με τους λόγους που την οδήγησαν στο να παρεκκλίνει από το σημείο 24 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, ακόμη και αν γινόταν δεκτή, δεν θα μπορούσε εν πάση περιπτώσει να θεραπεύσει την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως ως προς το ζήτημα αυτό.

776 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρεξέκλινε, χωρίς δικαιολόγηση, από τη μέθοδο που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006, επικαλούμενη, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας και στο στάδιο του υπομνήματος ανταπαντήσεως, ανεπαρκή δικαιολόγηση.

777 Όσον αφορά το τρίτο επιχείρημα της προσφεύγουσας, περί του ότι δεν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της ως προς τη μέθοδο που σκόπευε να εφαρμόσει η Επιτροπή για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα ενημερώθηκε στις 13 Ιουνίου 2019 για τη μέθοδο αυτή και, ειδικότερα, για το γεγονός ότι η

Επιτροπή σκόπευε να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία που αφορούσαν τις πραγματοποιηθείσες πωλήσεις ανά ημερολογιακό έτος. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να υποβάλει τυχόν παρατηρήσεις της επί του ζητήματος αυτού.

778 Εντούτοις, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε βασίμως να αναμένει ότι η Επιτροπή θα υπολογίσει το βασικό ποσό του προστίμου βάσει της αξίας των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν καθ' όλη την κρίσιμη περίοδο, απλώς και μόνον διότι η Επιτροπή της είχε ζητήσει να της γνωστοποιήσει την αξία των πωλήσεων τσιπ UMTS για κάθε πλήρη χρήση, από το 2009 έως το 2011, δηλαδή για το σύνολο της εν λόγω περιόδου.

779 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το υπό κρίση σκέλος πρέπει να γίνει δεκτό εν μέρει και, συνεπώς, ότι ο δέκατος τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός εν μέρει. Συνακόλουθα, πρέπει να ακυρωθεί το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα λοιπά σκέλη του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, τα οποία αποσκοπούν στο σύνολό τους στην ακύρωση της εν λόγω διατάξεως.

Επί του δεκάτου πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον δέχεται την αρμοδιότητα της Επιτροπής και τον επηρεασμό του εμπορίου

780 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά την έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής για την εφαρμογή του άρθρου 102 ΣΛΕΕ. Το δεύτερο σκέλος αφορά την ύπαρξη συνεπειών για το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών λόγω της επικρινόμενης συμπεριφοράς.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής για την εφαρμογή του άρθρου 102 ΣΛΕΕ

781 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε εαυτήν αρμόδια να εφαρμόσει το άρθρο 102 ΣΛΕΕ με την προσβαλλόμενη απόφαση, τούτο δε για τους εξής λόγους.

782 Κατά πρώτον, η επικρινόμενη συμπεριφορά δεν εφαρμόστηκε εντός του ΕΟΧ, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν απευθείας πωλήσεις των επίμαχων τσιπ εντός του ΕΟΧ ή προς τον ΕΟΧ.

783 Κατά δεύτερον, για τους λόγους που εκτίθενται προς στήριξη του ενάτου λόγου ακυρώσεως, η επικρινόμενη συμπεριφορά δεν ήταν ικανή να παραγάγει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα αποκλεισμού εντός του ΕΟΧ. Ακόμη δε και αν συνέβαινε τούτο, τα αποτελέσματα αυτά, εν πάση περιπτώσει, δεν θα ήταν ουσιώδη, άμεσα και προβλέψιμα.

784 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

785 Υπενθυμίζεται ότι, όσον αφορά συμπεριφορά που εκδηλώνεται εκτός της εδαφικής περιφέρειας του ΕΟΧ, η αρμοδιότητα της Επιτροπής να διαπιστώσει και να επιβάλει κυρώσεις για παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, βάσει των κανόνων του δημοσίου διεθνούς δικαίου, μπορεί να θεμελιωθεί είτε βάσει του κριτηρίου της εφαρμογής είτε βάσει του κριτηρίου των ουσιαστικών επιπτώσεων (πρβλ. αποφάσεις της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, C-413/14 P, EU:C:2017:632, σκέψεις 40 έως 47¨ πρβλ., επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2018, Brugg Kabel και Kabelwerke Brugg κατά Επιτροπής, T-441/14, EU:T:2018:453, σκέψεις 95 έως 97).

786 Συναφώς, επισημαίνεται επίσης ότι το κριτήριο της εφαρμογής και το κριτήριο των ουσιαστικών επιπτώσεων είναι εναλλακτικά και όχι σωρευτικά (πρβλ. αποφάσεις της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, C-413/14 P, EU:C:2017:632, σκέψεις 62 έως 64, και της 12ης Ιουλίου 2018, Brugg Kabel και Kabelwerke Brugg κατά Επιτροπής, T-441/14, EU:T:2018:453, σκέψη 98).

787 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, στο σημείο 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή, προκειμένου να θεμελιώσει την αρμοδιότητά της, υπό το πρίσμα του δημοσίου διεθνούς δικαίου, να διαπιστώσει παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και να επιβάλει κυρώσεις, στηρίχθηκε τόσο στο κριτήριο της εφαρμογής (αιτιολογική σκέψη 1203 της προσβαλλομένης αποφάσεως) όσο και στο κριτήριο των ουσιαστικών επιπτώσεων (αιτιολογικές σκέψεις 1204 έως 1210 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

788 Όσον αφορά το κριτήριο της εφαρμογής, στην αιτιολογική σκέψη 1203 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξήγησε ότι το κριτήριο αυτό πληρούνταν, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι οι συναρμολογούμενες από την Huawei και την ZTE συσκευές, με ενσωματωμένο τσιπ βασικής ζώνης της προσφεύγουσας, επρόκειτο να διατεθούν στο εμπόριο και εντός του ΕΟΧ, γεγονός που επιβεβαιώνεται από πλείονα αποδεικτικά στοιχεία σύγχρονα των προσαπτόμενων πραγματικών περιστατικών και, ειδικότερα, από απάντηση που παρέσχε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, καθώς και από διάφορα εσωτερικά έγγραφα της προσφεύγουσας.

789 Η προσφεύγουσα ουδόλως αμφισβητεί το γεγονός ότι η Huawei και η ZTE, στις οποίες πώλησε μικροκυκλώματα σε επιθετικές τιμές, ενσωμάτωσαν τα εν λόγω τσιπ σε συσκευές που διατέθηκαν στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ, ούτε το ότι η ίδια γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει το γεγονός αυτό, το οποίο αποτελεί και τον λόγο για τον οποίο η Επιτροπή έκρινε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι πληρούνταν το κριτήριο της εφαρμογής.

790 Επιπλέον, η προσφεύγουσα αλυσιτελώς προβάλλει την έλλειψη απευθείας πωλήσεων εντός του ΕΟΧ, διότι η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε το στοιχείο αυτό στην προσβαλλόμενη απόφαση προκειμένου να αποδείξει ότι πληρούται το κριτήριο της εφαρμογής.

791 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν έσφαλε κρίνοντας ότι το κριτήριο της εφαρμογής πληρούνταν εν προκειμένω.

792 Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη ότι το κριτήριο της εφαρμογής και το κριτήριο των ουσιαστικών επιπτώσεων είναι εναλλακτικά, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 786 ανωτέρω, και δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αντικρούσει το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι πληρούνταν το κριτήριο της εφαρμογής, δεν είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι πληρούνταν και το έτερο κριτήριο, δηλαδή το κριτήριο των ουσιαστικών επιπτώσεων, δεδομένου ότι το κριτήριο της εφαρμογής μπορεί, αφ' εαυτού, να θεμελιώσει την αρμοδιότητα της Επιτροπής να εφαρμόσει το άρθρο 102 ΣΛΕΕ.

793 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος του δεκάτου πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά την ύπαρξη συνεπειών για το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών λόγω της επικρινόμενης συμπεριφοράς

794 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, παραπέμποντας στα επιχειρήματα που διατυπώνει προς στήριξη του ενάτου λόγου ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή εσφαλμένα δέχθηκε, στην αιτιολογική σκέψη 1216 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά είχε σημαντικό αντίκτυπο επί του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

795 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

796 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, προκειμένου να εκτιμηθεί αν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών είναι δυνατόν να επηρεαστεί από την κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι συνέπειες εξ αυτής για τη δομή του πράγματι ασκούμενου ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά (βλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 1988, Bodson, 30/87, EU:C:1988:225, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

797 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι πρακτικές που έχουν ως σκοπό τον αποκλεισμό από την αγορά του εγκατεστημένου στην εσωτερική αγορά κύριου ανταγωνιστή είναι, εκ φύσεως, ικανές να επηρεάσουν τη δομή του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά και, επομένως, να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 102 ΣΛΕΕ (απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1996, Compagnie maritime belge transports κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-24/93 έως T-26/93 και T-28/93, EU:T:1996:139, σκέψη 203).

798 Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι μια αντίθετη προς τον ανταγωνισμό πρακτική που αφορά ημιτελικό προϊόν είναι ικανή να επηρεάσει το εμπόριο εντός της εσωτερικής αγοράς, έστω και αν το ημιτελικό αυτό προϊόν δεν αποτελεί το ίδιο αντικείμενο εμπορίας μεταξύ των κρατών μελών, όταν το προϊόν αυτό αποτελεί την πρώτη ύλη άλλου προϊόντος που διατίθεται στο εμπόριο σε άλλο μέρος εντός της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 1985, Clair, 123/83, EU:C:1985:33, σκέψη 29).

799 Στην προκειμένη περίπτωση, από την εξέταση του δεκάτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά είχε ως σκοπό τον αποκλεισμό της Icera, της κύριας ανταγωνίστριας της προσφεύγουσας, η οποία κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών ήταν εγκατεστημένη εντός της Ένωσης, γεγονός που επιβεβαίωσε ρητώς η παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επιπλέον, η εν λόγω συμπεριφορά αφορούσε τσιπ UMTS, ήτοι ημιτελικά προϊόντα, προοριζόμενα για συσκευές MBB που διατίθεντο στο εμπόριο, μεταξύ άλλων, εντός της Ένωσης, γεγονός που δεν αμφισβητεί βασίμως η προσφεύγουσα.

800 Συνεπώς, η Επιτροπή δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει ούτε υπέπεσε σε σφάλματα, εκτιμώντας, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η επικρινόμενη συμπεριφορά ήταν ικανή να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δεκάτου πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

801 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο δέκατος πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του αιτήματος διαγραφής ή μειώσεως του προστίμου

802 Η πλήρης δικαιοδοσία παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο την εξουσία, πέραν του απλού ελέγχου νομιμότητας της κυρώσεως, βάσει του οποίου μπορεί απλώς να απορριφθεί η προσφυγή ακυρώσεως ή να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, να υποκαταστήσει την εκτίμηση της Επιτροπής με τη δική του εκτίμηση και, κατά συνέπεια, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη πράξη, έστω και χωρίς ακύρωση, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις πραγματικές περιστάσεις, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να τροποποιήσει το ποσό του προστίμου, είτε μειώνοντας είτε αυξάνοντάς το (πρβλ. αποφάσεις της 8ης Φεβρουαρίου 2007, Groupe Danone κατά Επιτροπής, C-3/06 P, EU:C:2007:88, σκέψεις 61 και 62, και της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, Prym και Prym Consumer κατά Επιτροπής, C-534/07 P, EU:C:2009:505, σκέψη 86).

803 Κατά την άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να καθορίσει το ποσό του προστίμου, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως. Ο καθορισμός αυτός απαιτεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, να λαμβάνεται υπόψη η σοβαρότητα της διαπραχθείσας παραβάσεως και η διάρκειά της, τηρουμένων, μεταξύ άλλων, των αρχών της αναλογικότητας και της εξατομικεύσεως των κυρώσεων (απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2016, Galp Energía España κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-603/13 P, EU:C:2016:38, σκέψη 90 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

804 Στο πλαίσιο της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει επίσης να εκθέσει λεπτομερώς τους παράγοντες που λαμβάνει υπόψη κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, Trafilerie Meridionali κατά Επιτροπής, C-519/15 P, EU:C:2016:682, σκέψη 52).

805 Στην προκειμένη περίπτωση, για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που πρέπει να επιβληθεί στην προσφεύγουσα για το ότι εφάρμοσε, επί δύο έτη, επιλεκτικές επιθετικές τιμές με σκοπό να αποκλείσει την κύρια ανταγωνίστριά της από την αγορά, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, προκειμένου να λάβει υπόψη την εκ μέρους του εξέταση του δευτέρου σκέλους του δεκάτου τετάρτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να ενεργήσει ως εξής.

Προκαταρκτική παρατήρηση

806 Μολονότι δεν δεσμεύεται από τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τον υπολογισμό των προστίμων (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, Trafilerie Meridionali κατά Επιτροπής, C-519/15 P, EU:C:2016:682, σκέψεις 52 έως 55), το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει εν προκειμένω να εφαρμοστεί η μέθοδος που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006, η οποία δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα.

Καθορισμός του βασικού ποσού του προστίμου

807 Δεδομένου ότι στο σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 δεν προβλέπεται υποχρέωση χρησιμοποίησης της αξίας των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του τελευταίου οικονομικού έτους, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 763 έως 765 ανωτέρω, πρέπει να ληφθεί υπόψη εν προκειμένω η αξία των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα στην αγορά των τσιπ UMTS εντός του ΕΟΧ κατά τη διάρκεια του τελευταίου ημερολογιακού έτους της παραβάσεως, ήτοι του ημερολογιακού έτους 2010. Συγκεκριμένα, η επιλογή αυτή

δικαιολογείται από το γεγονός ότι, στην προκειμένη περίπτωση, τα στοιχεία ανά φορολογικό έτος που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν είναι αξιόπιστα, για τους λόγους που εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 1246 έως 1266 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

808 Επ' αυτού, από τον πίνακα 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τον οποίο δεν αμφισβητούν οι διάδικοι, προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους 2010, η αξία των πωλήσεων τσιπ UMTS που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα εντός του ΕΟΧ ανήλθε σε [*εμπιστευτικό*].

Βαθμός σοβαρότητας της παραβάσεως

809 Όσον αφορά το ποσοστό της αξίας των πωλήσεων που πρέπει να ληφθεί υπόψη, επιβάλλεται να συνεκτιμηθούν όλες οι κρίσιμες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως και, ιδίως, η οικονομική σημασία της αγοράς των τσιπ UMTS σε παγκόσμιο επίπεδο, η φύση της παραβάσεως που διέπραξε η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η προσαπτόμενη πρακτική αφορούσε τη μόνη ανταγωνίστρια που ήταν ικανή να αμφισβητήσει τη θέση της προσφεύγουσας στο τμήμα της αιχμής της αγοράς αυτής, το γεγονός ότι η εν λόγω συμπεριφορά μπορούσε επίσης να αποθαρρύνει άλλους πιθανούς νεοεισερχομένους, καθώς και η γεωγραφική κάλυψη της παραβάσεως, η οποία ήταν παγκόσμιας κλίμακας και κάλυπτε το σύνολο του ΕΟΧ.

810 Ως εκ τούτου, πρέπει να εφαρμοστεί συντελεστής σοβαρότητας 11 %, όπερ οδηγεί στο ποσό των [*εμπιστευτικό*].

Αριθμός ετών παραβάσεως

811 Από το σημείο 24 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 προκύπτει ότι, για να ληφθεί πλήρως υπόψη η διάρκεια της συμμετοχής κάθε επιχείρησης στην παράβαση, το ποσό που καθορίζεται ανάλογα με την αξία των πωλήσεων θα πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των ετών συμμετοχής στην παράβαση.

812 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η παράβαση διήρκεσε δύο έτη (αιτιολογική σκέψη 1295 της προσβαλλομένης αποφάσεως), το ποσό που καθορίστηκε βάσει της αξίας των πωλήσεων πρέπει να πολλαπλασιαστεί επί δύο, όπερ οδηγεί στο ποσό των [*εμπιστευτικό*].

Πρόσθετο ποσό

813 Από το σημείο 25 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 προκύπτει ότι, προκειμένου να αποτραπούν οι επιχειρήσεις του ίδιου μεγέθους που διαθέτουν τους ίδιους πόρους από το να συμμετάσχουν σε αντίθετες προς τον ανταγωνισμό πρακτικές παρόμοιες με εκείνες για τις οποίες επιβάλλεται κύρωση σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, μπορεί να περιληφθεί στο βασικό ποσό του προστίμου ένα ποσό που κυμαίνεται μεταξύ 15 % και 25 % της αξίας των πωλήσεων.

814 Στην προκειμένη περίπτωση, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ο σκοπός αποτροπής μπορεί να διασφαλιστεί με την εφαρμογή συντελεστή χαμηλότερου από τον, αμιγώς ενδεικτικό, συντελεστή που προβλέπεται στο σημείο 25 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006.

815 Για τους λόγους αυτούς, πρέπει να περιληφθεί στο βασικό ποσό του προστίμου ποσό που αντιστοιχεί στο 11 % της αξίας των πωλήσεων τσιπ UMTS που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα εντός του ΕΟΧ κατά το ημερολογιακό έτος 2010, όπως αυτή προκύπτει από τον πίνακα 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τον οποίο δεν αμφισβητούν οι διάδικοι, όπερ οδηγεί στο ποσό των [*εμπιστευτικό*].

Ελαφρυντικές ή επιβαρυντικές περιστάσεις

816 Στην προκειμένη περίπτωση, κανένα από τα στοιχεία στα οποία παραπέμπει κατά γενικό τρόπο η προσφεύγουσα δεν μπορεί να οδηγήσει σε μείωση του ποσού του προστίμου, βάσει του σημείου 29 των ως άνω κατευθυντήριων γραμμών, ενώ, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κρίσιμων περιστάσεων, δεν κρίνεται σκόπιμη καμία αναπροσαρμογή του βασικού ποσού του προστίμου.

817 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, όπως εκτίμησε και η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση, ότι δεν είναι σκόπιμη εν προκειμένω η προσαύξηση του ποσού του προστίμου λόγω επιβαρυντικών περιστάσεων.

818 Επομένως, το ποσό του προστίμου δεν πρέπει να αναπροσαρμοστεί λόγω ελαφρυντικών ή επιβαρυντικών περιστάσεων.

Συμπέρασμα ως προς το ποσό του προστίμου

819 Κατόπιν των ανωτέρω, το ποσό του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου καθορίζεται σε 238 732 659,33 ευρώ.

Επί των δικαστικών εξόδων

820 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εξάλλου, κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του εν λόγω Κανονισμού, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εντούτοις, αν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος, πέραν των δικαστικών εξόδων του, φέρει και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.

821 Στην προκειμένη περίπτωση, τόσο η προσφεύγουσα όσο και η Επιτροπή ηττήθηκαν εν μέρει.

822 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στα εννέα δέκατα των δικαστικών εξόδων της, καθώς και στα εννέα δέκατα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής και στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρεμβαίνουσας. Η Επιτροπή φέρει το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της και το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2019) 5361 final της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2019, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ [υπόθεση AT.39711 – Qualcomm (επιθετική πολιτική τιμών)].

2) Καθορίζει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Qualcomm Inc. με το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως για την παράβαση που διέπραξε, όπως αυτή προκύπτει από το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής, σε 238 732 659,33 ευρώ.

3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Η Qualcomm φέρει τα εννέα δέκατα των δικαστικών εξόδων της και τα εννέα δέκατα των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθώς και το σύνολο των δικαστικών εξόδων της Nvidia Corp.

5) Η Επιτροπή φέρει το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της, καθώς και το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της Qualcomm.

Spielmann Mastroianni Gâlea

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Σεπτεμβρίου 2024.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 2

Πλαίσιο της υποθέσεως 2

Διοικητική διαδικασία 4

Περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως 7

Επίμαχα προϊόντα 7

Σχετική αγορά 8

Δεσπόζουσα θέση 8

Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης 8

– Έλλειψη δικαιολόγησης 9

– Ενιαία και διαρκής παράβαση 9

– Αρμοδιότητα της Επιτροπής 9

– Κύρωση 10

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 10

Διαδικασία 10

Αιτήματα των διαδίκων 13

Σκεπτικό 14

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά διαδικαστικές πλημμέλειες 16

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης. 16

– Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 16

– Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά την υπερβολική διάρκεια της έρευνας 17

– Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη μη επαρκή πληρότητα και ακρίβεια του φακέλου 20

– Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη διενέργεια μεροληπτικής έρευνας 22

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και την παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων 26

– Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 26

– Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά τη μη επαρκή πρόσβαση στον φάκελο ... 27

– Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά το ανεπαρκές περιεχόμενο του διαβιβασθέντος φακέλου ... 28

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς και τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας κατά την κρίσιμη περίοδο ... 32

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά ελλείψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς τον ορισμό της σχετικής αγοράς ... 32

– Προκαταρκτικές παρατηρήσεις ... 32

– Επί της πρώτης αιτιάσεως, η οποία αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθόσον η Επιτροπή στηρίχθηκε σε επιλογή αόριστων απαντήσεων επί ασαφών ερωτημάτων ... 33

– Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθόσον η Επιτροπή δεν εξέτασε την ύπαρξη αλυσίδας υποκαταστάσεως ... 36

– Επί της τρίτης αιτιάσεως, η οποία αφορά πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι δεν όφειλε να εφαρμόσει το κριτήριο SSNIP ... 37

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά τις άμεσα ασκούμενες ανταγωνιστικές πιέσεις από τη δέσμια προσφορά στην ελεύθερη αγορά ... 38

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τις έμμεσα ασκούμενες ανταγωνιστικές πιέσεις από τη δέσμια προσφορά στην ελεύθερη αγορά ... 42

Επί του τετάρτου σκέλους, το οποίο αφορά τη δεσπόζουσα θέση της προσφεύγουσας κατά την κρίσιμη περίοδο ... 47

Επί του πέμπτου σκέλους, το οποίο αφορά τον ορισμό του τμήματος αιχμής της αγοράς των τσιπ UMTS επί του οποίου η Επιτροπή φέρεται ότι στήριξε την ανάλυσή της ... 49

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον επανυπολογισμό των «πράγματι καταβληθεισών» τιμών ... 50

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά τον αλυσιτελή χαρακτήρα της «επανεξετάσεως των τιμών» που διενεργήθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση ... 50

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά σφάλματα της προσβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με τη διενεργηθείσα «επανεξέταση» ... 54

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την «εσφαλμένη κατανομή των μη επαναλαμβανόμενων μηχανολογικών δαπανών» ... 57

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την πληρωμή NRE προς την ZTE ... 58

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά την πληρωμή NRE προς την Huawei 63

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την «έλλειψη κατάλληλης μνείας όσον αφορά το κόστος αναφοράς» 65

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 66

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής in dubio pro reo 67

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι το κριτήριο του LRAIC δεν αποτελεί το κατάλληλο κόστος αναφοράς 69

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι το LRAIC που υπολόγισε η Επιτροπή δεν αντιστοιχεί στο «πραγματικό» LRAIC 73

Επί του ενάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» και νομικά σφάλματα όσον αφορά το συμπέρασμα ότι οι τιμές που εφάρμοσε η προσφεύγουσα είχαν ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της Icera από την αγορά και προκάλεσαν ζημία στους καταναλωτές 84

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την έλλειψη ανάλυσης από την Επιτροπή σχετικά με τον λεγόμενο «εξίσου αποτελεσματικό» ανταγωνιστή 85

Επί των λοιπών σκελών, τα οποία αφορούν, κατ' ουσίαν, την απουσία αποτελεσμάτων της επικρινόμενης συμπεριφοράς 87

Επί του δεκάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι τιμολογιακές πρακτικές της προσφεύγουσας εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο υλοποίησης σχεδίου με σκοπό τον αποκλεισμό της Icera 88

Επί του ενδεκάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την απόρριψη από την Επιτροπή των αντικειμενικών δικαιολογητικών λόγων που προέβαλε η προσφεύγουσα 97

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «νομικό σφάλμα λόγω της μη εφαρμογής του ορθού νομικού κανόνα» 101

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη εφαρμογή του «ορθού νομικού κανόνα» όπως καθορίζεται στην ανακοίνωση σχετικά με τις προτεραιότητες 101

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά εσφαλμένη εφαρμογή της νομολογίας περί τιμών αποκλεισμού και, γενικότερα, περί τιμολογιακών πρακτικών 104

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας 105

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «τον παράλογο και μη τεκμηριωμένο με αποδεικτικά στοιχεία χαρακτήρα της "θεωρίας περί επιθετικής πολιτικής"»¨ 106

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 106

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής, η οποία είναι «στοχευμένη και επιλεκτική», είναι αποσυνδεδεμένη από τον ορισμό της αγοράς και διαμορφώθηκε ώστε να καταλήξει σε προκαθορισμένο συμπέρασμα . 107

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» της Επιτροπής είναι εγγενώς αντιφατική και ανεπαρκώς αιτιολογημένη 109

Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη απόδειξη από την Επιτροπή του παράλογου χαρακτήρα της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας και της επιθετικής στρατηγικής της 110

Επί του τετάρτου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι οι τιμές της προσφεύγουσας ήταν υψηλότερες σε σχέση με τις τιμές της Icera 110

Επί του πέμπτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη λήψη υπόψη από την Επιτροπή κρίσιμων απαλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων 111

Επί του έκτου σκέλους, το οποίο αφορά την απουσία αποδεικτικών στοιχείων περί οικονομικής επιθετικής πολιτικής 112

Επί του εβδόμου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» είναι καινοφανής, εσφαλμένη και αβάσιμη 112

Επί του ογδόου σκέλους, το οποίο αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως» όσον αφορά την άμεση επιθετική πολιτική μεταξύ του τρίτου τριμήνου του 2010 και του δευτέρου τριμήνου του 2011 113

Επί του ενάτου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η Επιτροπή παρέβλεψε την εμπορική πραγματικότητα του τσιπ MDM8200 114

Επί του δεκάτου σκέλους, το οποίο αφορά τον ανορθολογικό και αντίθετο προς τους στοιχειώδεις κανόνες της οικονομίας χαρακτήρα της «θεωρίας περί επιθετικής πολιτικής» . . 114

Επί του ενδεκάτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη απόδειξη από την Επιτροπή της ανάκτησης των ζημιών κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου καθώς και την έλλειψη μνείας για το χρονικό σημείο κατά το οποίο έπαυσε η επιθετική πολιτική 115

Επί του δωδεκάτου σκέλους, το οποίο αφορά τη μη εφαρμογή του κριτηρίου του «εξίσου αποτελεσματικού» ανταγωνιστή και τις καλές επιδόσεις της Icera κατά την κρίσιμη περίοδο, που διαψεύδουν τη «θεωρία περί επιθετικής πολιτικής» 115

Επί του δεκάτου τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά σφάλμα της Επιτροπής με το οποίο καταδικάζεται ο πραγματικός ανταγωνισμός 116

Επί του ογδόου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον «προδήλως εσφαλμένο χαρακτήρα της διενεργηθείσας ανάλυσης τιμής-κόστους» 117

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 117

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά τη χρονική περίοδο εκκίνησης της ανάλυσης τιμής-κόστους 117

Επί των λοιπών σκελών, τα οποία αφορούν τα πλέον θεμελιώδη σφάλματα στην ανάλυση τιμής-κόστους που δεν διορθώθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση 118

Επί του δωδεκάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως 119

Επί του δεκάτου τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», έλλειψη βάσης και ελλιπή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως 121

Επί του δεκάτου τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον «προδήλως εσφαλμένο» χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την επιβολή και τον υπολογισμό του προστίμου 122

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 122

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα, παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά τον προσδιορισμό της αξίας των πωλήσεων 123

Επί του δεκάτου πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά «πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως», πραγματικά και νομικά, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον δέχεται την αρμοδιότητα της Επιτροπής και τον επηρεασμό του εμπορίου 127

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής για την εφαρμογή του άρθρου 102 ΣΛΕΕ 127

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά την ύπαρξη συνεπειών για το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών λόγω της επικρινόμενης συμπεριφοράς 129

Επί του αιτήματος διαγραφής ή μειώσεως του προστίμου 130

Προκαταρκτική παρατήρηση 130

Καθορισμός του βασικού ποσού του προστίμου 130

Βαθμός σοβαρότητας της παραβάσεως 131

Αριθμός ετών παραβάσεως 131

Πρόσθετο ποσό 131

Ελαφρυντικές ή επιβαρυντικές περιστάσεις 132

Συμπέρασμα ως προς το ποσό του προστίμου 132

Επί των δικαστικών εξόδων 132